

สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา
ในนักกีฬابันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

SITUATION AND NEEDS IN PSYCHOLOGICAL DEVELOPMENT
TO PROMOTION SPORTSMANSHIP ATHLETES IN PENCAK SILAT SPORT
AT YALA SPORTS SCHOOL

ยุวารีเมาะ อับดุลดาบิง

สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา
ในนักกีฬานักสกีลีดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

SITUATION AND NEEDS IN PSYCHOLOGICAL DEVELOPMENT
TO PROMOTION SPORTSMANSHIP ATHLETES IN PENCAK SILAT SPORT
AT YALA SPORTS SCHOOL

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF ARTS
(Sport and Leisure Management)
Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University

2022

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา
ในนักกีฬานักสกีลีดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

ของ

ยูวารีเยาะ อับดุลดาบิง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมนรตรี นิ่มเนติพันธ์) (ศาสตราจารย์ ดร.คณิต เขียววิชัย)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว)

ชื่อเรื่อง	สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ในนักกีฬานักศึกษาลีดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา
ผู้วิจัย	ยุวารีเยาะ อับดุลดาเนิน
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนทรตรี นิมเนตพันธ์

วิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของนักกีฬานักศึกษาลีดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา 2) เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬานักศึกษาลีดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา 3) เพื่อศึกษาความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬานักศึกษาลีดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา และ 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬานักศึกษาลีดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬานักศึกษาลีดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ผู้ฝึกสอนนักกีฬานักศึกษาลีด และครูผู้สอนรายวิชา จำนวน 15 คน และนักกีฬานักศึกษาลีดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบสอบถามนักกีฬา สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่อิสระต่อกัน หรือหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง คือ ผู้บริหาร ครูผู้สอนรายวิชา มีสภาพในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา 2. สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจของประชากรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.42$) และความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจของประชากรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.04$) เช่นกัน 3. นักกีฬานักศึกษาลีดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา มีความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$) และ 4. ความสัมพันธ์ของความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬานักศึกษาลีดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

คำสำคัญ : ความต้องการ, ความมีน้ำใจนักกีฬา, กีฬานักศึกษาลีด

Title	SITUATION AND NEEDS IN PSYCHOLOGICAL DEVELOPMENT TO PROMOTE SPORTSMANSHIP ATHLETES IN PENCAK SILAT SPORT AT YALA SPORTS SCHOOL
Author	YUWARIYOH ABDULDANING
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2022
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Sumonratree Nimnatipun

The objectives of this research are as follows: (1) to study the mental development conditions that promote sportsmanship from those involved in athletes in the sport of Pencak Silat at Yala Sports School; (2) to study the conditions and needs of psychological development that promote sportsmanship in athletes in Pencak Silat sport at Yala Sports School; (3) to study the need to promote sportsmanship in Pencak Silat athletes at Yala Sports School; and (4) to study the relationship of mental development needs that affected the need to promote sportsmanship among Pencak Silat athletes Yala Sports School. The population used in this study were those involved in the psychological development that promoted the sportsmanship of Pencak Silat athletes at Yala Sports School, namely, the Director of Yala Sports School, the Assistant Director of Athletic Development, the Assistant Director of Academic Affairs, Pencak Silat teachers and trainers in the research were in-depth interviews and athlete questionnaires, the statistics used in research, frequency values, percentages, mean, standard deviation, and Pearson correlation coefficients to find the correlation value of two independent variables, or to find the relationship value between two sets of data. The results revealed the following; (1) the stakeholders were executives and teachers had a mental psychological developmental condition and promotes sportsmanship; (2) the state of psychological development of the population as a whole is moderate ($\bar{x} = 3.42$), and the psychological development needs of the overall population were moderate ($\bar{x} = 3.04$); (3) athletes Pancak Silat sports at Yala Sports School had a high level of desire to promote overall sportsmanship ($\bar{x} = 4.07$); and (4) the correlation of the need for psychological development affecting the need to promote sportsmanship in athletes Pencak Silat Sports at Yala Sports School were moderately correlated.

Keyword : Needs, Sportsmanship, Pencak Silat

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์. ดร.สุมนรตรี นิมเมตติพันธ์ ที่สละเวลาให้คำปรึกษาแนะนำอย่างใกล้ชิดในการทำปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ รวมไปถึง การแนะนำการแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งเสริมสนับสนุนช่วยเหลือให้ผู้วิจัยได้รับความสะดวกในการทำปริญญาานิพนธ์ จึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัยทั้ง 5 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แอน มหาคิตะ อาจารย์ ดร.ภานุ กุศลวงค์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรินทร์ หวังหิน ดร.ศักดิ์ชัย ใจชื่อตรง และ ดร.วัฒนวัฒน์ รัตนโกเศศ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ทั้งให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไข เพื่อให้ได้เครื่องมือที่ถูกต้อง สมบูรณ์ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัยที่สุด

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ครูผู้ฝึกสอนรายวิชาทุกท่าน และนักกีฬابันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ที่สละเวลาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์ และตอบแบบสอบถามในการทำวิจัยในครั้งนี้ ส่งผลให้งานวิจัยในครั้งนี้ได้คำตอบที่ครบถ้วน สมบูรณ์ ตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย

คุณประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ บิดา มารดา อาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิจัยทุกท่าน ที่คอยสนับสนุนให้ความรู้ ด้วยความเมตตา ทำให้งานวิจัยสำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดี

ยูวาริเยาะ อับดุลดาเนีย

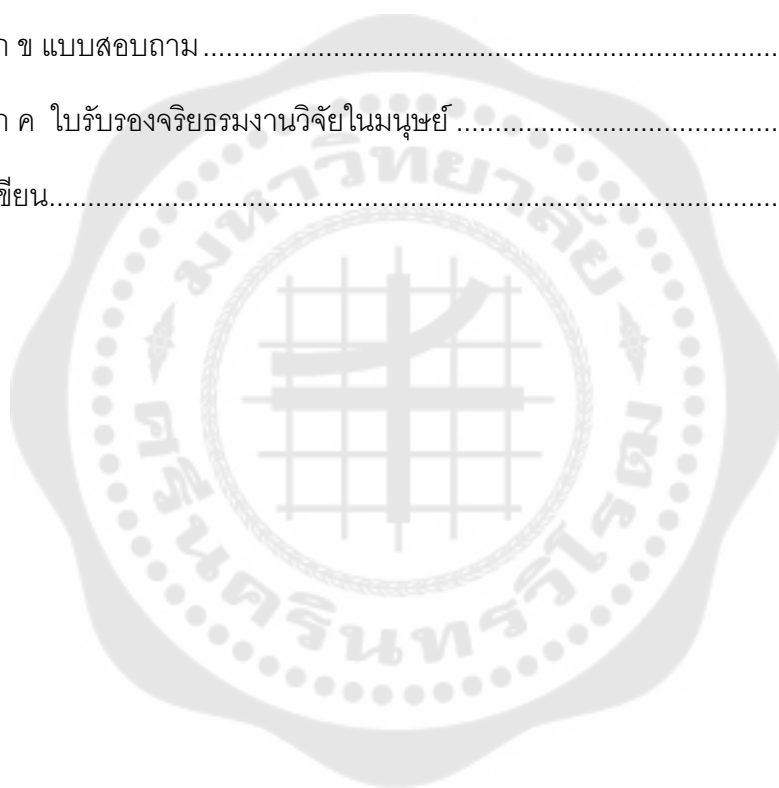
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญรูปภาพ	ฏ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในงานวิจัย.....	9
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	10
พัฒนาการด้านจิตใจ	10
จิตวิทยาพัฒนาการ	10
พัฒนาการด้านอารมณ์.....	11
พัฒนาการวัยรุ่น.....	13
จิตวิทยาวัยรุ่น.....	15

2.ความมีน้ำใจนักกีฬา	18
ความหมายความมีน้ำใจนักกีฬา	18
ความสำคัญของการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	20
ลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬา	25
บทบาทความมีน้ำใจนักกีฬา	32
3.ความต้องการในการส่งเสริมน้ำใจนักกีฬา.....	33
ความหมายของการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา	33
ความสำคัญของความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา	33
ลักษณะของความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬابันจักสีลัดโรงเรียนกีฬา จังหวัดยะลา.....	35
4.กีฬابันจักสีลัด	39
ประวัติกีฬابันจักสีลัดในประเทศไทย	39
ประวัติกีฬابันจักสีลัดในต่างประเทศ	40
ประวัติสมาคมบันจักสีลัดแห่งประเทศไทย	43
กติกากการแข่งขันกีฬابันจักสีลัด	45
5. สภาพของโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา.....	52
ประวัติโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา	52
ปรัชญา	56
วิสัยทัศน์.....	56
พันธกิจ.....	56
อัตลักษณ์.....	56
เอกลักษณ์.....	56
6.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	57

งานวิจัยในประเทศ	57
งานวิจัยต่างประเทศ.....	64
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	69
การกำหนดประชากร.....	69
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	69
การเก็บรวบรวมข้อมูล	74
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	75
บทที่ 4 ผลการศึกษา	80
สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	80
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	80
ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามนักกีฬาปั่นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา	82
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน	91
ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์เชิงลึก	108
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	135
ความมุ่งหมายของการวิจัย	135
ความสำคัญของการวิจัย	135
การกำหนดประชากร.....	135
การเก็บรวบรวมข้อมูล	136
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	136
สรุปผลการวิจัย.....	138
อภิปรายผล	143
ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย	149
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	150

บรรณานุกรม	151
ภาคผนวก.....	158
.....	158
.....	159
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	159
.....	175
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม	175
ภาคผนวก ค ใบรับรองจริยธรรมงานวิจัยในมนุษย์	189
ประวัติผู้เขียน.....	192

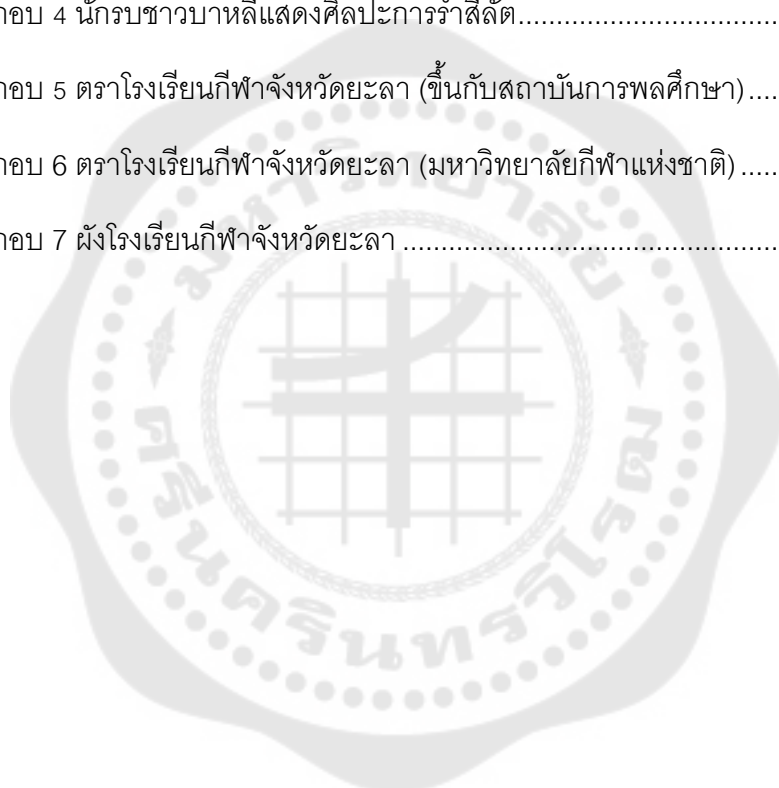

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ตารางสังเคราะห์ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา.....	30
ตาราง 2 จำนวนและร้อยละ(ข้อมูลทั่วไป)ของกลุ่มประชากร (n=45)	82
ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพในการพัฒนาด้านจิตใจ	84
ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ.....	86
ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์ความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา.....	88
ตาราง 6 ค่าความสัมพันธ์ของผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอน (n=45)	91
ตาราง 7 ค่าความสัมพันธ์ของผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพ กฎ กติกาการแข่งขัน (n=45)	95
ตาราง 8 ค่าความสัมพันธ์ของผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์ (n=45)	98
ตาราง 9 ค่าความสัมพันธ์ของผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความอดกลั้น ยับยั้ง ชั่งใจ (n=45).....	102
ตาราง 10 ค่าความสัมพันธ์ของผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง (n=45).....	105

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในงานวิจัย	9
ภาพประกอบ 2 นักรบบาห์ลีติดอาวุธ กรีซ ในช่วงศตวรรษ 1880	41
ภาพประกอบ 3 รำสงครามแสดงท่าป้องกันต่อของชนเผ่า Nias ต่อศัตรู	41
ภาพประกอบ 4 นักรบชาวบาห์ลีแสดงศิลปะการรำสืลัด	42
ภาพประกอบ 5 ตราโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา (ขึ้นกับสถาบันการพลศึกษา)	54
ภาพประกอบ 6 ตราโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา (มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติ)	54
ภาพประกอบ 7 ฝั่งโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา	55

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กีฬามีความสำคัญของมนุษย์ทุกช่วงอายุ นอกจากจะให้ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงแล้วกีฬา ยังสร้างประสบการณ์ที่ดี สร้างคุณลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ต่อผู้เล่นกีฬาด้วย ดังนั้นเพื่อให้ผู้เล่นกีฬาได้รับประโยชน์สูงสุดในการเล่นกีฬาคือมีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ผู้เล่นกีฬาหรือผู้มีความเกี่ยวข้องในการเล่นกีฬาจึงต้องให้ความสำคัญกับความสมบูรณ์ด้านจิตใจของนักกีฬาไปพร้อม ๆ กันกับด้านร่างกายโดยเฉพาะในเรื่องของความเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ดังพระบรมมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช หนึ่งในวันเปิดงานกรีฑาและศิลปะหัตถกรรมนักเรียน ในวันกรีฑาสถานแห่งชาติ เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2498 ความว่า กีฬานั้นทุกคนทราบกันดีอยู่แล้วว่า เป็นเหตุในการบริหารร่างกายให้แข็งแรงและฝึกอบรมสภาพจิตใจให้ร่าเริง ผ่องแผ้ว รู้จักความพ่ายแพ้และรู้ชนะ ไม่เอาวดเอาเปรียบกันมีการให้อภัยซึ่งกันและกัน มีความสามัคคีกลมเกลียวอย่างที่เรียกกันว่า ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา (มติชน, 2559)

กีฬาเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อชีวิตมนุษย์ เป็นสิ่งที่มีคุณค่าในการสร้างและพัฒนาความเป็นคน ช่วยพัฒนากล้ามเนื้อ กระดูก ร่างกายให้แข็งแรง พัฒนาด้านจิตใจให้เข้มแข็ง เมื่อร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์จากการเล่นกีฬา จะช่วยให้ร่างกายทำงานได้อย่างดี มีประสิทธิภาพสามารถทำงานได้อย่างปลอดภัย ลดอัตราเสี่ยงต่อการเกิดโรค แนวความคิดเกี่ยวกับการเล่นกีฬานี้ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรีได้ถ่ายทอดสู่เนื้อหาในบทเพลง กราวกีฬา ที่เขียนถึงคุณค่าของการเล่นกีฬาอย่างครบถ้วน รวมทั้งกล่าวถึง การฝึกกีฬาเพื่อฝึกฝนให้ผู้เล่นมีความตั้งใจพยายามแม้จะแพ้หรือชนะ เป็นผู้มีใจอดทน กล้าหาญ ซื่อสัตย์ รู้จักการใช้สติปัญญา ไหวพริบ มีน้ำใจเมตตาต่อผู้อื่น มีความยุติธรรม ไม่เอาวดเอาเปรียบผู้อื่น และมีความสามัคคี มีการพัฒนาด้านสภาพจิตใจหรือพัฒนาในสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า แต่กลับสามารถสังเกตได้จากการกระทำหรือการแสดงออก จนเกิดลักษณะนิสัยของผู้มีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ หากแต่เกิดขึ้นจากการสะสมประสบการณ์จากการเข้าร่วมแข่งขันกีฬา จึงสรุปได้ว่า กีฬาเป็นยาวิเศษ แก้ก้อง กิเลส ทำคนให้เป็นคน (พิษณะ ขอบธรรม, 2558)

เนื่องจากปัจจุบันวิธีการเรียนรู้ของเด็กแตกต่างไปจากในอดีต ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีผลต่อวิธีการเรียนรู้ของเด็ก เช่น Internet Computer Smartphone หรือ Tablet ส่งผลให้เด็กมีช่องทางการเรียนรู้ด้วยตนเองมากมายไม่จำกัดแต่เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้นเด็กสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาทุกสถานที่ทุกเรื่องที่เด็กสนใจ ตามความพร้อมความสามารถของเด็กเอง ดังนั้น

การเรียนการสอนในห้องเรียนจึงจำเป็นต้องปรับให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของเด็กในปัจจุบัน สอดคล้องกับนโยบาย ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ซึ่งเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ภายใต้วางแผนพัฒนา เด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ 2560-2564 ซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ทั้งหมด 5 ข้อ คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กและเยาวชน ยุทธศาสตร์เสริมสร้าง ความเข้มแข็งของกลไกสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน ยุทธศาสตร์การส่งเสริมบทบาทและ ระดมความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนและยุทธศาสตร์การพัฒนา นวัตกรรมการบริหารจัดการในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ในส่วนของกิจกรรมการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ คือ การให้ผู้สอนต้องใช้เวลาสอนเนื้อหาสาระน้อยลงและส่งเสริมให้นักเรียนเพิ่มเวลา การเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้นตามความถนัดและความสนใจของนักเรียนเอง การจัดกิจกรรมที่ช่วย สร้างทักษะการกีฬาขั้นพื้นฐานและมีน้ำใจนักกีฬา เป็นกิจกรรมหนึ่งที่สอดคล้องกับนโยบายลด เวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งการเล่นกีฬานอกจากจะทำให้ร่างกายแข็งแรง เจริญเติบโต สมวัย มีจิตใจผ่องใส มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ที่ดี การเล่น กีฬายังช่วยส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและการรู้จักความมีน้ำใจนักกีฬาช่วยส่งเสริมการเคารพ กฎ กติกา การมีสปิริต การมีมารยาท ส่งผลให้เมื่อเด็ก ๆ เติบโตเป็นผู้ใหญ่สามารถดำเนินชีวิตในสังคม ได้ดีมีภูมิคุ้มกันและไม่เป็นภัยต่อสังคม(ธัญลักษณ์ ฉิมดี, 2561)

เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและครอบครัวในการส่งเสริมให้เด็กและ เยาวชนเล่นกีฬาและออกกำลังกายจนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตตั้งแต่ปฐมวัย ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษาควรได้รับการศึกษาด้านพลศึกษาที่มีคุณภาพจากครูและเพียงพอต่อความ ต้องการ ฝึกให้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาพื้นฐานได้ถูกต้อง รู้กฎ กติกา การแข่งขันจนสามารถดูกีฬา เป็นและเล่นกีฬาได้ มีทัศนคติที่ดีต่อการเล่นกีฬา มีระเบียบ มีวินัย และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)

ในเรื่องของความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาเป็นแนวความคิด ความเชื่อ และค่านิยมที่มีการหล่อ หลอมเจตคติในการดำเนินชีวิตในสังคม เป็นแนวคิดหรือเหตุผลที่ระบุได้ว่าสิ่งใดเป็นการกระทำที่ ผิดและสิ่งใดเป็นการกระทำที่ถูก เป็นที่ยอมรับหรือไม่ยอมรับจากผู้อื่นไม่ว่าจะวัดหรือเห็นได้หรือไม่ ก็ตามแต่น้ำใจนักกีฬาก็จะช่วยให้เป็นคนที่รักหมู่คณะร่วมมือร่วมใจกัน เคารพต่อกฎเกณฑ์ สอน ให้ทำงานกันเป็นกลุ่ม รักความยุติธรรม ซื่อสัตย์ ไม่เห็นแก่ตัว สอนให้รู้จักเป็นคนที่ดีอดใจได้ ถูกต้อง ตลอดทั้งคุณธรรมทั้งหลายโดยที่ผู้รู้เป็นผู้ถ่ายทอดให้กับเด็ก (ฉษณะ ชอบธรรม, 2558)

ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม พื้นฐานที่สำคัญที่ควรปลูกฝังให้กับผู้เล่นกีฬาทุกประเภทกีฬา เพราะนอกจากจะช่วยให้นักกีฬามีคุณธรรมในตนเองแล้ว ก็ยังจะทำให้ นักกีฬาเป็นที่รักของสังคม ดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขผู้สอนควรให้ความสำคัญต่อการ ให้ความรู้ อบรม สั่งสอนในเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาไม่ว่าจะเป็นกีฬาประเภททีมที่ต้องอาศัย ความรักความสามัคคี ช่วยเหลือกันเป็นที่ตั้งแล้ว ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาต่อกีฬาประเภทเดี่ยวก็ สำคัญไม่แพ้กันโดยเฉพาะกีฬาประเภทต่อสู้ที่ผู้สอนนอกจากต้องทำแผนการฝึกซ้อมกันอย่าง เข้มข้นแล้วยังต้องตระหนักในเรื่องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาอย่างเข้มข้นอีกด้วย กีฬา ประเภทต่อสู้ที่ชาวไทยยังไม่รู้จักมากนัก คือ กีฬาปันจักสีลัดเป็นกีฬาศิลปะต่อสู้ป้องกันตัวที่ยังต้อง ได้รับการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา กล่าวคือ

ปันจักสีลัด (Pencak Silat) เป็นคำที่มาจากภาษามลายู มาจากคำสองคำรวมกัน คือ คำว่า “ปันจัก” (Pencak) หมายถึง การป้องกันตนเอง และ คำว่า สีลัด (Silat) หมายถึง ศิลปะ รวม แล้ว หมายถึง ศิลปะการป้องกันตนเอง กีฬาประเภทนี้มีต้นกำเนิดมาจากคนเชื้อสายมลายูใน ภาคพื้นเอเชียอาคเนย์ ได้แก่ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไนและพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย คือ ปัตตานี ยะลา สตูล นราธิวาส และ สงขลา เรียกว่า สีละ ดิกา หรือ ปือดิกา เป็นศิลปะการต่อสู้มือเปล่า เท้าเปล่า เน้นให้เห็นลีลาการเคลื่อนไหวที่สวยงาม บางท่านกล่าวว่า สีละ คือ ภาษา สันสกฤตเพราะดินแดนมลายูในอดีตเป็นดินแดนอาณาจักรศรีวิชัยที่มีวัฒนธรรมอินเดียเข้ามามีบทบาทที่สำคัญ ประวัติความเป็นมาของปันจักสีลัดนั้น มีตำนานเล่าต่อกันมาหลายตำนานซึ่งมีส่วนตรงกันและแตกต่างกัน โดยเฉพาะต้นกำเนิดของกีฬา ประเภทนี้ ซึ่งเขียนประวัติความเป็นมาแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับประเทศที่เล่ามา ประเทศ อินโดนีเซียเล่าอีกอย่าง ประเทศมาเลเซียก็เล่าไปอีกอย่าง โดยที่ปัจจุบันกีฬานี้มีการแข่งขันใน ระดับชาติและนานาชาติ โดยใช้ กฎ กติกา และระเบียบการแข่งขันของสหพันธ์ปันจักสีลัด นานาชาติ ตั้งอยู่ ณ นครจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ได้จัดให้มีการแข่งขันปันจักสีลัดชิงแชมป์ โลกมาแล้วและได้บรรจุในการแข่งขันซีเกมส์ครั้งแรก คือ ซีเกมส์ครั้งที่ 14 นครจาการ์ตา ประเทศ อินโดนีเซีย เมื่อปี พ.ศ.2530 และได้มีการแข่งขันในกีฬาซีเกมส์ครั้งต่อ ๆ มาจนถึงปัจจุบัน เมื่อก่อน มีการจัดการแข่งขันออกเป็น 2 ประเภท คือการแข่งขันต่อสู้จริงและการแข่งขันการแสดงศิลปะการ ต่อสู้ (การแสดง) ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงโดยแยกการแข่งขันออกเป็น 4 ประเภท คือ ประเภท ต่อสู้ ประเภทรำรำเดี่ยว รำรำคู่ และรำรำทีม เริ่มใช้เป็นครั้งแรกในการแข่งขันปันจักสีลัดชิง แชมป์โลก ปี 1997 ณ ประเทศมาเลเซีย และการแข่งขันซีเกมส์ ครั้งที่ 19 ประเทศอินโดนีเซีย จนถึงปัจจุบัน (สมาคมปันจักสีลัดแห่งประเทศไทย, 2016)

โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลาเป็นโรงเรียนกีฬาแห่งเดียวในประเทศไทยที่มีการเรียนการสอน สุขศึกษาและพลศึกษารายวิชาที่กีฬานักกีฬาเปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ดำเนินการ จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการและมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติรับผิดชอบ ด้านการเรียนการสอนตามหลักสูตรกีฬา โรงเรียนสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษา เครื่องแต่งกาย อาหารและดูแลรักษาสุขภาพ จ้างครูผู้สอนรายวิชาสามัญและผู้ฝึกสอนกีฬามาสอนประจำ เอกลักษณะของโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา คือ กีฬานักกีฬาเป็นศิลปะการต่อสู้อันงดงามประจำ ถิ่นและโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลาได้สร้างนักกีฬานักกีฬานักกีฬาให้มีฝีมือที่โดดเด่น มีผลงานเป็นที่ ประจักษ์ทั้งระดับชาติและนานาชาติ สร้างนักกีฬาทีมชาติมากมายจนเป็นที่ยอมรับของคนทั้ง ประเทศ (โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา, 2561)

จากความสำคัญของปัญหาผู้วิจัยเห็นว่า การส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาจึงมีความ จำเป็นต่อกีฬาประเภทต่อสู้เป็นอย่างมากรวมถึงกีฬานักกีฬานักกีฬาด้วย ดังนั้น เมื่อโรงเรียนกีฬา จังหวัดยะลาเป็นโรงเรียนแห่งเดียวที่มีการเรียนการสอนวิชาที่กีฬานักกีฬา โดยมียุทธศาสตร์ในช่วง ของวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยแห่งการพัฒนาไปสู่วัยผู้ใหญ่ หากได้ทราบความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจ นักกีฬาและได้รับการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาในวัยนี้ จะสามารถพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา จนเป็นที่ยอมรับต่อสังคม เป็นตัวอย่างที่ดีต่อนักกีฬาคนอื่น ๆ มีความสุขในการเล่นกีฬา และสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาจากผู้มีส่วน เกี่ยวข้องในนักกีฬานักกีฬานักกีฬานักกีฬาโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา
2. เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจ นักกีฬาในนักกีฬานักกีฬานักกีฬานักกีฬาโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา
3. เพื่อศึกษาความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬานักกีฬานักกีฬา วิทยาลัยกีฬาจังหวัดยะลา
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความ ต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬานักกีฬานักกีฬานักกีฬาโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อให้ทราบว่านักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา มีสภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นอย่างไร เป็นข้อมูลนำผลการศึกษาไปพัฒนาลักษณะนิสัยและส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬาให้มีคุณลักษณะเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาและผลการศึกษสามารถเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรความมีน้ำใจนักกีฬาแก่ผู้ฝึกสอนหรือบุคคลที่สนใจทั่วไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ผู้ฝึกสอนกีฬาบ้นจักสีลัด และครูผู้สอนรายวิชา จำนวน 15 คน

2. นักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 45 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 สภาพของการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ การสอน จัดกิจกรรม การส่งเสริมหรือการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา

1.2 สภาพข้อมูลทั่วไปของนักกีฬา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ประเภทการแข่งขัน

1.3 สภาพและความต้องการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ได้แก่ ภาพลักษณ์ เอกลักษณ์ในตัวของตัวเอง การได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ความภาคภูมิใจในตนเอง ความเป็นตัวของตัวเอง การควบคุมตนเอง อารมณ์ และจริยธรรม

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความมีน้ำใจนักกีฬา 5 ด้าน ได้แก่ เคารพเชื่อฟังผู้ฝึกสอน เคารพ กฎ กติกา การแข่งขัน มีความซื่อสัตย์ มีความอดกลั้นยับยั้งชั่งใจ และเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพการพัฒนาจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หมายถึง ข้อมูลสภาพการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ผู้ฝึกสอนกีฬابقีสีลัดและครูผู้สอนรายวิชาเพื่อพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬابقีสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

2. สภาพข้อมูลทั่วไปของนักกีฬา หมายถึง ข้อมูลสภาพทั่วไปของนักกีฬابقีสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น และประเภทการแข่งขัน

3. ความต้องการ หมายถึง ความต้องการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬابقีสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ซึ่งมีอายุระหว่าง 12-19 ปี เป็นช่วงอายุของวัยรุ่นที่กำลังเข้าสู่วัยของการเปลี่ยนแปลงไปสู่ผู้ใหญ่ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางด้านการพัฒนาทางจิตใจถือเป็นช่วงอายุที่ต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาอย่างมากทั้งจากผู้ฝึกสอนครู ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยวัยนี้จะเริ่มมีความสามารถในการรับรู้ตนเองด้านต่างๆ ดังนี้

3.1 เอกลักษณะ หมายถึง นักกีฬาจะเริ่มแสดงออกถึงสิ่งที่ตนถนัดและชื่นชอบ ซึ่งจะแสดงถึงความเป็นตัวของตนเองที่โดดเด่น

3.2 ภาพลักษณ์ในตัวของตนเอง หมายถึง ความสนใจภาพลักษณ์ของตนเอง ในด้านรูปร่าง หน้าตา ความสวย ความหล่อ ข้อดีข้อด้อยของร่างกาย จนส่งผลให้เกิดความมั่นใจในการแข่งขัน และเมื่อคิดว่าร่างกายตนเองด้อยกว่า ก็เกิดความอับอายและเกิดความไม่มั่นใจ

3.3 การได้รับการยอมรับจากผู้อื่น หมายถึง นักกีฬาต้องการการยอมรับจากผู้อื่น โดยใช้กีฬابقีสีลัดสร้างคุณค่าของตนเองจนเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนฝูงและสังคม

3.4 ความภาคภูมิใจในตนเอง หมายถึง เกิดจากการที่นักกีฬาเป็นที่ยอมรับของเพื่อนและคนอื่น ๆ จนเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญเป็นคนดีและมีประโยชน์ทำอะไรได้สำเร็จ

3.5 ความเป็นตัวของตัวเอง หมายถึง นักกีฬาจะรักอิสระ เสรีภาพ มีความรู้สึกอยากลองอยากรู้อยากเห็นอยากลงสนามแข่งขันเพื่อพิสูจน์ความสามารถของตนเอง การได้รับความสำเร็จในการแข่งขันจะช่วยให้อายุรุ่นมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

3.6 การควบคุมตนเอง หมายถึง นักกีฬาจะเรียนรู้ที่จะรู้จักยับยั้งความคิด ควบคุมสติ และอารมณ์เพื่อให้สามารถควบคุมตนเอง ก่อน ระหว่าง และหลังการแข่งขัน เพื่อป้องกันกาทะเลาะที่จะเกิดขึ้น

3.7 อารมณ์ หมายถึง นักกีฬาจะมีอารมณ์ปั่นป่วนเปลี่ยนแปลงง่าย หงุดหงิดง่าย เครียดง่าย โกรธง่ายอาจเกิดอารมณ์ซึมเศร้าโดยไม่มีสาเหตุได้ง่าย อารมณ์ที่ไม่ดีเหล่านี้อาจทำให้เกิดพฤติกรรมเกรี้ยว ก้าวร้าว มีผลต่อการแข่งขันการเรียนและการดำเนินชีวิต

3.8 จริยธรรม หมายถึง นักกีฬาจะมีระบบในธรรมมีความคิดเชิงมโนภาพหรืออุดมคติสูงชอบช่วยเหลือผู้อื่น ต้องการให้เกิดความชอบธรรมและถูกต้องในผลการแข่งขันจนสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

4. ความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง คุณธรรมที่ดั่งามที่ผู้ฝึกสอนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาควรอบรมสั่งสอนเพื่อให้ นักกีฬาสามารถเผชิญหน้ากับความจริงที่ไม่ว่าจะแพ้หรือชนะ นักกีฬาก็จะมีความภูมิใจในตนเอง ด้วยความที่รู้จักแพ้ รู้จักชนะและรู้จักการให้อภัย แม้จะถูกกลั่นแกล้งก็รู้จักข่มใจและยอมรับความจริงของผลการแข่งขันได้ และน้ำใจนักกีฬาไม่ใช่มีเฉพาะในเกมการแข่งขันเท่านั้นเมื่อนักกีฬา รู้จักน้ำใจนักกีฬาแล้วจะสามารถนำคุณธรรมจากน้ำใจนักกีฬา มาใช้ในการดำเนินชีวิตจนเป็นที่รักใคร่และสังคมยอมรับ และผู้มีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬابقบ้นจักสืลัดแสดงออกได้ในลักษณะ ดังต่อไปนี้

4.1 เคารพและเชื่อฟังผู้ฝึกสอน หมายถึง การยอมรับความสามารถของผู้ฝึกสอนด้วยความบริสุทธิ์ใจ แสดงความเคารพ เชื่อฟัง ขยันและตั้งใจฝึกซ้อม มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา พร้อมรับการฝึกหนักและพร้อมรับฟังการอบรมตักเตือนเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขอยู่ตลอดเวลา

4.2 เคารพ กฎ กติกา การแข่งขัน หมายถึง ความตั้งใจศึกษาหาความรู้เรื่อง กฎ กติกาการแข่งขันกีฬابقบ้นจักสืลัด นำไปถึงการยอมรับเพื่อปฏิบัติตามกฎระเบียบและกติกากการแข่งขันด้วยความบริสุทธิ์ใจและเคร่งครัด รวมทั้งสามารถแนะนำและปกป้องความยุติธรรมในการแข่งขันโดยสิ้นเชิง

4.3 มีความซื่อสัตย์ หมายถึง ความเป็นผู้ตรงไปตรงมา มีความจริงใจ มีความซื่อสัตย์ต่อการแข่งขัน ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการแข่งขัน ไม่มีความคิดอยากคดโกง ไม่ฝึกฝนการใช้เทคนิคนอกกติกาเพื่อให้ตนได้เปรียบการแข่งขัน หรือไม่หาวิธีทำร้ายคู่แข่งด้วย กาย วาจา ใจ เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขัน

4.4 มีความอดกลั้นยับยั้งชั่งใจ หมายถึง การแสดงออกของนักกีฬาในลักษณะของการอดทนอดกลั้น ข่มใจตนเอง ยับยั้งชั่งใจ รักษาสติอย่างมั่นคง สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ โดยไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว หรือพฤติกรรมไม่พึงประสงค์เมื่อต้องพบกับเหตุการณ์ที่ตนไม่พอใจ หรือไม่เห็นด้วย

4.5 เคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง หมายถึง ความรู้สึกล้มรับ
ความสามารถของคู่แข่งชั้นรู้สึกล้มรับต่อความสามารถของคู่แข่งชั้นเมื่อชนะก็ไม่โอ้อวดเย่อหยิ่ง
และเมื่อแพ้ก็ชื่นชมยินดีกับคู่แข่งด้วยความบริสุทธิ์ใจพร้อมทั้งยอมรับความบกพร่องของตนเอง
และพร้อมปรับปรุงแก้ไข

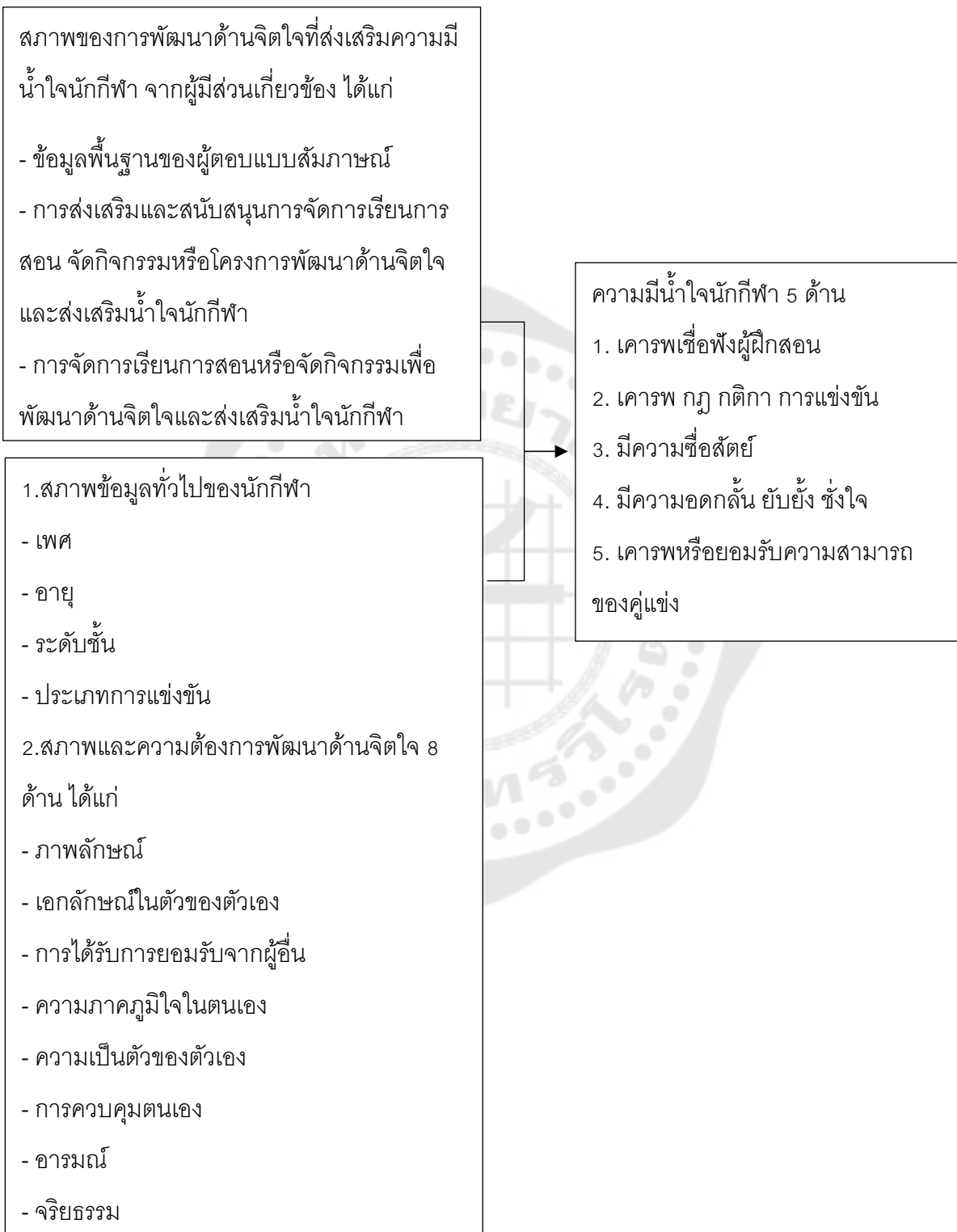
5. นักกีฬาบันจี้จี้ลัด หมายถึง นักกีฬาบันจี้จี้ลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลาที่กำลังศึกษา
อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2564 มีอายุระหว่าง 12-19 ปี

กรอบแนวคิดในงานวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในงานวิจัย

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. พัฒนาการด้านจิตใจ
2. ความมีน้ำใจนักกีฬา
3. ความต้องการในการส่งเสริมน้ำใจนักกีฬา
4. กีฬาปันจักสีลัด
5. สภาพของโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา (SAR การประเมินสภาพตนเอง)
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พัฒนาการด้านจิตใจ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาการด้านจิตใจ ดังนี้

จิตวิทยาพัฒนาการ

จิตวิทยาพัฒนาการ คือ ศาสตร์แห่งการเข้าใจมนุษย์ โดยใช้องค์ความรู้เรื่องการเติบโตหรือพัฒนาการมนุษย์มาช่วยอธิบายโดยผู้เชี่ยวชาญหลายท่านมีความเห็นว่า พัฒนาการมนุษย์เริ่มต้นตั้งแต่วินาทีแรกที่เกิดการปฏิสนธิเกิดขึ้น จึงสามารถเริ่มดูกันได้ตั้งแต่ในครรภ์มารดาว่ามีความสมบูรณ์หรือไม่ ในขณะนี้ต้องอาศัยศาสตร์ทางชีววิทยาเข้ามาช่วยอธิบายประกอบกับดูปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมควบคู่กันด้วย จากนั้นจึงเริ่มดูตั้งแต่เกิดในช่วงอายุ 0-2 ปี เช่นว่า บุคลิกภาพของเด็กช่วงนี้มีการปรับตัวกับสภาพแวดล้อมได้ง่าย หรือบางคนอาจปรับตัวได้ปานกลางและบางคนอาจปรับตัวได้ยาก ผู้ปกครองจึงอาจรู้สึกท้อว่าบุคลิกภาพนี้อาจติดตัวเด็กไปจนตลอดชีวิตก็เป็นได้

แต่ก็มีผลการวิจัยที่ติดตามพัฒนาการของเด็กทารกไปจนถึงวัยรุ่น พบว่า ทารกจะเกิดมาอย่างไรนั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแรกเกิดเท่าใดเพราะการเลี้ยงดูและประสบการณ์มีส่วนช่วยส่งเสริมพัฒนาการมนุษย์ได้เหมือนกัน จึงไม่จำเป็นต้องวิตกกังวลว่าวัยเด็กที่เลี้ยงยากจะเติบโตมาด้วยพัฒนาการที่ไม่ดีเสมอไป หากเด็กได้รับความรักความสนใจใส่ใจและการตอบสนองที่เหมาะสมก็จะเติบโตอย่างมีคุณภาพได้ ยังมีการศึกษาที่พบว่า ความสัมพันธ์จากความรักของแม่ที่มีต่อลูกทารกในแบบที่ช่วยส่งเสริมความผูกพันระหว่างกันจะช่วยให้อารมณ์ดีและปลอดภัยซึ่งความรู้สึกอบอุ่นนี้ถือเป็นพัฒนาการขั้นแรกของมนุษย์

การศึกษาจิตวิทยาพัฒนาการของเด็กวัยเรียนก็เป็นการศึกษาที่สำคัญ คือ การปรับตัวในการเข้าสังคม การพิสูจน์ตนเองให้ผู้ปกครองเห็นถึงความสามารถของตนและพยายามเข้าใจตนเองว่าตนเองมีความสามารถหรือความถนัดอะไรมักเปรียบเทียบกับเพื่อนในชั้นเรียน เริ่มสนใจเพื่อนและเริ่มสนใจที่จะทำในกิจกรรมที่ตนเองถนัด เช่น การเล่นกีฬา เป็นต้น วัยเรียนนี้ผู้ปกครองควรสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็กเพื่อให้เด็กรู้จักตนเอง เมื่อโตขึ้นจะเริ่มรับรู้ตนเองในทางที่เป็นจริงมากขึ้น เด็กโตจะมีการรู้คุณค่าของตนเองแบบแยกเป็นเรื่อง ๆ ได้ จะรู้ว่าตนทำได้ดีเรื่องอะไรและไม่ถนัดเรื่องอะไร ซึ่งถ้าคิดได้แบบนี้เด็กจะมีความภาคภูมิใจในตนเองมีความสุขกับสิ่งที่ตนเองชอบทำ ดังนั้น การที่ครอบครัวไม่กดดันเพื่อให้ทำได้ดีกับทุกเรื่องแต่กลับสนับสนุนในด้านที่เขถนัดโดยเฉพาะ อธิบายข้อดีข้อเสียในสิ่งที่เขาชอบรวมทั้งในสิ่งที่ไม่ชอบด้วยการส่งเสริมพัฒนาการของลูกด้วยเหตุผล ดูแลเขาด้วยความรักก็ถือว่าเป็นการดูแลที่ยอดเยี่ยมที่สุดช่วยให้เด็กมีความสุขในการดำเนินชีวิต

โดยเฉพาะมนุษย์เราทุกคนมีพัฒนาการตั้งแต่เกิดจนเกิดการเรียนรู้ รู้จักปรับตัว จวบจนเติบโต พัฒนาการจึงเป็นเรื่องใกล้ตัว ดังนั้น ถ้าเราเข้าใจพัฒนาการมนุษย์ก็ย่อมจะเข้าใจตนเอง และเข้าใจคนอื่นและสามารถนำความรู้ไปช่วยเหลือคนอื่น ๆ เป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไป (นิปัทม์ พิชญโยธิน, 2560)

สรุปได้ว่า การเข้าใจพัฒนาการมนุษย์นอกจากจะช่วยให้ผู้ปกครองเข้าใจพัฒนาการทุกช่วงวัยของเด็กยังจะช่วยในการวางแผนการเลี้ยงดูบุตรหลานซึ่งจะช่วยให้ลูกมีความสุขในทุกช่วงวัยของการเจริญเติบโต ช่วยเป็นภูมิคุ้มกันต่อสภาพจิตใจเมื่อเจออุปสรรคปัญหา เป็นต้น การเข้าใจพัฒนาการดังกล่าวนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อ ครูบาอาจารย์ ผู้ฝึกสอนกีฬาด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะครูที่ต้องสอนหรือดูแลนักเรียนในวัยเด็ก ทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา เพราะเด็กวัยนี้จะมีเวลาเรียนในโรงเรียนหรือมีเวลาอยู่กับครูมากพอเกือบเท่ากับอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง ดังนั้นการเข้าใจศาสตร์จิตวิทยาพัฒนาการเป็นประโยชน์เพื่อให้ครูเข้าใจ สามารถวางแผนการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุผลการสอนจนเด็กเกิดการเจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ

พัฒนาการด้านอารมณ์

พัฒนาการทางอารมณ์ คือ วิวัฒนาการของจิตที่สามารถควบคุม ชัดเจน รับผิดชอบ และแสดงออกให้เหมาะสมกับกาลเทศะและสถานที่ เช่น การรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นแม้มีความคิดเห็นขัดแย้งกับตนก็ไม่รู้สึกโกรธเคือง ไม่แสดงอาการใด ๆ ออกมาในทางลบ โดยลักษณะการแสดงออกทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยนั้นจะรุนแรงกว่าวัยทารกและความรุนแรงของแต่ละคน

มีไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน เช่น การอบรมเลี้ยงดู สุขภาพ สิ่งแวดล้อม อารมณ์โดยทั่วไปของเด็กปฐมวัย ได้แก่ อารมณ์สนุกสนาน อารมณ์โกรธ กลัว อายากรู้อยากเห็น อิจฉา และอารมณ์รัก ซึ่งมีลักษณะ ดังนี้

2.1.1 อารมณ์สนุกสนาน เมื่อประสบความสำเร็จในสิ่งที่ได้กระทำ เด็กจะเกิดความสนุกสนานซึ่งแสดงออกด้วยรอยยิ้มและเสียงหัวเราะ

2.1.2 อารมณ์โกรธ จะเริ่มรู้จักโกรธเมื่ออายุได้ 6 เดือนและจะเพิ่มความโกรธสูงขึ้นตามลำดับ เด็กชอบโกรธเมื่อถูกรังแก ขัดใจ จึงแสดงอาการโกรธออกมาและจะแสดงออกอย่างเปิดเผย เช่น ร้องไห้ กระแทบเท้า ไม่พูดไม่จา ทำตัวอ่อน เป็นต้น เมื่อพ้นวัยนี้ไปแล้วจะดีขึ้นเอง และควรให้เหตุผลไม่ควรตามใจเด็กมากนัก

2.1.3 อารมณ์กลัว สิ่งที่ทำให้เกิดความกลัวในวัยทารก เช่น กลัวเสียงดัง กลัวคนแปลกหน้า กลัวสัตว์ กลัวถูกทิ้งให้อยู่คนเดียว พฤติกรรมที่แสดงออกเมื่อกลัว คือ วิงหนี ร้องไห้หาที่ซ่อนและความกลัวเหล่านี้จะน้อยลงเมื่ออายุมากขึ้น

2.1.4 อารมณ์อยากรู้อยากเห็นเป็นวัยที่มีความสงสัยในสิ่งที่ไม่เคยพบเห็น ชอบสำรวจ ชอบซักถาม รู้จักการใช้เหตุผลและมีความเป็นตัวของตัวเอง

2.1.5 อารมณ์อิจฉา เป็นอารมณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อเด็กรู้สึกว่าคุณดีกว่าคนอื่นหรือกำลังสูญเสียของที่เป็นของตนไป จะเกิดขึ้นในเด็กอายุ 2-5 ปี เมื่อเห็นว่าพ่อแม่ให้ความสนใจน้องมากกว่าตนก็จะอิจฉาน้อง พฤติกรรมที่แสดงออกจะเหมือนกับอารมณ์โกรธ ดังนั้น ควรจะให้ความรักความเอาใจใส่อย่างเท่าเทียมกัน

2.1.6 อารมณ์รัก เด็กจะรักตนเองก่อนและเริ่มรู้จักรักคนอื่นมักจะแสดงอารมณ์รักด้วยการกอด จูบ ลูบคลำ ส่วนเด็กที่ไม่ได้รับความรักความอบอุ่นจากครอบครัวมักจะไม่เห็นแก่ตัวทำให้เด็กไม่สามารถสร้างมิตรกับผู้อื่น

การส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์ของเด็ก ผู้ปกครองจึงควรหลีกเลี่ยงการเลี้ยงดูเด็กที่ก่อให้เกิดอารมณ์ความอิจฉา ริษยา วิตกกังวล โกรธ และเกิดความตึงเครียดให้มากที่สุด โดยการพยายามส่งเสริมให้เขามีความสนุกสนาน ร่าเริง อารมณ์ดี และมองโลกในแง่ดี จึงควรคำนึงถึง การให้ความรักความอบอุ่น การเอาใจใส่ต่อเด็ก สนับสนุนการเล่นเพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน มีอารมณ์แจ่มใสเบิกบาน มีจิตใจที่มั่นคงและส่งเสริมให้เด็กฟังนิทาน เพราะนิทานจะช่วยให้เด็กมีความเพลิดเพลิน เกิดความสุขมากเมื่อได้ฟังนิทาน นิทานที่มีตัวละครดี ๆ จะช่วยให้เด็กจดจำในเรื่องดี ๆ ช่วยส่งเสริมให้จิตใจเด็กมุ่งมั่น อารมณ์ดี ไม่โกรธง่าย เป็นสิ่ง

ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการด้านอารมณ์ของเด็กไปในทางที่ดีขึ้นได้(สถาบันพัฒนาศักยภาพสมอง, 2561)

สรุปได้ว่า พัฒนาการด้านอารมณ์จะช่วยให้เด็กมีสุขภาพจิตที่ดี เป็นที่รักใคร่ ต่อเพื่อนฝูงและสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น มีความสำคัญต่อวงการกีฬา มากเช่นกัน เพื่อให้ผู้ควบคุมกีฬาสามารถควบคุมอารมณ์อันไม่พึงประสงค์ในนักกีฬาทั้งในระหว่างฝึกซ้อม แข่งขัน และหลังแข่งขัน จะลดความตึงเครียดหรือลดการทะเลาะเบาะแว้งในสนามแข่งขัน ได้อีกด้วย เมื่อผู้ฝึกสอน พ่อแม่ ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจพัฒนาการด้านอารมณ์อย่างถ่องแท้จะสามารถควบคุมและเลี้ยงบุตรหลาน นักเรียน นักกีฬาได้อย่างง่ายดาย

พัฒนาการวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องมีการปรับตัวหลายด้านเนื่องจากเป็นวัยที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลายอย่าง จนเป็นวัยที่เกิดปัญหาได้มาก หากปรับตัวในวัยนี้ได้สำเร็จจะทำให้วัยรุ่นมีการพัฒนาตนเองเกิดบุคลิกภาพที่ดี ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการดำเนินชีวิต การเรียนรู้พัฒนาการวัยรุ่นจึงมีประโยชน์ในการส่งเสริมให้วัยรุ่นมีสุขภาพดีทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข และช่วยป้องกันปัญหาต่าง ๆ ในวัยรุ่น เช่น ปัญหาทางเพศ หรือปัญหาการใช้สารเสพติด

วัยรุ่น คือวัยที่เกิดขึ้นในเด็กอายุ 12-13 ปี วัยรุ่นเพศหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าเพศชายประมาณ 2 ปี และจะเกิดการพัฒนาไปจนถึงอายุ 18 ปี จึงจะเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างมากในพัฒนาการด้านต่าง ๆ ทั้งร่างกายและจิตใจ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย (Physical Development) ส่วนใหญ่จะเปลี่ยนแปลงทางเพศ เนื่องจากวัยนี้มีการสร้างและหลั่งฮอร์โมนเพศ(sex hormones) ฮอร์โมนของการเจริญเติบโต (growth hormone) อย่างมากและรวดเร็ว

พัฒนาการทางจิตใจ (Psychological Development) สติปัญญาในวัยนี้จะพัฒนาสูงขึ้น หมายความว่า มีความสามารถที่จะเรียนรู้เข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ได้ลึกซึ้ง มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์และสังเคราะห์ได้มากขึ้น และเมื่อพ้นวัยนี้จะมีความสามารถทางสติปัญญาได้เหมือนผู้ใหญ่ แต่ในช่วงระหว่างวัยรุ่นยังอาจขาดการยับยั้งความคิด ใจร้อน หุนหันพลันแล่น ขาดการคิดไตร่ตรองให้รอบคอบและมีความคิดเกี่ยวกับตนเองหรือเอาแต่ใจตนเอง(Self Awareness) วัยนี้จะเริ่มมีความสามารถในการรับรู้ตนเอง ด้านต่างๆ ดังนี้

1. เอกลักษณ์ (Identity) คือ การเริ่มแสดงออกถึงสิ่งที่ตนเองชื่นชอบและถนัด แสดงออกถึงความเป็นตัวของตนเองที่โดดเด่นมากขึ้น ได้แก่ วิชาที่ชอบเรียน กีฬาที่ชอบเล่น

กิจกรรมที่ทำในเวลาว่าง การใช้เวลาว่างให้เกิดความเพลิดเพลินและเกิดประโยชน์ กลุ่มเพื่อนที่ชอบและมีความสนิทกัน โดยเขาจะคบเพื่อนที่อยู่ด้วยกันได้จากความชอบที่เหมือนกัน และเกิดการถ่ายทอดเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อนสนิท ทั้งความคิด การแก้ปัญหาในชีวิต ค่านิยม การแสดงออกและระบบจริยธรรม จนสิ่งเหล่านี้กลายเป็นเอกลักษณ์และกลายเป็นบุคลิกภาพของตนเอง การแสดงเอกลักษณ์ในตนเองมีหลายด้าน เช่น เอกลักษณ์ทางเพศ (sexual identity and sexual orientation) ความเชื่อในศาสนา การชอบแฟชั่น นักร้อง ดารา คติประจำใจ การแต่งกาย อาชีพ และเป้าหมายในการดำเนินชีวิต Erik Erikson อธิบายว่าวัยรุ่นวัยนี้ จะเกิดเอกลักษณ์ของตน ถ้าไม่เกิดเอกลักษณ์จะมีความสับสนในตนเองเกิดขึ้น Identity VS Role confusion

2. ภาพลักษณ์ในตัวของตนเอง (Self-Image) คือ การมองเห็นภาพของตนเองในด้านต่างๆหรือการมองตนเองมากขึ้น เช่น มองตนเองในหน้าตา รูปร่าง ความสวย ความหล่อ ส่วนดีส่วนด้อยทางร่างกายของตนเอง ความพิการ จะสนใจเกี่ยวกับผิวพรรณ รักสวยรักงามมากกว่าวัยอื่นๆ ถ้ารู้สึกตัวมีข้อด้อยกว่าคนอื่นก็จะเกิดการไม่กล้าเผชิญหน้าและรู้สึกอายที่จะเผชิญหน้าต่อสังคม

3. การได้รับการยอมรับจากผู้อื่น (Acceptance) เป็นที่ต้องการของวัยรุ่น เมื่อได้รับการยอมรับจากผู้อื่นจะช่วยให้เกิดความรู้สึกมั่นใจตนเอง มั่นคงปลอดภัย และเห็นคุณค่าของตนเอง วัยนี้ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนมากที่สุด จึงมักอยากเด่นอยากดัง อยากให้มีคนรู้จัก อยากให้มีคนสนใจ

4. ความภาคภูมิใจตนเอง (self esteem) เกิดจากการที่ตนเองเป็นที่ยอมรับของเพื่อนและคนอื่นๆ จนรู้สึกมีความภาคภูมิใจในตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า เป็นคนดีและมีประโยชน์แก่ผู้อื่น และผลักดันให้ทำอะไรได้สำเร็จ

5. ความเป็นตัวของตัวเอง (independent) วัยนี้จะรักอิสระ ชอบคิดเอง อยากเป็นตัวของตัวเอง ไม่ค่อยชอบอยู่ในกฎเกณฑ์กติกาใดๆ มักเชื่อความคิดตนเอง ฟังตัวเอง ลงมือทำเอง มีปฏิกิริยาตอบโต้ผู้ใหญ่ที่กดดันหรือชอบบังคับ ความรู้สึกอยากลองอยากรู้ อยากเห็นจะมีสูงมาก ถ้าวัยรุ่นขาดการยับยั้งชั่งคิดที่ดี อาจทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงได้ง่าย การได้ทำอะไรด้วยตนเองและประสบความสำเร็จจะช่วยให้วัยรุ่นมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

6. การควบคุมตนเอง (Self-control) วัยนี้รู้จักลำดับความคิดให้เป็นระบบอย่างมีลำดับจะเรียนรู้ที่จะรู้จักยับยั้งความคิด เพื่อให้สามารถนำความคิดมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้

7. อารมณ์ (Mood) จะเปลี่ยนแปลงง่าย หงุดหงิดง่าย เครียดง่าย โกรธง่าย ปั่นป่วน อาจเกิดอารมณ์ซึมเศร้าโดยไม่มีสาเหตุ อารมณ์ที่ไม่ดีเหล่านี้ อาจทำให้เกิดพฤติกรรมเกรี้ยว ก้าวร้าว มีผลต่อการเรียนและการดำเนินชีวิต ในวัยรุ่นตอนต้นยังควบคุมอารมณ์ไม่ได้ หรือ ไม่เป็นบางครั้ง ยังทำตามอารมณ์ของตนเองอยู่ติดมาจากนิสัยของเด็ก แต่จะค่อย ๆ ดีขึ้นเมื่ออายุมากขึ้น วัยนี้จะมีอารมณ์เพศวัยมาก ทำให้เกิดพฤติกรรมทางเพศหรือมีความสนใจทางเพศมากขึ้น เช่น การสำเร็จ ความใคร่ด้วยตนเอง ซึ่งถือเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น แต่พฤติกรรมบางอย่างก็เกิดปัญหา เช่น ความสนใจทางเพศที่ผิดปกติหรือการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น หรือความผิดปกติของคนที่มีความรู้สึกทางเพศ เป็นต้น

8. จริยธรรม (moral development) วัยนี้จะมีอุดมคติสูง ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ต้องการเป็นคนดีหรือต้องการเป็นคนดีที่พัฒนาตนเองได้ ต้องการเป็นที่รักใคร่ชื่นชอบของคนอื่น จะสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ต้องการให้เกิดความยุติธรรมและถูกต้องแก่ตนเองและในสังคม เมื่อวัยรุ่นเห็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องหรือมีการเอาเปรียบกัน ไม่เสมอภาค เบียดเบียนกันจนเกิดการต่อต้าน ชุมนุม คัดค้าน มักเกิดบ่อยในวัยนี้ จะรู้สึกอึดอัดคับข้องใจ หากรู้สึกเกิดความไม่ถูกต้องภายในบ้าน แม้แต่พ่อแม่ของตนเองก็จะรู้สึกน้อยใจ รู้สึกว่าตนเองไม่ดี ไม่สมบูรณ์แบบเหมือนเมื่อก่อน บางครั้งจะแสดงออกถึงการติชมพ่อแม่หรือครูอาจารย์อย่างรุนแรง แม้แต่กับสังคมถ้าไม่ลงรอยกันมักเกิดการทะเลาะเบาะแว้ง และการควบคุมตนเองในวัยรุ่นอาจยังไม่ดีแต่เมื่อพ้นวัยรุ่นไปแล้ว การควบคุมตนเองจะดีขึ้นเรื่อย ๆ จนเป็นระบบจริยธรรมที่สมบูรณ์เหมือนวัยผู้ใหญ่ (พนม เกตุมาน, 2550)

สรุปได้ว่า การปรับตัวที่เกิดขึ้นทั้งในร่างกายและจิตใจของเด็กในวัยรุ่น จะเป็นโอกาสต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องต่อพัฒนาการทางอารมณ์ในการกลมกลืนให้วัยรุ่นคล้อยตามในพฤติกรรมอันพึงประสงค์ การวางแผนเพื่อให้วัยรุ่นมีศักยภาพมากขึ้นในด้านการรับรู้ตนเอง ทั้งในเรื่อง เอกลักษณะ ภาพลักษณ์ในตนเอง การได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ความภาคภูมิใจ ความเป็นตัวของตัวเอง การควบคุมตนเอง อารมณ์ และจริยธรรม จะเป็นพื้นฐานสำคัญที่ดีในการดำรงชีวิตในสังคม ศักยภาพในการรับรู้ตนเองดังกล่าว สำคัญต่อวงการกีฬา ส่งผลให้นักกีฬา ผู้ฝึกสอน เพื่อนร่วมทีม ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย รวมทั้งคู่แข่ง เล่นกีฬาด้วยกันได้อย่างมีความสุขและมีชีวิตอยู่วงการกีฬาได้ยาวนาน

จิตวิทยาวัยรุ่น

วัยรุ่น เป็นวัยที่อยู่ระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ เป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเจริญเติบโตด้านร่างกาย ลักษณะที่บ่งบอกถึงความเป็นหนุ่มเป็นสาว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลง

พัฒนาการด้านอารมณ์ สังคมและจิตใจที่เปลี่ยนแปลงไปด้วยเป็นไปในลักษณะที่ไม่ค่อย สอดคล้องและเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทำให้เกิด ความสับสน ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ขาดการยับยั้งชั่งใจ ขาดประสบการณ์ทำให้เกิดการ กระทำหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมโดยไม่ได้คิดถึงผลเสียที่จะตามมาจากการกระทำของตนเอง และเป็นช่วงเวลาที่มึปัญหาด้านจิตสังคม อารมณ์และพฤติกรรมเสียมากกว่าช่วงอายุอื่น ๆ ทำให้ เกิดผลเสียต่อสุขภาพทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยเฉพาะพัฒนาการด้านสังคม จิตวิทยาวัยรุ่น มีลักษณะที่ต้องคำนึงถึง คือ

1. ไม่มีพัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงอะไรที่ดีที่สุด เพราะวัยรุ่นแต่ละคน แต่ละชุมชน แต่ละสังคม เชื้อชาติต่าง ๆ มีความหลากหลายแตกต่างกันไป
 2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านสรีระวิทยา อารมณ์ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ไม่สอดคล้อง ทำให้ถูกมองว่าเป็นผู้ใหญ่แต่การกระทำยังเป็นแบบเด็ก ๆ อยู่
 3. เป็นช่วงเวลาที่ไม่นั่นคง มีความอ่อนไหวทางด้านอารมณ์และจิตใจค่อนข้างมาก
- พัฒนาการทางด้านสังคมจิตวิทยา แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

- 1.วัยรุ่นตอนต้น ช่วงอายุ 10-13 ปี
- 2.วัยรุ่นตอนกลาง ช่วงอายุ 14-17 ปี
- 3.วัยรุ่นตอนปลาย ช่วงอายุ 17-21 ปี

การเปลี่ยนทางด้านพัฒนาการต่าง ๆ ของวัยรุ่นเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นเรื่อง ธรรมชาติที่เด็กต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ ผู้ปกครอง บุคลากรต่าง ๆ รวมทั้งแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นควรได้มีความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

- 1.ระยะวัยรุ่นตอนต้น เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย มีการเจริญเติบโตที่เห็นได้ ชัดเจน ความสูง น้ำหนักเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันก็เข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ จนมีความกังวลและสงสัยใน เรื่องเหล่านี้ค่อนข้างมาก สงสัยว่าสิ่งที่ตนเองเป็นมีความเป็นปกติเหมือนคนอื่นหรือไม่ มีความ สนใจกับกิจกรรมในครอบครัวน้อยลง มีความพยายามจะเป็นอิสระ มีความเป็นตัวของตัวเองมาก ขึ้น และช่วงนี้มีอารมณ์และพฤติกรรมแปรปรวนอ่อนไหวง่าย หงุดหงิด ยึดตัวเองเป็นหลัก รวมทั้ง วัยนี้จะมีความคิดค่อนข้างเพี้ยนเกินความเป็นจริง มีการวางแผนอนาคตหรือเป้าหมายชีวิตที่เกิน ความสามารถของตนเอง

- 2.วัยรุ่นตอนกลาง ช่วงนี้พอใจและยอมรับถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ สนใจให้เวลาใน การดูแลตนเอง รูปร่าง หน้าตา ให้ดูสวยหล่อ สร้างความสนใจให้กับผู้พบเห็น โดยเพื่อนจะมี บทบาทในเรื่องดังกล่าวค่อนข้างมาก จนต้องการได้รับการยอมรับจากเพื่อน วัยนี้จะใช้ช่วงเวลา

ส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อนมากกว่าครอบครัว แต่ระยะนี้จะมีความรุนแรงทางอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ค่อนข้างมาก มักมีความขัดแย้งกับผู้ปกครอง พ่อแม่ มากที่สุด ไม่ชอบให้ใครมาบังคับหรือสั่งการ และวัยนี้จะพบกับความรู้สึกอ่อนไหวและโรแมนติคทำให้วัยนี้มีอาการหมกมุ่นและหลงใหลฟังเพลงต่าง ๆ จะมีผลกระทบต่อวัยรุ่นเป็นอย่างมาก ช่วงนี้จะมีความคิด ตลอดจนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีเหตุผลมากกว่าเดิม รู้ขอบเขตความสามารถ ข้อจำกัดของตนเอง อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงและเป็นไปได้มากขึ้น แต่เมื่อพบปัญหาหรือสภาวะวิกฤติต่าง ๆ ความคิด การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ หรือการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ก็จะถดถอยไปได้เช่นกัน

3. วัยรุ่นตอนปลาย ช่วงนี้มีการเจริญเติบโตทางด้านร่างกายอย่างสมบูรณ์ ความเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ มีความพร้อมทางด้านการศึกษาพัฒนาการทั้งเพศหญิงและเพศชาย วัยนี้มีความมั่นใจและพอใจลักษณะรูปลักษณ์ของตนเอง มีความรู้สึกอิสระ เข้าใจถึงความรัก ความหวังดี เริ่มยอมรับฟังความคิดเห็นจากครอบครัว และให้ความสำคัญกับพ่อแม่มากขึ้น

การพัฒนาการทางด้านจิตสังคมของวัยรุ่นในช่วงต่าง ๆ มีความแตกต่างกัน จนไม่สามารถชี้ชัดลงไปได้เลยว่าอะไรถูก อะไรผิด เพราะมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องในการเรียนรู้ต่อการเปลี่ยนแปลงความก้าวหน้าทางด้านพัฒนาการต่าง ๆ ของวัยรุ่นเกิดขึ้นอย่างมากและรวดเร็วในระยะเวลาเพียงสั้น ๆ ซึ่งเป็นช่วงที่ต้องปรับตัวค่อนข้างมาก ผู้ปกครอง พ่อแม่และบุคลากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจึงต้องให้ความสำคัญในช่วงนี้ โดยให้ความรัก ความเอาใจใส่ ที่จะสามารถประคับประคองให้เด็กสามารถผ่านระยะวัยรุ่น ซึ่งถือเป็นระยะธรรมชาติมรสุมของชีวิตไปได้อย่างปลอดภัยเพื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีและมีคุณภาพ(วิโรจน์ อารีกุล)

สรุปได้ว่า จิตวิทยาวัยรุ่นเป็นศาสตร์เพื่อความเข้าใจพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นทุกรูปแบบ และทุกด้าน การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา ครอบครัวและผู้ที่เกี่ยวข้องควรวางแผนในการให้ความรัก ความอบอุ่น และใช้เหตุผลในการเลี้ยงดูเพื่อบุตรหลานจะสามารถผ่านระยะวัยรุ่นซึ่งถือเป็นวิกฤติชีวิต ให้สามารถผ่านพ้นไปได้อย่างปลอดภัยและมีคุณภาพที่ดี

จากพัฒนาการด้านจิตใจ ผู้วิจัยเห็นว่า การศึกษาพัฒนาการด้านจิตใจ ทั้งด้านจิตวิทยาพัฒนาการ พัฒนาการด้านอารมณ์ พัฒนาการวัยรุ่น และจิตวิทยาวัยรุ่น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาบ้นจ๊กส์ลัตโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลาโดยตรง เนื่องจากนักกีฬาทุกคนมีช่วงของวัยรุ่น และเป็นโรงเรียนกึ่งนอน ผู้ฝึกสอน ผู้บริหาร ตลอดจนผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับนักกีฬาในโรงเรียนมีบทบาทในการอบรมสั่งสอนใกล้ชิดกว่าพ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้ฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้องจึงต้องตระหนักและต้องศึกษาเพื่อให้เข้าใจได้อย่างชัดเจน เกี่ยวกับชาญ จนสามารถนำมาอบรม สั่ง

สอนนักกีฬาปั่นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลาจนเป็นนักกีฬาที่ดีมีคุณภาพเป็นตัวอย่างที่ดีในสังคมได้

2.ความมีน้ำใจนักกีฬา

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับเอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬาดังนี้

ความหมายความมีน้ำใจนักกีฬา

Bryson (Bryson, 1948 refer to Karen R, 1969) ได้ให้ความหมายของความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาใจ ว่า โดยผู้เล่นต้องมีพฤติกรรมที่เหมาะสมเป็นพื้นฐานเกี่ยวกับคุณธรรม และได้กล่าวอีกว่า “ประชาธิปไตยเป็นไปไม่ได้และเสรีภาพไม่แน่นอนหากปราศจากความมีน้ำใจนักกีฬา” และจากเล่มเดียวกัน

Obertueffer and Ulrich ได้ให้คำจำกัดความความมีน้ำใจในนักกีฬาในหนังสือพลศึกษาของเขา (ปี 1962) กล่าวว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาไม่มีการเฉพะเจาะจงกับแต่ละกีฬา แต่เป็นการอธิบายเฉพาะเจาะจงในแต่ละสถานการณ์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงความมีน้ำใจนักกีฬาต้องเข้าใจสองสิ่ง คือ รูปแบบพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นจะแสดงออกอัตโนมัติแตกต่างกันไปในแต่ละสถานที่และแต่ละเวลา อะไรที่คิดว่าเป็นผู้มีความมีน้ำใจนักกีฬาดีในแปรู อาจถูกมองว่าแตกต่างกันในคอนเนตติคัต และ สิ่งที่ดีว่าถูกต้องในกีฬาเบสบอล อาจเป็นพฤติกรรมที่ผิดในกีฬาเทนนิส เราเริ่มแนวคิดของความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาโดยตระหนักถึงความเฉพาะเจาะจงของพฤติกรรม ไม่มีสิ่งใดจะวัดคุณภาพของความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นการแสดงออกในการกระทำของนักกีฬา และหลายคนหรือสังคมเห็นพ้องต้องกันว่า บุคคลคนนั้น เป็นนักกีฬาที่ดี จากเล่มเดียวกัน ก็ยังมีผู้ให้เครดิตความมีน้ำใจนักกีฬาในการแข่งขันโอลิมปิก ปี 1896 คุณ Baron De Coubertin กล่าวว่า ความมีน้ำใจนักกีฬา คือ การตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องเน้นถึงความสัมพันธ์ของมนุษย์ เห็นคุณค่าและอุดมคติที่เกินกว่าเป้าหมายด้วยการชนะการแข่งขันโอลิมปิก กล่าวคือ ไม่ได้มุ่งการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเพื่อชัยชนะ แต่มุ่งเพื่อมีส่วนร่วม และสิ่งสำคัญในชีวิตคือ การเอาชนะไม่ได้ แต่สู้ได้ดี (2:118)

Barrow (Barrow, 1977 : 324 อ้างถึงในจงรัก เขี้ยวแก้ว, 2531) ได้กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬา คือ ค่านิยมที่สำคัญประการหนึ่ง ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬาหรือเล่นเกม จากเล่มเดียวกัน

McCarthy (1978: 34) ได้ให้คำนิยามของความมีน้ำใจนักกีฬา ว่า เป็นลักษณะของการเล่นด้วยความซื่อสัตย์ ซื่อตรง ไม่คิดคดโกง และไม่กระทำการอื่นใดเพื่อให้ได้เปรียบคู่แข่ง

ไม่ว่าผลจะแพ้หรือชนะก็ยอมรับในผลการแข่งขัน ไม่เอะอะโวยวาย ไม่ท้วงติงแม้ตนจะเป็นผู้ถูกระทำอย่างไม่ยุติธรรมก็ตาม

สุพนิต อธิธิวุฒิมิ (สุพนิต อธิธิวุฒิมิ, 2555) กล่าวว่า ความเป็นผู้มีคุณธรรมในเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นคุณสมบัติของผู้ที่ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถ้อย เป็นคุณธรรม จริยธรรมข้อพื้นฐานที่สำคัญในตัวบุคคลและมีความจำเป็นในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน คือ ความสามัคคี ความมีมารยาท ความอดทน ความมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความยุติธรรม ความมุ่งมั่น ความอ่อนน้อมถ่อมตน และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

Han (Han อ้างถึงใน สุภกิจ วิริยะกิจ, 2557) กล่าวว่า ความเป็นผู้มีคุณธรรมมีน้ำใจนักกีฬาเป็นกระบวนการที่จะกระทำตามหน้าที่ความรับผิดชอบเมื่อเกี่ยวข้องกับผู้อื่น จากเล่มเดียวกันก็มีผู้ให้คำจำกัดความความมีน้ำใจนักกีฬา ดังนี้

กอง วิสุทธิธารณณ์ (2523) กล่าวว่า ความเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง การเป็นผู้นิยมความยุติธรรม การมีคุณธรรมในเรื่องของความไม่เห็นแก่ตนเอง สามารถบังคับใจตนเองให้กระทำตนดีด้วย กาย วาจา ใจ

วรศักดิ์ เพียงชอบ (2523) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมความดี เช่น น้ำใจที่เต็มไปด้วยความยินดีที่จะปฏิบัติตามเกณฑ์และระเบียบข้อบังคับ น้ำใจเต็มไปด้วยความรักความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ฟังพาทอาศัยซึ่งกันและกันเป็นต้น ประกอบด้วยคุณธรรมที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข

กนกวลี เอ่งฉ้วน (กนกวลี เอ่งฉ้วน 2529 อ้างถึงในวิษณะ ชอบธรรม, 2558) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง ลักษณะของการมีจิตใจที่เต็มไปด้วยความมีคุณธรรมและมีมารยาทที่ดี ซึ่งมีความสำคัญมากต่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคม และ

อร่าม เสียนขุนทด (2533) กล่าวว่า ความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง คุณธรรมประการหนึ่งซึ่งเป็นพื้นฐานที่ขาดไม่ได้เพื่อจะช่วยให้บุคคลอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข

อภิวัฒน์ จั้วลำหิน (อภิวัฒน์ จั้วลำหิน 2553 อ้างถึงใน ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ & กษมน รุ่งโรจน์รังสรร 2559) ได้กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรม จริยธรรมที่ดีของแต่ละบุคคลที่ยึดถือปฏิบัติ ให้ถูกต้องเหมาะสมเป็นที่ยอมรับของสังคมและเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งในการแข่งขันกีฬาและในการใช้ชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ และ กษมน รุ่งโรจน์รังสรร ได้สรุปว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรม จริยธรรมส่วนบุคคลที่ได้รับการยอมรับจากสังคมว่าเป็นเรื่องของความถูกต้องเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการเป็นผู้มีความ

สุภาพอ่อนโยน การรู้แพ้รู้ชนะ มีมารยาทดีเยี่ยม มีความยุติธรรม เป็นพฤติกรรมที่ควรปฏิบัติทั้งในการแข่งขันกีฬาและในการดำเนินชีวิตประจำวัน เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

อภิญา อัคระรัง (อภิญา อัคระรัง, 2560) กล่าวว่า นักกีฬาที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา คือ การเล่นกีฬาของนักกีฬาที่มีความซื่อสัตย์มีใจที่บริสุทธิ์ หรือมีความจริงใจในการเล่น ตั้งใจแน่วแน่ แข่งขันอย่างตรงไปตรงมาด้วยฝีมือ เป็นผู้มีความมุ่งมั่นและสง่างาม มีความอดทน อดกลั้น แม้จะถูกแกล้งหรือเล่นนอกกติกา ก็จะอดทน เป็นผู้มีสัมมาคารวะ เคารพต่อผู้ฝึกสอน กรรมการ เพื่อนร่วมทีม หรือแม้แต่คู่แข่ง ผู้เล่นกีฬาคือผู้ที่เต็มไปด้วยคุณธรรมและจริยธรรม ภาพที่นักกีฬาแสดงความมีน้ำใจนักกีฬาต่อกันในสนาม เป็นภาพที่สวยงามและน่าประทับใจเสมอ ดังนั้นนอกชัยชนะเป็นสิ่งทีนักกีฬาทุกคนต้องการแล้วสิ่งที่ทุกคนไม่ควรมองข้าม คือ ความเป็นนักกีฬาที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอย เป็นต้น

จากความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬาจากบุคคลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความมีน้ำใจนักกีฬา คือ คุณธรรมที่ดีงาม ที่ผู้ฝึกสอนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาคควรอบรม สั่งสอน เพื่อให้กีฬาสามารถเผชิญหน้ากับความจริงที่ไม่่ว่าจะแพ้หรือชนะ นักกีฬาก็จะมีความภูมิใจในตนเอง และรู้จักการให้อภัย แม้จะถูกกลั่นแกล้งก็รู้จักข่มใจและยอมรับความจริงของผลการแข่งขันได้ และน้ำใจนักกีฬาไม่ใช่มีเฉพาะในเกมการแข่งขันเท่านั้น เมื่อนักกีฬา รู้จักน้ำใจนักกีฬาแล้ว จะสามารถนำคุณธรรมจากน้ำใจนักกีฬา มาใช้ในการเข้าสังคม ในการดำเนินชีวิต จนเป็นที่รักใคร่และสังคมยอมรับ

ความสำคัญของการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

มีผู้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับความสำคัญของน้ำใจนักกีฬามากมายทั้งจากเอกสารงานวิจัยและการเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต ดังต่อไปนี้

จากการสืบค้นข้อมูลทางบทความอิเล็กทรอนิกส์ ("น้ำใจนักกีฬา," 2556) หมายถึง เมื่อนักกีฬาประพฤติตนอยู่ในความเสมอภาค (fair) และเคารพต่อทีมคู่แข่ง หรือผู้เล่นฝั่งตรงข้าม ในขณะที่เล่นกีฬา อีกทั้งน้ำใจนักกีฬา คือ ความสอดคล้องกันของ การเคารพกติกา การมีสปีริต การมีมารยาท และจรรยาบรรณของผู้เล่นกีฬา ซึ่งอาจเกี่ยวพันกับการเป็นผู้ชนะที่ดี เช่นเดียวกับการเป็นผู้แพ้ที่ดี ฉะนั้นก็อาจกล่าวได้ว่า น้ำใจนักกีฬา คือ ส่วนประกอบแห่งคุณธรรมในเกมกีฬาและแนวคิดของแฟร์เพลย์น้ำใจนักกีฬา อาจจะมีความหมายกลมกลืนกับแฟร์เพลย์ ซึ่งแฟร์เพลย์ ก็คือการที่นักกีฬาทั้งสองทีม มีโอกาสเท่าๆ กันในการเป็นผู้ชนะและเล่นอยู่ในกรอบกติกา มารยาท ในขณะที่น้ำใจนักกีฬานั้น คือ ผู้มีคุณธรรมในการเล่นกีฬา ตัวอย่างเช่น ผู้ที่เล่นกีฬาอย่างซื่อสัตย์ตรงไปตรงมา ไม่คิดคดโกง ไม่คิดแข่งขันนอกกติกาการแข่งขัน มุ่งมั่น แน่วแน่และ สง่างาม แม้ใน

ยามที่คู่แข่งเล่นนอกกติกาหรือไ้มารายาพและยังรวมถึงการเคารพต่อผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นเพื่อนร่วมทีม โค้ช คู่แข่งและผู้ตัดสิน ในอีกนัยหนึ่งน้ำใจนักกีฬา คือ ความอดทน อดกลั้น การระงับอารมณ์ ยับยั้งชั่งใจ ฯลฯ ซึ่งอาจเกิดขึ้นระหว่างการเล่นกีฬา การเป็นนักกีฬาที่ดีหรือมีน้ำใจนักกีฬานั้นสามารถมองจากมุมมองของการมีคุณค่าแห่งคุณธรรมและจริยธรรมในการเล่นกีฬาได้เป็นอย่างดี

ปัจจัยหรือคุณลักษณะแห่งการเป็นนักกีฬาที่ดี และความมีน้ำใจนักกีฬา ดังนี้

1. มีวินัย มีความรับผิดชอบ มุ่งมั่นเต็มที่ในการฝึกฝน เช่น ทุ่มเทตลอดการซ้อม และการแข่งขัน ยอมรับในทุกความผิดพลาดและพยายามปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

2. ให้ความสำคัญและเคารพ กฎ กติกาการแข่งขัน ผู้ตัดสินและผู้ชม

3. ให้ความสำคัญถึงความสวยงามและประทับใจของการเป็นนักกีฬาที่ดี และเป็นที่ยอมรับของผู้ชม เช่น ไม่พูดจาดูถูก หรือกล่าวหาว่าร้ายคู่ต่อสู้ จับมือกัน ยอมรับในการเล่นของคู่ต่อสู้ และยินดีกับชัยชนะของคู่แข่ง

4. เข้าใจการเล่นและเล่นด้วยจิตใจที่ต้องการความยุติธรรม ตรงไปตรงมา เช่น ยอมให้คู่แข่งยืมใช้อุปกรณ์การแข่งขันของตนได้ ยอมรับที่จะแข่งขันต่อไปแม้จะต้องเจอกับความไม่ยุติธรรม ไม่ใช่โอกาสเอาเปรียบเมื่อคู่แข่งได้รับบาดเจ็บ

5. หลีกเลียงทัศนคติที่ไม่ดีต่อการแข่งขัน เช่น ไม่ใช่ความพยายามที่ผิดกติกาทุกวิถีทางในการชนะ ไม่คดโกง ไม่แข่งขันเพื่อความมุ่งสำเร็จของตนเองแต่ผู้เดียว

ทั้งนี้ลักษณะนิสัย 10 วิธีดังต่อไปนี้ นอกจากชัยชนะจะเป็นสิ่งที่นักกีฬาทุกคนต้องการให้เกิดขึ้นกับทีมของตัวเองและสิ่งสำคัญที่ทุกคนไม่ควรมองข้ามเช่นกัน คือความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เพราะกีฬาจะสอนให้คนรู้จักคำว่าแพ้ รู้จักชนะ รู้จักการให้อภัย

1. ปฏิบัติตามกฎกติกาการแข่งขันที่กรรมการได้วางไว้ เพราะการจะเป็นผู้แข่งขันที่มีน้ำใจนักกีฬา จะต้องเล่นตามกฎและยอมรับกติกาการแข่งขัน ตามที่สนามแข่งขันได้กำหนดไว้ ยิ่งปฏิบัติตามกฎได้มากแค่ไหนก็จะยิ่งสนุกและมีความสุขกับการแข่งขันมากขึ้นเท่านั้น

2. พยายามหลีกเลี่ยงการตอบโต้หรือเถียงกับกรรมการผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน หรือแม้แต่คู่แข่ง เพราะการตอบโต้มีแต่จะทำให้เกมการแข่งขันรุนแรงมากขึ้น นักกีฬาที่ดีควรจะมีรู้จักหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง การโต้เถียงและให้ความสนใจไปที่การแข่งขันที่กำลังดำเนินอยู่จะดีกว่า

3. รับผิดชอบร่วมกันในทีม นักกีฬาที่ดีจะต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันในทีมของตน เพราะกีฬาที่เล่นกันเป็นทีมความประพฤติของนักกีฬาแต่ละคนย่อมส่งผลกระทบต่อทีม ทุกคนจึงควรต้องรับผิดชอบร่วมกัน

4. ช่วยเหลือเพื่อนนักกีฬาที่ความสามารถน้อยกว่า ทีมที่ดีต้องคอยช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมที่เล่นแย่กว่า และคอยช่วยแนะนำให้เพื่อนอยากพัฒนาตัวเองให้ดีขึ้น

5. เล่นด้วยความยุติธรรม ชัยชนะที่ได้มาจากการแข่งขันต้องเกิดจากการแข่งขันอย่างขาวบริสุทธิ์สะอาด มีจิตใจไม่คิดคดโกง ไม่ใช่มุ่งหวังแต่ผลชนะด้วยการเข้ากระทำที่อย่างรุนแรง ทำฟาวล์คู่แข่งอย่างสกปรกหรือใช้สารต้องห้าม สารกระตุ้นต่าง ๆ

6. ทำตามคำสั่งของผู้ฝึกสอนควรปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ฝึกสอน มีความสามัคคีและระลึกไว้ว่าการเล่นของทุกคนล้วนส่งผลต่อเพื่อนร่วมทีม ถ้าไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของผู้ฝึกสอน ควรหาโอกาสปรับความเข้าใจกันตามลำพังโดยไม่ไกลจากสายตาผู้อื่น

7. เคารพความสามารถในทีมคู่แข่งไม่ว่าทีมคู่แข่งจะเล่นดีกว่าหรือแย่กว่า เมื่ออยู่ในสนามแข่งขันควรเคารพคู่แข่ง ไม่ควรโทษคู่แข่งเมื่อเล่นได้แย่กว่า หากทีมอื่นเล่นได้ดีกว่าก็ไม่ควรประมาทหรือดูถูกฝีมือคู่แข่ง แต่ควรจะยอมรับผลการแข่งขัน

8. นักกีฬาที่ดีควรชื่นชมเพื่อนร่วมทีมเวลาที่พวกเขาเล่นได้ดี ไม่กระทำการด่าเพื่อนอย่างรุนแรงเพราะจะทำให้เกิดการทะเลาะขึ้นภายในได้ และเป็นจุดอ่อนที่ทีมคู่แข่งจะเลือกโจมตี เมื่อเห็นว่านักเตะฝ่ายตรงข้ามไม่มีความสามัคคีกันเองในหมู่คณะ การให้กำลังใจและคอยแนะนำเพื่อนร่วมทีมเวลาที่พวกเขาเล่นพลาดย่อมเกิดผลดีต่อทีมมากกว่า

9. ยอมรับคำตัดสินของกรรมการ นักกีฬาควรจะทราบและเข้าใจว่าทุกคน มีสิทธิทำผิดพลาดกันได้ และการโต้เถียงคำตัดสินของกรรมการก็เป็นการกระทำที่ไม่มีประโยชน์ ดังนั้นนักกีฬาแทนที่จะคอยประท้วงแต่คำตัดสินของกรรมการควรใส่ใจกับการเล่นของตัวเองเล่นให้ดีที่สุดในเวลาที่เหลืออยู่จะดีกว่า

10. จบการแข่งขันอย่างราบรื่น ความคิดในแง่ลบทั้งหลาย ความรู้สึกทุกอย่างที่เกิดขึ้นในระหว่างการแข่งขันควรจะจบตามไปด้วย เช่น ความรู้สึกเป็นศัตรูกับคู่แข่งก็ควรให้สิ้นสุดลงแต่โดยดีและเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันต่อไป

วรศักดิ์ เพียรชอบ (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2548 อ้างถึงใน ณรงค์ศักดิ์ ครอบขอบ & กษมน รุ่งโรจน์รังสรรค์ 2559) กล่าวถึง ความสำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬาว่า เป็นหลักธรรมความดีงามในการแสดงออกจากใจจริงจากการเล่นกีฬา รวมทั้งการปฏิบัติตนในการเล่นกีฬา สามารถจำแนกการแสดงออก ได้ดังนี้

1. ไม่ว่าจะผลแพ้หรือชนะ ก็ต้องเป็นผู้เล่นกีฬาที่เล่นอย่างเต็มความสามารถ และต้องปฏิบัติตามกฎ กติกา การแข่งขันอย่างเคร่งครัด เล่นด้วยชั้นเชิงของการเล่นกีฬา ไม่แสดงพฤติกรรม หรือแสดงออกอย่างเป็นผู้เล่นที่เก่งกาจแล้วหยิ่งยโส ต้องรู้จักประมาณตน ชนะได้ก็ดีถ้า

แพ็กก็พร้อมจะปรับปรุงแก้ไข ไม่คิดคดโกงเพื่อให้ตนได้เปรียบในการแข่งขัน เคารพผู้ฝึกสอนอย่างจริงจัง รวมทั้งเคารพกรรมการ เคารพคำตัดสินของกรรมการ ยอมรับและเคารพความสามารถของคู่แข่งด้วยความบริสุทธิ์ใจ รู้จักขมใจ อดทน อดกลั้น แม้จะเสียใจ ผิดหวังก็ไม่แสดงอาการจนออกนอกหน้า แม้โดนแกล้งก็ไม่ใช้อารมณ์ในการตอบโต้ มีความเมตตาต่อทีมและฝ่ายตรงข้าม เข้าใจซึ่งกันและกัน ไม่เลือกที่ต่ำสูง เป็นมิตรกับทุกคน และแสดงความยินดีกับคู่แข่งด้วยความเต็มใจ แม้ว่าตนเองจะเป็นผู้แพ้กก็ตาม

2. เมื่อเป็นผู้ชมกีฬา ก็เป็นผู้ชมอย่างมีมารยาท ตบมือเพื่อให้เกียรติต่อผู้ตัดสินและผู้เล่นทั้งสองฝ่าย ยอมรับคำตัดสินของกรรมการและผู้ช่วยทุกฝ่าย ไม่ก่อความเดือดร้อนในสนามแข่งขันด้วยการปฏิบัติตาม กฎ ของการเป็นผู้ชมที่ดีและเคร่งครัด ชมกีฬาในมุมมองของชั้นเชิงความสามารถของผู้แข่งขัน ไม่โห่ร้อง หรือแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมจนเหตุให้การแข่งขันต้องยุติหรือเสียภาพพจน์ที่ดี ไม่กระทำการดูถูกเยาะเย้ยผู้แพ้ หรือแม้แต่เมื่อฝ่ายตนเป็นฝ่ายแพ้กก็ไม่แสดงอาการไม่พอใจคำตัดสินหรือไม่แสดงอาการเสียใจจนออกนอกหน้า ใช้อุดมคติของนักกีฬาเป็นที่ตั้ง คือ กีฬาเพื่อสร้างสุขภาพที่ดี เพื่อมิตรภาพที่ยั่งยืนและเพื่อความสนุกสนานอย่างแท้จริง

Sansana ("น้ำใจนักกีฬา," 2559) กล่าวว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของการเล่นกีฬาทุกประเภทเช่นกันกับการบริหารธุรกิจ มันคือการแข่งขันคือเรื่องดี ๆ ที่คนต้องมีถึงแม้จะมีเรื่องการแข่งขันต่อสู้เพื่อผลประโยชน์ก็ตาม ปัจจุบัน "น้ำใจนักกีฬา" เริ่มลดน้อยถอยลง มีการทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะโดยไม่คำนึงถึงวิธีการมันเป็นสิ่งที่หลายคนลืมนึกถึง ลืมไปว่าส่วนสำคัญของการแข่งขันกีฬาหรือการแข่งขันทางธุรกิจคือ การสร้างมิตรภาพ ซึ่งสิ่งที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีคือ น้ำใจนักกีฬาด้วยการปฏิบัติดังนี้

1. ผู้แข่งขันที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬาต้องเล่นตามกฎ กติกาการแข่งขัน ยอมรับกฎ และมาตรฐานที่กำหนดอย่างแท้จริง

2. หลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาทอย่างเด็ดขาด เนื่องจากการไม่ยอมรับคำตัดสิน การโต้เถียงมีแต่จะทำให้เกิดความเสียหายในการแข่งขัน คนมีน้ำใจนักกีฬาควรจะรู้จักหลีกเลี่ยงการโต้แย้งและมุ่งความสนใจไปที่การแข่งขันอย่างมีชั้นเชิงในการเล่นมากกว่า

3. เล่นเป็นทีมต้องมีความรับผิดชอบต่อทีมร่วมกัน เพราะไม่ว่ากีฬาหรือธุรกิจ ย่อมเป็นเรื่องของทีม ความประพฤติของแต่ละคนไม่ว่าจะดีหรือไม่ย่อมส่งผลกระทบต่อทีม ทุกคนจึงต้องรับผิดชอบต่อทีม ช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีม กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาและแก้ไขข้อบกพร่องไปด้วยกัน

4. ไม่คิดคดโกง ด้วยการเล่นอย่างชาวสะอาด ชัยชนะที่ได้มาจากการแข่งขันต้องเกิดขึ้นจากการเล่นอย่างชาวสะอาดปราศจากการกระทำที่ไม่ยุติธรรม ไม่ใช่คิดแต่ผลชนะหรือผลประโยชน์ด้วยการสู้อย่างรุนแรงจนอีกฝ่ายเกิดอาการบาดเจ็บ เล่นสกปรก คดโกง อย่างไม่จรรยาบรรณ

5. ยอมรับและเคารพความสามารถของคู่แข่ง ไม่ว่าจะคู่แข่งจะดีกว่าหรือแยกว่า แข่งขันอย่างเป็นมิตร ไม่โทษคู่แข่งเวลาที่ทีมตัวเองทำผลงานได้แยกว่า แต่ต้องยอมรับผลและหากเล่นได้ดีกว่า ก็ไม่ควรประมาทหรือดูถูก เยาะเย้ยฝีมือของคู่แข่งเช่นกัน

6. จบเกมอย่างราบรื่นจบ คือ จบเกมด้วยความเป็นมิตร ความรู้สึกทุกอย่างที่เกิดขึ้นในระหว่างการแข่งขันควรจะจบตามไปด้วย โดยเฉพาะความคิดในทางไม่ดีทั้งหลาย เช่น ความรู้สึกเป็นศัตรูกับคู่แข่ง เพื่อให้เป็นการจบที่ราบรื่นและยังสามารถคงสายสัมพันธ์เป็นมิตรที่ดีต่อไปได้ยาวนานเท่านั้น

Glen and Janee Henderson (Glen & Janee, 2016) กล่าวว่า ความสำคัญของการสอนเด็กให้มีความมั่นใจนักกีฬาที่ดี มันไม่มีความลับที่เด็ก ๆ จะประทับใจเป็นพิเศษ เมื่อพูดถึงการเป็นนักกีฬาที่ดีเด็ก ๆ จะมองตัวอย่างของการกระทำที่ดีจากผู้ฝึกสอนและผู้ปกครอง การพัฒนาความเป็นนักกีฬาที่ดีนั้นต้องแสดงให้เห็นว่าต้องประพฤติตนสุภาพอย่างไร ระหว่างและหลังเกม ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาส่งผลกระทบต่อเด็กที่มีปฏิสัมพันธ์ทั้งในและนอกสนามนักกีฬาที่ดีสร้างการทำงานเป็นทีมและสอนการเคารพเกียรติ วินัยความมีน้ำใจ การรวมความยืดหยุ่น ความอดทนและอื่น ๆ ส่วนประโยชน์ของการเป็นนักกีฬาที่ดีนั้นมีมากมายเมื่อเด็ก ๆ สนุกกับการเล่น พวกเขาหวังว่าจะได้เล่นกีฬาและออกกำลังกายเพื่อหาเพื่อนใหม่ พัฒนาทักษะใหม่ ๆ นักกีฬาที่ดีส่งเสริมให้ทุกคนทำอย่างดีที่สุด เพิ่มความมั่นใจและแสดงผลรางวัลของการทำงานหนักการตั้งเป้าหมายและการทำงานร่วมกัน ต่อไปนี้เป็นเคล็ดลับที่มีประโยชน์ที่ควรคำนึงถึงเมื่อสอนเด็ก ๆ ถึงวิธีการเล่นกีฬาที่ดี

1. จากกฎทองคำ ว่า ปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างสม่เสมอเหมือนว่าคุณต้องการได้รับการปฏิบัติอย่างไร เอาใจใส่ต่อทุกคนถือเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับเด็ก ๆ ให้เขาได้เรียนรู้ว่าเมื่อเด็กคิดว่าคำพูดและการกระทำของพวกเขาส่งผลกระทบต่อผู้อื่นอย่างไรบ้าง พวกเขาเรียนรู้วิธีปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเอาใจใส่ สิ่งนี้สร้างความเคารพความเห็นอกเห็นใจและมิตรภาพระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเพื่อนร่วมทีมและอื่น ๆ

2. ฝึกฝนสิ่งที่คุณสอน ผู้ปกครอง ผู้ฝึกสอนและครูควรจำไว้ว่าเด็ก ๆ กำลังดูอยู่เสมอ ดังนั้นจงฝึกสิ่งที่คุณสอนและจดจำกฎให้ดี

3. การกระทำพูดได้ดีกว่าคำพูด อย่าเพิ่งพูดถึงความมีน้ำใจนักกีฬาที่ดี แสดงให้เห็นถึงมันก่อนจับมือกับผู้ฝึกสอนหรือผู้ปกครองของทีมตรงข้ามหรือแสดงความยินดีกับ Hi-Five ต่อคู่ต่อสู้แม้ว่าคุณจะแพ้ในเกมก็ตาม

4. ความสนุกสนานและการออกกำลังกาย Go-in-Hand : การสร้างนิสัยที่ดีต่อสุขภาพตั้งแต่เนิ่น ๆ สามารถกระตุ้นให้เด็ก ๆ ใช้ชีวิตแบบแอคทีฟต่อไปอีกหลายปี การชนะและแพ้เป็นส่วนหนึ่งของเกม แต่เหนือสิ่งอื่นใดความสนุกควรจะเป็นความสุขด้วย ตรวจสอบให้แน่ใจว่านักกีฬาที่นำทีมของคุณตั้งตารอเวลาในการเล่นเพื่อเป็นแรงบันดาลใจในการออกกำลังกายและเฟื่องฟู

จากความสำคัญของความเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า เมื่อบุคคลมีนิสัยความมีน้ำใจนักกีฬาที่ดี จะสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขและไม่ได้หมายความว่าถึงผู้เล่นหรือนักกีฬาเท่านั้นยังรวมถึงผู้ชมการแข่งขัน ผู้ปกครองที่ควรปลูกฝังให้กับบุตรหลาน ผู้ฝึกสอนหรือผู้ใกล้ชิดนักกีฬาที่สามารถส่งสอน ตักเตือนนักกีฬาได้ก็ควรสอนนักกีฬาในสังกัดของตน เพื่อให้ นักกีฬาของตนมีความสุขเมื่อแข่งขันจบแล้ว ไม่ว่าจะผลการแข่งขันจะแพ้หรือชนะก็ตาม

ลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬา

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเท่าที่สามารถค้นคว้าได้ เกี่ยวกับเรื่องลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬาในประเทศ ดังนี้

ชูจิตต์ รัตตสาร ญัฐ อินทรปาน และ ประพันธ์ กิ่งมิ่งแฮ (ชูจิตต์ รัตตสาร ญัฐ อินทรปาน และ ประพันธ์ กิ่งมิ่งแฮ อ่างถึงใน ชนินทรชัย อินทிரามภรณ์, 2523) ได้กล่าวว่า ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา คือ การเล่นด้วยหัวใจของความยุติธรรม ได้แก่ การเล่นตามกฎ กติกา การแข่งขันที่บัญญัติและบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร มีเมตตาจิตต่อผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามตลอดเวลาของการแข่งขันปฏิบัติตามคำตัดสินชี้ขาดของกรรมการ จะต้องควบคุมอารมณ์ของตนไว้ให้ได้ ความมีน้ำใจนักกีฬานี้ถือว่าเป็นหลักธรรม หลักคุณธรรมเบื้องต้นของการกีฬาและในเล่มเดียวกัน

วรศักดิ์ เพียรชอบ กล่าวว่า นักกีฬาที่มีน้ำใจนักกีฬาเป็นน้ำใจที่ประกอบไปด้วยคุณธรรมที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้เล่นกีฬาและบุคคลทั่วไป เป็นความสำคัญพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา สามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นหลักการหรือคุณธรรมที่ยึดถือปฏิบัติในการอยู่ร่วมกันในสังคม คือ

1. ยินดีที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หรือระเบียบข้อบังคับที่กำหนด
2. มิมิตรไมตรี หรือ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันและกัน
3. มีความรักความสามัคคีในหมู่คณะ

4. ฟังพาท้าย ช่วยเหลือกันและกัน
5. ไม่พยายามเอาเปรียบซึ่งกันและกัน แม้จะเป็นฝ่ายเดียวกันหรือฝ่ายคู่แข่ง
6. เล่นด้วยความสามารถของการกีฬาอย่างเต็มกำลัง
7. ให้อภัยซึ่งกันและกันในความพลาดหรือเหตุสุดวิสัยที่เกิดขึ้น
8. เล่นด้วยนิสัยที่สุภาพเรียบร้อย เป็นมิตรไมตรีไม่หยิ่งหรือโอ้อวด
9. พยายามควบคุมอารมณ์ของตนเองให้เป็นผู้มีความอดทนหนักแน่น และยับยั้งชั่งใจ
10. ต่างคนต่างเล่นกันอย่างฉันทมิตร
11. ให้เกียรติกับผู้ร่วมเล่นด้วยกันทั้งฝ่ายเดียวกันและฝ่ายตรงข้าม
12. มีการทักทายปราศรัยหรือจับมือกันทั้งก่อนและหลังการเล่น
13. ให้เกียรติยอมรับคำตัดสินของกรรมการตลอดจนผลของการแข่งขันกีฬา
นั้น ๆ ด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริง

14. ถ้าแพ้หรือชนะก็จะไม่แสดงอาการออกนอกหน้ามากเกินไป

15. เล่นกีฬาตาม กฎ เกณฑ์ของการเล่นกีฬาอย่างแท้จริง คือ การเล่นอย่างเต็มความสามารถ โดยไม่หวังผลตอบแทนอย่างอื่นนอกเหนือจากความสนุกสนาน และสุขภาพอนามัยที่เกิดขึ้นจากการเล่นกีฬาเท่านั้น

บัสเกนิก (บัสเกนิก, 2559) เขียนว่า ลักษณะนักกีฬาที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬานักกีฬา คือ การได้มีประสบการณ์เข้าร่วมในการแข่งขัน ไม่ว่าจะผลจะแพ้ หรือชนะก็ไม่สำคัญ ให้ถือว่า การได้รับประสบการณ์ในการแข่งขันเป็นเรื่องสำคัญกว่า และต้องทำการแข่งขันอย่างเต็มความสามารถ เชื้อฟังคำสั่งสอนของผู้ฝึกสอน เคารพคำตัดสินของกรรมการ ไม่ทำผิด กฎระเบียบ กติกาของการแข่งขัน รู้แพ้ รู้ชนะ และรู้อภัย ฯลฯ ซึ่งมีหลักการปฏิบัติเพื่อแสดงความเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา คือ

1. การปฏิบัติตัวในการแข่งขันตามกฎ กติกาของการเล่น
2. มีความคิดที่ซื่อสัตย์สุจริตต่อเพื่อนฝูงและคู่แข่ง
3. เป็นผู้รู้จักอดทน อดกลั้น รักษาสติไม่ให้เกิดอารมณ์โมโห
4. เป็นผู้ที่รักษาสุขภาพร่างกายและจิตใจให้ดีอยู่เสมอ
5. หากพ่ายแพ้ก็ทำให้หน้าหนักแน่น
6. หากชนะการแข่งขันก็ไม่แสดงอาการดีใจจนออกนอกหน้า
7. เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งกาย วาจา ใจ อยู่เสมอ
8. เล่นกีฬาโดยอาศัยความสามารถในการเล่นกีฬา ไม่ใช่เล่นกีฬาเพื่อจะหา

เรื่องทะเลาะวิวาทกัน

9. เป็นผู้มีใจเมตตาโอบอ้อมอารี เชื้อเพื่อเผื่อแผ่
10. เป็นคนที่มีนิสัยสุภาพอ่อนโยน
11. เป็นผู้มีนิสัยใจคอกว้างขวาง
12. เป็นนักกีฬาที่มีความกล้าหาญ อดทน
13. เป็นนักกีฬาที่มีความเชื่อฟังผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อย่างมีเหตุผล
14. เป็นผู้รักษา ตั่งมั่นในความยุติธรรม
15. เป็นผู้รู้จักคำว่าแพ้ รู้ชนะ และรู้จักการให้อภัย

Karen R Toburen (Karen R, 1969) กล่าวว่า ลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬา คือ

1. การเคารพกฎระเบียบ กติกาการแข่งขัน
2. เคารพและยอมรับความสามารถของคู่แข่ง
3. สร้างบรรยากาศที่ดีและเป็นมิตร
4. การควบคุมตนเอง
5. มีความซื่อสัตย์ ยุติธรรม
6. เคารพและรักดีต่อองค์กร
7. หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่เหมาะสม
8. ยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น

Robert J. และคณะ (Robert J, Paul, Jean-Pierre, & Nathalie, 1996) ได้สรุปงานวิจัยของเขาว่า ลักษณะสำคัญของความเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา คือ

1. การเคารพและยอมรับกฎ กติกาการแข่งขัน
2. เคารพเชื่อฟังเจ้าหน้าที่และผู้ฝึกสอน
3. เคารพและยอมรับความสามารถของคู่แข่ง
4. สร้างบรรยากาศที่ดีและเป็นมิตร
5. รู้จักแพ้ รู้ชนะ และรู้จักการให้อภัย
6. ยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น

Jeffrey W.Kassing and Ann M.Barber (Jeffrey & Ann, 2007) ได้กล่าวถึงลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬาที่ต้องการศึกษา คือ

1. มุ่งมั่นที่เป็นส่วนหนึ่งในการแข่งขัน
2. เล่นเพื่อความเพลิดเพลิน
3. การเคารพกฎ กติกาการแข่งขัน

- 4.เคารพเชื่อฟังเจ้าหน้าที่และผู้ฝึกสอน
- 5.เคารพและยอมรับความสามารถของคู่แข่งชั้น
- 6.เคารพใส่ใจเพื่อนร่วมทีม
- 7.สร้างบทบาทที่ดี
- 8.การควบคุมตนเอง

Organ (Organ 1988 อ้างถึงใน Polat, 2009) กล่าวว่าลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา คือ

- 1.มุ่งมั่นที่จะมีประสบการณ์ในการแข่งขัน
- 2.เคารพและใส่ใจเพื่อนร่วมทีม
- 3.มีความซื่อสัตย์ยุติธรรม

Gutiérrez, Melchor and Ruiz, Luis Miguel (Gutiérrez & Ruiz, 2009) กล่าวว่า ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา คือ

- 1.มุ่งมั่นที่จะมีส่วนร่วม
- 2.เคารพกฎ กติกา
- 3.เคารพเชื่อฟังเจ้าหน้าที่และผู้ฝึกสอน
- 4.เคารพและสนใจคู่แข่ง
- 5.เคารพต่อสังคม
- 6.หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์

Gimeno Fernando และคณะ (Gimeno, Lacambra, Marcén, & Gutiérrez, 2013) กล่าวว่า ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา คือ

- 1.เคารพเชื่อฟังเจ้าหน้าที่และผู้ฝึกสอน
- 2.เคารพและสนใจคู่แข่ง
- 3.ซื่อสัตย์ สุจริต
- 4.หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์

Umut Sezer และคณะ (Umut, Arıkan, Ayşe Feray, & Kadir, 2015) กล่าวว่า ความมีน้ำใจนักกีฬา คือ

- 1.ความซื่อสัตย์ยุติธรรม
- 2.หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่เหมาะสม

Koç, Yakup and Tamer, Kemal (Koç & Tamer, 2016) กล่าวว่า ลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬา คือ

- 1.เคารพ เชื้อพ้องเจ้าหน้าที่และผู้ฝึกสอน
- 2.เคารพยอมรับและสนใจคู่แข่ง
- 3.เคารพและใส่ใจเพื่อนร่วมทีม
- 4.สร้างบรรยากาศที่ดีและเป็นมิตรภาพ
- 5.รู้จักแพ้ รู้ชนะ และรู้จักการให้อภัย
- 6.ความใจซื่อสัตย์ รักความยุติธรรม
- 7.หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่เหมาะสม

Huseyin Gumus และคณะ (Huseyin, Sinan, Rifat, & Ozkan, 2019) กล่าวว่า ลักษณะของความมีน้ำใจ คือ

- 1.เคารพกฎ กติกา
- 2.เคารพยอมรับและสนใจคู่แข่ง
- 3.เคารพและใส่ใจเพื่อนร่วมทีม
- 4.สร้างบทบาทที่ดีมีมิตรภาพ
- 5.การควบคุมตนเอง
- 6.รู้แพ้ รู้ชนะ และรู้จักการให้อภัย
- 7.ความซื่อสัตย์ ยุติธรรม
- 8.หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่เหมาะสม
- 9.ยอมรับความสามารถของตนเองและของคู่แข่ง

จากลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ได้ดังนี้

ตาราง 1 ตารางสังเคราะห์ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

ลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬา	(2523) ซนินพรชัย อินทวิภากรณ์	(2523) วรศักดิ์ เพ็ญชอบ	(2559) Beskenki	(1969) Karen K. Toburen	(1996) Robert J. Vallerant และคณะ	(2007) Jeffrey W. Kassing and Ann M. Baber	(2009) Sonar Polat	(2009) Melchor Gutierrez and Luis Meguel	(2013) Fernando Gimeno และคณะ	(2015) Umur Sezer และ คณะ	(2016) Yakup Kor	(2016) Dada benson Olu	(2020) Huseyn Gumus และคณะ
1. มุ่งมั่นที่จะมีส่วนร่วม						/	/	/					
2. เพื่อความเพลิดเพลิน						/							
3. เคารพ กฎ กติกา	/	/	/	/	/	/		/				/	/
4. เคารพผู้ฝึกสอน/เจ้าหน้าที่			/		/	/		/	/		/	/	
5. เคารพและยอมรับคู่แข่ง	/	/		/	/	/	/	/	/		/	/	/
6. เคารพ ใส่ใจเพื่อนร่วมทีม						/					/	/	/
7. สร้างบทบาทที่ดี		/		/	/	/					/	/	/
8. การควบคุมตนเอง	/		/	/		/						/	/
9. รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย		/			/						/	/	/
10. ซื่อสัตย์/ยุติธรรม	/		/	/			/		/	/	/	/	/
11. เคารพต่อสังคม				/				/				/	
12. หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์								/	/	/	/	/	/
13. ยอมรับความสามารถของตน/คู่แข่ง				/	/								/
14. ความรับผิดชอบและมีวินัย			/									/	
15. มีความสามัคคี		/	/										
16. เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่		/	/										
17. สุขภาพเรียบร้อย/ไม่เย่อหยิ่ง			/										
18. มีความอดทน/กล้าหาญ			/										

จากการสังเคราะห์จึงสามารถสรุปได้ว่า คุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ที่ควรตระหนักเป็นลำดับแรกคือ เคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง มีความซื่อสัตย์ มีความอด

กล้ายืนหยัดใจ เคารพกติกาการแข่งขัน เคารพผู้ฝึกสอน สร้างบรรยากาศที่ดีมีความเป็นมิตรภาพ เคารพใส่ใจเพื่อนร่วมทีม การควบคุมตนเอง รู้แพ้รู้ชนะรู้ถ้อย เคารพและรักดีต่อสถาบัน เคารพความสามารถของตนเอง มุ่งมั่นที่จะมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบมีวินัยและมุ่งมั่นเพื่อส่วนรวม ตามลำดับ

สรุปได้ว่า กีฬาบันจี้จี้ลัดเป็นกีฬาที่ปลอดภัยป้องกันตัวเป็นการแข่งขันต่อสู้รายบุคคล จึงเห็นว่า บทบาทของควมมีน้ำใจนักกีฬาต่อกีฬาบันจี้จี้ลัด จึงควรเน้นในเรื่องของการเคารพ เชื้อพังผู้ฝึกสอน เคารพ กฎ กติกา การแข่งขัน มีความซื่อสัตย์ มีความอดกลั้นยืนหยัดใจ และการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่งและตามลำดับความสำคัญที่ใช้ในการแข่งขันจริง เนื่องจากบ่อยครั้งที่นักกีฬาบันจี้จี้ลัดแสดงความก้าวร้าวในสนามแข่งขัน แสดงกิริยาเยาะเย้ยคู่แข่ง ถกเถียงกรรมการ ตลอดจนไม่ยอมรับคำตัดสินและนักกีฬาบางคนไม่สามารถควบคุมอารมณ์หรือมักแสดงสีหน้า อាកารไม่พอใจคำตัดสินจนบางครั้งถึงขนาดเดินออกมาจากสนามเพื่อประท้วงคำตัดสิน ตลอดจนไม่เชื่อฟังผู้ฝึกสอนที่พร่ำสอนอยู่ข้างสนามด้วย

งานวิจัยครั้งนี้ จึงศึกษาควมมีน้ำใจนักกีฬา 5 ด้าน ตามตารางการสังเคราะห์ ลักษณะควมมีน้ำใจนักกีฬาที่ได้รับความนิยมในงานวิจัยดังกล่าว ได้แก่

1. เคารพและเชื่อฟังผู้ฝึกสอน คือ การยอมรับความสามารถของผู้ฝึกสอนด้วยความบริสุทธิ์ใจ แสดงความเคารพ เชื้อพัง ขยันและตั้งใจฝึกซ้อม มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา พร้อมรับการฝึกหนักและพร้อมรับฟังการอบรมตักเตือนเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขอยู่ตลอดเวลา

2. เคารพ กฎ กติกา การแข่งขัน คือ ความตั้งใจศึกษาหาความรู้เรื่อง กฎ กติกาการแข่งขันบันจี้จี้ลัด นำไปถึงการยอมรับเพื่อปฏิบัติตามกฎระเบียบและกติกาการแข่งขันด้วยความบริสุทธิ์ใจและเคร่งครัด รวมทั้งสามารถแนะนำและปกป้องความยุติธรรมในการแข่งขันโดยสิ้นเชิง

3. มีความซื่อสัตย์ คือ ความเป็นผู้ตรงไปตรงมา มีความจริงใจ มีความซื่อสัตย์ต่อการแข่งขัน ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการแข่งขัน ไม่มีความคิดอยากคดโกง ไม่ฝึกฝนการใช้เทคนิคนอกกติกาเพื่อให้ตนได้เปรียบการแข่งขันหรือไม่หาวิธีทำร้ายคู่แข่งด้วย กาย วาจา ใจ เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขัน

4. ความอดกลั้นยืนหยัดใจ คือ การแสดงออกของนักกีฬาในลักษณะของการอดทนอดกลั้น ไข่มใจตนเอง ยืนหยัดใจ รักษาสติอย่างมั่นคง สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้โดยไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวหรือพฤติกรรมไม่พึงประสงค์เมื่อต้องพบกับเหตุการณ์ที่ตนไม่พอใจหรือไม่เห็นด้วย

5. เคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง คือ ความรู้สึกยอมรับความสามารถของคู่แข่งชั้น รู้สึกยินดีต่อความสามารถของคู่แข่งชั้น เมื่อชนะก็ไม่โอ้อวดเย่อหยิ่ง และเมื่อแพ้ก็ชื่นชมยินดีกับคู่แข่งด้วยความบริสุทธิ์ใจพร้อมทั้งยอมรับความบกพร่องของตนเอง และพร้อมปรับปรุงแก้ไข

บทบาทความมีน้ำใจนักกีฬา

ได้มีผู้กล่าวถึงบทบาท ของความเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬามากมาย อ้างอิงจากงานวิจัยของคุณ Weslyne Ford(Ford, Jubenville, & Phillips, 2012) ดังนี้

1. แสวงหาชัยชนะอย่างมีเกียรติ
2. ทักษะและคุณภาพที่คู่แข่งแสดงผ่านการกระทำของพวกเขา
3. ดำเนินการในกีฬาที่มีลักษณะรวมถึงความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความเอื้ออาทรความสุภาพและการยอมรับผลการแข่งขันที่ตรงตามและเกิดความภาคภูมิใจ
4. ค่าเฉลี่ยระหว่างความร้ายแรงที่มากเกินไป ซึ่งเข้าใจผิดถึงความสำคัญของผู้เล่นและความขี้เล่นมากเกินไปด้วยความเหลาะแหละ และสิ่งใดที่เข้าใจผิดถึงความสำคัญของชัยชนะและความสำเร็จเมื่อแข่งขัน
5. มีความสุภาพและเป็นธรรมต่อผู้อื่นในขณะที่ยอมรับผลลัพธ์ของเกม
6. การแสดงความเคารพต่อผู้อื่นในทุกสิ่งที่ทำและพูดในขณะที่เล่นกีฬา

Bredemeier & Shields (1984) กล่าวถึง ความสำคัญของการเป็นผู้มีความมีน้ำใจนักกีฬาว่าการเล่นอย่างยุติธรรม หมายถึง พฤติกรรมที่พัฒนาขึ้นจากการเคารพตนเองรวมถึงความซื่อสัตย์ตรงไปตรงมา และมีทัศนคติที่สง่างามเมื่อผู้อื่นเล่นอย่างไม่ยุติธรรม เคารพสมาชิกในทีม ผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ ซึ่งแสดงผ่านความพยายามในเชิงบวกที่จะร่วมมือกับพวกเขา ตลอดเวลาและการรับรู้ว่าฝ่ายตรงข้ามเป็นพันธมิตรที่จำเป็นในการเล่นกีฬาโดยมิตรภาพในกีฬา

Weiss & Bolter(Bolter, 2010) ได้กล่าวถึง บทบาทความมีน้ำใจนักกีฬาว่า ผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา มีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมต่อสังคมมากขึ้นและพฤติกรรมต่อต้านสังคมน้อยลงในบริบทของกรกีฬา เช่น การเคารพกฎเจ้าหน้าที่และฝ่ายตรงข้าม กระตุ้นให้เพื่อนร่วมทีมทำงานเมื่อพวกเขาทำงานได้ไม่ดีและการบำรุงรักษาการควบคุมตนเองหลังจากการแข่งขันที่น่าผิดหวังโดยคำตัดสินของกรรมการ

สรุปได้ว่า บทบาทของนักกีฬาที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา คือ นักกีฬาที่ให้ความสำคัญต่อความมีน้ำใจนักกีฬา มีการเล่นด้วยความยุติธรรม มีทัศนคติที่ดีแม้คู่แข่งจะเล่นอย่างไม่ยุติธรรม มีความเคารพต่อตนเองและผู้อื่น มีความคิดเชิงบวกในการพยายามสร้างพันธมิตรกับทุกคนแม้แต่คู่แข่ง

แข่งขัน เคารพกฎการแข่งขัน ยอมรับคำตัดสินด้วยความบริสุทธิ์ใจแม้ตนจะเป็นผู้แพ้การแข่งขัน จะทำให้นักกีฬามีความสุขในการเล่นกีฬา ยอมรับผลการแข่งขัน อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และต่อต้านสังคมน้อยลง

3. ความต้องการในการส่งเสริมน้ำใจนักกีฬา

ความหมายของการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา

การส่งเสริม หมายถึง ก. เกื้อหนุน ช่วยเหลือสนับสนุนให้ดีขึ้น เช่น ส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมการศึกษา (พจนานุกรมไทย-ไทย, 2557)

ความหมายของนักกีฬาที่มีความมีน้ำใจนักกีฬา ตามที่ผู้วิจัยได้ทำการสรุปจาก ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านมาแล้ว จึงสรุปได้ว่า ความมีน้ำใจนักกีฬา คือ สิ่งดีงามที่ผู้ฝึกสอนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาควรอบรมสั่งสอนเพื่อให้นักกีฬาสามารถเผชิญหน้ากับความจริงที่ไม่ว่าจะแพ้หรือชนะ นักกีฬาก็จะมีความภูมิใจในตนเอง ด้วยความที่รู้จักแพ้ รู้ชนะและรู้จักการให้อภัย แม้จะถูกกลั่นแกล้งก็รู้จักข่มใจ ยอมรับความจริงของผลการแข่งขันได้ และน้ำใจนักกีฬาไม่ใช่มีเฉพาะในเกมการแข่งขันเท่านั้น เมื่อนักกีฬารู้จักน้ำใจนักกีฬาแล้วจะสามารถนำคุณธรรมจากน้ำใจนักกีฬา มาใช้ในการดำเนินชีวิตจนเป็นที่รักใคร่และสังคมยอมรับ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงพอสรุปได้ว่า การส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง การช่วยเหลือสนับสนุนให้นักกีฬาที่มีคุณธรรมที่ดียิ่งขึ้น ผู้ฝึกสอนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาควรอบรมสั่งสอนเพื่อให้นักกีฬาสามารถเผชิญหน้ากับความจริงที่ไม่ว่าจะแพ้หรือชนะนักกีฬาก็จะมีความภูมิใจในตนเอง ด้วยความที่รู้จักแพ้ รู้จักชนะและรู้จักการให้อภัย แม้จะถูกกลั่นแกล้ง ก็รู้จักข่มใจและยอมรับความจริงของผลการแข่งขันได้และน้ำใจนักกีฬาไม่ใช่มีเฉพาะในเกมการแข่งขันเท่านั้น เมื่อนักกีฬารู้จักน้ำใจนักกีฬาแล้ว จะสามารถนำคุณธรรมจากน้ำใจนักกีฬามาใช้ในการดำเนินชีวิต จนเป็นที่รักใคร่และสังคมยอมรับ

ความสำคัญของความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา

ครูจักรธรรม ชัยนตรดิถ (จักรธรรม ชัยนตรดิถ, 2542) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาว่า “ซึ่งเชื่อแน่นอนว่าการแข่งขันแต่ละครั้งผู้แข่งขันต้องมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่การได้รับชัยชนะทั้งนั้น และวิธีการที่จะนำไปสู่ชัยชนะที่ต้องการนั้นมีหลายวิธีแตกต่างกันไป บางคนใช้วิธีการกระทำเพื่อให้ได้ชัยชนะนั้นโดยสิ้นเชิง บางคนก็มีความมุ่งมั่นกับเรื่องชัยชนะเพียงอย่างเดียว จนลืมในส่วนสำคัญส่วนอื่น ๆ ที่มีคุณค่าเหนือชัยชนะ เช่น ความมีน้ำใจนักกีฬา มิตรภาพ ประสบการณ์ในการแข่งขัน จนไม่ได้มองถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการเล่นกีฬา ลักษณะนิสัยเช่นนี้ไม่ใช่คุณสมบัติของการเป็นนักกีฬา ไม่ต่างอะไรกับนักกีฬาที่

เป็นได้แค่นักกีฬาคนหนึ่งที่เท่านั้น ไร้ซึ่งจิตวิญญาณของการเป็นนักกีฬา ผู้ฝึกสอนถือเป็นบุคคลสำคัญในการสั่งสอนนักกีฬา นอกจากจะฝึกฝนนักกีฬาให้เก่งกาจทางด้านเทคนิคแล้ว ต้องใส่ใจในเรื่องของการสอนคุณธรรม จริยธรรม ความมีน้ำใจนักกีฬาด้วย เพราะผู้ฝึกสอนก็คือครูที่อยู่ใกล้ชิดกับนักกีฬา ถือเป็นผู้ทรงอิทธิพลต่อนักกีฬามากที่สุดอีกคนหนึ่งด้วย เนื่องจากคุณธรรมในนักกีฬาเป็นสิ่งสำคัญที่จะขาดไม่ได้และมันสำคัญยิ่งกว่าชัยชนะ ซึ่งตัวผู้ฝึกสอนเองคือแบบอย่างที่ดีให้นักกีฬาไม่ว่านักกีฬาจะแสดงพฤติกรรมอย่างไรออกไป ถือเป็นภาพสะท้อนการสอนของตนเองทั้งสิ้น

อุดมการณ์ของนักกีฬา ในเรื่องของการรู้จักแพ้ ไม่ใช่สิ่งที่ไม่ดี มันแตกต่างกันกับการยอมพ่ายแพ้ ทุกครั้งที่นักกีฬาแข่งขันกีฬาด้วยหัวใจที่เปี่ยมไปด้วยความตั้งใจ แม้จะรู้อยู่แล้วว่าต้องแพ้แน่นอน ก็จะต้องทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด ภายใต้ กฎ กติกา การแข่งขันที่กำหนดเล่นอย่างผู้มีมารยาทที่งดงามอย่างไม่เสแสร้ง เล่นอย่างสมศักดิ์ศรี เมื่อแข่งขันแพ้ก็ต้องยอมรับกับผลของมันแต่โดยดี และการแพ้อย่างยอมรับความพ่ายแพ้ก็จะเป็นความพ่ายแพ้ที่น่าภูมิใจพร้อมฝึกฝนใหม่เพื่อกลับมาเป็นผู้ชนะได้ในอนาคต ความพ่ายแพ้ที่ยอมรับความจริงจะเป็นสิ่งกระตุ้นให้ที่ช่วยให้เกิดความพยายาม มุมนานะอย่างแรงกล้าเพื่อจะกลับมาชนะได้ในวันข้างหน้า และเมื่อเป็นผู้ชนะก็เป็นผู้ชนะอย่างยอมรับด้วยความอ่อนน้อม ถ่อมตน ไม่โอ้อวด หรือแสดงอาการดีใจจนออกนอกหน้า ไม่กระทำสีหน้าดูถูกผู้พ่ายแพ้ หรือแสดงอาการดูถูกทั้งวาจา กาย ใจ ต้องตระหนักเสมอ มีใจที่เคารพให้เกียรติคู่แข่ง คู่แข่ง การพหกรรมการผู้ตัดสิน และให้เกียรติผู้ชมการแข่งขันด้วยการแสดงศักยภาพในการแข่งขันอย่างเต็มที่ เมื่อชนะก็ให้เป็นผู้ชนะที่ดีไม่ใช่ชนะแบบค้านสายตาผู้ชมจนอาจก่อให้เกิดการประท้วงได้ และการให้อภัยก็ถือเป็นคุณธรรมสำคัญของนักกีฬาไม่แพ้ข้ออื่น แม้จะโดนกลั่นแกล้ง โดนทำทนาย หรือโดนตบโต้ด้วยการเล่นที่รุนแรงก็พร้อมจะให้อภัย ผู้ฝึกสอนต้องสอนให้นักกีฬา รู้จักแสดงความเคารพคู่แข่ง แม้ตนเองจะเป็นผู้แพ้ก็ควรแสดงความยินดีต่อผู้ชนะด้วยความบริสุทธิ์ใจ ต้องสอนให้เข้าใจว่าเป็นผู้ชนะก็ไม่แสดงอารมณ์ดีใจจนออกนอกหน้า สอนให้รู้จักการควบคุมอารมณ์ เพราะอารมณ์ย่อนำพาไปสู่ความหายนะ ถึงจะดีใจก็ควรแสดงออกมาชั่วคราว เพราะต้องนึกถึงใจของผู้ที่เสียใจด้วย ต้องรู้จักเห็นอกเห็นคนอื่น การไม่เห็นภาพของการทะเลาะวิวาทในสนามกีฬาและไม่เห็นภาพกีฬาต่อต้านผู้ฝึกสอน หรือไม่ยอมรับคำตัดสินของกรรมการ การฝึกฝนให้นักกีฬามีคุณธรรมมีจิตใจเข้มแข็งดีงาม การต่อสู้เอาชนะอุปสรรคโดยไม่ยอมพ่ายแพ้แม้จะแพ้ก็ยอมรับมันได้โดยดี เป็นพื้นฐานสำคัญด้านจิตใจที่จะช่วยส่งเสริมให้นักกีฬาสามารถดำเนินชีวิตภายในสังคม และมีสติแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตได้ เพราะนักกีฬาเองก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคมในประเทศชาติ ซึ่งหากสังคมเต็มเปี่ยมไปด้วยคนที่มีคุณธรรมของการเป็นนักกีฬา คงไม่เห็นความแตกแยกความขัดแย้ง ความเอารัดเอาเปรียบซึ่งกัน

และกันในสังคม รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักการให้อภัยกัน สังคมคงจะน่าอยู่ขึ้น ซึ่งการสร้างให้นักกีฬาเล่นอย่างอุดมการณ์นักกีฬาได้อย่างเต็มที่ จะช่วยกันหล่อหลอมนักกีฬา ทำให้นักกีฬาเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมพื้นฐานที่ดีจะนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข”

สรุปได้ว่า กีฬาทุกชนิดกีฬา นักกีฬามีความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา และเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาต้องช่วยกันส่งเสริม ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ ผู้ฝึกสอน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมอันพึงประสงค์ที่เมื่อมีในตัวนักกีฬาแล้ว นอกจากนักกีฬาจะมีความสุข สนุกสนาน ในการแข่งขัน นักกีฬายังสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

ลักษณะของความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬานักกีฬาปันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

3.3.1 นักกีฬานักกีฬาปันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลาเป็นโรงเรียนแห่งเดียวในประเทศไทยที่บรรจุหลักสูตรการเรียนการสอนกีฬานักกีฬาปันจักสีลัดและเป็นโรงเรียนแห่งแรกที่สร้างแผนการสอนกีฬานักกีฬาปันจักสีลัดโดยสมบูรณ์ ภายใต้การอนุมัติและสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติ โรงเรียนรับนักเรียนที่สนใจกีฬานักกีฬาปันจักสีลัดเข้าศึกษาในระดับ มัธยมศึกษา ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 อายุระหว่าง 12-19 ปี ตลอดเวลาการเปิดการเรียนการสอน นักกีฬานักกีฬาปันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ถือเป็นนักกีฬาที่มีผลงานลำดับต้น ๆ ของประเทศไทย มีผลงานเป็นที่ยอมรับในประเทศไทยด้วยการคว้าถ้วยคะแนนรวมเหรียญทองมากที่สุดแทบทุกสนามแข่งขัน รวมทั้งผลงานจากนักกีฬาที่ได้รับคัดเลือกตัวแทนทีมชาติไทย ศิษย์เก่าตัวแทนทีมชาติไทย ดังตัวอย่างผลงานนักกีฬาตลอด 5 ปีที่ผ่านมา ดังนี้

1.รายการกีฬานักกีฬาปันจักสีลัดชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย

- ปี 2559 ครั้งที่ 3 อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน 24 คน ได้รับ 9 เหรียญทอง 7 เหรียญเงิน 5 เหรียญทองแดง นักกีฬายอดเยี่ยมชาย นายชอปรี เจ๊ะนิ ผู้ฝึกสอนยอดเยี่ยมทีมชาย และได้รับถ้วยคะแนนรวมเหรียญทองมากที่สุด รุ่นเยาวชน

- ปี 2560 ครั้งที่ 4 จังหวัดสมุทรสาคร นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 22 คน ได้รับ 12 เหรียญทอง 4 เหรียญเงิน 4 เหรียญทองแดง นักกีฬายอดเยี่ยมเยาวชนชาย นายอัศรี ปัญญา นิน ผู้ฝึกสอนยอดเยี่ยมทีมหญิง ผู้ฝึกสอนยอดเยี่ยมทีมชาย และได้รับถ้วยคะแนนรวมเหรียญทองมากที่สุด รุ่นเยาวชน 2 และรุ่นเยาวชน

- ปี 2561 ครั้งที่ 5 อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 22 คน ได้รับ 6 เหรียญทอง 5 เหรียญเงิน 4 เหรียญทองแดง และได้รับถ้วยคะแนนรวมเหรียญทองมากที่สุด รุ่นเยาวชน 2

- ปี 2562 ครั้งที่ 6 จังหวัดกรุงเทพมหานคร นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 30 คน ได้รับ 13 เหรียญทอง 6 เหรียญเงิน 7 เหรียญทองแดง นักกีฬายอดเยี่ยมหญิง นางสาวเจนนิสา จันทร์อิน ผู้ฝึกสอนยอดเยี่ยมรุ่นเยาวชน และได้รับถ้วยคะแนนรวมเหรียญทองมากที่สุด รุ่นเยาวชน

2.รายการกีฬาปันจักสีลัดเยาวชนแห่งชาติ

- ปี 2559 จังหวัดสุพรรณบุรี นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 9 คน ได้รับ 7 เหรียญทอง 1 เหรียญเงิน 1 เหรียญทองแดง และนักกีฬายอดเยี่ยมชาย นายชอברי เจ๊ะนิ

- ปี 2560 จังหวัดชุมพร นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 13 คน ได้รับ 5 เหรียญทอง 3 เหรียญเงิน 2 เหรียญทองแดง

- ปี 2561 น่านเกมส์ จังหวัดน่าน นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 11 คน ได้รับ 5 เหรียญทอง 3 เหรียญเงิน 1 เหรียญทองแดงและผู้ฝึกสอนทีมหญิงยอดเยี่ยม

- ปี 2562 จังหวัดบุรีรัมย์ นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 14 คน ได้รับ 3 เหรียญทอง 3 เหรียญเงิน และ 5 เหรียญทองแดง

รายการกีฬาปันจักสีลัดกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

- ปี 2559 จังหวัดนครศรีธรรมราช นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 7 คน ได้รับเหรียญทอง 9 เหรียญทอง(นักกีฬา 2 คน เล่น 2 ประเภท คือประเภทต่อสู้อู๋ และ ร่ายรำ ได้เหรียญทองทั้ง 2 ประเภท) และนักกีฬายอดเยี่ยมหญิง นางสาวนุรีชาน ลอเซ็ง

- ปี 2560 ย่าไม่เกมส์ จังหวัดนครราชสีมา นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 5 คน ได้รับ 5 เหรียญทอง นักกีฬายอดเยี่ยมชาย นายชอברי เจ๊ะนิ ผู้ฝึกสอนยอดเยี่ยมทีมชาย และผู้ฝึกสอนยอดเยี่ยมทีมหญิง

- ปี 2561 ขุนด่านเกมส์ จังหวัดนครนายก นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 6 คน ได้รับ 6 เหรียญทอง นักกีฬาชายยอดเยี่ยม นายสุรชาติ เปาะมะ และได้รับผู้ฝึกสอนทีมชายยอดเยี่ยม

- ปี 2562 จังหวัดนครสวรรค์ นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 9 คน ได้รับ 5 เหรียญทอง 1 เหรียญเงิน 4 เหรียญทองแดง นักกีฬายอดเยี่ยมหญิง นางสาววราภรณ์ วงศ์นคร และรางวัลผู้ฝึกสอนทีมหญิงยอดเยี่ยม

- ปี 2563 จังหวัดอุดรธานี นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 8 คน ได้รับ 3 เหรียญทอง 2 เหรียญเงิน และ 3 เหรียญทองแดง

3.รายการกีฬาปันจักสีลัดชิงชนะเลิศชายแดนภาคใต้

-ปี 2559 จังหวัดยะลา นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 15 คน ได้รับ 9 เหรียญทอง 1 เหรียญเงิน 3 เหรียญทองแดง และนักกีฬาอดเยี่ยมชาย นายอัศรี ปัญญาณิน

- ปี 2560 จังหวัดยะลา นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 19 คน ได้รับ 10 เหรียญทอง 1 เหรียญเงิน 4 เหรียญทองแดง นักกีฬาอดเยี่ยมชาย นายฮาพิช อาแว และได้รับถ้วยคะแนนรวมเหรียญทองมากที่สุด รุ่นยุวชน

- ปี 2562 จังหวัดยะลา นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 18 คน ได้รับ 10 เหรียญทอง 4 เหรียญเงิน 1 เหรียญทองแดง นักกีฬาอดเยี่ยมหญิง นางสาวจุฑามณี ศรีรักษ์ และได้รับถ้วยคะแนนรวมเหรียญทองมากที่สุด รุ่นยุวชน

- ปี 2563 จังหวัดยะลา นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 17 คน ได้รับ 6 เหรียญทอง 2 เหรียญเงิน 4 เหรียญทองแดง นักกีฬาอดเยี่ยมชายรุ่นยุวชน เด็กชายวิฑวาน หะยีตาละ ผู้ฝึกสอนยอดเยี่ยมรุ่นยุวชน และได้รับถ้วยคะแนนรวมเหรียญทองมากที่สุด รุ่นยุวชน

4.ผลงานระดับตัวแทนทีมชาติไทย

-ปี 2563 เด็กหญิงอริติยา เส็มหมาน ตัวแทนเยาวชนทีมชาติไทย ได้รับรางวัลเหรียญทอง ร่ายรำเดี่ยวหญิง รายการ International Virtual Pencak Silat Tournament 2020 (Online) ระหว่างวันที่ 15-17 สิงหาคม 2563

- ปี 2562 นางสาววราภรณ์ วงศ์นคร ตัวแทนทีมชาติไทย ได้รับรางวัลเหรียญทอง ประเภทต่อสู้ รุ่นน้ำหนัก 55-59 กก. รายการ Asian School games 2019 ประเทศอินโดนีเซีย และ นายโรดชามัง กาเจ ตัวแทนทีมชาติไทย แข่งขันประเภทต่อสู้ ได้รับรางวัลเหรียญทองแดง รายการ Chungju World Martial Arts 2019 ณ ประเทศเกาหลี

- ปี 2561 นางสาววราภรณ์ วงศ์นคร ตัวแทนเยาวชนทีมชาติไทย ได้รับรางวัลเหรียญทอง ประเภทต่อสู้ น้ำหนัก 55-59 กก. รายการปันจักสีลัดเยาวชนชิงแชมป์โลก Junior World Pencak Silat Championships 2018 จังหวัดสงขลา (บุสหลี นิสะมะแอ, การสื่อสารส่วนบุคคล, ธันวาคม 2563)

5.ผลงานศิษย์เก่าโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ตัวแทนทีมชาติไทย (สมาคมปันจักสีลัดแห่งประเทศไทย)

- ปี 2562 นายสุรชาติ เปาะมะ ได้รับรางวัลเหรียญทอง ประเภทต่อสู้รุ่น A ชาย น้ำหนัก 50-55 กก. รายการปันจักสีลัดชิงแชมป์เอเชีย ครั้งที่ 5 ณ เมืองหยานจี มณฑลจี๋หลิน สาธารณรัฐประชาชนจีน

- ปี 2561 นายสุรชาติ เปาะมะ ตัวแทนทีมชาติไทย ได้รับรางวัลเหรียญทอง ประเภทต่อสู้รุ่น A ชาย น้ำหนัก 50-55 กก. รายการปันจักสีลัดชิงแชมป์โลก ณ ประเทศสิงคโปร์

- ปี 2560 นายชอบรี เจ๊ะนิ ตัวแทนทีมชาติไทย ได้รับรางวัลเหรียญทอง ประเภทต่อสู้ รายการกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 29 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย

- ปี 2559 นายซาบีดี สาและ ตัวแทนทีมชาติไทย ได้รับรางวัลเหรียญทอง ประเภทต่อสู้ น้ำหนัก 50-55 กก.ชาย รายการ 17th world pencak silat championships Bali, indonesia 2016 ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ร่วมกับ นางสาวพิรดาวส์ ดุรอแม ได้รับรางวัลเหรียญเงิน ประเภทต่อสู้ น้ำหนัก 50-55 กก. หญิง และ นางสาวนุรีซัน ลอเซ็ง ได้รับรางวัลเหรียญทองแดง ประเภทรำรำเดี่ยวหญิง

- ปี 2559 นายซาบีดี สาและ ตัวแทนทีมชาติไทย ได้รับรางวัลเหรียญเงิน ประเภทต่อสู้ รุ่นน้ำหนัก 50-55 กก. รายการกีฬาปันจักสีลัด Asian Beach Games 2016 Danang Vietnam ประเทศเวียดนาม (บุสหลี นิสะมะแอ “การสื่อสารส่วนบุคคล” 13 พฤศจิกายน 2563)

สรุปได้ว่า นักกีฬาปันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ซึ่งมีอายุระหว่าง 12-19 ปี เป็นช่วงอายุของวัยรุ่นที่กำลังเข้าสู่วัยของการเปลี่ยนแปลงไปสู่วัยผู้ใหญ่ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางด้านการพัฒนาทางจิตใจ ถือเป็นช่วงอายุที่ต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจ นักกีฬาอย่างมากทั้งจากผู้ฝึกสอน ครู ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และนักกีฬาปันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลาเองเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถ มีผลการแข่งขันที่ดีทั้งตัวบุคคลและได้รับถ้วยคะแนนเหรียญทองรวมมากที่สุดของทีมที่เข้าร่วมการแข่งขัน ทั้งในระดับการแข่งขันระดับชาติ และระดับนานาชาติ เช่น รายการการแข่งขันปันจักสีลัดชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย รายการเยาวชนแห่งชาติ รายการกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ เหรียญทองกีฬาเยาวชนชิงแชมป์โลก เหรียญทองรายการอาเซียนสกูลเกมส์ เหรียญทองซีเกมส์ และเหรียญทองปันจักสีลัดชิงแชมป์โลก เป็นต้น นักกีฬามีฝีมือจนเป็นที่ยอมรับในสังคม ดังนั้นการที่นักกีฬาเป็นบุคคลที่มีน้ำใจนักกีฬาดีเยี่ยม จะเป็นตัวอย่างที่ดีต่อเพื่อนนักกีฬาคนอื่น ๆ ในสนามแข่งกีฬา และเป็นบุคคลที่มีคุณภาพต่อประเทศชาติตลอดจน เป็นประชาชนที่ดีของสังคมสืบไป

4. กีฬาปันจักสีลัด

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับประวัติกีฬาปันจักสีลัดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ศึกษาเกี่ยวกับประวัติสมาคมปันจักสีลัดซึ่งเป็นสมาคมที่ดูแลส่งเสริมกีฬาปันจักสีลัดในประเทศไทย และศึกษาเกี่ยวกับกฎ กติกา การแข่งขันกีฬาปันจักสีลัด ดังนี้

ประวัติกีฬาปันจักสีลัดในประเทศไทย

ปันจักสีลัด(Pencak Silat) เป็นคำที่มาจากภาษามลายู มาจากคำสองคำมารวมกัน คำว่า "ปันจัก" (Pencak) หมายถึง การป้องกันตนเอง และอีกคำคือคำว่า "สีลัด" (Silat) หมายถึง ศิลปะ รวมกันแล้วหมายถึง ศิลปะการป้องกันตนเอง กีฬาปันจักสีลัดนี้มีต้นกำเนิดมาจากศิลปะการต่อสู้ของคนที่เชื้อสายมาลายูในภาคพื้นเอเชียอาคเนย์ และได้แตกแยกเป็นประเทศมาลายูในปัจจุบัน คือ ประเทศมาเลเซีย ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศสิงคโปร์ ประเทศบรูไน และพื้นที่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ได้แก่ จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดสตูล จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดสงขลา มีชื่อเรียกว่า "สิละ" "ตีกา" หรือ "ปือตีกา" เป็นศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่า เท้าเปล่า ประวัติความเป็นมาของปันจักสีลัดนั้น มีตำนานเล่าต่อกันมาหลายตำนานซึ่งมีส่วนตรงกันและแตกต่างกันบ้างโดยเฉพาะต้นกำเนิดของกีฬาประเภทนี้ซึ่งเขียนขึ้นอยู่กับแต่ละประเทศที่ได้เขียนมา อินโดนีเซียก็เล่าไปทางหนึ่ง มาเลเซียก็เล่าไปอีกทางหนึ่ง

ผู้เชี่ยวชาญปันจักสีลัด ท่าน Mubin Sheppard ได้เล่าถึงตำนานความเป็นมาของสิละว่า เมื่อ 400 ปีมาแล้ว และเกิดกำเนิดมาบนเกาะสุมาตรา(บริเวณประเทศอินโดนีเซียในปัจจุบัน) ต่อมาผู้สอนได้แก้ไขให้เข้ากับยุคสมัย เล่ากันว่า มีเพื่อนกันสามท่านชาวเชื้อสายสุมาตรา ชื่อ Buhannuddin Samsudin และ Haminnuddin ได้เดินทางจากเมืองมินังกาบัง ฝั่งตะวันตกของเกาะสุมาตรา(จังหวัดหนึ่งในประเทศอินโดนีเซีย) เพื่อไปศึกษาหาความรู้ ณ เมืองอะแจห์ ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะสุมาตรา สถานที่ฝึกวิชาหาความรู้ที่นั่นบังเอิญอยู่ใกล้สระน้ำที่มีขนาดใหญ่ น้ำในสระไหลมาจากหน้าผาสูง ริมสระน้ำมีต้นบอมบอร์ออกดอกสีม่วงสดกลมกลืนกับสีนกกที่กำลังกินปลา ซึ่งถลาร่อนเล่นน้ำอยู่เป็นประจำ วันหนึ่ง Haminnuddin ไปตักน้ำที่สระน้ำแห่งนั้น เขาสังเกตเห็นว่าแรงน้ำตกลงมาทำให้น้ำในสระเป็นระลอกมีคลื่นหมุนเวียนไปมา และที่น่าแปลกใจสำหรับเขาคือ มีดอกบอมบอร์ช่อหนึ่ง ซึ่งหล่นจากต้นถูกน้ำพัดตกลงกลางสระน้ำแล้วจึงถอยย้อนหลังกลับไปใกล้ตลิ่ง มันลอยไปลอยมา ดูเหมือนว่ามันมีชีวิต มีจิตใจ Haminnuddin เพิ่มความแปลกใจถึงกับวางกระบอไม้ไผ่ซึ่งมีน้ำอยู่ในกระบอ แล้วจ้องมองดอกไม้ในสระนั้นเป็นเวลานาน หลังจากนั้นชายหนุ่มรีบหยิบดอกไม้ช่อนั้นกลับมา เขาได้นำสีลาการลอยของดอก บอมบอร์มาประยุกต์เป็นการสอนโดยใช้ท่วงท่าการรำว่าเคลื่อนไหวเหมือนดอกบอมบอร์ที่ได้เห็น และ

มาถ่ายทอดให้แก่เพื่อนทั้งสองคนและช่วยกันคิดวิธีเคลื่อนไหวโดยอาศัยแขนขาแสดงท่วงท่ารำยรำ เพื่อป้องกันและป้องกันฝ่ายคู่แข่ง จึงเป็นต้นกำเนิดของปันจักสีลัตตั้งแต่นั้นมา

เมื่อทั้งสามคนเดินทางกลับบ้านเกิด ต่างคนต่างเปิดสอนวิชาต่อสู้ควบคู่กับการสอนศาสนา แต่งกายในชุดปันจักสีลัตที่เน้นความสวยงามใช้ผ้าพื้นเมืองเป็นส่วนใหญ่ เช่น สวมเสื้อคอกลมหรือคอตั้ง มีผ้าพันโพกศีรษะ นุ่งกางเกงขายาว แล้วมีผ้าใสร่องเรียกผ้าซอกแก็ะลายสวดสวดสมทบพร้อมกับมีผ้าลือปะห์ คาคบบริเวณเอวหรือมิฉะนั้นก็คาคบเข็มขัดทับผ้าใสร่องให้กระชับแน่นขึ้น นอกจากนี้จะเห็นบริขารตามฉบับนักสู้ไทยมุสลิม เครื่องดนตรีสีละประกอบด้วยกลองเล็ก กลองใหญ่ ฆ้อง และปี่ อย่างละ 1 ชิ้น ยกเว้นฆ้องต้องใช้ 1 คู่ เมื่อนักสีละพร้อมต่อสู้หรือขึ้นบนสนามแข่งแล้ว ดนตรีก็จะเริ่มส่งเสียงดังบรรเลงเรียกความสนใจคนดู โดยเฉพาะเสียงปี่เป็นเสียงที่เกิดอารมณ์ที่สร้างความตื่นเต้นเร้าใจไม่ยิ่งไปกว่าดนตรีมวยไทย การไหว้ครูแบบสีละนั้น ไหว้กันทีละคน วิธีการไหว้ครูแต่ละชมรมหรือบ้างเรียกว่าสำนักจะแตกต่างกันไป สังเกตว่าขณะ รำไหว้ครูนั้น นักสีละจะทำปากขมุขมิบว่าคาถาเป็นภาษาอาหรับ และที่สำคัญคือขอพรสี่ประการ สรุปเป็นภาษาไทย คือ 1) ขอให้อิสรกรรมแก่คู่แข่งชัย 2) ขอให้ปลอดภัยจากปรปักษ์ 3) ขอให้เป็นที่รักแก่เพื่อนบ้าน และ 4) ขอให้ท่านผู้ชมนิยมศรัทธา ("ปันจักสีลัต," 2554)

ประวัติกีฬาปันจักสีลัตในต่างประเทศ

ได้มีหลักฐานจากเอกสารต่างประเทศเกี่ยวกับประวัติกีฬาปันจักสีลัต ดังนี้

Pencak Silat หรือ Silat (ปันจักสีลัต) เป็นศิลปะการป้องกันตัวที่มีต้นกำเนิดมาช้านานจากหมู่เกาะอินโดนีเซียและได้รับความนิยมมาช้านานในประเทศ มาเลเซีย บรูไนและสิงคโปร์รวมทั้งทางตอนใต้ของประเทศฟิลิปปินส์และภาคใต้ของประเทศไทย และประเทศเวียดนามก็นิยมกีฬาปันจักสีลัตและตอนนี้ก็มีนักกีฬาที่แข็งแกร่ง เช่นกัน องค์การแม่ของ Pencak silat ในอินโดนีเซีย คือ สหพันธ์ปันจักสีลัต Indonesia Pencak Silat Association (IPSI) และองค์การที่เป็นที่ตั้งของ Pencak Silat ในประเทศต่าง ๆ คือ International Pencak Silat Alliance (Persilat) ซึ่งก่อตั้งโดยอินโดนีเซีย สิงคโปร์ มาเลเซียและประเทศบรูไนดารุสซาลาม ทั้งนี้ Pencak Silat เป็นกีฬาศิลปะการต่อสู้ที่มีแหล่งกำเนิดจากหลายวัฒนธรรม ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมอิทธิพลจากจีน ฮินดู พุทธศาสนาและศาสนาอิสลาม โดยปกติแล้วทุกภูมิภาคในอินโดนีเซียจะมีรูปแบบของ pencak silat ที่โดดเด่น ยกตัวอย่างเช่น ชาวตะวันตกเป็นที่รู้จักสำหรับ Cimande และ Cikalong ประเพณีของตนในชวากลางมีนิกาย Merpati Putih และในชวาตะวันออกมีนิกาย Perisai Diri เป็นต้น

ภาพประกอบ 2 นักรบบาหลิติดอาวูท กริช ในช่วงศตวรรษ 1880

ประเทศอินโดนีเซียได้เขียนถึงประวัติกีฬาฟันจักส์ลัดว่า บรรพบุรุษของประเทศอินโดนีเซีย มีวิธีการป้องกันตนเองและปกป้องชีวิตหรือกลุ่มของพวกเขา จากภัยพิบัติทางธรรมชาติ พวกเขาสร้างศิลปะการต่อสู้โดยเลียนแบบการเคลื่อนไหวของสัตว์ในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เช่น ลิง เสือ งู หรือนกอินทรี ต้นกำเนิดของศิลปะการต่อสู้ในหมู่เกาะนี้อาจพัฒนา มาจากทักษะของชนเผ่าพื้นเมืองในอินโดนีเซียในการล่าสัตว์และต่อสู้โดยใช้มีดพร้า โล่ และหอก เช่น ในประเพณีของชนเผ่า Nias จนถึงศตวรรษที่ 20 ซึ่งไม่เคยได้รับอิทธิพลจากภายนอกเลย

ภาพประกอบ 3 รำสงครามแสดงทำป้องกันต่อของชนเผ่า Nias ต่อศัตรู

เชื่อกันว่า สีสัด แพร่กระจายในหมู่เกาะนี้ตั้งแต่ ศตวรรษที่ 7 แต่ต้นกำเนิดของมันไม่สามารถระบุได้อย่างแน่นอน อาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ เช่น ศรีวิชัยและมัชปาหิต มีนักรบชั้นยอดที่

เชี่ยวชาญศิลปะการต่อสู้และสามารถรวบรวมนักรบที่มีทักษะในการป้องกันตัวเองได้ โดนัลด์เอฟ เดรเกอร์ นักวิจัยของสีลัต ให้เหตุผลว่าหลักฐานการดำรงอยู่ของศิลปะการต่อสู้สามารถเห็นได้จาก สิ่งประดิษฐ์อาวุธต่าง ๆ ที่พบในสมัยคลาสสิก (ฮินดู พุทธ) รวมทั้งรูปแกะสลักนูนที่มีทัศนคติของ ม้าสีลัตในวัดปรัมบานันและบรมพุทโธ ในหนังสือของเขา Draeger เขียนว่าอาวุธและศิลปะการ ต่อสู้แบบ สีลัต นั้นแยกออกจากกันไม่ได้ ไม่เพียงแต่ในการออกกำลังกายเท่านั้นแต่ยังรวมถึง ความสัมพันธ์ทางจิตวิญญาณซึ่งเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับวัฒนธรรมอินโดนีเซีย ในขณะเดียวกัน เซค ซัมซุดดีนให้เหตุผลว่า มีอิทธิพลของศิลปะการต่อสู้จากจีนและอินเดียในสีลัตด้วย เนื่องจาก ตั้งแต่เริ่มต้นวัฒนธรรมมลายูได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมที่นำมาจากพ่อค้าและผู้อพยพจาก อินเดียจีนและประเทศอื่น

ภาพประกอบ 4 นักรบชาวบาห์ลีแสดงศิลปะการจำสีลัต

พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของสีลัต เริ่มได้รับการบันทึกเมื่อการแพร่กระจายของ มันได้รับอิทธิพลอย่างมากจากผู้เผยแพร่ศาสนาอิสลามตามหมู่เกาะในศตวรรษที่ 14 ในเวลานั้นมี การสอนปันจักสีลัตร่วมกับบทเรียนทางศาสนาที่มัสยิดหรือโรงเรียนประจำเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติทางจิตวิญญาณ

ในวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในอินโดนีเซีย ปันจักสีลัตเป็นส่วนหนึ่งของ พิธีการแบบดั้งเดิมยกตัวอย่างเช่น มินังกาเบา ประเพณีแบบดั้งเดิมและเหตุการณ์ต่าง ๆ ในขบวน งานแต่งงานแบบดั้งเดิมของ เบตาวิ มีประเพณี Doorstop ซึ่งเป็นการสาธิต เบตาวิสีลัต ที่บรรจุใน การเล่นเกม ๆ งานนี้มักจะจัดขึ้นก่อนสัญญาการแต่งงานซึ่งเป็นละครเล็ก ๆ ที่บอกว่าการกลุ่มของ เจ้าบ่าวกำลังเดินทางไปบ้านของเจ้าสาวซึ่งถูกขัดขวางโดยหมู่บ้านในท้องถิ่นกรามรา (นักรบ) ซึ่งได้รับการกล่าวขานว่าให้ความสำคัญกับเจ้าสาวด้วย ดังนั้นจึงมีการต่อสู้ศิลปะการต่อสู้กลาง ถนนระหว่างแชมป์เปียนกิตขวางและนักรบของเพื่อนเจ้าบ่าวซึ่งแน่นอนว่าได้รับชัยชนะจาก องครักษ์ของเจ้าบ่าว เป็นต้น (Wikipedia, 2019)

ประวัติสมาคมบันจักส์ลัดแห่งประเทศไทย

สมาคมบันจักส์ลัดแห่งประเทศไทย ได้เขียนถึง ประวัติสมาคมบันจักส์ลัดหรือประวัติ การนำกีฬาบันจักส์ลัดเข้ามาในประเทศไทยว่า

กีฬาบันจักส์ลัดเป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่มีการเล่นมายาวนาน ในชุมชนชาวไทย มุสลิม ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งในอดีตและปัจจุบันได้ประยุกต์จากศิลปะพื้นฐานการเล่น “ลีละ” จนกลายเป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่บรรจุเข้าแข่งขันซีเกมส์ ตั้งแต่ ครั้งที่ 14 (ปี พ.ศ.2530) และการแข่งขันในระดับชาติหรือนานาชาติ รวมทั้งระดับโลก ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งที่ได้ส่ง นักกีฬาประเภทนี้เข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่าง ๆ มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งกีฬาชนิดนี้เป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่ได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติมาโดยตลอดและกีฬาบันจักส์ลัดของประเทศไทยเริ่มเล่นอย่างจริงจังในปี พ.ศ.2530 โดยรัฐบาลได้มอบหมายให้กองทัพภาคที่ 4 เป็นผู้รับผิดชอบ ในการเตรียมทีมนักกีฬาบันจักส์ลัดของประเทศไทย เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 14 ที่ประเทศ อินโดนีเซีย ซึ่งในขณะนั้นกองทัพภาคที่ 4 ได้มอบหมายให้ พลตรี โสภณ พุทธิแพทย์ (ยศในขณะ นั้น) รองแม่ทัพภาคที่ 4 และรับผิดชอบดูแลกองทัพภาคที่ 4 ส่วนหน้าที่ ค่ายอิงคยุทธบริหาร จังหวัดปัตตานี เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการโดยร่วมกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยา เขตปัตตานีในการดูแลนักกีฬาทีมชาติ ทั้งนี้ โดยได้รับการส่งเสริมสนับสนุนและด้วยความร่วมมือ อย่างดีจากคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย กองทัพภาคที่ 4 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาล จากการเข้าไปมีส่วนร่วมในกีฬาประเภทนี้ เป็นผลให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างชาวไทยมุสลิมใน พื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้กับข้าราชการโดยทั่วไปมากยิ่งขึ้น ประชาชนโดยทั่วไปเกิด ความรู้สึกที่ดีและให้การสนับสนุนการปฏิบัติงานของส่วนราชการในทุกพื้นที่เป็นอย่างดีเสมอมา

และกีฬาประเภทนี้ยังเป็นกีฬาที่ส่งเสริมนโยบายของสภาความมั่นคงแห่งชาติในการ สร้างเอกลักษณ์และเกิดความภาคภูมิใจให้เกิดขึ้นในหมู่พี่น้องชาวไทยมุสลิมในภาคใต้ซึ่งผู้ที่ เกี่ยวข้องกับกีฬาประเภทนี้ได้พยายามทุกวิถีทางที่จะผลักดันให้มีการฝึกนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง จนได้รับอนุญาตให้มีการจัดตั้งสมาคมบันจักส์ลัดแห่งประเทศไทยขึ้นเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2533 โดยมีพลเอกโสภณ พุทธิแพทย์ เป็นนายกสมาคมบันจักส์ลัดแห่งประเทศไทยคนแรก ในปี พ.ศ.2536-2538 มีพลเอกกิตติ รัตนฉายา อดีตแม่ทัพภาคที่ 4 เป็นนายก สมาคมฯ และใน ปัจจุบันมี นายภาณุ อุทัยรัตน์ เป็นนายกสมาคมฯตั้งแต่วันที่ พ.ศ.2556 บริหารกิจการสมาคมฯ และ ได้รับเลือกดำรงตำแหน่งเป็นนายกสมาคมสมัยที่ 2 เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2559 สืบต่อมาจนถึงปัจจุบัน

จากผลการแข่งขันกีฬานักกีฬาสีลัตนับตั้งแต่ ปี 2530 จนถึงปัจจุบันนักกีฬาของเราได้พัฒนาขึ้นในระดับที่น่าพอใจไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันในระดับนานาชาติและระดับโลก เช่น การแข่งขันในรายการฉลองเอกราช ประเทศบรูไน, การแข่งขันกีฬาซีเกมส์, การแข่งขันกีฬาชิงแชมป์โลกจะเห็นได้ว่ากีฬานักกีฬาสีลัตถึงแม้จะเป็นกีฬาค่อนข้างใหม่สำหรับเมืองไทยแต่ก็ได้พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วจนเป็นที่ยอมรับจากนานาชาติประเทศทั้งเอเชียและยุโรปที่ผ่านมามีสถิติและผลงานเด่นชัดขึ้นตามลำดับอาทิเช่น การแข่งขันนักกีฬานักกีฬาสีลัตชิงแชมป์โลก 1992 (ครั้งที่ 6 ประจำปี 2535) ที่ประเทศอินโดนีเซียนักกีฬานักกีฬาสีลัตทีมชาติไทยสามารถคว้ารางวัลได้ถึง 3 เหรียญทอง ได้เป็นแชมป์โลกถึง 3 คน (ชาย 1 คน และหญิง 2 คน) และการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 17 ที่ประเทศสิงคโปร์ เมื่อ 12-20 มิ.ย.36 นักกีฬานักกีฬาสีลัตทีมชาติไทยสามารถเข้าชิงเหรียญทองถึง 6 รุ่น และได้รับเหรียญรางวัล 2 เหรียญทอง 4 เหรียญเงินและ 2 เหรียญทองแดง การแข่งขันกีฬานักกีฬาสีลัตชิงแชมป์โลก 1994 (ครั้งที่ 7 / พ.ศ.2537) ซึ่งประเทศไทยได้รับเกียรติจากสหพันธ์นักกีฬานักกีฬาสีลัตนานาชาติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันที่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ระหว่างวันที่ 13-18 ธันวาคม 2537 โดยมีประเทศต่าง ๆ ในเครือสมาชิกทั่วโลกเข้าร่วมทำการแข่งขัน 21 ประเทศ ผลการแข่งขันปรากฏว่านักกีฬานักกีฬาสีลัตทีมชาติไทยประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจเป็นอย่างยิ่งโดยได้รับรางวัลถึง 4 เหรียญทอง (4 แชมป์โลก) 1 เหรียญเงิน และ 2 เหรียญทองแดง ได้รับเหรียญทองน้อยกว่าประเทศอินโดนีเซียซึ่งเป็นเจ้าดำรับกีฬานักกีฬาสีลัตนี้เพียงเหรียญเดียวเท่านั้น สำหรับผลงานล่าสุดซีเกมส์ครั้งที่ 27 ปี ค.ศ.2013 ที่ประเทศพม่า นักกีฬานักกีฬาสีลัตทีมชาติไทยส่งเข้าแข่งขันจำนวน 12 คน สามารถคว้าเหรียญรางวัลมาได้จำนวน 11 เหรียญ แยกเป็น 2 เหรียญทอง 1 เหรียญเงิน และ 8 เหรียญทองแดง นับว่ากีฬานักกีฬาสีลัตนี้ประสบผลสำเร็จได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติมาโดยตลอด

เริ่มมีการจัดการแข่งขันนักกีฬาสีลัตระดับนานาชาติมากขึ้น ตัวอย่างเช่น กีฬานักกีฬาสีลัตชิงแชมป์โลก อำเภอหาดใหญ่ ประเทศไทยเคยเป็นเจ้าภาพในปี 2537 และต่อมาได้บรรจุเข้าร่วมแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งแรกในปี 2530 ครั้งที่ 14 ณ นครจาร์กาตาร์ ประเทศอินโดนีเซียจนถึงปัจจุบัน เมื่อก่อนกีฬานักกีฬาสีลัตการแข่งขัน 2 ประเภท คือ ประเภทการแสดงศิลปะการต่อสู้และประเภทการต่อสู้จริง ในปัจจุบันได้แยกการแข่งขันออกเป็น 4 ประเภท คือ ประเภทต่อสู้ ประเภทเดี่ยวบันจี้ลิตา ประเภทคู่บันจี้ลิตา และประเภททีมบันจี้ลิตา เริ่มใช้เป็นที่ครั้งแรกในการแข่งขันนักกีฬาสีลัตชิงแชมป์โลก ปี 1997 ณ ประเทศมาเลเซียและการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 19 ประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งการแข่งขันทุกรายการในกีฬานักกีฬาสีลัตใช้กฎ กติกา และระเบียบการ

แข่งขันจากสหพันธ์ปันจักสีลัตนานาชาติตั้งอยู่ ณ นครจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย (สมาคมปันจักสีลัตแห่งประเทศไทย, 2016)

กติกาการแข่งขันกีฬาปันจักสีลัต

สมาคมปันจักสีลัตแห่งประเทศไทย ได้กำหนดกติกาการแข่งขันกีฬาปันจักสีลัตตามระเบียบของสหพันธ์ปันจักสีลัตนานาชาติ ซึ่งแบ่งกติกาการแข่งขันแยกตามประเภทการแข่งขัน คือ กติกาการแข่งขันประเภทต่อสู้ (Tanding) ประเภทเดี่ยวปันจักสีลา (Tunggal) ประเภทคู่ปันจักสีลา (Ganda) และประเภททีมปันจักสีลา (Regu) ดังนี้

4.4.1 กติกาการแข่งขันกีฬาปันจักสีลัตประเภทต่อสู้

ประกอบด้วยนักกีฬา 2 คน จากชมรมต่างสังกัดกัน แยกการแข่งขันออกเป็นประเภทต่อสู้ ชาย หญิง แบ่งตามรุ่นน้ำหนัก รุ่นน้ำหนักละ 1 คน หมายความว่า 1 ชมรมจะส่งนักกีฬาแข่งขันได้ประเภทต่อสู้ตามรุ่นน้ำหนักที่กำหนดแยกเป็นนักกีฬาชายและหญิง รุ่นละไม่เกิน 1 คน ใช้อาวุธป้องกันตัวมือเปล่า เท้าเปล่าต่อสู้ในแบบฉบับศิลปะการต่อสู้ของกีฬาปันจักสีลัต นักกีฬาใช้เทคนิค ความแข็งแรง ความฉลาด ความว่องไว ความอดทน ปฏิภาณไหวพริบด้วยจิตวิญญาณของนักกีฬาออกอาวุธด้วยการเตะ การต่อยที่บริเวณเป้าหมายที่กำหนด (บริเวณเกราะปิดลำตัว) มีการป้องกันตัว การหลบหลีก และการใช้เทคนิคการทำคู่ต่อสู้ล้ม แบ่งรุ่นและอายุในการแข่งขันกีฬาปันจักสีลัต ประกอบด้วย รุ่นอาวุโสชายและหญิงประเภทที่ 1 (อายุมากกว่า 35 และไม่เกิน 45 ปี) รุ่นอาวุโสชายและหญิงประเภทที่ 2 (อายุมากกว่า 45 ปี) รุ่นประชาชนชายและหญิง (อายุมากกว่า 17 ปี และไม่เกิน 35 ปี) รุ่นเยาวชนชายและหญิง (อายุมากกว่า 14 ปีและไม่เกิน 17 ปี) รุ่นยุวชนชายและหญิง (อายุมากกว่า 12 ปี และไม่เกิน 14 ปี) ก่อนยุวชน ชายและหญิง (อายุตั้งแต่ 10 ปี และไม่เกิน 12 ปี) และต้องตรวจสอบอายุของนักกีฬาในวันซึ่งน้ำหนักทุกครั้งก่อนแข่งขัน โดยตรวจจากบัตรประชาชนหรือสูติบัตร และนับอายุถึงก่อนเริ่มแข่งขันรายการนั้น ๆ

ระเบียบการชั่งน้ำหนักในการเข้ารุ่นแข่งขัน/รายการนานาชาติ ให้ระบุรุ่นแข่งขันได้โดยตามใบสมัครการเข้าร่วมการแข่งขัน แต่ต้องชั่งน้ำหนักเมื่อมาถึงสนามแข่งคือ การชั่งน้ำหนักเข้ารุ่นครั้งที่ 1 ต้องชั่งก่อนการแข่งขันอย่างน้อย 6 ชั่วโมงและในระหว่างชั่งน้ำหนักนักกีฬาต้องสวมใส่ชุดปันจักสีลัตที่แห้งและไม่มีอุปกรณ์อื่นใด เมื่อน้ำหนักนักกีฬาไม่อยู่ในรุ่นที่ทำการแข่งขันอนุญาตให้ชั่งใหม่ได้ภายในเวลา 1 ชั่วโมง ชั่งน้ำหนักโดยกรรมการผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันฝ่ายชั่งน้ำหนัก นักกีฬาที่ผ่านการชั่งน้ำหนักครั้งแรกเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ต้องชั่งน้ำหนักทุกครั้งก่อนลงทำการแข่งขัน และการชั่งน้ำหนักครั้งที่ 2 จะชั่งก่อนการแข่งขัน 15 นาที ที่ชั่งน้ำหนักไม่ผ่านในครั้งนี้จะถูกตัดสิทธิ์จากการแข่งขัน (Disqualification) นักกีฬาต้องสวมชุดกีฬา

บันจี้สลัดที่แห้งและไม่มีอุปกรณ์ร่วมชั่งน้ำหนัก และขั้นตอนนี้ต้องมีคณะกรรมการผู้ตัดสินและต้องมีเจ้าหน้าที่จากทั้งสองทีมเป็นพยานในการเข้าทำการชั่งน้ำหนักด้วยทุกครั้ง เจ้าหน้าที่ที่ทำการชั่งน้ำหนักและผู้ควบคุมทีมทั้งสองทีมจะต้องลงลายมือชื่อในการชั่งน้ำหนักด้วยทุกครั้ง โดยแบ่งรุ่นการแข่งขันเป็น รุ่นก่อนยุวชน (เริ่มด้วยรุ่น A น้ำหนัก 26 กิโลกรัม ไม่เกิน 28 กิโลกรัม และน้ำหนักรุ่นถัดไป มีน้ำหนักเพิ่มขึ้นรุ่นละ 2 กิโลกรัม จนถึงรุ่นน้ำหนักใหญ่สุดคือ รุ่น Open มีน้ำหนัก 56 กิโลกรัม ไม่เกิน 60 กิโลกรัม ซึ่งมีน้ำหนักรุ่นเหมือนกันทั้งประเภทต่อสู้ก่อนยุวชนชาย และ ประเภทต่อสู้ก่อนยุวชนหญิง) รุ่นยุวชน (เริ่มด้วยรุ่น A น้ำหนัก 30 กิโลกรัม ไม่เกิน 33 กิโลกรัม และน้ำหนักรุ่นถัดไป มีน้ำหนักเพิ่มขึ้นรุ่นละ 3 กิโลกรัม จนถึงรุ่นน้ำหนักใหญ่สุดคือ รุ่น Open มีน้ำหนัก 69 กิโลกรัม ไม่เกิน 75 กิโลกรัม ซึ่งมีน้ำหนักรุ่นเหมือนกันทั้งประเภทต่อสู้รุ่นยุวชนชาย และ ประเภทต่อสู้รุ่นยุวชนหญิง) รุ่นเยาวชน (เริ่มด้วยรุ่น A น้ำหนัก 39 กิโลกรัม ไม่เกิน 43 กิโลกรัม และน้ำหนักรุ่นถัดไป มีน้ำหนักเพิ่มขึ้นรุ่นละ 4 กิโลกรัม จนถึงรุ่นน้ำหนักใหญ่สุดคือ รุ่น Open มีน้ำหนัก 87 กิโลกรัม ไม่เกิน 99 กิโลกรัม ซึ่งมีน้ำหนักรุ่นเหมือนกันทั้งประเภทต่อสู้รุ่นเยาวชนชาย และ ประเภทต่อสู้รุ่นเยาวชนหญิง) รุ่นประชาชน (เริ่มด้วยรุ่น A น้ำหนัก 45 กิโลกรัม ไม่เกิน 50 กิโลกรัม และน้ำหนักรุ่นถัดไป มีน้ำหนักเพิ่มขึ้นรุ่นละ 5 กิโลกรัม จนถึงรุ่นน้ำหนักใหญ่สุดคือ รุ่น Open ชาย มีน้ำหนัก มากกว่า 95 กิโลกรัม และ รุ่น Open หญิง มีน้ำหนักมากกว่า 75 กิโลกรัม)

สนามบันจี้สลัดต้องปูพื้นด้วยเบาะมีลักษณะระยเรียบ ไม่ลื่น ใช้แผ่นยางสังเคราะห์เป็นเบาะ หรือ บนเวทีก็ได้ สนามมาตรฐานมีขนาดกว้าง 10 เมตร ยาว 10 เมตร หนาไม่เกิน 3-5 เซนติเมตร ในส่วนที่เป็นบริเวณแข่งขัน (Competition Ring) มีลักษณะเป็นวงกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 8 เมตร (เป็นบริเวณสำหรับการแข่งขันที่ผู้แข่งขันต้องแข่งภายในบริเวณนี้เท่านั้น) สีของเส้นแบ่งเขตจะต้องเป็นสีที่ตัดกับสีของพื้นที่สนามการแข่งขัน เช่น สีขาว ตรงกลางของสังเวียนที่ทำการแข่งขันประกอบด้วยวงกลม มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 เมตร และเส้นกว้าง 5 เซนติเมตร วงกลมนี้จะเป็นเส้นแยกให้ผู้แข่งขันทั้งสองอยู่ห่างกันก่อนเริ่มต้นของการแข่งขัน มุมทั้งสองของนักกีฬา จะตั้งอยู่ในมุมทแยงของสนามแข่ง มุมทำการแข่งขันมีสีแดงและสีน้ำเงิน มุมน้ำเงินจะอยู่ด้านขวามือของประธานผู้ตัดสินส่วนมุมที่เหลืออีก 2 มุม เป็นมุมกลางมีสีเหลือง อุปกรณ์ในบริเวณสนามแข่งขัน ประกอบด้วย โต๊ะและเก้าอี้สำหรับคณะกรรมการ เจ้าหน้าที่และผู้ตัดสิน นาฬิกาจับเวลา ฆ้องหรืออุปกรณ์ซึ่งทำหน้าที่อย่างเดียวกัน นกหวีด หรือ กระดิ่ง สัญญาณไฟหรือสัญญาณอื่นๆ ที่ใช้ในการบอกยกแต่ละยก ไฟสีแดงและไฟสีน้ำเงิน หรืออุปกรณ์อะไรก็ตามที่สามารถให้สัญญาณผู้ชนะในการแข่งขัน ธงสีแดงและน้ำเงินมีด้ามจับ ขนาด 30x 30 เซนติเมตร

สำหรับกรรมการผู้ตัดสิน และธงสีเหลืองสำหรับคนจับเวลา กระดานคะแนน (Scoring board) ถังน้ำ แก้วน้ำพลาสติก ไม้ถูพื้น ผ้าเช็ดเท้า และอุปกรณ์อื่น ๆ

นักกีฬาบันจี้จี้ลัดต้องแต่งกายด้วยชุดสีดำหรือสีอื่นตามระเบียบการแข่งขัน จะอนุญาตให้สวมใส่ มีผ้าคาดเอวสีขาวยาวคาดก่อนการลงสนามแข่งและเมื่อลงสนามแข่งใช้ผ้าคาดสีน้ำเงินหรือแดงตามที่ได้จับฉลากก่อนลงสนามแข่ง การติดเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ธงชาติติดไว้ที่แขนขวาและผู้สนับสนุนต่างๆ ที่แขนด้านซ้าย (ไม่เกิน 10cm) ตราสมาคมควรติดไว้ที่หน้าอกด้านซ้าย ตราสมาพันธ์บันจี้จี้ลัดไว้หน้าอกด้านขวา(ไม่ติดก็ได้) ขนาดของเครื่องหมายต้องไม่ใหญ่กว่าตราสมาพันธ์บันจี้จี้ลัด ชื่อประเทศควรติดไว้ด้านล่างข้างหลัง และห้ามสวมใส่เครื่องประดับใด ๆ ก่อนลงสนามแข่งต้องสวมเกราะป้องกันลำตัว เกราะป้องกันตัวต้องมีสีดำหรือสีอื่นได้มาตรฐานตามที่สหพันธ์บันจี้จี้ลัดนานาชาติกำหนด หรือสมาคมบันจี้จี้ลัดแห่งประเทศไทยกำหนด แต่ละสนามควรมีเกราะทุกขนาด (S M L XL XXL) และสายคาดเอวสีแดงและสีน้ำเงิน นักกีฬาทั้งชายและหญิงต้องสวมใส่กระชับลงทำการแข่งขัน (เป็นกระชับพลาสติก) และอนุญาตให้สวมสนับแขน ขา และใส่ฟันยางได้

การแบ่งสายการแข่งขัน กระทำขึ้นเพื่อจับคู่คู่แข่ง โดยจะทำการแบ่งสายการแข่งขันในวันประชุมผู้จัดการทีมของแต่ละสนาม กรรมการฝ่ายจัดการแข่งขันจะเริ่มต้นด้วยการชี้แจงกติกา การแข่งขัน และแจ้งชื่อนักกีฬาแต่ละรุ่นตามสังกัดที่ส่งรายชื่อมาก่อนการแข่งขัน หากทีมใดต้องการเปลี่ยนแปลงรายชื่อ หรือ เปลี่ยนแปลงรุ่นน้ำหนักการแข่งขันต้องได้รับความเห็นชอบจากคนส่วนใหญ่ในที่ประชุมเท่านั้น การแข่งขันใช้หลักการแพ้ออก หรือแพ้ตกรอบ มีการกำหนดระยะเวลาในการแข่งขันในแต่ละประเภทแตกต่างกันไป ได้แก่ การแข่งขันประเภทต่อสู้อุ่นก่อนยูวชน ยูวชน และระดับอาวุโส จะใช้เวลาในการแข่งขันทั้งหมด 3 ยก ยกละ 1:30 นาที พัทยก 1 นาที ในรุ่นเยาวชนและประชาชน จะใช้การแข่งขันทั้งหมด 3 ยกเช่นเดียวกัน แต่จะใช้เวลา ยกละ 2 นาที พัทยก 1 นาที และการแข่งขันประเภทรำรำ คือ รำรำเดี่ยว คู่และทีม จะใช้เวลาในการแข่งขัน 3 นาที แต่ละทีมมีพี่เลี้ยงได้ 2 คน แต่ต้องมีพี่เลี้ยงเพศเดียวกันกับนักกีฬาอยู่ด้วย พี่เลี้ยงแต่งการในชุดบันจี้จี้ลัดใช้ผ้าคาดเอวสีส้ม หน้าทีหลักของพี่เลี้ยงคือ คอย ให้คำแนะนำ ช่วยแก้เกมในการเล่นให้นักกีฬา รวมทั้งคอยให้กำลังใจนักกีฬาในระหว่างพัทยกแต่ละยก

เมื่อผู้แข่งขันหรือผู้เล่นถูกกรรมการเรียกให้ลงสนามแข่ง ผู้แข่งขันแต่ละทีมเดินไปยังมุมแข่งขันที่ตนเองหยิบฉลากได้ (มุมแดงหรือมมน้ำเงิน) เมื่อประจำที่แล้วกรรมการจะเรียกนักกีฬาเข้าสังเวียนทีละคน โดยนิยมเรียกมุมแดงก่อนขึ้นอยู่กับดุลพินิจของกรรมการ(อาจเรียกมุมที่นักกีฬาพร้อมก่อน) เมื่อนักกีฬาถูกเรียกก็จะเดินเข้าสังเวียนโดยต้องให้ความเคารพผู้

ฝึกสอน ณ มุมแข่งขัน และเดินต่อไปยังตรงกลางสนามเพื่อให้ความเคารพต่อกรรมการชี้ขาด ต่อจนกรรมการกลางและแสดงกระบวนท่าร้ายรำสัลดัต 6-10 บาทต่อหน้ากรรมการกลาง และรอให้อีกมุมแสดงความเคารพเช่นเดียวกัน เมื่อทั้งสองฝ่ายพร้อมแล้วกรรมการเรียนให้นักกีฬาจับมือกลางสังเวียน และให้นักกีฬาเตรียมพร้อมแข่งขันนอกเส้นวงกลมรัศมี 3 เมตร กรรมการตรวจดูความพร้อมด้วยการยกหัวแม่โป้งดูตามความพร้อมของแพทย์สนาม กรรมการกลาง กรรมการจับเวลา เมื่อทุกหน้าที่พร้อมแล้วจึงสั่งเริ่มการแข่งขัน เมื่อถึงเวลาหยุดพักระหว่างยก ผู้แข่งขันต้องกลับไปท่ามุมของตนเอง เวลานี้จึงเป็นเวลาที่จะต้องทำหน้าที่เช็ดหน้า ให้ดื่มน้ำและแนะนำการเล่มให้นักกีฬา เมื่อถึงยกสุดท้ายผู้ชี้ขาดจะเรียกนักกีฬาทั้งสองทีมมายืนตรงกลางสังเวียนเพื่อแจ้งผลการแข่งขัน และหลังจากนักกีฬาจะแสดงความเคารพซึ่งกันและกัน แสดงความเคารพแก่ผู้ชมการแข่งขันและขอบคุณกรรมการ ผู้ชี้ขาดจะไม่อนุญาตให้บุคคลอื่นเข้าไปในสนามแข่งยกเว้นเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้ชี้ขาด

ระหว่างการแข่งขันนักกีฬาต้องหันหน้าเข้าหากัน และใช้อาวุธต่อสู้ที่กีฬาปันจักสีลัดอนุมัติเข้ากระทำเพื่อหวังสะสมคะแนน กล่าวคือ ใช้อาวุธเตะ ต่อยและกระทำล้มด้วยเทคนิคขั้นสูง สามารถป้องกัน หลบหลีก เข้ากระทำ หรือถอยหลังออกอาวุธได้ตามกติกาการแข่งขันของกีฬาปันจักสีลัด อาวุธในกีฬาปันจักสีลัดจะมีชื่อเรียกในภาษามลายู คือ การรุก (Offensive) และการรับ (Defensive) จะต้องเริ่มจากท่าเตรียมพร้อม (Bersidia) โดยที่นักกีฬาต้องเข้าต่อสู้เป็นชุดได้ โดยแต่ละชุดไม่เกิน 6 ครั้งต่อเนื่องและอาวุธที่ออกอาวุธนั้นต้องไม่ซ้ำติดต่อกัน จึงจะได้คะแนนรวมจากการออกอาวุธนั้นทั้งหมด เช่น การเข้าต่อสู้โดยการใช้เท้าเตะ และมีลักษณะเหมือนกันทำติดต่อกันสองครั้งต่อเนื่องรวดเร็วจะได้คะแนนเท่ากับทำเพียงครั้งเดียว นั่นคือ 2 คะแนนไม่ใช่ 4 คะแนน การออกนอกเส้นของนักกีฬาจะนับว่าออกเมื่อมีเท้าหนึ่งเท้าใดก้าวพ้นเส้นออกมาจึงถือว่าออก

คำสั่งที่ใช้ในระหว่างการแข่งขัน คำแรกคือ บีรซ็อดียอ คือ คำสั่งเตรียมพร้อมทั้งนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้เตรียมตัวสำหรับการแข่งขันคู่นี้ ต่อด้วยคำสั่งมูลย คือ การเริ่ม หมายถึงการเริ่มแข่งขันรวมไปถึงการเริ่มจับเวลา เมื่อการแข่งขันดำเนินไปจนพบการเล่นที่ต้องหยุดการแข่งขันหรือหยุดเวลา กรรมการจะให้คำสั่ง ตี หรือ บือฮันตี คือ คำสั่งหยุดให้หยุดออกอาวุธโดยทันที ซึ่งหมายความว่าเมื่อมีนักกีฬาคนใดไม่หยุดตามคำสั่งกรรมการ จะถือเป็นการละเมิดกติกาการแข่งขัน กรรมการมีสิทธิ์ว่ากล่าวตักเตือนไปจนถึงหักคะแนน หากเห็นว่านักกีฬาที่ไม่ฟังคำสั่งนั้นได้กระทำการออกอาวุธจนทำให้อีกฝ่ายได้รับบาดเจ็บ เป็นเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะจบการแข่งขันในแต่ละเกม

เป้าหมายของอาวุธในการแข่งขัน หรือเป้าหมายในการกระทำเพื่อให้ได้คะแนน คือ ส่วนอวัยวะร่างกายที่มีเกราะป้องกัน รวมถึงด้านหลังเกราะด้วย ยกเว้นอวัยวะเพศ กระดูกสันหลัง ลำคอ ใบหน้า และหัว ขาไม่ใช่เป้าหมายแต่สามารถเข้ากระทำ(ตั้งแต่ข้อเท้าลงไป) เพื่อให้ได้คะแนนจากการกระทำให้ล้มตามแบบฉบับขอเทคนิคกีฬาฟันจ๊ากส์ได้

การกระทำผิดกติกาอย่างรุนแรง หรือการละเมิดกติกา ได้แก่ การเข้ากระทำที่อวัยวะต่าง ๆ ตามกติกาการแข่งขันกำหนดเป็นข้อห้าม คือ ลำคอ หัว กระดูกสันหลัง อวัยวะเพศ เป็นต้น การกระทำในบริเวณนี้อย่างตั้งใจ หรือการมีเจตนาเหวี่ยงหรือผลักคู่ต่อสู้ออกนอกสนาม การใช้ศีรษะเข้ากระทำ การปล้ำ การชกน กระชากหรือดึงผม กล่าวคำหยาบออกมา ด่าทอคู่แข่งไปจนถึงด่าทอกรรมการผู้ตัดสิน กล่าวคำเยาะเย้ย ล้อเลียน การถ่มน้ำลาย โดยไม่ฟังคำสั่งหยุดจากกรรมการ แต่การพยายามใช้เทคนิคเพื่อถ่วงเวลา เช่น ออกอาวุธขึ้นสูงโดยไม่แตะต้องคู่แข่งขึ้นเพื่อถ่วงเวลา การเดินออกนอกสนาม การเหนี่ยวรั้งเกราะหรือเสื้อผ้าของคู่แข่งก็ถือเป็นการถ่วงเวลาทั้งสิ้น เช่นนี้เป็นกรกระทำผิดที่ไม่เป็นการละเมิดกติกาที่ไม่รุนแรง

การกระทำการละเมิดกติกาที่ไม่รุนแรงของนักกีฬา กรรมการจะเรียกมาตักเตือน ต่าหนีโทษในยกนั้น ๆ และสามารถเปลี่ยนโทษเบาเป็นโทษหนักได้ถ้าได้รับการเตือน 3 ครั้งในยกเดียวกัน ก็มีผลใช้บังคับเป็นการละเมิดการผิดกติกาที่ร้ายแรงในยกนั้น ๆ ได้ ส่วนใหญ่นักกีฬาจะโดนหักคะแนน แต่หากเป็นการต่าหนีโทษสถานหนัก หรือนักกีฬาละเมิดกติการุนแรง เมื่อถูกลงโทษจากการเตือน หรือจากการตัดคะแนนเกิน 2 ครั้งนักกีฬาก็จะถูกตัดสิทธิ์หรือออกจากการแข่งขัน ในส่วนของนักกีฬาที่เรียกมาชั่งน้ำหนักแล้วไม่มาตามกำหนดเวลาถือว่าไม่ประสงค์ลงสนามแข่งจะถูกตัดสิทธิ์หรือออกจากการแข่งขันทันที และหากนักกีฬากระทำผิดกติกา จนทำคู่แข่งขนาดเจ็บเมื่อได้รับคำวินิจฉัยจากแพทย์สนามว่าไม่สามารถทำการแข่งขันต่อไปได้ ถือว่าผู้บาดเจ็บเป็นฝ่ายชนะทันที

การให้คะแนนสำหรับการแข่งขันประเภทต่อสู้ คือ การต่อยบริเวณเป้าหมายได้ 1 คะแนน การเตะ 2 คะแนน และการทำล้ม 3 คะแนน ทั้งนี้ นักกีฬาจะได้คะแนน + 1 ได้เมื่อนักกีฬากระทำการป้องกัน ก่อนออกอาวุธ เช่น นักกีฬาหลบข้างก่อนออกอาวุธหมัด ได้ 1+1 คะแนน ปิดขาเตะก่อนเตะตอบโต้จะได้ 1+2 คะแนน หรือการบล็อกจากคู่แข่งก่อนกระทำล้มด้วยเทคนิคกรรไกร จะได้ 1+3 คะแนน เป็นต้น และการกระทำอย่างได้ผลคือ การออกอาวุธอย่างสมบูรณ์ทันทีภายในเสี้ยววินาที เพราะหากใช้เวลานานจะไม่ได้คะแนน การออกอาวุธกระทำการต่อสู้ต้องกระทำให้ตรงเป้าหมายโดยปราศจากการป้องกันใด ๆ จึงจะเป็นผล หากมีอาวุธป้องกัน เช่นมีมือกำบัง มีเท้ากัน ถือว่าไม่เป็นคะแนน (ไม่ได้คะแนน) กรรมการต้องให้คะแนนจาก

อาวุธต่อสู้ที่คม เสียงดัง ชัดเจน หนักแน่น แข็งแรง และกระกระทำโดนเป้าหมายโดยไม่มีอวัยวะใดปกป้อง ส่วนการใช้เทคนิคทำล้ม นักกีฬาจะได้คะแนนเมื่อทำล้มได้ภายในเวลาที่กำหนด คือไม่เกิน 5 วินาที ต้องกระทำล้มด้วยเทคนิคที่กติกาที่ฟ้าบ้านจักสี่ลัดอนุมัติ โดยการทำให้อวัยวะต่าง ๆ ในร่างกายนักกีฬาดกถึงพื้น โดยที่เทคนิคการทำให้ล้มไม่เกี่ยวกับการปล้ำ และไม่ใช้การกระทำเพื่อให้คู่แข่งล้มจนถึงขั้นหมดสติ หากแต่เป็นการทำล้มจากเทคนิคที่กติกาการแข่งขันอนุมัติ เช่น เทคนิคทำให้ล้มเกิดขึ้นโดยการจับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายคู่แข่ง ไม่ว่าจะกระทำด้วยการจับ ขาคู่แข่งล้ม ปัดขาล้ม ตะหนักจนล้ม ถือ เป็นการได้คะแนนลูกล้มทั้งสิ้น

ในการลงโทษกรณีนักกีฬากระผิดกฎ กติกา จะมีเกณฑ์การลงโทษตั้งแต่ลงโทษ -1 (ลบหนึ่ง) คะแนน จากการที่นักกีฬากระทำผิดกฎโทษมากกว่า 2 ครั้ง หรืออยู่ในดุลพินิจของกรรมการ -2 (ลบสอง) คะแนน เมื่อคู่แข่งได้รับการเตือนครั้งที่ 2 แล้วยังกระทำผิดนั้นซ้ำ ๆ อีก และเมื่อคู่แข่งได้รับการตำหนิโทษครั้งที่ 1 จะให้ -5 (ลบห้า) คะแนน และได้ -10 (ลบสิบ) คะแนน ถือเป็นการตำหนิโทษสถานหนัก การแข่งขันที่คู่แข่งชนะโดยคะแนน หรือที่เรียกว่า การชนะคะแนน (Winning Score) มีหลักการ คือ เมื่อคะแนนรวมของผู้ตัดสินให้คะแนนคู่แข่งคนใดคนหนึ่งมีคะแนนมากกว่าคู่แข่งอีกคน แต่ในกรณีที่คะแนนรวมกลับเท่ากัน ผู้ที่ได้รับการเตือนหรือตำหนิโทษน้อยกว่าจะเป็นผู้ชนะ หรือถ้ายังมีการเสมอกันอีกให้พิจารณาคู่แข่งที่ได้รับคะแนนเทคนิคการต่อสู้สูงกว่าเป็นผู้ชนะ แต่ถ้าหากยังไม่พบผู้ชนะอีกก็ให้มีการแข่งขันกันต่ออีกหนึ่งยก แต่หากกระทำวิธีดังกล่าวข้างต้นแล้วยังเสมอกันอีก ก็ดูน้ำหนักตัวของนักกีฬาทั้งคู่ตอนชั่งก่อนเริ่มแข่งขัน นักกีฬาผู้ใดมีน้ำหนักตัวน้อยกว่าจะเป็นผู้ชนะ แต่ถ้าปรากฏว่ายังเสมอกันอีก ให้ผู้ตัดสินหาผู้ชนะด้วยวิธีการใช้เหรียญเป็นคำชี้ขาด

การชนะโดย เทคนิคเกิ้ล น็อคเอาต์ (Technical Knock Out) ใช้เป็นการตัดสินเมื่อคู่แข่งไม่สามารถแข่งขันต่อไปได้อีกและบอกผู้ตัดสินด้วยตนเอง หรือการถอนตัวออกจากสังเวียนการแข่งขันขณะที่การแข่งขันกำลังดำเนินการอยู่ หรือ จากการตัดสินใจของแพทย์ประจำสนาม (ภายใน 120 วินาที) ว่าไม่สามารถแข่งขันได้อีกเนื่องจากนักกีฬาได้รับบาดเจ็บร้ายแรง ผู้ที่ไม่กระทำผิดหรือไม่ละเมิดกติการ้ายแรงจะเป็นผู้ชนะ แต่ถ้าผู้บาดเจ็บกระทำผิดกติกาเองจนทำให้เกิดการบาดเจ็บร้ายแรงจนแพทย์สนามไม่ให้แข่งขันต่อถือว่าผู้บาดเจ็บเป็นผู้แพ้โดยสิ้นเชิง หรือจากการบอกขอยอมแพ้ของพี่เลี้ยง (โยนผ้าขนหนู) หรือ จากผู้ตัดสินชี้ขาดนับ 10 ถือเป็นการชนะโดยสมบูรณ์เนื่องจากนักกีฬาไม่สามารถเล่นต่อได้อีกแล้ว การออกจากการแข่งขัน (Win due to Disqualification) การชนะโดยการให้ออกจากการแข่งขันจะเกิดขึ้นเมื่อ คู่ต่อสู้ถูกลงโทษเตือนครั้งที่ 3 หลังจากลงโทษเตือนครั้งที่ 2 มาแล้ว หรือคู่ต่อสู้ทำการละเมิดกติกาอย่างรุนแรงจะถูกสั่งให้ออก

จากการแข่งขันในทันทีทันใด หรือจากการละเมิดกติกาจนทำให้คู่ต่อสู้บาดเจ็บและไม่สามารถทำการแข่งขันต่อ โดยการวินิจฉัยของแพทย์สนาม นักกีฬาผู้ละเมิดจะถูกให้ออกจากการแข่งขัน หรือคู่ต่อสู้ซึ่งนำนักการแข่งขันไม่ผ่านภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือไม่มีใบรับรองแพทย์ก่อนเริ่มแข่งครั้งแรก หรือแพทย์ไม่อนุญาตให้ลงทำการแข่งขันในรอบต่อไป การชนะเนื่องจากกรรมการยุติการแข่งขัน (Referee Stop competition) การชนะประเภทนี้ผู้ชี้ขาดจะยุติการแข่งขันและตัดสินให้นักกีฬาที่มีฝีมือเหนือกว่าเป็นฝ่ายชนะ (Referee stop the Competition) (RSC) และการชนะโดยคู่ต่อสู้ไม่ปรากฏที่สนามแข่งขัน หรือชนะโดยได้ผ่าน Walk Over คือกรณีนักกีฬาจะชนะเนื่องจากคู่ต่อสู้ไม่ปรากฏตัว ณ สนามแข่งขัน ภายในเวลาที่กำหนด(จะประกาศเรียกชื่อ 3 ครั้ง) หากยังไม่มาถือว่าเป็นฝ่ายแพ้การแข่งขัน

4.4.2 ประเภทเดี่ยวบันจักลีลา (Tungal)

รำรำเดี่ยว หรือ เดี่ยวบันจักลีลา หรือ ภาษาประเภทการแข่งขันคือ Tungal (ตุงกัล) เป็นการแข่งขั้่นรำรำเดี่ยว แสดงกระบวนการต่อสู้ในรูปแบบกีฬาบันจักลีลา นักกีฬารำ 1 คน และ 1 ทีมสามารถส่งแข่งได้ 2 คน คือ ประเภทเดี่ยวบันจักลีลาชาย และเดี่ยวบันจักลีลาหญิง กระบวนท่าในการรำประกอบด้วย 100 กระบวนท่า เริ่มต้นด้วยกระบวนท่ามือเปล่า 50 กระบวนท่า มีด 25 กระบวนท่า และ กระบอง 25 กระบวนท่า (มีดยาวความยาวระหว่าง 30 - 40 เซนติเมตร และกระบองไม้พลองทำจากหวาย ความยาวระหว่าง 150 - 180 เซนติเมตร) นักกีฬาสามารถสวมชุดสีใดก็ได้ ไม่จำกัดสี ประกอบด้วยผ้าโพกศีรษะ และผ้าคาดเอว เรียกกันว่า “ชุดสำเบ็ง” ไม่อนุญาตให้สวมเครื่องประดับทุกชนิด และให้ติดตราเครื่องหมายตามสมาพันธ์กำหนด (ธงชาติติดที่แขนขวา ผู้สนับสนุนการแข่งขันต่าง ๆ ติดที่แขนซ้าย ตราสมาคมนิตที่หน้าอกด้านซ้าย ตราสมาพันธ์ติดที่หน้าอกด้านขวา เครื่องหมายอื่น ๆ ต้องไม่ใหญ่กว่าตราสมาพันธ์ ชื่อประเทศหรือชื่อทีมติดหรือปักที่ด้านหลัง)

4.4.3 ประเภทคู่บันจักลีลา (Ganda)

รำรำคู่ หรือประเภทคู่บันจักลีลา หรือภาษาทางการคือ ประเภท Ganda (กันดา) การแข่งขันประเภทนี้ประกอบด้วยนักกีฬา 2 คน แต่ละทีมประเภท คือ ประเภทคู่ชาย และคู่หญิง เป็นการแสดงการต่อสู้ในกระบวนท่ากีฬาบันจักลีลา ไม่มีกระบวนท่าบังคับ แต่ละทีมสามารถออกแบบการต่อสู้ในรูปแบบของตนเองได้ ประชันกันในเรื่องของความยากในกระบวนท่า ความน่าตื่นเต้น ระทึกใจ ความคมชัดของกระบวนท่า ความแข็งแกร่งในการเข้ากระทำ สามารถใช้อาวุธประกอบการแข่งขันได้ เช่น โดยมี มีด กระบอง และอาวุธอีกหนึ่งชนิด ที่สามารถเลือกได้คือ กริช (KERIS) มีดสั้น (PISAU) เคียว (CELLURIT) และไตรซูล่า (TRISULA) เป็นต้น ชุดแต่พวกไม่

จำกัดสีเช่นเดียวกัน แต่ละทีมสามารถออกแบบการแต่งกายได้ และต้องประกอบด้วยผ้าสำเป็น เช่นเดียวกับประเภทเดี่ยวบันจี้ลีลา การติดตราสมาคมต่าง ๆ ให้เป็นไปตามกำหนดของสมาพันธ์ บันจี้ลีลัด ขนาดและความยาวของอุปกรณ์คือ มีดยาว 30 – 40 เซนติเมตร ไม้กระบองยาว 150 – 180 เซนติเมตร ไตรชูล่ายาว 30 – 40 เซนติเมตร เคียวยาว 30 – 40 เซนติเมตร และกริช ยาว 30 – 40 เซนติเมตร เป็นต้น

4.4.4 ประเภททีมบันจี้ลีลา (Regu)

ร่ายรำทีม หรือ ทีมบันจี้ลีลา และภาษาทางการคือ ประเภท Regu (รีอู) คือ การแข่งขันกระบวนท่ารำในแบบฉบับกีฬามันจี้ลีลัด แข่งขันกันทีละ 3 คน กระบวนท่าบังคับ 100 กระบวนท่า นักกีฬาทั้งสามคนต้องรำให้พร้อมเพียง เสมอกันห้ามแตกแยก แตกกระบวนท่า หรือผิดทิศทางการ เมื่อกระบวนท่าของทั้ง 3 คนไม่เหมือนกัน จะโดนหักคะแนนทันที ใช้กระบวนท่า บังคับ 100 กระบวนท่า วัดคะแนนกันที่ความแข็งแรง ความพร้อมเพียง ลีลาที่น่าประทับใจ และร่ายรำได้ตามเวลาที่กำหนด คือ 3 นาที ขาดเหลือได้ไม่เกิน 5 วินาที (เกินกว่าเวลาจะโดนหักคะแนน เริ่มต้นด้วย -5 และมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเวลาล่วงเลยไปจากที่กำหนดมากยิ่งขึ้น) จำกัดชุดแต่งกาย ต้องเป็นชุดบันจี้ลีลัดสีดำเท่านั้น ทั้ง 3 คนต้องมีผ้าคาดเอวสีขาว ความกว้าง 10 เซนติเมตร อนุญาตให้นำสวมเครื่องประดับชุดชนิด การติดตราสมาคมให้เป็นไปตามที่สมาพันธ์บันจี้ลีลัด กำหนด (สมาคมบันจี้ลีลัดแห่งประเทศไทย, 2559)

5. สภาพของโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

ผู้วิจัย ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ดังนี้

ประวัติโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

ผู้วิจัยได้ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับประวัติของโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลาด้วยตนเอง โดยได้รับข้อมูลจากโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา กล่าวถึง ประวัติโรงเรียนว่า กรมพลศึกษา(ชื่อเดิมคือ กรมพลศึกษา ปัจจุบันปี 2565 ได้เปลี่ยนชื่อกรมพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติ) ดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาแห่งแรกในประเทศไทย คือ โรงเรียนกีฬาสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2534 เมื่อดำเนินการเรียนการสอนของโรงเรียนแล้ว กลับได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นจำนวนมาก และได้สมัครเรียนเป็นจำนวนมาก ทำให้รัฐบาลเล็งเห็นถึงความสำคัญในการกระจายโอกาสทางการศึกษาและสนองความต้องการในการอยากเข้าเรียนโรงเรียนกีฬาสำหรับผู้ที่มีความสามารถทางด้านกีฬาเข้ามาศึกษาได้มากขึ้นจึงได้เสนอโครงการจัดตั้งโรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัดต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมและ

ในขณะที่งบประมาณของชาติที่มีอยู่อย่างจำกัด คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบและอนุมัติให้ดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัดตามคณะรัฐมนตรีเสนอ เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2536

กระทรวงศึกษาธิการเปิดโรงเรียนขึ้นต่อเนื่อง ได้แก่ โรงเรียนกีฬาขอนแก่น อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช จนได้ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2542 ได้เปิดโรงเรียนกีฬา อีก 4 แห่งประกอบด้วย โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรีและโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา จึงถือเอาวันที่ 19 สิงหาคม เป็นวันสถาปนาโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลาซึ่งเป็นโรงเรียนกีฬาแห่งเดียวที่ตั้งขึ้นในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นที่สนใจของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามหลักการและบรรลุมิติประสงค์ของโครงการจัดตั้งโรงเรียนกีฬา กรมพลศึกษาจึงมีคำสั่ง ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2542 แต่งตั้งให้ นายสมพร แดงนุ้ย ตำแหน่งเจ้าหน้าที่พลศึกษา 6ว. ส่วนพัฒนาการกีฬา สำนักการกีฬาปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

แต่เดิมโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา เป็นโรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัดมีสถานที่ตั้งในอาณาเขตเดียวกันกับสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตยะลาเมืองจังหวัดยะลา จัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย สอนเฉพาะวิชาพลศึกษารายวิชากีฬาตามที่นักเรียนสนใจอยากเล่น รวมทั้งวิชากีฬาปันจักสีลัดด้วย ส่วนวิชาสามัญเรียนร่วมกับสถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา คือ โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงจังหวัดยะลา ทั้งนี้เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณด้านบุคลากร อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ในส่วนที่เกี่ยวกับวิชาสามัญ และอุปกรณ์การฝึกซ้อมกีฬา ได้รับความอนุเคราะห์ และสนับสนุนทางด้านสถานที่ฝึกและบุคลากรจากสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตยะลา ซึ่งเป็นการแบ่งเบาภาระการศึกษาในโรงเรียนและทรัพยากรท้องถิ่นร่วมกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ปัจจุบันได้มีการเรียนการสอนโดยจ้างครูผู้สอนรายวิชาสามัญและผู้ฝึกสอนกีฬามาสอนประจำที่โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ซึ่งในปัจจุบันได้ย้ายจากเมืองยะลาไปตั้งที่ ตำบลท่าสาป อำเภอเมืองจังหวัดยะลา มีสถานที่เป็นเอกเทศ มีอาณาเขตเป็นของตนเอง ปกครองด้วยผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา เมื่อสถาบันการพลศึกษาเปลี่ยนแปลงสภาพองค์กรเป็นมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 จึงได้เปลี่ยนตราโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา คือ

ภาพประกอบ 5 ตราโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา (ขึ้นกับสถาบันการพลศึกษา)

4.1.1 ตราโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา มีให้เห็น 2 ลักษณะ คือ

4.1.1.1 ตราวงรีประกอบด้วย รูปพระพลบดีทรงช้างเอราวัณอยู่เหนือกลีบเมฆพระหัตถ์ซ้ายทรงพระขรรค์ หัตถ์ขวาทรงตรี และมีห่วงสามห่วง สีเขียว สีขาว และสีเหลืองอยู่ด้านหลัง พื้นหลังสีน้ำเงินขอบนอกเป็นสีเหลืองทอง มีชื่อสถาบันการพลศึกษาอยู่ส่วนบนและชื่อโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลาอยู่ส่วนล่าง

ภาพประกอบ 6 ตราโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา (มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติ)

4,1,1,2 ตราวงรีด้านบนโปร่งทรงกลมตามรูปแบบศรีษะรูปพลบดีประกอบด้วย รูปพระพลบดีทรงช้างเอราวัณอยู่เหนือกลีบเมฆพระหัตถ์ซ้ายทรงพระขรรค์ หัตถ์ขวาทรงตรี และมีห่วงสามห่วง สีเขียว สีขาว และสีเหลืองอยู่ด้านหลัง พื้นหลังสีน้ำเงินขอบนอกเป็นสีเหลืองทอง มีชื่อมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติอยู่ส่วนบนและชื่อโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลาอยู่ส่วนล่าง

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ	โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา
ชื่อภาษาอังกฤษ	Yala Sports school
ชื่อย่อ	รร.กฟ.ยล.
สถานที่ตั้ง	79 หมู่ที่ 5 ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

95000

โทรศัพท์	073-363463
โทรสาร	073-362497
เว็บไซต์	http://www.yalasportsschool.ac.th

เปิดสอน 9 ชนิดกีฬา ได้แก่

1. กีฬาฟุตบอล	4. กีฬามวยสากล	7. กีฬายิงธนู
2. กีฬากีฬา	5. กีฬาบินจักลัด	8. กีฬายูโด
3. กีฬามวยไทย	6. กีฬาเรือพาย	9. กีฬาฟุตซอล

ปรัชญา

“พัฒนาคน พัฒนากีฬา”

วิสัยทัศน์

เป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำด้านศาสตร์การกีฬาในภาคใต้

พันธกิจ

- 1.การจัดการเรียนการสอนขั้นพื้นฐาน
- 2.การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
- 3.การบริการวิชาการแก่สังคม
- 4.การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย
- 5.การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

อัตลักษณ์

“ทักษะดี มีวินัย”

เอกลักษณ์

“กีฬาบินจักลัด เป็นศิลปะการต่อสู้ที่งดงามประจำถิ่น (โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา,

2563)

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งงานวิจัยในประเทศ และงานวิจัยต่างประเทศ ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

ชนินทร์ชัย อินทิตราภรณ์ (2523) ได้ทำการศึกษาลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงลักษณะที่เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ 125 ท่าน นำผลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ทางสถิติโดยหา วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ลักษณะของน้ำใจนักกีฬาที่สำคัญประกอบไปด้วย การรู้แพ้ การรู้ชนะ การรู้ภัย และลักษณะน้ำใจนักกีฬาที่สำคัญยังรวมถึง การพยายามศึกษาและปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับและกติกาของการเล่นและข้อตกลงต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด เคารพและเชื่อฟังคำตัดสินชี้ขาดของผู้ตัดสิน กรรมการในการตัดสินและผู้ฝึกสอน ตลอดเวลาในการแข่งขัน ยอมรับความสามารถของเพื่อนร่วมทีมและความสามารถของคู่แข่ง เคารพสิทธิและหน้าที่ของทุกคนไม่ว่าจะเป็นเพื่อนร่วมทีมเดียวกันหรือคู่แข่ง มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ต้องเป็นคนที่มีความรับผิดชอบในตนเอง กล้ายอมรับในข้อบกพร่องหรือข้อด้อยของตนเองและพยายามแก้ไขข้อบกพร่องนั้นให้ดีขึ้น มีน้ำใจมั่นคงหนักแน่นมีความอดทนไม่แสดงอาการโมโหอารมณ์ร้อนหรือโกรธต่อเพื่อนร่วมทีมและบุคคลอื่น ๆ มีจิตใจเข้มแข็ง มีความสามัคคี มีความเป็นมิตรต่อเพื่อนในทีม ซื่อสัตย์สุจริต เห็นอกเห็นใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เมตตา ช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมด้วยกันอย่างสม่ำเสมอ ใจกว้างขวาง เสียสละเพื่อส่วนรวม ไม่เห็นแก่ตัว มีความสุภาพเรียบร้อย ไม่แสดงอาการหยิ่งยโสโอหังหรือพุดจาโถ้วต่อผู้อื่น ระวังสนุกสนานเป็นกันเอง มีความกล้าทำในสิ่งที่ควรทำ มีความจงรักภักดีรู้จักคุณค่าและคุณประโยชน์ต่อเพื่อนร่วมทีม มีความเสมอภาคไม่แบ่งชนชั้น เชื้อชาติ หรือศาสนา มีความเชื่อและเลื่อมใสในอุดมคติหรือยอมรับผลของการแข่งขันกีฬาอย่างแท้จริงโดยไม่หวังผลประโยชน์อื่นแอบแฝงด้วย ยอมรับผลของการแข่งขันด้วยความเต็มใจและความบริสุทธิ์ใจ เล่นด้วยชั้นเชิงและเทคนิควิธีในการเล่นกีฬานั้น ๆ อย่างเต็มความสามารถของตนเอง ไม่ก่อกวนก่อกองยุยงเพื่อนร่วมเล่นด้วยกันและในขณะเดียวกันก็รู้จักประมาณตนในความสามารถนั้น ๆ ด้วย

อภิวัฒน์ จิวลำหิน (2553) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมในจิตใจของทฤษฎีโคลเบอร์ก เพื่อพัฒนาคุณธรรมนักเรียนในเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา วัตถุประสงค์ของงานวิจัย คือ เพื่อพัฒนาคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มเข้าทำการควบคุมเพื่อได้รับการจัดการ

เรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนก่อนและหลังการทำวิจัยที่ได้รับการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวความคิดการพัฒนากิจกรรมของโคลเบอร์ก และจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการควบคุมกับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการทดลองหลังจากการทดลองเสร็จ กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน ของโรงเรียนอูทิพย์ จังหวัดสมุทรปราการ แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง 1 ห้อง จำนวน 20 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนากิจกรรมของโคลเบอร์ก ทดสอบความแตกต่างด้วยค่า “ที” และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของความมีน้ำใจนักกีฬา และคะแนนรายด้านทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการยอมรับ ความพ่ายแพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านความสามัคคี ด้านความยุติธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความรับผิดชอบ หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มก่อนการทดลองต่ำกว่าหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและคะแนนในรายด้าน ได้แก่ ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนกลุ่มควบคุมและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในด้านความมีระเบียบวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านความสามัคคี ด้านความยุติธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความรับผิดชอบ หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมต่ำกว่านักเรียนกลุ่มทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุนิต อธิวุฒิ (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่องคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรีปีการศึกษา 2554 กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรีจำนวน 400 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-state Sampling) แบ่งเป็นเพศชาย 200 คน เพศหญิง 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น แบบทดสอบบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของ กลิ่นประทุม แสงสุระ ผลการวิจัยพบว่าคุณลักษณะที่เป็นจริง ด้านความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.81 โดยแบ่งชายและหญิง คือ คุณลักษณะที่เป็นจริงด้าน ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชายอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.71 คุณลักษณะที่เป็นจริงด้าน

ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนหญิงอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.91 ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริงต้นความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยใช้สถิติ t test พบว่าไม่แตกต่างกัน

สุภกิจ วิริยะกิจ (2557) ได้ทำการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนสิริวิทย์วิทยา ที่เรียนวิชาพลศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 60 คนได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง และแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวนทั้งหมด 60 ข้อคำถาม ซึ่งเป็นแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา 10 ด้านด้านละ 6 ข้อ คือ ความยุติธรรม ความมีวินัย ความมุ่งมั่น ความรู้แพ้ชนะและรู้ถ้อย และ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสามัคคี ความอดทน อดกลั้น ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความมีมารยาท และ ความซื่อสัตย์ ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ ก่อนการทดลอง หลังการทดลองสัปดาห์ที่ 5 หลังการทดลอง สัปดาห์ที่ 10 และระยะติดตามผล มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาเท่ากับ 18.83, 19.98, 20.76 และ 20.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.77, 3.26, 3.70 และ 4.18 ตามลำดับ และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาเท่ากับ 18.83, 19.05 และ 19.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.01, 3.70 และ 3.67 ตามลำดับ และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียน กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ พบว่าไม่แตกต่างกัน

วุฒินันท์ ศรีเถลจ (2558) ทำการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เรียนวิชาเลือกพลศึกษากีฬารักบี้ฟุตบอล จำนวน 60 คนโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

แบบปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา แตกต่างกับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธีระ ชอบธรรม (2558) ได้ทำการศึกษาการวิเคราะห์องค์ประกอบความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตวิชาเอกพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีวัตถุประสงค์เพื่อ วิเคราะห์องค์ประกอบความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิต วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตวิชาเอกพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชั้นปีที่ 2 ถึงชั้นปีที่ 5 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 300 คน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตวิชาเอกพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประกอบไปด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่ การยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น ความกล้าหาญ ความยุติธรรม ความอดทนอดกลั้น ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความรับผิดชอบ การเคารพและปฏิบัติตามกฎและกติกา ความมีมารยาท และ ความซื่อสัตย์

ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ and กษมน รุ่งโรจน์รังสรรค์ (2559) ได้ทำการศึกษานักกีฬาสถาบันพลศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนามาตรฐานวัดความมีน้ำใจนักกีฬา มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนามาตรฐานวัดความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาสถาบันการพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างวิจัยเป็นนักกีฬาของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 1,184 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ผลการวิจัยพบว่า มาตรฐานวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่พัฒนาขึ้น มีองค์ประกอบ 7 ด้าน ได้แก่ การรู้จักแพ้ รู้ชนะ รู้จักการให้อภัย ความมีวินัยนักกีฬา การยอมรับตนเองและผู้อื่น ความมุ่งมั่นในเกมส์กีฬา ความเสียสละ ความมีมารยาทและความยุติธรรม

นิศาชล ภาวงศ์ and สุธนะ ดิงศภัทย์ (2561) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของหลักสูตรรายวิชาพลศึกษา และเพื่อนำเสนอร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 525 คน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียน ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ด้านการวัด

และประเมินผลการเรียนรู้ สภาพปัญหาโดยรวมพบว่า ผู้บริหารมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ครูพลศึกษามีสภาพปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่านักเรียนมีสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นในทุกด้านที่ศึกษาอยู่ในระดับมาก การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาประกอบด้วย จุดประสงค์ของรายวิชาน้ำใจนักกีฬา จุดมุ่งหมายหลักสูตรโครงสร้างรายวิชา คำอธิบายรายวิชา ประมวลรายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้การจัดการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล

दनัย ดวงกุมเมศร์ (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาการกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา เพื่อศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษา ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบางปะกอก เขตราชบุรีบูรณะ กรุงเทพมหานคร เป็นการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ทำการแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 40 คน ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษา เพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษาประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 7 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมสอน ขั้นอธิบายและสาธิต ขั้นปฏิบัติ ขั้นอภิปราย ขั้นนำไปใช้ ขั้นประเมินและขั้นสรุป จากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิเท่ากับ 1.0 มีคุณภาพเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในงานวิจัยได้ ผลค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนหลังการเรียนการสอนพลศึกษามีอัตราสูงขึ้นตามลำดับ ตั้งแต่กลุ่ม 1 กลุ่ม 2 กลุ่ม 3 และกลุ่ม 4 สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบหลังการเรียนการสอนพลศึกษาของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 4 ต่ำกว่ากลุ่มที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการเรียนการสอนพลศึกษาของกลุ่มที่ 4 ต่ำกว่ากลุ่มที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศศินันท์ ศิริธาดากุลพัฒน์ (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมและความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีความสามารถพิเศษมีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างรูปแบบการเรียนการสอนทักษะทางสังคมและความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีความสามารถพิเศษและเพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน ทักษะทางสังคม และความฉลาดทางอารมณ์ด้วยการวิจัยและพัฒนา ใช้การทดลองกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีความสามารถพิเศษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 50 คน โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผล

การสร้างรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมและความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีความสามารถพิเศษที่พัฒนาขึ้น เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง และผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ มีการสื่อสาร แสดงความคิดเห็นร่วมเรียนร่วมรู้ไปด้วยกัน ผู้เรียนฝึกทักษะการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การฝึกควบคุมอารมณ์ ฝึกคิดและฝึกสะท้อนแก้ปัญหาและสร้างทางเลือกในการนำเอาความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน โดยผ่านกระบวนการเรียนการสอน 6 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 จุดประกายความคิด ขั้นที่ 2 การขยายความคิด ขั้นที่ 3 การลงมือปฏิบัติ ขั้นที่ 4 การนำเสนอผลงาน ขั้นที่ 5 การสรุปและการประเมินผล ขั้นที่ 6 การประยุกต์และการนำความรู้ไปใช้

นิศาชล ภาวงศ์, ภารดี ศรีลัด, and สุธนะ ดิงศภักดิ์ (2018) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่องการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และเพื่อนำเสนอร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 525 คน แบ่งเป็นครูพลศึกษา 120 คน ผู้บริหาร 20 คน และนักเรียน 385 คน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สภาพปัญหาโดยรวม พบว่า ผู้บริหารมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ขณะที่ความต้องการจำเป็นทุกด้านอยู่ในระดับมาก และพบว่าครูพลศึกษามีสภาพปัญหาโดยรวม อยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีสภาพปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ขณะที่ความต้องการจำเป็นทุกด้านอยู่ในระดับมาก และนอกจากนี้พบว่า นักเรียนมีสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นทุกด้านอยู่ในระดับมาก ในส่วนของ การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วย จุดมุ่งหมายหลักสูตร โครงสร้างรายวิชา จุดประสงค์ของรายวิชาน้ำใจนักกีฬา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน คำอธิบายรายวิชา ประมวลรายวิชา และการวัดและประเมินผล

พระศักดา งานหมั่น (2018) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวพุทธศาสตร์ในศตวรรษที่ 21 มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการวิเคราะห์การจัดการเรียนรู้ตามแนวพุทธศาสตร์ในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า การสอนโดยครูจะต้องทำให้เด็กรักเราตลอดชีวิตและมีเป้าหมายในการสอนที่จะทำให้เด็กมีทักษะชีวิตและทักษะด้านไอที เป็นการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยปฏิรูปให้มีความเชื่อมโยงกันทั้งหลักสูตรและการเรียนการสอน ให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับการเรียนรู้ยุคใหม่เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสู่ความเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข ตามศักยภาพของผู้เรียนยุคใหม่ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนการส่งเสริมการปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียน รวมถึงการปลูกฝังประชาธิปไตยในโรงเรียนด้วยจึงเป็นแนวทางสำคัญเพื่อสร้างจิตสำนึกให้เด็กและเยาวชนยุคใหม่ให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในด้านความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดีในการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตเพื่อช่วยเหลือหลอมพฤติกรรมของพลเมือง ให้สามารถอยู่รวมกันในสังคมด้วยความสงบสุขและเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติสืบต่อไป

สิทธิพงษ์ ปานนาค (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ กีฬากับการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับนักเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของคุณธรรมและจริยธรรมในสังคมมนุษย์ ซึ่งความสำคัญของคุณธรรมและจริยธรรมดังกล่าวนั้น เป็นส่วนที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้คนมีน้ำใจไมตรีเป็นมิตรที่ดีต่อกัน สังคมมีความน่าอยู่ มีความ เป็นระเบียบเรียบร้อย มีใช้สังคมที่มีความเจริญเพียงแค่วัตถุนิยมแต่เป็นสังคมที่เต็มไปด้วยความเจริญทางด้านความงามของ จิตใจมนุษย์ ซึ่งในการพัฒนาและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนั้นเราสามารถวางแผนและกำหนดทิศทางในการเริ่มต้นพัฒนาโดย ผ่านระบบของการศึกษา และทั้งนี้ในปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีว่าการกีฬานั้นได้เข้าถึงคนทุกกลุ่มช่วงอายุ โดยเริ่มตั้งแต่ในวัยเด็ก ซึ่งกีฬานั้นได้ถูกนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการเคลื่อนไหวร่างกาย และผู้ที่เล่นกีฬาจะต้องยึดถือการปฏิบัติให้เป็นไปตามรูปแบบวิธีการเล่น กติกากฎและระเบียบที่แต่ละชนิดได้กำหนดไว้ดังนั้นผู้ที่ทำหน้าที่ในการจัดการเรียนเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยใช้กีฬาเป็นสื่อ สามารถนำรูปแบบของการเล่นกีฬาไปประยุกต์ใช้และสอดแทรกในเรื่องของการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม โดยมุ่งเน้นให้ เป็นไปตามกรอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ด้าน ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นหลักสูตรปัจจุบันที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้เป็นแนวทางสำหรับการจัดการเรียนเรียนรู้ของโรงเรียนระดับต่างๆ ทั้งนี้การใช้กีฬาเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับนักเรียน สามารถกำหนดการพัฒนาได้ดังนี้คือ ในด้าน ความรักชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ ด้านความซื่อสัตย์สุจริตด้านความมีวินัย ด้านการใฝ่เรียนรู้ ด้านการอยู่อย่าง

พอเพียง ด้านความมุ่งมั่นในการทำงาน ด้านการรักความเป็นไทย และด้านการมีจิตสาธารณะ ซึ่งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 8 ด้านนี้มี ความสอดคล้องและเกี่ยวข้งกันโดยตรงกับความมีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดีของนักเรียน

สรุปได้ว่า งานวิจัยในประเทศส่วนใหญ่จะเป็นการวิจัยแบบสำรวจ เป็นการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาจิตใจ และในส่วนของความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาเป็นการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาว่ามีลักษณะอย่างไร การวิเคราะห์องค์ประกอบความมีน้ำใจนักกีฬา การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้เพื่อวัดความมีน้ำใจนักกีฬา การศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างชายและหญิง และได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาระบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬา ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสภาพและความต้องการส่วนใหญ่ได้ทำงานศึกษาแบบสำรวจเช่นกันเป็นการศึกษาเก็บข้อมูลทั้งฝ่ายบริหาร และผู้รับบริการในกิจกรรมนั้น ๆ เพื่อให้ทราบข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการอย่างแท้จริง งานวิจัยดังกล่าวเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นตัวอย่างในการร่างแบบสอบถามงานวิจัย เป็นตัวอย่างเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลในชนิดกีฬาเจาะจง และเป็นแนวทางเพื่อการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับเยาวชน

งานวิจัยต่างประเทศ

Karen R (1969) ได้ทำงานศึกษาความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาที่มีผลต่อการแข่งขันของวิทยาลัยสตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการวัดความมีน้ำใจนักกีฬาและปริมาณการแข่งขันและเพื่อสำรวจการตอบสนองทัศนคติตามที่พวกเขาตอบว่า สะท้อนให้เห็นการตอบสนองเพื่อตนเองหรือเพื่อคนอื่น กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้คือนักศึกษาหญิงเอกพลศึกษาของวิทยาลัยสตรีจำนวน 251 สาขาวิชา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามจำลองสถานการณ์การแข่งขันจำนวน 20 ข้อ และต้องมีความเกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาในปี 1967-1968 เพื่อวัดระดับความมีน้ำใจนักกีฬาและทัศนคติ ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาที่มีคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความสัมพันธ์กับปริมาณการแข่งขันของนักกีฬา และในทุกสถานการณ์ยกเว้นรายการที่ 13 ที่แสดงให้เห็นว่าการตอบสนองเพื่อตนเองมากกว่าเพื่อคนอื่นและสถานการณ์ที่ 16 เป็นคำตอบที่ได้พบว่าเป็นการตอบสนองเพื่อคนอื่นไม่ใช่เพื่อตนเอง

Robert J, Paul, Jean-Pierre, and Nathalie M. (1996) ได้ทำการศึกษาคำจำกัดความหลายมิติของความเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นความพยายามที่จะได้คำจำกัดความของความมีน้ำใจนักกีฬาโดยประยุกต์ใช้สถานที่จากทฤษฎีทางสรีรวิทยาทางสังคม

และการวิจัย กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้คือ นักกีฬาชายและหญิง จำนวน 1056 คน ตอบแบบสอบถามที่มีความเกี่ยวข้องกับควมมีน้ำใจนักกีฬา ผลการวิจัยพบว่า มี 5 ปัจจัยที่สอดคล้องกันกับความเคารพและเป็นกังวลมีความมุ่งมั่นอย่างเต็มที่ต่อการมีส่วนร่วมกีฬา เคารพกฎกติกาการแข่งขัน เห็นแก่สังคมส่วนรวม นับถือความสามารถของคู่ต่อสู้ และ หลีกเลี้ยงพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาวิจัยคำจำกัดความหลายมิติในอนาคต

Jeffrey and Ann (2007: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการตรวจสอบลักษณะการเป็นนักกีฬาที่ดี มีน้ำใจนักกีฬาที่จัดทำโดยผู้ปกครองเยาวชนฟุตบอลเจ้าหน้าที่และโค้ช มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะของควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาจากโค้ช ผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาเยาวชน รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างสูงซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการแข่งขัน หลังและระหว่างการแข่งขันฟุตบอลเยาวชน ผลการวิจัยพบว่า ควมมีน้ำใจนักกีฬามี 9 ลักษณะที่แตกต่างกัน และลักษณะที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดคือลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬาเพื่อความเพลิดเพลิน เคารพและกังวลต่อฝ่ายตรงข้าม และเคารพและใส่ใจต่อทีม / เพื่อนร่วมทีม

Polat (2009) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมความเป็นสมาชิกขององค์การ (OCB) แสดงระดับของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดระดับของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่แสดงพฤติกรรมความเป็นสมาชิกขององค์การ (OCB) ตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ 2 จังหวัดที่ได้รับการคัดเลือกจากแต่ละภูมิภาคเจ็ดแห่งของตุรกีและผู้บริหาร โรงเรียน 219 คน รองผู้บริหาร 164 คน และอีก 55 คน เลือกรูปแบบสุ่มจากโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งของจังหวัดเหล่านี้ที่เข้าร่วมการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาพบว่าครูในโรงเรียนมัศึกษามีทัศนคติต่อ OCB สูง ตามการประเมินจากผู้บริหารโรงเรียน ครูส่วนใหญ่แสดงความสุภาพและเห็นแก่ผู้อื่น ควมมีคุณธรรมและควมมีน้ำใจนักกีฬาตามลำดับที่กำหนด

Gutiérrez and Ruiz (2009) ได้ทำการศึกษาการรับรู้การสร้างบรรยากาศแรงจูงใจทัศนคติเกี่ยวกับนักกีฬาที่มีคุณธรรมควมมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและทัศนคติที่มีต่อครูพลศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาควมสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศการรับรู้แรงจูงใจของนักเรียน ทัศนคติเกี่ยวกับควมมีน้ำใจนักกีฬา และทัศนคติที่มีต่อครูพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา 910 คน อายุระหว่าง 13-16 ปี ผลการวิจัยพบว่า แบบจำลองแสดงให้เห็นว่าการรับรู้สภาพภูมิอากาศ ที่เชี่ยวชาญเป็นตัวทำนายทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อครูและเนื้อหาและทัศนคติเชิงบวกของควมมีน้ำใจนักกีฬา ในทางตรงกันข้าม การรับรู้บรรยากาศในการปฏิบัติงานไม่ได้เป็น

ตัวทำนายหรือคาดการณ์ในเชิงลบต่อทัศนคติของครูพลศึกษา เนื้อหาและทัศนคติของนักกีฬาข้อค้นพบเหล่านี้ถูกพูดถึงโดยคำนึงถึงนัยสำคัญของนักพลศึกษา

Ford et al. (2012) ได้ทำการศึกษาเกณฑ์สำหรับวัดผลกระทบของการเป็นนักกีฬาเด่นการศึกษาเกี่ยวกับการได้รับพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาจากผู้ปกครองของตน มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบโปรแกรมเกณฑ์ STAR สำหรับการวัดความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬาที่ได้รับผลกระทบจากการกระทำของผู้ปกครองจากการแข่งขันของลูก กลุ่มตัวอย่างจากผู้ปกครองที่มีประสบการณ์ในกีฬาเยาวชน และโปรแกรม (PEYS) ถูกนำมาใช้เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเข้าใจและรับรู้ของผู้ปกครองในกีฬาเยาวชน 95 คน ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรม PEYS เป็นการสำรวจที่เชื่อถือได้และถูกต้องสำหรับการประเมินพฤติกรรมผู้ปกครองด้านกีฬาในกีฬาเยาวชน และเกณฑ์สำหรับวัดผลความมีน้ำใจนักกีฬา STAR เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการสอนแนวคิดกีฬาให้กับผู้ปกครอง

Bolter (2010) ได้ทำการศึกษากลไกการฝึกซ้อมของผู้ฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลไกที่โค้ชสร้างผลกระทบต่อความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนและเป็นครั้งแรกที่จำเป็นในการสร้างการวัดที่ครอบคลุมของการฝึกพฤติกรรมที่รวบรวมวิธีการที่โค้ชมีอิทธิพลต่อนักกีฬา ได้ทำการศึกษา 2 กรณี กรณีที่ 1 การรวบรวมขั้นตอนต่าง ๆ ในการพัฒนาตัววัด กรณีที่ 2 การออกแบบโปรแกรม SCBS มาเพื่อให้สร้างความถูกต้องกับกลุ่มตัวอย่าง เยาวชน 418 คน หญิง 211 คน และชาย 207 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลการสนับสนุนและขยายทฤษฎีการพัฒนาคุณธรรม และการวิจัยโดยการระบุกลไกเฉพาะโดยโค้ชที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา และโดยการสร้างการวัดที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ของการฝึกพฤติกรรมที่สามารถใช้ในการตรวจสอบในอนาคต

Gimeno et al. (2013) ได้ทำการศึกษามาตราส่วนอันดับความมีน้ำใจนักกีฬาในการแข่งขันเทนนิสกับผู้เล่นรุ่นเยาว์ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอโปรแกรมคุณสมบัติทางจิตวิทยาของระดับคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาในการแข่งขันเทนนิสกับผู้เล่นเยาวชน กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ผู้เล่นทั้งหมด 446 คน ใช้สเกลนี้เพื่อประเมินเกมที่เล่นในช่วงฤดูกาลหนึ่ง ($n = 223$) ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมการวิเคราะห์ยืนยันความสามารถในการเลือกปฏิบัติทั้งรายการความมีน้ำใจนักกีฬา 12 รายการ และรายการไม่มีน้ำใจนักกีฬา 17 รายการ และความสอดคล้องภายในสูงของระดับโดยรวม (Cronbach's Alpha = 0,702) นอกจากนี้โปรแกรมสามารถวิเคราะห์เพื่อประเมินคุณภาพความเป็นนักกีฬาในการแข่งขันเทนนิสหลายรายการแสดงคะแนนที่เกี่ยวข้องกับความมี

น้ำใจนักกีฬาและพฤติกรรมที่ไม่เหมือนนักกีฬาและระบุผู้เล่นที่มีคะแนนสูงสุดและต่ำที่สุดในด้านความเป็นนักกีฬาและอนุญาตให้ใช้งานการดำเนินการป้องกันได้

Umut et al. (2015) ได้ทำการศึกษาการประเมินพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในแง่ของตัวแปรที่แตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเล่นกีฬาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในด้านตัวแปรต่างๆ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ การศึกษาดำเนินการในผู้หญิง 424 คน ชาย 429 คน รวมนักเรียนมัธยม 853 คน เครื่องมือที่ใช้คือ มาตรฐานพฤติกรรมการเล่นกีฬาในหลักสูตรพลศึกษา ซึ่งพัฒนาขึ้นโดย Koc(2015) ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ T-test และ Anova ผลการวิจัยพบว่า จากการวิเคราะห์ความมีน้ำใจนักกีฬาพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มตามเพศ ผลการเรียน ระดับการศึกษาของแม่ ระดับการศึกษาของพ่อ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศศึกษาและครูกีฬา โอกาสในการชมกีฬา จากตัวแปร ($p < .05$)

Koç and Tamer (2016) ได้ทำการศึกษาการศึกษากฎการประเมินความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนหญิงในหลักสูตรพลศึกษาตามความแตกต่างของตัวแปร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนหญิงระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาประกอบด้วยนักเรียนหญิง 706 คนที่สุ่มเลือกโดย Erzincan ในปีการศึกษา 2556-2557 ในการศึกษาใช้แบบวัดพฤติกรรมการกีฬาทางกายหลักสูตรพลศึกษา (PECSBS) และแบบสำรวจซึ่งรวมถึงคุณลักษณะของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาและกีฬาที่พัฒนาโดย Koç (2013) ผลการวิจัยพบว่า จากผลของการวิเคราะห์ปัจจัยยืนยันเพื่อทดสอบโปรแกรมโครงสร้างปัจจัยพบว่าค่าความสอดคล้องนั้นยอมรับได้ ความน่าเชื่อถือของความสอดคล้องภายในของครอนบาคอัลฟ่าคือ 0.88 พบว่าเครื่องซึ่งมีความถูกต้องและเชื่อถือได้และสามารถใช้สำหรับนักเรียนมัธยม ในแง่ของการรวบรวมข้อมูล พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนหญิงตามปัจจัยบางอย่างมีความแตกต่างกัน

Dada (2016) ได้ทำการศึกษากิจกรรมพัฒนาการพัฒนากีฬาสำหรับโค้ชของนักกีฬามหาวิทยาลัยในภาคใต้ของไนจีเรีย โดยอธิบายว่าความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นสิ่งสำคัญของการเล่นกีฬาซึ่งบุคคลสามารถสะท้อนชีวิตทางศีลธรรมของนักกีฬา การศึกษาแสดงให้เห็นว่านักกีฬามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ไม่ได้มีจิตวิญญาณความเป็นนักกีฬาที่เหมาะสมในการเล่นกีฬา การศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดกลยุทธ์การพัฒนากีฬาที่เป็นนักกีฬาที่โค้ชกีฬาสามารถนำไปใช้เพื่อปรับปรุงความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาในภาคใต้ของไนจีเรีย กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้คือ โค้ช

มหาวิทยาลัยสี่สิบหกคนและถูกนำมาใช้เพื่อการศึกษาทั้งหมด ผลการวิจัยพบว่า ใ้ช้ระบบกลยุทธ์ดังต่อไปนี้ : แนวทางการหมุนเวียนของควมมีน้ำใจนักกีฬาสู่นักกีฬา นักกีฬาควรดูวิดีโอการฝึกซ้อมกีฬา ใช้เครื่องชั่งคะแนนควมมีน้ำใจนักกีฬาเพื่อกำหนดความเป็นน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬา และสภากีฬาของมหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการรณรงค์ทั้ววิทยาเขตเพื่อแสดงให้เห็นถึงจิตวิญญาณการเล่นที่เป็นที่ยอมรับในกีฬา สรุปได้ว่าจำเป็นต้องมีกลยุทธ์ด้านควมมีน้ำใจนักกีฬาเพื่อป้องกันควมมีน้ำใจนักกีฬาที่ลดลงในกีฬามหาวิทยาลัย ในบรรดาคนอื่น ๆ ขอแนะนำว่าควมมีน้ำใจนักกีฬาควรเป็นประเด็นสำคัญในกีฬาของมหาวิทยาลัย และควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬามหาวิทยาลัยควรถูกกำหนดโดยสภากีฬา

Huseyin et al. (2019) ได้ทำการศึกษาการตรวจสอบพฤติกรรมควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษามหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกีฬาของนักศึกษามหาวิทยาลัย เพื่อตรวจสอบทัศนคติของนักเรียนสำหรับกฎ กติกา การกระทำที่เป็นอันตราย มุมมองเกมของฝ่ายตรงข้าม และตรวจสอบมุมมองและพฤติกรรมนักกีฬา และผลกระทบของปัจจัยเหล่านี้ถูกสร้างแบบจำลองโดยใช้แบบจำลองสมการโครงสร้างเพื่อวัดปัจจัยที่มีประสิทธิภาพต่อพฤติกรรมควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า มุมมองของเกม เป็นปัจจัยที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดต่อพฤติกรรมควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียน ปัจจัยฝ่ายตรงข้าม เคารพกฎกติกา และการกระทำที่เป็นอันตราย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปได้ว่า งานวิจัยต่างประเทศ ส่วนใหญ่จะเป็นงานวิจัยเพื่อการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมควมมีน้ำใจนักกีฬาเป็นประโยชน์เพื่อ เป็นแนวทางสำหรับการศึกษาทฤษฎีควมมีน้ำใจนักกีฬา ลักษณะควมมีน้ำใจนักกีฬา กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ ตลอดจนแนวทางสำหรับการร่างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่องสภาพและควมต้องการในการส่งเสริมควมมีน้ำใจนักกีฬานักกีฬาบันจักลีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากร
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากร

1. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬابันจักส์ลีตโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ได้แก่ ผู้ฝึกสอนนักกีฬابันจักส์ลีต ครู หัวหน้าฝ่ายพัฒนานักกีฬา หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา จำนวน 15 คน

2. นักกีฬابันจักส์ลีตโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 45 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยศึกษา ค้นคว้า ตำรา เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ กำหนดเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

2. นำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนที่ไม่ได้นำมาเป็นตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน คือ นักกีฬابันจักส์ลีตจากโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดยะลา เนื่องจากมีช่วงอายุเดียวกัน และมีประสบการณ์ในการแข่งขันใกล้เคียงกัน

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแก้ไขเพื่อนำมาปรับปรุง

3. นำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม เรื่อง สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬابันจักส์ลีตโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้มี ความ

ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขศึกษาพลศึกษา เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา และผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬา บันจี้ลีดเดอร์ หรือสาขาที่เกี่ยวข้องช่วยตรวจสอบคุณภาพ โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย โดยใช้สูตร Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC (บุญชม ศรีสะอาด.2553 : 67 อ้างถึงใน ชาตรี มุลชาติ, 2559) ยึดเกณฑ์เฉลี่ยความสอดคล้อง ต้องมีคะแนนตั้งแต่ 0.50 – 1.00 ถือว่าใช้ได้ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้อง
 - ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้อง
 - ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่มีความสอดคล้อง
- ผลความสอดคล้องมีค่าระหว่าง 0.60-1.00

4. แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ตามผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำ

5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ กับประชาชนที่ไม่ได้นำมาเป็นตัวอย่างในการวิจัย ครั้งนี้ จำนวน 30 คน คือ นักกีฬาบันจี้ลีดเดอร์จากโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดยะลา เนื่องจากมีช่วงอายุเดียวกัน และมีประสบการณ์ในการแข่งขันใกล้เคียงกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งเครื่องมือออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก แบ่งออกเป็น 2 ชุด ได้แก่

1.1 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ เกี่ยวกับข้อมูลสภาพการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา แบบออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน(ในตำแหน่ง) วันที่สัมภาษณ์และเวลาที่สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการการพัฒนาจิตใจ

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1.2 แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนและพลศึกษารายวิชาที่ฟิฟ้านักกีฬา และครูสอนวิชาการ เกี่ยวกับข้อมูลสภาพการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา แบบออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล วุฒิการศึกษา ระดับชั้นที่สอน วิชาที่สอน ประสบการณ์ในการทำงาน วันที่สัมภาษณ์และเวลาที่สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจ

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2. แบบสอบถามนักกีฬา เกี่ยวกับสภาพข้อมูลทั่วไปและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬานักกีฬาฟิฟ้านักกีฬาโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ ระดับชั้น ประเภทการแข่งขัน เป็นแบบเลือกตอบตามรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ แบ่งออกเป็น 2 ข้อ ได้แก่

ข้อ 2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพในการพัฒนาด้านจิตใจของนักกีฬานักกีฬาฟิฟ้านักกีฬาโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลาซึ่งเป็นคำถามแบบประเมินค่า Rating Scale เพื่อความเที่ยงในการตอบแบบสอบถาม จึงกำหนดค่าคะแนนออกเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด อ้างถึงใน รัตรี อรรถาสุด, 2560) มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยครอบคลุมถึงความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ 8 ด้าน คือ

2.1.1 ด้านเอกลักษณ์ ใช้แบบวัดในการสอบถาม คือ รู้สึกถึงในความสามารถของตนเอง เช่น การวาดภาพ การแสดงต่าง ๆ และชอบเข้าร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน

2.1.2 ด้านภาพลักษณ์ในตัวของตัวเอง ใช้แบบวัดในการสอบถาม คือ รู้สึกว่าตนเองเต็มไปด้วยพลังงานมากจนอยากแสดงออกมาและชีวิตเต็มไปด้วยกิจกรรม และต้องเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมนั้น ๆ

2.1.3 ด้านการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ใช้แบบวัดในการสอบถาม คือ มั่นใจว่าเป็นคนสำคัญในครอบครัวและมั่นใจว่าสามารถเป็นที่ปรึกษาให้ผู้อื่นได้

2.1.4 ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง ใช้แบบวัดในการสอบถาม คือ รู้สึกว่าพอใจในความรู้ความสามารถของตนเองและผลงานที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเรื่องเรียนหรือเรื่องอื่น มักออกมาดี มีคุณภาพ

2.1.5 ด้านความเป็นตัวของตัวเอง ใช้แบบวัดในการสอบถาม คือ เชื่อว่าตนเองมีความสามารถพอที่จะทำอะไรให้ประสบความสำเร็จได้และไม่ชอบเสียเวลากับการคิดเพ้อฝัน

2.1.6 ด้านการควบคุมตนเอง ใช้แบบวัดในการสอบถาม คือ เมื่อรู้สึกโกรธ จะนิ่ง เจ็บ หายใจลึก ๆ หรือทำสมาธิและมักมีปฏิกิริยาโต้ตอบรุนแรงต่อปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ

2.1.7 ด้านอารมณ์ ใช้แบบวัดในการสอบถาม คือ เมื่อถูกขัดใจมักจะรู้สึกหงุดหงิด จนควบคุมอารมณ์ไม่ได้และมักจะหลีกเลี่ยงการโต้ตอบกับคนที่ทำให้ไม่พอใจ

2.1.8 ด้านจริยธรรม ใช้แบบวัดในการสอบถาม คือ ชอบช่วยเหลือผู้อื่นในยามที่เขาประสบความทุกข์ยากลำบากและไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำ หากมันต่างจากที่คิด

ข้อ 2.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจของ นักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลาซึ่งเป็นคำถามแบบประเมินค่า Rating Scale เพื่อความเที่ยงในการตอบแบบสอบถาม จึงกำหนดค่าคะแนนออกเป็น 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยครอบคลุมถึงความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ 8 ด้าน คือ

2.2.1 ด้านเอกลักษณ์ ใช้แบบวัดในการสอบถาม คือ มีฝีมือที่โดดเด่นในการเล่นกีฬา หรือแสดงออกในสิ่งที่ตนเองถนัดและเข้าร่วมประกวดการแข่งขัน ทางวิชาการ เช่น ประกวดวาดภาพ คัดลายมือ ไ้วาทิ หรือแข่งขันกีฬา

2.2.2 ด้านภาพลักษณ์ในตัวของตัวเอง ใช้แบบวัดในการสอบถาม คือ ชอบส่งเสียงดังตลอดเพื่อให้คนอื่นสนใจ แม้สิ่งนั้นไม่มีประโยชน์ และอาจรบกวนคนอื่น

2.2.3 ด้านการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ใช้แบบวัดในการสอบถาม คือ นำเสนอหน้าชั้นเรียนทุกครั้งครูชื่นชม และชอบเมื่อเพื่อน ๆ ปรบมือเสียงดังและเพื่อน ๆ ไม่อยากร่วมกลุ่มด้วย ทั้ง ๆ ที่ดีกับเพื่อนเสมอ รับผิดชอบและช่วยงานเพื่อนแล้ว

2.2.4 ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง ใช้แบบวัดในการสอบถาม คือ คนในครอบครัวหรือเพื่อนยอมรับในความสามารถจนรู้สึกพอใจและภูมิใจในตนเอง และผู้ปกครองมักตำหนิเมื่อทำผิดพลาดหรือไม่สำเร็จ

2.2.5 ด้านความเป็นตัวของตัวเอง ใช้แบบวัดในการสอบถาม คือ มีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และอยากพิสูจน์ความสามารถของตนเองและดูการฝึกซ้อมแบบใหม่ ๆ ในอินเทอร์เน็ต เพื่อมาฝึกฝนให้ตนเองเก่งมากกว่าคนอื่น

2.2.6 ด้านการควบคุมตนเอง ใช้แบบวัดในการสอบถาม คือ ยับยั้งความคิด ควบคุมตนเอง ไม่เถียงครูแม้ครูพูดผิดและสร้างจินตนาการว่าทำร้ายกับเพื่อนที่ชอบเยาะเย้ยคนอื่นแต่ไม่เคยทำร้ายเพื่อนจริง ๆ สักครั้งเลย

2.2.7 ด้านอารมณ์ ใช้แบบวัดในการสอบถาม คือ หงุดหงิดเสมอเมื่อมีใครมารบกวนขณะอ่านหนังสือ หรือทำการบ้าน และเครียดมากเมื่อเล่นเกมแพ้ และต่อว่าเพื่อนด้วยคำหยาบ และขว้างปาของในมือใส่เพื่อนที่ชอบยั่วโมโห

2.2.8 ด้านจริยธรรม ใช้แบบวัดในการสอบถาม คือ ชอบช่วยเหลือเพื่อน ชอบให้เพื่อนยืมเงินแม้ให้เพื่อนยืมไปแล้ว เงินตัวเองก็หมดและเมื่อเห็นครูเดินผ่านมาและถือของหนัก มักหลบครูเสมอ กลัวครูให้ช่วยถือของ และตัวเองก็ไม่ว่างด้วยต้องรีบไปเรียนวิชาอื่น

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬานักกีฬาสีโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ซึ่งเป็นคำถามแบบประเมินค่า (Rating Scale) เพื่อความเที่ยงในการตอบแบบสอบถาม จึงกำหนดค่าคะแนนออกเป็น 5 ระดับ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย น้อยที่สุดโดยครอบคลุมถึงความต้องการส่งเสริมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา 5 ด้าน คือ

1. เคารพและเชื่อฟังผู้ฝึกสอน ใช้แบบวัดเพื่อประเมินนักกีฬา คือ ยอมรับและเชื่อฟังการแนะนำของผู้ฝึกสอน ถึงแม้ว่าจะมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน มาฝึกซ้อมตามเวลานัดหมายเป็นประจำ แม้จะไม่สบายก็ตาม จะช่วยผู้ฝึกสอนเก็บอุปกรณ์ทุกครั้ง แม้บางครั้งมีภารกิจสำคัญที่ต้องทำ มาฝึกซ้อมตามเวลาที่กำหนด และเชื่อฟังคำแนะนำคำตักเตือนของผู้ฝึกสอน พร้อมปฏิบัติตามแต่โดยดี

2. เคารพ กฎ กติกา การแข่งขัน ใช้แบบวัดเพื่อประเมินนักกีฬา คือ การยอมรับคำตัดสินชี้ขาดของกรรมการแต่โดยดีโดยไม่โต้แย้งใด ๆ เคารพและยอมรับคำตัดสินของกรรมการ เคารพ กฎ กติกาการแข่งขันโดยไม่มีข้อโต้เถียงหรือเห็นด้วยแต่อย่างใด ๆ จะแสดงความ

เคารพกรรมการ ทั้งก่อนและหลังการแข่งขันเสร็จสิ้น และรู้สึกยินดี รู้สึกภูมิใจทุกครั้งที่ตนเองมีส่วนช่วยให้การแข่งขันเป็นไปตามกติกา

3. มีความซื่อสัตย์ ใช้แบบวัดเพื่อประเมินนักกีฬา คือ การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของการเป็นนักกีฬาอย่างเคร่งครัด ไม่นำข้อบกพร่องของกติกามาใช้เป็นแนวทางในการแข่งขันเพื่อต้องการชนะคู่แข่ง เลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องมากกว่าพวกพ้อง ให้ความสำคัญกับทุกคนเท่าเทียมกัน ถึงแม้จะเป็นคู่แข่งกันก็ตาม และตัดสินใจปัญหาที่เกิดขึ้นภายในทีม ด้วยความยุติธรรมเสมอ

4. ความอดกลั้นยับยั้งชั่งใจ ใช้แบบวัดเพื่อประเมินนักกีฬา คือ ไม่หงุดหงิดโมโหเสียใจ ถึงแม้จะแพ้การแข่งขันก็ไม่แสดงอาการมาก ให้เกียรติผู้ตัดสิน ถึงแม้จะไม่เห็นด้วยกับตนเอง กล่าวขอโทษทุกครั้งเมื่อทำผิดพลาด ได้แย้งทุกครั้งเมื่อเห็นว่าสิ่งนั้นผิด แม้ว่าจะได้ประโยชน์ก็ตาม และขอโทษพร้อมให้อภัยไม่คิดแค้นใจใด ๆ เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขัน

5. เคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง ใช้แบบวัดในการประเมินนักกีฬา คือ ศึกษาคู่แข่งก่อนการแข่งขัน เพื่อวางแผนในการซ้อมและการแข่งขันจริง ยอมรับผลการแข่งขัน ไม่ว่าจะแพ้หรือชนะก็ตาม แสดงความยินดีกับคู่แข่ง แม้จะแพ้การแข่งขัน ปรบมือแสดงความยินดีกับผู้ชนะการแข่งขัน และเคารพ และยอมรับความสามารถของคู่แข่งจากใจจริง ทั้งต่อหน้าและลับหลัง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามชนิดปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอลงหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับกลุ่มตัวอย่าง

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นลงพื้นที่ ไปสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา โดยให้กลุ่มตัวอย่างเขียนบรรยายหรือพูดเพื่อให้ผู้วิจัยบันทึกเทปเสียงและนำไปถอดความ และเก็บแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างนักกีฬابันจกส์ลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา โดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บข้อมูลเอง

4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ

5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬานักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา โดยในการสัมภาษณ์ทุกครั้งผู้วิจัยได้ทำการบันทึกเสียงและนำการบันทึกเสียงมาถอดความแบบคำต่อคำและพิมพ์ลงในโปรแกรม (word) เพื่อจัดทำข้อมูลให้พร้อมก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยแยกเป็น 2 ส่วน คือ

1.1 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา และผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จำนวน 3 คน เกี่ยวกับการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา นำเสนอเป็นความเรียง

1.2 แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชาที่กีฬานักกีฬาบ้นจักสีลัด จำนวน 1 คนและครูสอนวิชาการ จำนวน 11 คน เกี่ยวกับการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา นำเสนอเป็นความเรียง

2. แบบสอบถาม นักกีฬานักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลแบบสอบถามสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ ระดับชั้นและการแข่งขัน มาแจกแจงความถี่เป็นการแสดงค่าความถี่ของข้อมูลที่เก็บมาได้ โดยแสดงเป็นจำนวนและร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด 2553 อ้างถึงใน วินัส อยู่แย้ม, 2560)

ตอนที่ 2 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในนักกีฬานักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา แบ่งออกเป็น 2 ข้อย่อย คือ

2.1 สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจ โดยมีระดับเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มาก
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	น้อย
ระดับ 1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การแปรความหมายผู้วิจัยใช้เกณฑ์ ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	มีสภาพอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	มีสภาพอยู่ในระดับมาก

2.51-3.50	หมายถึง	มีสภาพอยู่ในระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	มีสภาพอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	มีสภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2 ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจโดยมีระดับเป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มาก
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	น้อย
ระดับ 1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การแปรความหมายผู้วิจัยใช้เกณฑ์ ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการส่งเสริมความมี
น้ำใจนักกีฬาในนักกีฬานักกีฬาบ้นจ๊กสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา โดยมีระดับเป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มาก
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	น้อย
ระดับ 1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การแปรความหมายผู้วิจัยใช้เกณฑ์ ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด
ตอนที่ 4 แบบสอบถามและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมมีลักษณะเป็นคำถามแบบ
ปลายเปิดนำเสนอเป็นความเรียง

3. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis)

ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ
ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬายกน้ำหนักโรงเรียนกีฬา
จังหวัดยะลาโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson
Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่อิสระต่อกัน
หรือหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด (ชูศรี วงศ์รัตน์ะ อ้างถึงใน พิรุณรัตน์ เหล่าหกุล,
2560)

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะมีค่าระหว่าง $-1 \leq r \leq 1$ ความหมายของ
ค่า r คือ

1) ค่า r เป็นลบ แสดงว่า ตัวแปรอิสระ (x) และตัวแปรตาม (y) มี
ความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม

2) ค่า r เป็นบวก แสดงว่า ตัวแปรอิสระ (x) และตัวแปรตาม (y) มี
ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

3) ค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง ตัวแปรอิสระ (x) และตัวแปรตาม (y) มี
ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก

4) ค่า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง ตัวแปรอิสระ (x) และตัวแปรตาม (y) มี
ความสัมพันธ์ตรงกันข้ามกันและมีความสัมพันธ์กันมาก

5) ถ้า $r = 0$ แสดงว่า ตัวแปรอิสระ (x) และตัวแปรตาม (y) ไม่มีความสัมพันธ์
ต่อกัน

6) ถ้า r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า ตัวแปรอิสระ (x) และตัวแปรตาม (y) มี
ความสัมพันธ์กันน้อย

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กำหนดดังนี้

ถ้าค่า r มีค่ามากกว่า 0.91 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก

ถ้าค่า r มีค่ามากกว่า 0.71- 0.90 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

ถ้าค่า r มีค่ามากกว่า 0.31-0.70 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ถ้าค่า r มีค่ามากกว่า 0.01-0.30 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

ถ้าค่า r มีค่าเท่ากับ 0 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

4. สถิติที่ใช้

4.1 ค่าร้อยละ จากสูตรดังนี้

$$P = \frac{F \times 100}{n}$$

เมื่อ

P แทน ร้อยละ

F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลค่าให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

4.2 หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) จากสูตร (สุทิน ชนบุญ) ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{N}$$

เมื่อ

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ยของประชากร

x_i แทน ค่าสังเกตของหน่วยสังเกตแต่ละหน่วยสังเกต

$\sum x_i$ แทน ผลรวมของค่าข้อมูลทั้งหมด

N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด

4.3 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) จากสูตร ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x_i - \bar{x})^2}{(n - 1)}}$$

เมื่อ

S.D แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มประชากร

$\sum (x_i - \bar{x})^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง

N แทน ขนาดของกลุ่มประชากร

4.4 สถิตินหาค่าสหสัมพันธ์ จากสูตร ดังนี้

$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[n \sum x^2 - (\sum X)^2][\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ

r = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนชุด x

$\sum Y$ = ผลรวมของคะแนนชุด y

$\sum X^2$ = แทนผลรวมของคะแนนชุด x แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum Y^2$ = แทนผลรวมของคะแนนชุด y แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum XY$ = แทนผลรวมของผลคูณระหว่าง x และ y

n = จำนวนคนหรือสิ่งที่ศึกษา

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาสภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา
ในนักกีฬابันจักส์ลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

P	แทน	ร้อยละ
F	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลค่าให้เป็นร้อยละ
N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของประชากร
x_i	แทน	ค่าสังเกตของหน่วยสังเกตแต่ละหน่วยสังเกต
$\sum x_i$	แทน	ผลรวมของค่าข้อมูลทั้งหมด
x_i	แทน	ค่าสังเกตของหน่วยสังเกตแต่ละหน่วยสังเกต
r	=	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
$\sum X$	=	ผลรวมของคะแนนชุด x
$\sum Y$	=	ผลรวมของคะแนนชุด y
$\sum X^2$	=	แทนผลรวมของคะแนนชุด x แต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum Y^2$	=	แทนผลรวมของคะแนนชุด y แต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum xy$	=	แทนผลรวมของผลคูณระหว่าง x และ y
n	=	จำนวนคนหรือสิ่งที่ศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอในบทนี้ ผู้วิจัยจะแยกกล่าวถึงผลการวิจัย 2 ประเภท ได้แก่ แบบสอบถาม
นักกีฬาบันจักส์ลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา โดยผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ตามลำดับ และ
การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาใน
โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามนักกีฬาปั่นจักรยานสังกัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของกลุ่มประชากร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจของกลุ่ม

ประชากร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาของกลุ่มประชากร

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน

2.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอน

2.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพ กฎ กติกาการแข่งขัน

2.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์

2.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความอดกลั้นยับยั้งชั่งใจ

2.5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง

3. ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์เชิงลึก แบ่งได้เป็น 2 ชุด

3.1 ผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร

3.2 ผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชา

กีฬาปั่นจักรยานและครูสอนวิชาการ

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามนักกีฬาบั้งไฟบั้งไฟวัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของกลุ่มประชากร

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละ(ข้อมูลทั่วไป)ของกลุ่มประชากร (n=45)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ * ระบุตามเกณฑ์การแข่งขัน		
1.1 ชาย	25	55.6
1.2 หญิง	20	44.4
รวม	45	100.0
2.อายุ		
2.1 อายุระหว่าง 12-15 ปี	23	51.1
2.2 อายุระหว่าง 16-19 ปี	22	48.9
รวม	45	100.0
3.ระดับชั้น		
3.1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	22	48.9
3.2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	23	51.1
รวม	45	100.0
4.ประเภทการแข่งขัน		
4.1 แข่งขันประเภทต่อสู้	38	84.4
4.2 แข่งขันประเภทร่ายรำ	2	4.4
4.3 แข่งขันทั้งประเภต่อสู้และรำ	5	11.1
รวม	45	100

จากตาราง 2 พบว่า ประชากรที่เป็นนักกีฬาบั้งไฟวัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา จำนวน 45 คน จำแนกรายด้าน ดังนี้

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 เป็นเพศหญิง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4

อายุ ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 12-15 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1
อายุ 16-19 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9

ระดับชั้น ส่วนใหญ่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 23 คน คิดเป็น
ร้อยละ 51.1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9

ประเภทการแข่งขัน ส่วนใหญ่แข่งขันประเภทต่อสู้ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อย
ละ 84.4 รองลงมาเป็นแข่งขันทั้งประเภทต่อสู้และร่ายรำ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 และ
แข่งขันประเภทร่ายรำ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจของประชากรแบบสอบถามครอบคลุมสภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ 8 ด้าน ได้แก่ ด้านภาพลักษณ์ เอกลักษณะในตัวของตัวเอง การได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ความภาคภูมิใจในตนเอง ความเป็นตัวของตัวเอง การควบคุมตนเอง อารมณ์ และจริยธรรมแบ่งออกเป็น 2 ข้อ ได้แก่

2.1 ผลการวิเคราะห์สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจของประชากร

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพในการพัฒนาด้านจิตใจ

สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. รู้สึกทั้งในความสามารถของตนเอง เช่น การวาดภาพ และการแสดงต่าง ๆ	3.24	0.743	ปานกลาง
2. ชอบเข้าร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	3.78	0.823	มาก
3. รู้สึกว่าตนเองเต็มไปด้วยพลังงานมากจนอยากแสดงออกมา	3.29	0.92	ปานกลาง
4. ชีวิตเต็มไปด้วยกิจกรรม และต้องเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมนั้น ๆ	3.58	0.839	มาก
5. มั่นใจว่าเป็นคนสำคัญในครอบครัว	4.04	0.878	มาก
6. มั่นใจว่าสามารถเป็นที่ปรึกษาให้ผู้อื่นได้	3.4	0.939	ปานกลาง
7. รู้สึกว่าพอใจในความรู้ความสามารถของตนเอง	3.62	0.912	มาก
8. ผลงานที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเรื่องเรียนหรือเรื่องอื่น มักออกมาดี มีคุณภาพ	3.4	0.809	ปานกลาง
9. เชื่อว่าตนเองมีความสามารถพอที่จะทำอะไรให้ประสบความสำเร็จได้	3.69	0.793	มาก
10. ไม่ชอบเสียเวลากับการคิดเพื่อฝัน	3.42	1.097	ปานกลาง
11. เมื่อรู้สึกโกรธ จะนั่ง เงียบ หายใจลึก ๆ หรือทำสมาธิ	3.73	0.986	มาก
12. มักมีปฏิกิริยาโต้ตอบรุนแรงต่อปัญหาเล็กน้อย ๆ	2.71	1.141	ปานกลาง
13. เมื่อถูกขัดใจมักจะรู้สึกหงุดหงิด จนควบคุมอารมณ์ไม่ได้	2.84	1.086	ปานกลาง
14. มักจะหลีกเลี่ยงการโต้ตอบกับคนที่ทำให้ไม่พอใจ	3.31	0.996	ปานกลาง
15. ชอบช่วยเหลือผู้อื่นในยามที่เขาประสบความสำเร็จทุกขัยากลำบาก	3.89	0.885	มาก
16. ไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำหากมันต่างจากที่คิด	2.71	0.991	ปานกลาง
รวม	3.42	0.9	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจของประชากรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจ เรื่องมั่นใจ

ว่าเป็นคนสำคัญในครอบครัว อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.04$) รองลงมาคือ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ในยามที่เขาประสบความทุกข์ยากลำบาก ($\bar{X} = 3.89$) และชอบเข้าร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ($\bar{X} = 3.78$) ส่วนลำดับสุดท้ายในระดับปานกลาง คือ ไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำหาก มันต่างจากที่คิด ($\bar{X} = 2.71$) ตามลำดับ

2.2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจของประชากร

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ

ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. มีฝีมือที่โดดเด่นในการเล่นกีฬา หรือแสดงออกในสิ่งที่ตนเองถนัด	3.91	0.763	มาก
2. เข้าร่วมประกวดการแข่งขัน ทางวิชาการ เช่น ประกวดวาดภาพ คัดลายมือ ใ้วาที่ หรือแข่งขันกีฬา	3.58	1.055	มาก
3. ชอบส่งเสียงดังตลอดเพื่อให้คนอื่นสนใจ แม้ถึงนั้นไม่มีประโยชน์ และอาจรบกวนคนอื่น	2.11	1.112	น้อย
4. นำเสนอหน้าชั้นเรียนทุกครั้งครูชื่นชม และชอบเมื่อเพื่อน ๆ ปรบมือเสียงดัง	2.93	1.156	ปานกลาง
5. เพื่อน ๆ ไม่อยากร่วมกลุ่มด้วย ทั้ง ๆ ที่ดีกับเพื่อนเสมอ รับผิดชอบและช่วยงานเพื่อนแล้ว	2.42	1.177	น้อย
6. คนในครอบครัวหรือเพื่อนยอมรับในความสามารถจนรู้สึกพอใจ และภูมิใจในตนเอง	3.76	0.773	มาก
7. ผู้ปกครองมักตำหนิเมื่อทำผิดพลาดหรือไม่สำเร็จ	2.36	1.19	น้อย
8. มีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และอยากพิสูจน์ความสามารถของ ตนเอง	3.91	0.9	มาก
9. ดูการฝึกซ้อมแบบใหม่ ๆ ในอินเทอร์เน็ต เพื่อมาฝึกฝนให้ตนเอง เก่งมากกว่าคนอื่น	3.47	0.944	ปานกลาง
10. ยับยั้งความคิด ควบคุมตนเอง ไม่เถียงครูแม้ครูพูดผิด	3.13	1.16	ปานกลาง
11. หงุดหงิดเสมอเมื่อมีใครมารบกวนขณะอ่านหนังสือ หรือทำ การบ้าน	2.84	1.043	ปานกลาง
12. หงุดหงิดเสมอเมื่อมีใครมารบกวนขณะอ่านหนังสือ หรือทำ การบ้าน และเครียดมากเมื่อเล่นเกมแพ้	2.84	1.127	ปานกลาง
13. ต่อว่าเพื่อนด้วยคำหยาบ และขว้างปาของในมือใส่เพื่อนที่ชอบ ยั่วโมโห	2.40	0.986	น้อย

ตาราง 4 (ต่อ)

ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ	\bar{X}	S.D	ระดับ
14. ชอบช่วยเหลือเพื่อนชอบให้เพื่อนยืมเงินแม้ให้เพื่อนยืมไปแล้วเงินตัวเองก็หมด	3.27	1.031	ปานกลาง
15. เมื่อเห็นครูเดินผ่านมาและถือของหนักมักหลบครูเสมอกลัวครูให้ช่วยถือของ	2.67	1.279	ปานกลาง
รวม	3.04	1.0464	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจของประชากรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การแปรผลความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจเรื่อง มีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และอยากพิสูจน์ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.91$) รองลงมาคือ มีฝีมือที่โดดเด่นในการเล่นกีฬา หรือแสดงออกในสิ่งที่ตนเองถนัด ($\bar{X} = 3.91$) และคนในครอบครัวหรือเพื่อนยอมรับในความสามารถจนรู้สึกพอใจและภูมิใจในตนเอง ($\bar{X} = 3.76$) ส่วนลำดับสุดท้ายในระดับน้อย คือ ชอบส่งเสียงดังตลอดเพื่อให้คนอื่นสนใจ แม้สิ่งนั้นไม่มีประโยชน์ และอาจรบกวนคนอื่น ($\bar{X} = 2.11$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬابันจี้ลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา โดยแบบสอบถามจะใช้แบบวัดเพื่อประเมินนักกีฬาครอบคลุมการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา 5 ด้าน คือ ด้านเคารพและเชื่อฟังผู้ฝึกสอน ด้านเคารพ กฎ กติกา การแข่งขัน ด้านมีความซื่อสัตย์ ด้านความอดกลั้นยับยั้งชั่งใจ และ ด้านเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง ดังนี้

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์ความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา

ความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา	\bar{X}	S.D	ระดับ
ด้านเคารพและเชื่อฟังผู้ฝึกสอน			
1.ยอมรับการตัดสินใจของผู้ฝึกสอนถึงแม้จะมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน	4.18	0.777	มาก
2.มาฝึกซ้อมตามเวลานัดหมาย แม้จะไม่สบายก็ตาม	3.69	0.925	มาก
3.จะช่วยผู้ฝึกสอนเก็บอุปกรณ์ทุกครั้ง แม้บางครั้งมีภารกิจสำคัญที่ต้องทำ	4.02	0.723	มาก
4.มาฝึกซ้อมตามเวลาที่กำหนด	4.04	0.999	มาก
5.เชื่อฟังคำแนะนำของผู้ฝึกสอน และปฏิบัติตามแต่โดยดี	4.22	0.823	มาก
รวม	4.03	0.8494	มาก
ด้านเคารพ กฎ กติกา การแข่งขัน			
1.ยอมรับคำตัดสินของกรรมการโดยไม่ได้แย้งใด ๆ	3.73	0.78	มาก
2.เคารพและยอมรับคำตัดสินของกรรมการ	4.11	0.775	มาก
3.เคารพ กฎ กติกาการแข่งขันโดยไม่มีข้อขัดแย้งใด ๆ	4.13	0.815	มาก
4.จะแสดงความเคารพกรรมการ ทั้งก่อนและหลังการแข่งขันเสร็จสิ้น	4.31	0.793	มาก
5.จะภูมิใจทุกครั้ง ที่ตนเองมีส่วนช่วยให้การแข่งขันเป็นไปตามกติกา	4.27	0.688	มาก
รวม	4.11	0.7702	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา	\bar{X}	S.D	ระดับ
ด้านความซื่อสัตย์			
1.ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของการเป็นนักกีฬาอย่างเคร่งครัด	4.13	0.757	มาก
2.จะนำข้อบกพร่องของกติกามาใช้เป็นแนวทางในการแข่งขันเพื่อต้องการชนะคู่แข่ง	3.04	1.397	ปานกลาง
3.เลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องมากกว่าพวกพ้อง	3.93	0.809	มาก
4.ให้ความสำคัญกับทุกคนเท่าเทียมกัน ถึงแม้จะเป็นคู่แข่งก็ตาม	4.18	0.834	มาก
5.ตัดสินใจปัญหาที่เกิดขึ้นภายในทีม ด้วยความยุติธรรมเสมอ	4.22	0.735	มาก
รวม	3.9	0.9064	มาก
ด้านความอดกลั้น ยับยั้งจิตใจ			
1.ไม่หงุดหงิดเสียใจ ถึงแม้จะแพ้การแข่งขัน	4.04	0.878	มาก
2.ให้เกียรติผู้ตัดสิน ถึงแม้จะขัดแย้งกับตนเอง	4.02	0.866	มาก
3.กล่าวขอโทษทุกครั้ง เมื่อทำผิดพลาด	4.47	0.815	มาก
4.โต้แย้งทุกครั้งเมื่อเห็นว่าสิ่งนั้นผิด แม้ว่าจะได้ประโยชน์ก็ตาม	3.11	1.301	ปานกลาง
5.ขอโทษและให้อภัยทุกครั้ง เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขัน	4.42	0.965	มาก
รวม	4.01	0.965	มาก
ด้านเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง			
1.ศึกษาคู่แข่งก่อนการแข่งขัน เพื่อวางแผนในการซ้อมและการแข่งขันจริง	4.11	0.91	มาก
2.ยอมรับผลการแข่งขัน ไม่ว่าจะแพ้หรือชนะก็ตาม	4.47	0.694	มาก
3.แสดงความยินดีกับคู่แข่ง แม้จะแพ้การแข่งขัน	4.29	0.895	มาก
4.ปรบมือแสดงความยินดีกับผู้ชนะการแข่งขัน	4.22	0.876	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา	\bar{X}	S.D	ระดับ
5.เคารพ และยอมรับความสามารถของคู่แข่งจากใจจริง ทั้ง ต่อหน้าและลับหลัง	4.31	0.821	มาก
รวม	4.28	0.8392	มาก
รวมความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา	4.0664	0.86604	มาก

จากตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬานักกรีฑาสมัครเล่นโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา พบว่า นักกีฬานักกรีฑาสมัครเล่นโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา มีความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่งมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$) รองลงมาคือ ด้านการเคารพ กฎ กติกา การแข่งขัน ($\bar{X} = 4.11$) ส่วนลำดับสุดท้ายด้านความซื่อสัตย์ ($\bar{X} = 3.9$) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาของกลุ่มประชากร แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็นผลการวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอน ด้านการเคารพ กฎ กติกาการแข่งขัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านมีความอดกลั้น ยับยั้ง ชั่งใจ และด้านการเคารพและยอมรับความสามารถของคู่แข่ง รายละเอียด ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอน

ตาราง 6 ค่าความสัมพันธ์ของผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอน (n=45)

ความต้องการในการพัฒนา ด้านจิตใจ	ความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการเคารพผู้ฝึกสอน		
	ค่าความสัมพันธ์(r)	ค่า Sig.	ระดับความสัมพันธ์
1.มีฝีมือที่โดดเด่นในการเล่นกีฬา หรือแสดงออกในสิ่งที่ตนเองถนัด	.472**	0.001	สัมพันธ์ปานกลาง
2.เข้าร่วมประกวดการแข่งขัน ทางวิชาการ เช่น ประกวดวาดภาพ คัดลายมือ ใ้วาทิ หรือแข่งขันกีฬา	.522**	0.001	สัมพันธ์ปานกลาง
3.ชอบส่งเสียงดังตลอดเพื่อให้คนอื่นสนใจ แม้ถึงนั้นไม่มีประโยชน์ และอาจรบกวนคนอื่น	0.028	0.858	ไม่มีความสัมพันธ์
4.นำเสนอหน้าชั้นเรียนทุกครั้งครูชื่นชมและชอบเมื่อเพื่อน ๆ ปรบมือเสียงดัง	.298*	0.047	สัมพันธ์ต่ำ
5.เพื่อน ๆ ไม่อยากร่วมกลุ่มด้วย ทั้ง ๆ ที่ดีกับเพื่อนเสมอ รับผิดชอบและช่วยงานเพื่อนแล้ว	0.099	0.518	ไม่มีความสัมพันธ์

ตาราง 6 (ต่อ)

ความต้องการในการพัฒนา ด้านจิตใจ	ความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการเคารพผู้ฝึกสอน		
	ค่าความสัมพันธ์(r)	ค่า Sig.	ระดับความสัมพันธ์
6.คนในครอบครัวหรือเพื่อนยอมรับใน ความสามารถจนรู้สึกพอใจและภูมิใจใน ตนเอง	.316*	0.034	สัมพันธ์ปานกลาง
7.ผู้ปกครองมักตำหนิเมื่อทำผิดพลาด หรือไม่สำเร็จ	0.174	0.254	ไม่มีความสัมพันธ์
8.มีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และอยาก พิสูจน์ความสามารถของตนเอง	.416**	0.004	สัมพันธ์ปานกลาง
9.ดูการฝึกซ้อมแบบใหม่ ๆ ในอินเทอร์เน็ต เพื่อมาฝึกฝนให้ตนเองเก่งมากกว่าคนอื่น	.398**	0.007	สัมพันธ์ปานกลาง
10.ยับยั้งความคิด ควบคุมตนเอง ไม่ เถียงครูแม้ครูพูดผิด	.407**	0.006	สัมพันธ์ปานกลาง
11.สร้างจินตนาการว่าทำร้ายเพื่อนที่ ชอบเยาะเย้ยคนอื่นแต่ไม่เคยทำร้าย เพื่อนจริง ๆ สักครั้งเลย	0.077	0.615	ไม่มีความสัมพันธ์
12.หยุดหึงงันเมื่อมีใครมารบกวน ขณะอ่านหนังสือ หรือทำการบ้าน และ เครียดมากเมื่อเล่นเกมแพ้	0.026	0.864	ไม่มีความสัมพันธ์
13.ต่อว่าเพื่อนด้วยคำหยาบ และขำว้าง ปาของในมือใส่เพื่อนที่ชอบยั่วโมโห	-0.072	0.638	ไม่มีความสัมพันธ์
14.ขอช่วยเหลือเพื่อน ขอให้เพื่อนยืมเงิน แม้ให้เพื่อนยืมไปแล้ว เงินตัวเองก็หมด	0.106	0.486	ไม่มีความสัมพันธ์
15.เมื่อเห็นครูเดินผ่านมาและถือของ หนักมักหลบครูเสมอกลัวครูให้ช่วย ถือของ	0.138	0.366	ไม่มีความสัมพันธ์

** ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

* ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 6 แสดงความสัมพันธ์ของผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอนรายข้อพบว่า ความสัมพันธ์ในข้อนี้มีมือที่โดดเด่นในการเล่นกีฬาหรือแสดงออกในสิ่งที่ตนเองถนัดมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอนในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .472 อย่างมีนัยสัมพัทธ์ทางสถิติที่ .01 หมายความว่า เมื่อนักเรียนมีความต้องการมีมือที่โดดเด่นในการเล่นกีฬาหรือแสดงออกในสิ่งที่ตนเองถนัดในระดับสูงขึ้นส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอนสูงขึ้นในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ในข้อนักเรียนเข้าร่วมประกวดการแข่งขันทางวิชาการ เช่น ประกวดวาดภาพ คัดลายมือ ใต้วาที หรือแข่งขันกีฬา มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอน ในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .522 อย่างมีนัยสัมพัทธ์ทางสถิติที่ .01 หมายความว่า เมื่อนักเรียนต้องการเข้าร่วมประกวดการแข่งขันทางวิชาการ เช่น ประกวดวาดภาพ คัดลายมือ ใต้วาที หรือแข่งขันกีฬาสูงขึ้นส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอนสูงขึ้นในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ในข้อนักเรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียนทุกครั้งครูชื่นชมและชอบเมื่อเพื่อนๆ ปรบมือเสียงดังมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอนในระดับต่ำ โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .298 อย่างมีนัยสัมพัทธ์ทางสถิติที่ .05 หมายความว่า เมื่อนักเรียนต้องการการพัฒนาด้านจิตใจในข้อนักเรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียนทุกครั้งครูชื่นชมและชอบเมื่อเพื่อนๆ ปรบมือเสียงดังในระดับสูงขึ้นส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอนสูงขึ้นในระดับต่ำ

ความสัมพันธ์ในข้อคนในครอบครัวหรือเพื่อนยอมรับในความสามารถจนรู้สึกพอใจและภูมิใจในตนเองมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอนในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .316 อย่างมีนัยสัมพัทธ์ทางสถิติที่ .05 หมายความว่า เมื่อนักเรียนมีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในข้อคนในครอบครัวหรือเพื่อนยอมรับในความสามารถจนรู้สึกพอใจและภูมิใจในตนเองในระดับสูงขึ้นส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอนสูงขึ้นในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ในข้อมีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และอยากพิสูจน์ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้

ฝึกสอนในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .416 อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ .01 หมายความว่า เมื่อนักเรียนมีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในข้อมีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และอยากพิสูจน์ความสามารถของตนเองในระดับสูงขึ้นส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอนสูงขึ้นในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ในข้อดูการฝึกซ้อมแบบใหม่ ๆ ในอินเทอร์เน็ต เพื่อมาฝึกฝนให้ตนเอง เก่งมากกว่าคนอื่นมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอนในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .398 อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ .01 หมายความว่า เมื่อนักเรียนมีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในข้อการฝึกซ้อมแบบใหม่ ๆ ในอินเทอร์เน็ต เพื่อมาฝึกฝนให้ตนเองเก่งมากกว่าคนอื่นในระดับสูงขึ้นส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอนสูงขึ้นในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ในข้อยับยั้งความคิด ควบคุมตนเอง ไม่เถียงครูแม้ครูพูดผิดมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอนในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .407 อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ .01 หมายความว่า เมื่อนักเรียนมีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในข้อยับยั้งความคิด ควบคุมตนเอง ไม่เถียงครูแม้ครูพูดผิดในระดับสูงขึ้นส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอนสูงขึ้นในระดับปานกลาง และข้ออื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

2.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพกฎ กติกาการแข่งขัน

ตาราง 7 ค่าความสัมพันธ์ของผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพ กฎ กติกาการแข่งขัน (n=45)

ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ	ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการเคารพกฎ กติกา การแข่งขัน		
	ค่าความสัมพันธ์(r)	ค่า Sig.	ระดับความสัมพันธ์
1. มีฝีมือที่โดดเด่นในการเล่นกีฬาหรือแสดงออกในสิ่งที่ตนเองถนัด	.479**	<.001	สัมพันธ์ปานกลาง
2. เข้าร่วมประกวดการแข่งขันทางวิชาการ เช่น ประกวดวาดภาพ คัดลายมือ ได้ว่าที่ หรือแข่งขันกีฬา	.464**	0.001	สัมพันธ์ปานกลาง
3. ชอบส่งเสียงดังตลอดเพื่อให้คนอื่นสนใจ แม้สิ่งนั้นไม่มีประโยชน์และอาจรบกวนคนอื่น	-0.166	0.277	ไม่มีความสัมพันธ์
4. นำเสนอหน้าชั้นเรียนทุกครั้งครูชื่นชม และชอบเมื่อเพื่อน ๆ ปรบมือเสียงดัง	0.134	0.38	ไม่มีความสัมพันธ์
5. เพื่อน ๆ ไม่อยากร่วมกลุ่มด้วย ทั้ง ๆ ที่ติดกับเพื่อนเสมอ รับผิดชอบ และช่วยงานเพื่อนแล้ว	-0.131	0.392	ไม่มีความสัมพันธ์
6. คนในครอบครัวหรือเพื่อนยอมรับในความสามารถจนรู้สึกพอใจและภูมิใจในตนเอง	.324*	0.03	สัมพันธ์ปานกลาง
7. ผู้ปกครองมักตำหนิเมื่อทำผิดพลาดหรือไม่สำเร็จ	0.013	0.934	ไม่มีความสัมพันธ์
8. มีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และอยากพิสูจน์ความสามารถของตนเอง	.438**	0.003	สัมพันธ์ปานกลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

ความต้องการ ในการพัฒนาด้านจิตใจ	ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการเคารพกฎ กติกาการแข่งขัน		
	ค่าความสัมพันธ์(r)	ค่า Sig.	ระดับความสัมพันธ์
9.ดูการฝึกซ้อมแบบใหม่ ๆ ใน อินเทอร์เน็ต เพื่อมาฝึกฝนให้ตนเอง เก่งมากกว่าคนอื่น	0.063	0.681	ไม่มีความสัมพันธ์
10.ยับยั้งความคิด ควบคุมตนเอง ไม่ เถียงครูแม้ครูพูดผิด	0.103	0.502	ไม่มีความสัมพันธ์
11.สร้างจินตนาการว่าทำร้ายเพื่อนที่ ชอบเยาะเย้ยคนอื่นแต่ไม่เคยทำร้าย เพื่อนจริง ๆ สักครั้งเลย	-0.138	0.367	ไม่มีความสัมพันธ์
12.หยุดหึงงอนเมื่อมีใครมา รบกวนขณะอ่านหนังสือ หรือทำ การบ้าน และเครียดมากเมื่อเล่นเกม แพ้	-0.159	0.296	ไม่มีความสัมพันธ์
13.ต่อว่าเพื่อนด้วยคำหยาบ และ ขว้างปาของในมือใส่เพื่อนที่ชอบยั่ว โมโห	-0.254	0.093	ไม่มีความสัมพันธ์
14.ชอบช่วยเหลือเพื่อน ชอบให้เพื่อน ยืมเงินแม้ให้เพื่อนยืมไปแล้ว เงิน ตัวเองก็หมด	0.065	0.673	ไม่มีความสัมพันธ์
15.เมื่อเห็นครูเดินผ่านมาและถือของ หนัก มักหลบครูเสมอ กลัวครูให้ช่วย ถือของ	-0.171	0.261	ไม่มีความสัมพันธ์

** ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

* ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 7 แสดงค่าความสัมพันธ์ของผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนา ด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพ กฎ กติกาการ แข่งขันรายข้อ พบว่า ความสัมพันธ์ในข้อมีฝีมือที่โดดเด่นในการเล่นกีฬา หรือแสดงออกในสิ่งที่ ตนเองถนัดมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการ เคารพกฎ กติกา การแข่งขัน ในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .479 อย่างมีนัย สัมพันธ์ทางสถิติที่ .01 หมายความว่า เมื่อนักเรียนมีความต้องการมีฝีมือที่โดดเด่นในการเล่นกีฬา หรือแสดงออกในสิ่งที่ตนเองถนัดในระดับสูงขึ้นไปส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจ นักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอนสูงขึ้นในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ในข้อนักเรียนเข้าร่วมประกวดการแข่งขันทางวิชาการ เช่น ประกวด วาดภาพ คัดลายมือ ใ้วาที หรือแข่งขันกีฬา มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการ ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพ กฎ กติกาการแข่งขันในระดับปานกลาง โดยมีค่า ความสัมพันธ์ (r) ที่ .464 อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ .01หมายความว่า เมื่อนักเรียนต้องการเข้า ร่วมประกวดการแข่งขันทางวิชาการ เช่น ประกวดวาดภาพ คัดลายมือ ใ้วาที หรือแข่งขันกีฬา สูงขึ้นไปส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพกฎ กติกาการ แข่งขันสูงขึ้นในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ในข้อคนในครอบครัวหรือเพื่อนยอมรับในความสามารถจนรู้สึกพอใจ และภูมิใจในตนเองมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการเคารพกฎ กติกาการแข่งขันในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .324 อย่างมี นัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ .05 หมายความว่า เมื่อนักเรียนมีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจใน ข้อคนในครอบครัวหรือเพื่อนยอมรับในความสามารถจนรู้สึกพอใจและภูมิใจในตนเองในระดับสูง ขึ้นส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพกฎ กติกาการแข่งขัน สูงขึ้นในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ในข้อมีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และอยากพิสูจน์ความสามารถของ ตนเองมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพ กฎ กติกาการแข่งขันในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .416 อย่างมีนัยสัมพันธ์ทาง สถิติที่ .01 หมายความว่า เมื่อนักเรียนมีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในข้อมีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และอยากพิสูจน์ความสามารถของตนเองในระดับสูงขึ้นไปส่งผลต่อความต้องการในการ ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการการเคารพกฎ กติกาการแข่งขันสูงขึ้นในระดับปานกลางและ ในข้ออื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

2.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์

ตาราง 8 ค่าความสัมพันธ์ของผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์ (n=45)

ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ	ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์		
	ค่าความสัมพันธ์(r)	ค่า Sig.	ระดับความสัมพันธ์
1.มีฝีมือที่โดดเด่นในการเล่นกีฬาหรือแสดงออกในสิ่งที่ตนเองถนัด	0.204	0.178	ไม่มีความสัมพันธ์
2.เข้าร่วมประกวดการแข่งขันทางวิชาการ เช่น ประกวดวาดภาพ คัดลายมือ ใ้คว้าที่ หรือแข่งขันกีฬา	.320*	0.032	สัมพันธ์ปานกลาง
3.ชอบส่งเสียงดังตลอดเพื่อให้คนอื่นสนใจ แม้สิ่งนั้นไม่มีประโยชน์และอาจรบกวนคนอื่น	0.245	0.105	ไม่มีความสัมพันธ์
4.นำเสนอหน้าชั้นเรียนทุกครั้งครูชื่นชม และชอบเมื่อเพื่อน ๆ ปรบมือเสียงดัง	0.009	0.951	ไม่มีความสัมพันธ์
5.เพื่อน ๆ ไม่อยากร่วมกลุ่มด้วย ทั้ง ๆ ที่ดีกับเพื่อนเสมอ รับผิดชอบ และช่วยงานเพื่อนแล้ว	.351*	0.018	สัมพันธ์ปานกลาง
6.คนในครอบครัวหรือเพื่อนยอมรับในความสามารถจนรู้สึกพอใจและภูมิใจในตนเอง	0.262	0.082	ไม่มีความสัมพันธ์
7.ผู้ปกครองมักตำหนิเมื่อทำผิดพลาดหรือไม่สำเร็จ	.421**	0.004	สัมพันธ์ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ความต้องการในการ พัฒนาด้านจิตใจ	ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความซื่อสัตย์		
	ค่าความสัมพันธ์(r)	ค่า Sig.	ระดับความสัมพันธ์
8. มีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และ อยากพิสูจน์ความสามารถของ ตนเอง	.394**	0.007	สัมพันธ์ปานกลาง
9. ดูการฝึกซ้อมแบบใหม่ ๆ ใน อินเทอร์เน็ต เพื่อมาฝึกฝนให้ตนเอง เก่งมากกว่าคนอื่น	0.167	0.273	ไม่มีความสัมพันธ์
10. ยับยั้งความคิด ควบคุมตนเอง ไม่ เถียงครูแม้ครูพูดผิด	0.14	0.359	ไม่มีความสัมพันธ์
11. สร้างจินตนาการว่าทำร้ายเพื่อนที่ ชอบเยาะเย้ยคนอื่นแต่ไม่เคยทำร้าย เพื่อนจริง ๆ สักครั้งเลย	0.106	0.489	ไม่มีความสัมพันธ์
12. หงุดหงิดเสมอเมื่อมีใครมา รบกวนขณะอ่านหนังสือ หรือทำ การบ้าน และเครียดมากเมื่อเล่นเกม แพ้	0.217	0.152	ไม่มีความสัมพันธ์
13. ต่อว่าเพื่อนด้วยคำหยาบ และขำปาก ของในมือใส่เพื่อนที่ชอบยั่วโมโห	0.135	0.377	ไม่มีความสัมพันธ์
14. ชอบช่วยเหลือเพื่อน ชอบให้เพื่อน ยืมเงินแม้ให้เพื่อนยืมไปแล้ว เงิน ตัวเองก็หมด	.390**	0.008	สัมพันธ์ปานกลาง
15. เมื่อเห็นครูเดินผ่านมาและถือของ หนัก มักหลบครูเสมอ กลัวครูให้ช่วย ถือของ	0.159	0.298	ไม่มีความสัมพันธ์

** ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

* ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 8 แสดงค่าความสัมพันธ์ของผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนา ด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์รายข้อ พบว่า ความสัมพันธ์ในข้อนักเรียนเข้าร่วมประกวดการแข่งขันทางวิชาการ เช่น ประกวดวาดภาพ คัด ลายมือ ได้วาที หรือแข่งขันกีฬา มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมี น้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์ในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .320 อย่างมีนัย สัมพันธ์ทางสถิติที่ .05 หมายความว่า เมื่อนักเรียนต้องการเข้าร่วมประกวดการแข่งขันทางวิชาการ เช่น ประกวดวาดภาพ คัดลายมือ ได้วาที หรือแข่งขันกีฬาสูงขึ้นส่งผลต่อความต้องการในการ ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์สูงขึ้นในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ในข้อเพื่อน ๆ ไม่อยากร่วมกลุ่มด้วย ทั้ง ๆ ที่ดีกับเพื่อนเสมอ รับผิดชอบ และช่วยงานเพื่อนแล้วมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความซื่อสัตย์ในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .351 อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติ ที่ .05 หมายความว่า เมื่อนักเรียนมีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในข้อเพื่อน ๆ ไม่อยาก ร่วมกลุ่มด้วย ทั้ง ๆ ที่ดีกับเพื่อนเสมอ รับผิดชอบและช่วยงานเพื่อนแล้วในระดับสูงขึ้นส่งผลต่อ ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์สูงขึ้นในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ในข้อผู้ปกครองมักตำหนิเมื่อทำผิดพลาดหรือไม่สำเร็จมีความสัมพันธ์ ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์ในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .421 อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ .01 หมายความว่า เมื่อนักเรียนมี ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในข้อผู้ปกครองมักตำหนิเมื่อทำผิดพลาดหรือไม่สำเร็จใน ระดับสูงขึ้นส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์สูงขึ้นใน ระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ในข้อมีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และอยากพิสูจน์ความสามารถของ ตนเองมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความ ซื่อสัตย์ในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .394 อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ .01 หมายความว่า เมื่อนักเรียนมีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในข้อมีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และอยากพิสูจน์ความสามารถของตนเองในระดับสูงขึ้นส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริม ความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์สูงขึ้นในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ในข้อชอบช่วยเหลือเพื่อน ชอบให้เพื่อนยืมเงินแม้ให้เพื่อนยืมไปแล้ว เงินตัวเองก็หมดมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้าน ความซื่อสัตย์ในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .390 อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติ

ที่ .01 หมายความว่า เมื่อนักเรียนมีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในข้อขอช่วยเหลือเพื่อน ขอให้เพื่อนยืมเงินแม้ให้เพื่อนยืมไปแล้ว เงินตัวเองก็หมดในระดับสูงขึ้นไปส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์สูงขึ้นในระดับปานกลาง และในข้ออื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

2.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความอดทน ยับยั้ง ชั่งใจ

ตาราง 9 ค่าความสัมพันธ์ของผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความอดทน ยับยั้ง ชั่งใจ (n=45)

ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ	ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านมีความอดทน ยับยั้ง ชั่งใจ		
	ค่าความสัมพันธ์(r)	ค่า Sig.	ระดับความสัมพันธ์
1.มีฝีมือที่โดดเด่นในการเล่นกีฬาหรือแสดงออกในสิ่งที่ตนเองถนัด	.305*	0.041	สัมพันธ์ปานกลาง
2.เข้าร่วมประกวดการแข่งขัน ทางวิชาการ เช่น ประกวดวาดภาพ คัดลายมือ ได้ว่าที่ หรือแข่งขันกีฬา	.337*	0.024	สัมพันธ์ปานกลาง
3.ชอบส่งเสียงดังตลอดเพื่อให้คนอื่นสนใจ แม้สิ่งนั้นไม่มีประโยชน์ และอาจรบกวนคนอื่น	0.218	0.15	ไม่มีความสัมพันธ์
4.นำเสนอหน้าชั้นเรียนทุกครั้งครูชื่นชม และชอบเมื่อเพื่อน ๆ ปรบมือเสียงดัง	0.137	0.371	ไม่มีความสัมพันธ์
5.เพื่อน ๆ ไม่อยากร่วมกลุ่มด้วย ทั้ง ๆ ที่ดีกับเพื่อนเสมอ รับผิดชอบและช่วยงานเพื่อนแล้ว	0.235	0.119	ไม่มีความสัมพันธ์
6.คนในครอบครัวหรือเพื่อนยอมรับในความสามารถจนรู้สึกพอใจและภูมิใจในตนเอง	.323*	0.03	สัมพันธ์ปานกลาง
7.ผู้ปกครองมักตำหนิเมื่อทำผิดพลาดหรือไม่สำเร็จ	0.286	0.057	ไม่มีความสัมพันธ์

ตาราง 9 (ต่อ)

ความต้องการ ในการพัฒนาด้านจิตใจ	ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านมีความอดทน ยับยั้ง ชั่งใจ		
	ค่าความสัมพันธ์(r)	ค่า Sig.	ระดับความสัมพันธ์
8.มีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และ อยากพิสูจน์ความสามารถของ ตนเอง	.380*	0.01	สัมพันธ์ปานกลาง
9.ดูการฝึกซ้อมแบบใหม่ ๆ ใน อินเทอร์เน็ต เพื่อมาฝึกฝนให้ตนเอง เก่งมากกว่าคนอื่น	0.278	0.064	ไม่มีความสัมพันธ์
10.ยับยั้งความคิด ควบคุมตนเอง ไม่ เถียงครูแม้ครูพูดผิด	0.18	0.238	ไม่มีความสัมพันธ์
11.สร้างจินตนาการว่าทำร้ายเพื่อนที่ ชอบเยาะเย้ยคนอื่นแต่ไม่เคยทำร้าย เพื่อนจริง ๆ สักครั้งเลย	0.114	0.456	ไม่มีความสัมพันธ์
12.หยุดหัดเสมอเมื่อมีใครมารบกวนขณะ อ่านหนังสือ หรือทำการบ้าน และเครียด มากเมื่อเล่นเกมแพ้	-0.003	0.983	ไม่มีความสัมพันธ์
13.ต่อว่าเพื่อนด้วยคำหยาบ และขว้างปา ของในมือใส่เพื่อนที่ชอบขำโมโห	0.026	0.864	ไม่มีความสัมพันธ์
14.ชอบช่วยเหลือเพื่อน ชอบให้เพื่อน ยืมเงินแม้ให้เพื่อนยืมไปแล้ว เงิน ตัวเองก็หมด	0.199	0.189	ไม่มีความสัมพันธ์
15.เมื่อเห็นครูเดินผ่านมาและถือของ หนัก มักหลบครูเสมอ กลัวครูให้ช่วย ถือของ	0.165	0.279	ไม่มีความสัมพันธ์

** ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

* ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 9 แสดงค่าความสัมพันธ์ของผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนา ด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านมีความอดกลั้น ยับยั้ง ชั่งใจ รายชื่อ พบว่า ความสัมพันธ์ในข้อนี้มีฝีมือที่โดดเด่นในการเล่นกีฬา หรือแสดงออกในสิ่งที่ตนเอง ถนัดมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านมีความอด กลั้น ยับยั้ง ชั่งใจในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .305 อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติ ที่ .05 หมายความว่า เมื่อนักเรียนต้องการเข้าร่วมประกวดการแข่งขันทางวิชาการ เช่น ประกวด วาดภาพ คัดลายมือ ได้วาที หรือแข่งขันกีฬาสูงขึ้นส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมี น้ำใจนักกีฬาด้านมีความอดกลั้น ยับยั้ง ชั่งใจสูงขึ้นในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ในข้อเข้าร่วมประกวดการแข่งขันทางวิชาการ เช่น ประกวดวาดภาพ คัดลายมือ ได้วาที หรือแข่งขันกีฬาที่มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมี น้ำใจนักกีฬาด้านมีความอดกลั้น ยับยั้ง ชั่งใจในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .337 อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ .05 หมายความว่า เมื่อนักเรียนต้องการเข้าร่วมประกวดการแข่งขัน ทางวิชาการ เช่น ประกวดวาดภาพ คัดลายมือ ได้วาที หรือแข่งขันกีฬาสูงขึ้นส่งผลต่อความ ต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านมีความอดกลั้น ยับยั้ง ชั่งใจสูงขึ้นในระดับปาน กลาง

ความสัมพันธ์ในข้อคนในครอบครัวหรือเพื่อนยอมรับในความสามารถจนรู้สึกพอใจ และภูมิใจในตนเองมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านมีความอดกลั้น ยับยั้ง ชั่งใจในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .323 อย่างมีนัย สัมพันธ์ทางสถิติที่ .05 หมายความว่า เมื่อนักเรียนต้องการให้คนในครอบครัวหรือเพื่อนยอมรับใน ความสามารถจนรู้สึกพอใจและภูมิใจในตนเองสูงขึ้นส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมี น้ำใจนักกีฬาด้านมีความอดกลั้น ยับยั้ง ชั่งใจสูงขึ้นในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ในข้อมีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และอยากพิสูจน์ความสามารถของ ตนเองมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านมีความอด กลั้น ยับยั้ง ชั่งใจในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .380 อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติ ที่ .05 หมายความว่า เมื่อนักเรียนต้องการมีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และอยากพิสูจน์ความสามารถ ของตนเองสูงขึ้นส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านมีความอดกลั้น ยับยั้ง ชั่งใจสูงขึ้นในระดับปานกลางและข้ออื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์

2.5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความอดทน ยับยั้ง ชั่งใจ

ตาราง 10 ค่าความสัมพันธ์ของผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง (n=45)

ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ	ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง		
	ค่าความสัมพันธ์(r)	ค่า Sig.	ระดับความสัมพันธ์
1.มีฝีมือที่โดดเด่นในการเล่นกีฬาหรือแสดงออกในสิ่งที่ตนเองถนัด	.377*	0.011	สัมพันธ์ปานกลาง
2.เข้าร่วมประกวดการแข่งขัน ทางวิชาการ เช่น ประกวดวาดภาพ คัดลายมือ ได้วาที่หรือแข่งขันกีฬา	.456**	0.002	สัมพันธ์ปานกลาง
3.ชอบส่งเสียงดังตลอดเพื่อให้คนอื่นสนใจ แม้สิ่งนั้นไม่มีประโยชน์ และอาจรบกวนคนอื่น	0.006	0.97	ไม่มีความสัมพันธ์
4.นำเสนอหน้าชั้นเรียนทุกครั้งครูชื่นชม และชอบเมื่อเพื่อน ๆ ปรบมือเสียงดัง	0.196	0.196	ไม่มีความสัมพันธ์
5.เพื่อน ๆ ไม่อยากร่วมกลุ่มด้วย ทั้ง ๆ ที่ดีกับเพื่อนเสมอ รับผิดชอบและช่วยงานเพื่อนแล้ว	-0.074	0.627	ไม่มีความสัมพันธ์
6.คนในครอบครัวหรือเพื่อนยอมรับในความสามารถจนรู้สึกพอใจและภูมิใจในตนเอง	.412**	0.005	สัมพันธ์ปานกลาง
7.ผู้ปกครองมักตำหนิเมื่อทำผิดพลาดหรือไม่สำเร็จ	-0.008	0.961	ไม่มีความสัมพันธ์

ตาราง 10 (ต่อ)

ความต้องการ ในการพัฒนาด้านจิตใจ	ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง		
	ค่าความสัมพันธ์(r)	ค่า Sig.	ระดับความสัมพันธ์
8.มีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และ อยากพิสูจน์ความสามารถของ ตนเอง	.391**	0.008	สัมพันธ์ปานกลาง
9.ดูการฝึกซ้อมแบบใหม่ ๆ ใน อินเทอร์เน็ต เพื่อมาฝึกฝนให้ตนเอง เก่งมากกว่าคนอื่น	0.12	0.432	ไม่มีความสัมพันธ์
10.ยับยั้งความคิด ควบคุมตนเอง ไม่ เถียงครูแม้ครูพูดผิด	0.087	0.571	ไม่มีความสัมพันธ์
11.สร้างจินตนาการว่าทำร้ายเพื่อนที่ ชอบแหยะแหยคนอื่นแต่ไม่เคยทำร้าย เพื่อนจริง ๆ สักครั้งเลย	-0.038	0.803	ไม่มีความสัมพันธ์
12.หยุดหึงงาเมื่อมีใครมา รบกวนขณะอ่านหนังสือ หรือทำ การบ้าน และเครียดมากเมื่อเล่นเกม แพ้	-0.03	0.846	ไม่มีความสัมพันธ์
13.ต่อว่าเพื่อนด้วยคำหยาบ และขว้างปา ของในมือใส่เพื่อนที่ชอบแหย้โมโห	-0.263	0.081	ไม่มีความสัมพันธ์
14.ชอบช่วยเหลือเพื่อน ชอบให้ เพื่อนยืมเงินแม้ให้เพื่อนยืมไปแล้ว เงินตัวเองก็หมด	0.07	0.648	ไม่มีความสัมพันธ์
15.เมื่อเห็นครูเดินผ่านมาและถือของ หนัก มักหลบครูเสมอ กลัวครูให้ช่วย ถือของ	-0.035	0.818	ไม่มีความสัมพันธ์

** ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

* ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 10 แสดงค่าความสัมพันธ์ของผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่งรายข้อ พบว่า ความสัมพันธ์ในข้อนี้มีมือที่โดดเด่นในการเล่นกีฬาหรือแสดงออกในสิ่งที่ตนเองถนัด มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่งในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .377 อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ .05 หมายความว่า เมื่อนักเรียนต้องการมีฝีมือที่โดดเด่นในการเล่นกีฬาหรือแสดงออกในสิ่งที่ตนเองถนัดสูงขึ้นส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่งสูงขึ้นในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ในข้อเข้าร่วมประกวดการแข่งขัน ทางวิชาการ เช่น ประกวดวาดภาพ คัดลายมือ ใ้วาทีหรือแข่งขันกีฬา มีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่งในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .456 อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ .01 หมายความว่า เมื่อนักเรียนต้องการเข้าร่วมประกวดการแข่งขัน ทางวิชาการ เช่น ประกวดวาดภาพ คัดลายมือ ใ้วาทีหรือแข่งขันกีฬาสูงขึ้นส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่งสูงขึ้นในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ในข้อคนในครอบครัวหรือเพื่อนยอมรับในความสามารถจนรู้สึกพอใจและภูมิใจในตนเองมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่งในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .412 อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ .01 หมายความว่า เมื่อนักเรียนต้องการให้มีคนในครอบครัวหรือเพื่อนยอมรับในความสามารถจนรู้สึกพอใจและภูมิใจในตนเองสูงขึ้นส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่งสูงขึ้นในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ในข้อมีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และอยากพิสูจน์ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่งในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสัมพันธ์ (r) ที่ .391 อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ .01 หมายความว่า เมื่อนักเรียนต้องการมีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และอยากพิสูจน์ความสามารถของตนเองสูงขึ้นส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่งสูงขึ้นในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์เชิงลึก

แบ่งการสัมภาษณ์ออกเป็น 2 ชุด ได้แก่

3.1 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา และผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา เกี่ยวกับข้อมูลสภาพการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา แบบออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน(ในตำแหน่ง) วันที่สัมภาษณ์และเวลาที่สัมภาษณ์ ได้รับการสัมภาษณ์ ได้รับผลคือ

1. ผู้บริหารท่านที่ 1 ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา จบการศึกษาระดับปริญญาโท มีประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งผู้อำนวยการ 2 ปี ได้รับการสัมภาษณ์ในวันที่ 2 ตุลาคม 2564 เวลา 09:30 – 10:00 น.

2. ผู้บริหารท่านที่ 2 ตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา จบการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาบริหารการศึกษา มีประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา 2 ปี ได้รับการสัมภาษณ์ในวันที่ 9 ตุลาคม 2564 เวลา 14:14 – 14:50 น.

3. ผู้บริหารท่านที่ 3 ตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 2 ปี ได้รับการสัมภาษณ์ในวันที่ 11 ตุลาคม 2564 เวลา 15:00 – 15:30 น.

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการการพัฒนาด้านจิตใจ แยกเป็นประเด็น ดังนี้

2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อให้นักเรียนแสดงเอกลักษณ์ในตนเอง ด้วยการจัดกิจกรรมบนเวทีเพื่อให้นักเรียนแสดงความสามารถของตนเอง ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา กล่าวว่า “โรงเรียนมีการส่งเสริมกิจกรรมในโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความเป็นตัวของตัวเอง มีการจัดกิจกรรมบนเวทีเพื่อให้นักเรียนแสดงเอกลักษณ์ของตนเอง”

2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อให้นักเรียนแสดงภาพลักษณ์ในตัวของตนเอง ทางโรงเรียนจะเน้นเด็กในเรื่องการหาความสนใจของตัวเองและส่งเสริมความสนใจของเด็กควบคู่กับการให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการกล่าวว่า “ทางโรงเรียนจะเน้นเด็กในเรื่องการหาความสนใจของตัวเอง การจัดการเรียนการสอนจะต่อยอดให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม ร่วมกับการพัฒนา

สติปัญญา และส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข สนับสนุนให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเอง ด้วยโครงการพัฒนาบุคลิกภาพ ส่งเสริมภาพลักษณ์และเอกลักษณ์ของเด็กด้วยการเชิญวิทยากรมาพัฒนาเด็กในด้านบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับนักกีฬา”

2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อให้นักเรียนได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ด้วยการจัดโครงการส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา กล่าวว่า “มีนโยบายเพื่อให้นักเรียนได้รับการยอมรับจากผู้อื่น เช่น โครงการเข้าค่ายลูกเสือ โครงการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ รวมถึงโครงการ 3 ภาษา ภาษาไทย อังกฤษ และภาษามลายู โดยให้นักเรียนออกไปพูดหน้าเสาธงสร้างความกล้าแสดงออกและได้รับการยอมรับจากผู้อื่น” และผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ กล่าวว่า “การส่งเสริมให้ได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ด้วยการเน้นให้ครูจัดการเรียนการสอนเพื่อเน้นย้ำให้ครูเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล ด้วยการส่งเสริมความสามารถที่แตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อให้เด็กมีศักยภาพเพิ่มขึ้น

2.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจในตนเอง ด้วยการประกาศรางวัลการแข่งขันทั้งในส่วนของกีฬาและส่วนของผลงานทางวิชาการหน้าเสาธง ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา กล่าวว่า “รวมถึงการส่งเสริมการสร้างภาคภูมิใจในตนเองด้วยวิธีการประกาศรางวัลผู้ได้รับเหรียญรางวัลในการแข่งขันทุกรายการหน้าเสาธง”

2.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อให้นักเรียนมีความเป็นตัวของตัวเอง ทางโรงเรียนมีเวลาให้นักเรียนได้มีความเป็นตัวของตัวเองในวันพัก ไม่ได้ให้นักเรียนอยู่ในกฎระเบียบของโรงเรียนตลอดเวลา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา กล่าวว่า “ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเป็นตัวของตัวเองด้วยการจัดกิจกรรมส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง เช่น ให้นักเรียนจัดที่นั่งนอนตามความต้องการของตนเอง ในวันพักนักเรียนสามารถเลือกเล่นกีฬาที่ตนเองสนใจหรือทำกิจกรรมยามว่างในเรื่องที่ตนเองสนใจ”

2.6 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อให้นักเรียนสามารถควบคุมตนเอง ยับยั้งความคิด ผู้บริหารมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเอง เช่น การเล่นเกมสอดแทรกการสอน ข้อมูลจากผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ กล่าวว่า “การจัดการเรียนการสอนจัดกิจกรรมการเล่นเกมที่สร้างสถานการณ์ให้เด็กยอมรับผลของเกม ถึงไม่ชอบใจก็ต้องยอมรับผลของการเล่น หากพบนักเรียนมีอาการโกรธ ก็จะเรียนมาตักเตือนเป็นรายบุคคล”

2.7 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อให้นักเรียนสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเอง ลดพฤติกรรมก้าวร้าว ด้วยการเน้นย้ำถึงผู้ฝึกสอนให้ชัดเจนนักกีฬาในการควบคุมของตน ไม่แสดงอารมณ์ก้าวร้าวแม้เกิดความรู้สึกไม่พอใจก็ตาม ข้อมูลจากผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา กล่าวว่า “ทางฝ่ายพัฒนากีฬามีนโยบายด้วยการเน้นย้ำให้คณะผู้ฝึกสอนทุกคนส่งเสริมนักกีฬา ชัดเจนนักกีฬา ให้นักกีฬาสามารถควบคุมตนเอง ไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว แม้จะพบเจอสถานการณ์ที่ตนไม่พอใจก็ตาม”

2.8 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อส่งเสริมจริยธรรมในนักเรียน ด้วยการส่งเสริมกิจกรรมทางด้านศาสนา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา กล่าวว่า “ได้มีการพานักเรียนไปละหมาดวันศุกร์ ร่วมกับคนในชุมชน ในหมู่บ้านใกล้โรงเรียน รวมทั้งเชิญวิทยากรชื่อดังเข้ามาบรรยายศาสนาให้นักเรียนอยู่เป็นประจำ รวมถึงเด็กพุทธก็จะพาไปหลักและเชิญวิทยากรมาบรรยายศาสนธรรมเช่นเดียวกัน” และผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ กล่าวว่า “ส่งเสริมจริยธรรมพาไปละหมาดวันศุกร์และกลุ่มวิชาสังคมและศาสนาพร้อมคณะครูแต่ละกลุ่มสาระจะสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในระหว่างการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากสิ่งนี้เป็นคุณลักษณะของเด็กที่ครูต้องวัดในการเรียนการสอน ว่าเด็กมีคุณธรรม จริยธรรมมั๊ย ครูจะต้องพัฒนาเด็กให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้ดียิ่งขึ้น”

ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ได้อธิบายเกี่ยวกับประเด็นนี้ว่า “ในฐานะที่ดูแลภาพรวมของโรงเรียน จะเน้นในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนที่สอดแทรกในเรื่องของการสร้างกิจกรรมของนักเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน การแนะแนว การอบรม การศึกษาดูงานนอกสถานที่ ที่มีการร่วมงานกับผู้อื่น รวมทั้งกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก ให้เกิดความมั่นใจในตนเอง เมื่อกล้าแสดงออกแล้ว ก็จะแสดงความสามารถของตนเองออกมาให้เพื่อน ให้ครู และชุมชนได้เห็นถึงความสามารถของตนเอง จะส่งเสริมกิจกรรมนอกสถานที่ และทำกิจกรรมเสริมภายในโรงเรียนควบคู่กันไป” สรุปได้ว่า ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มีความสอดคล้องกัน นั่นคือ ผู้บริหารมีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการการพัฒนาด้านจิตใจ โดยเน้นไปในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนที่สอดแทรกการพัฒนาด้านจิตใจ เช่น กิจกรรมสร้างคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีความกล้าแสดงออก เพื่อให้เกิดความมั่นใจในตนเอง จัดกิจกรรมให้ตรงตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติเพื่อพัฒนากีฬาให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา แยกเป็นประเด็น ดังนี้

3.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อให้นักเรียนมีความเคารพและเชื่อฟังครูและผู้ฝึกสอน ด้วยวิธีการสร้างปรัชญาโรงเรียนที่พำจังหวดยะลาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยเชื่อฟังครู เชื่อฟังผู้ฝึกสอน มีการอบรม ตักเตือนช่วยเหลือนักเรียน ให้เป็นผู้มีมารยาท เชื่อฟังครูเชื่อฟังผู้ฝึกสอน ดังเช่น ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬากล่าวว่า “นโยบายของโรงเรียนกีฬาจังหวดยะลา โดยเฉพาะปรัชญาโรงเรียน คือ มีวินัย ใฝ่ความรู้ คู่คุณธรรม เป็นผู้นำ ล้ำเลิศการกีฬา พัฒนาคคน พัฒนากีฬา พัฒนาชาติ เมื่อเป็นเช่นนี้เด็กต้องมีวินัยจะเชื่อฟังครูและผู้ฝึกสอน ปรัชญนี้เด็กต้องเข้าใจและต้องจดจำตั้งแต่แรกเข้ามาโรงเรียนกีฬาจังหวดยะลา” และผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ กล่าวว่า “เราจะดูบุคลิกภาพและความนอบน้อม แต่หากเจอเด็กที่ไม่เชื่อฟัง ก็จะเรียนเด็กมาตักเตือน พร้อมพัฒนาครูให้อบรมเด็กให้มีมารยาท และเมื่อเด็กมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จะมีคณะครูแนะแนว ครูประจำชั้น ครูด้านวิชาการ ครูกีฬาที่จะร่วมมือกันและอบรมเด็กให้มีมารยาท เชื่อฟังครูเชื่อฟังผู้ฝึกสอน”

3.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อให้นักเรียน เคารพกฎระเบียบโรงเรียน หรือ กฎ กติกาการแข่งขัน โรงเรียนจะส่งเสริมด้วยการเน้นย้ำถึงผู้ฝึกสอนในการให้ความรู้ และอบรมนักเรียนเป็นประจำ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา กล่าวว่า “เคารพกฎ ระเบียบและกติกาการแข่งขัน คือ จะเน้นนโยบายจากผู้ฝึกสอนให้สอนวินัย และให้ความรู้เรื่อง กฎ กติกา การแข่งขันก่อนเข้าสู่สนามแข่ง เพราะโรงเรียนสร้างนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เรื่องกติกาการแข่งขันจำเป็นต้องทราบทุกคน”

3.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ ทางโรงเรียนได้มีโครงการส่งเสริมความซื่อสัตย์ ด้วยการเชิญวิทยากรจากภายนอกเข้ามาให้ความรู้ ดังเช่น ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา กล่าวว่า “ส่วนเรื่องไม่คดโกง มีความซื่อสัตย์ จะมีโครงการอบรมจริยธรรมด้วยการเชิญวิทยากรบรรยายให้ความรู้ เช่น โครงการต่อต้านยาเสพติดด้วยความร่วมมือกับตำรวจตระเวนชายแดนมาอบรมเรื่องความซื่อสัตย์ควบคู่กัน และส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนเน้นย้ำอีกครั้งหนึ่ง” และผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ กล่าวว่า “คณะครูที่ทางโรงเรียนจะส่งเสริมคือ มีการจัดโครงการเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬา และพัฒนาศักยภาพทางด้านวิชาการ โดยโครงการจะสนับสนุน คือ ในเรื่องความซื่อสัตย์ และครูจะช่วยจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กมีความซื่อสัตย์ เช่น เด็กทำการบ้านคณะครูก็จะดูว่าให้เพื่อนทำการบ้านหรือเปล่า และจะอบรม ตักเตือน ต่อไป”

3.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อให้นักเรียนมีความอดกลั้น ยับยั้งชั่งใจ โรงเรียนมีกิจกรรมทางศาสนาเข้าช่วยอบรม

จิตใจ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา กล่าวว่า “ในเรื่องของความอดทนในการแข่งขันนักกีฬา มักขาดสติ ควบคุมอารมณ์ไม่ได้เสมอ ต้องแทรกจริยธรรมเข้าช่วย เช่นอิสลามมีการละหมาด 5 เวลาเข้ามาช่วย จัดกิจกรรมให้อ่านคัมภีร์อัลกุรอานจะช่วยให้สงบจิตลงได้บ้าง และเน้นย้ำการอบรมจากผู้ฝึกสอนและครูวิชาการอีกครั้ง” และผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ กล่าวว่า “จัดโครงการการแข่งขันทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความอดทน เช่น โครงการวันสุนทรภู่ จะให้เห็นความสามารถของเด็กว่ามีความสามารถมีความอดทนดกกลั่นแค่ไหน สามารถประดิษฐ์ชิ้นงานของตนเองส่งเข้าแข่งขันสำเร็จหรือไม่ เป็นต้น”

3.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อให้นักเรียนเคารพหรือยอมรับความสามารถของเพื่อนหรือคู่แข่งชั้น ด้วยการสร้างเพลงมาร์ชประจำของโรงเรียนให้นักเรียนได้ร้อง และเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเนื้อหาของเพลงส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของความเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬารวมทั้งการเคารพและยอมรับความสามารถของเพื่อนและคู่แข่งชั้นด้วย ดังเช่น ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา กล่าวว่า “เคารพความสามารถของคู่แข่งถือเป็นน้ำใจนักกีฬา ร.ร มีนโยบายในเรื่องของการยอมรับความพ่ายแพ้ของตนเอง มีเพลงมาร์ชที่ให้นักเรียนได้ร้องเพลงเนื้อเพลงจะพูดถึงความมีน้ำใจนักกีฬา รวมทั้งเปิดเพลงปลุกใจจะเปิดให้ฟังในช่วงเช้าทุกวัน” และผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ กล่าวว่า “ในส่วนของ การยอมรับความสามารถของเพื่อน หรือการยอมรับที่จะอยู่ร่วมกัน ในการเรียนการสอนก็จะเห็น ว่าเด็กกล้าแสดงออกจะเห็นชัดถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จะอบรมให้สามารถอยู่ด้วยกันได้แม้จะแตกต่างกัน เจอเด็กเก่งก็จะชื่นชม ส่วนเด็กที่ด้อยกว่าก็จะส่งเสริมพัฒนาเด็กให้มีศักยภาพที่ดียิ่งขึ้น”

และท่านผู้อำนวยการโรงเรียนได้เน้นย้ำไปถึงผู้ฝึกสอนและครูวิชาการให้สร้างนักกีฬามีคุณลักษณะของความเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ท่านผู้อำนวยการ กล่าวว่า “ใน ส่วนของการส่งเสริมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เบื้องต้นได้กำชับกับผู้ฝึกสอน ว่าเราจะทำอย่างไรให้นักเรียนเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา เพราะการมีน้ำใจนักกีฬาต้องทำอย่างไร เบื้องต้นติดตามจากผู้ฝึกสอนในแต่ละวันว่าหลังจากการฝึกซ้อมแล้วมีการพูดคุยกับนักกีฬาเรื่องน้ำใจนักกีฬาหรือไม่ อธิบายกติกาให้นักเรียนฟังหรือไม่ ได้ติดตามเรื่องนี้กับผู้ฝึกสอนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้นักเรียนเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา เพื่อนำไปใช้ในสถานที่จริง รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัยได้ บางโอกาสจะให้ผู้บริหารเข้าไปพูดคุยโดยรวมสัปดาห์ละครั้งกับนักเรียนเพื่อให้เข้าใจความมีน้ำใจนักกีฬาและเพื่อช่วยเหลือเพื่อน อย่างไม่ทำกิจกรรมประจำสัปดาห์”

สรุปได้ว่า ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มีความสอดคล้องกัน นั่นคือ ผู้บริหาร มีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการส่งเสริมความมี

น้ำใจนักกีฬาด้วยความเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา คือ ปรัชญาหลักของโรงเรียน มีเพลงมาร์ช ประจำโรงเรียนซึ่งในเนื้อเพลงจะเขียนถึงความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและกำชับ ติดตามผล จาก ผู้ฝึกสอน และครูให้แน่นยำ อบรมสั่งสอนนักเรียนให้เป็นผู้ที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬาอย่างสม่ำเสมอ

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ท่านผู้อำนวยการโรงเรียนกล่าวว่า “ภาพรวมของการบริหารจัดการใน ประเด็น 2 หัวข้อที่เราได้พูดไป ในเมื่อมาหล่อหลอมเป็นการทำงานเป็นการดำเนินงาน เราจะนำ เป็นกิจกรรมบูรณาการทั้ง 2 หัวข้อ เป็นหนึ่งเรื่องก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมให้เด็กรู้สึกมีจิตใจที่ เข้มแข็ง มีเอกลักษณ์ของตนเอง กล้าแสดงออกจนเรื่องของความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ ก็ จะ เสริมในกิจกรรมเดียวกัน เอามาบูรณาการกันและจัดกิจกรรมเสริมขึ้นมา โดยเฉพาะกิจกรรมที่ น่าจะสนับสนุนได้ที่ทำกันอยู่ คือ กิจกรรมอบรมคุณธรรม จริยธรรม เพราะมองภาพรวมแล้วจะทำให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้ง 2 ประเด็นนี้เป็นอย่างดี หลาย ๆ กิจกรรมจะช่วยเสริม 2 ประเด็นนี้ได้”

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬา กล่าวว่า “ในการวิจัยคำถาม ครอบคลุมกับคำถามบริบทโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลาอยู่แล้ว เพราะโรงเรียนมีเป้าหมายสูงสุดเพื่อ ความเป็นเลิศสู่ระดับชาติและนานาชาติอยู่แล้วนี่คืออนาคตสำคัญของชาติ นักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษ ควบคู่กับคำถามที่ถามมา ในเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬา ต้องมีความอดทนอด กลั้น ต้องเคารพกติกา แต่อยากเสนอแนะเพิ่มเติมในเรื่องของความพร้อมก่อนเริ่ม เตรียมความพร้อมของนักกีฬา อยากให้เสริมคำถามที่เกี่ยวกับเรื่องของจิตวิทยา เพื่อให้ครอบคลุมมากขึ้น”

1.2 แบบสัมภาษณ์ครูสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬาปันจักสีลัด และครู สอนวิชาการ เกี่ยวกับข้อมูลสภาพการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา แบบ ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ 12 คน ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล วุฒิการศึกษา ระดับชั้นที่สอน วิชาที่สอน ประสบการณ์ในการทำงาน วันที่สัมภาษณ์และเวลาที่สัมภาษณ์ ผลของการสัมภาษณ์ คือ

1. ครูสอนรายวิชาท่านที่ 1 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน 12 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2564 เวลา 10:00 น-10 : 25 น.

2. ครูสอนรายวิชาท่านที่ 2 ปริญญามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการ สอน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 วิชาสุข

ศึกษาและพลศึกษาและผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศกรีฑาประสบการณ์ในการทำงาน 19 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2564 เวลา 15:10 น.-15: 45 น

3. ครูสอนรายวิชาท่านที่ 3 ปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ศึกษาและพลศึกษา สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา และผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศฟุตบอล ประสบการณ์ในการทำงาน 4 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2564 เวลา 16:05 น-16 : 25 น

4. ครูสอนรายวิชาท่านที่ 4 ปริญญาตรี คุรุศาสตร์บัณฑิต สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 วิชาภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2564 เวลา 16:30:00 น – 17 : 05 น..

5. ครูสอนรายวิชาท่านที่ 5 ปริญญาตรี สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 - 6 วิชา วิทยาศาสตร์ ประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2564 เวลา 11:13 น – 11: 45 น.

6. ครูสอนรายวิชาท่านที่ 6 ปริญญาตรี สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 วิชาเทคโนโลยี ประสบการณ์ในการทำงาน 12 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2564 เวลา 09 :15 น – 09 : 50 น.

7. ครูสอนรายวิชาท่านที่ 7 ปริญญาตรี สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 วิชาภาษาไทย ประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2564 เวลา 15:10 น – 15: 30 น.

8. ครูสอนรายวิชาท่านที่ 8 ปริญญาตรี สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชาคณิตศาสตร์ ประสบการณ์ในการทำงาน 7 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2564 เวลา 13 :35 น – 13 : 55 น.

9. ครูสอนรายวิชาท่านที่ 9 ปริญญาตรี สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นวิชาคณิตศาสตร์ ประสบการณ์ในการทำงาน 8 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2564 เวลา 10 :15 น. – 10: 40 น.

10. ครูสอนรายวิชาท่านที่ 10 ปริญญาตรี สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชาภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ในการทำงาน 6 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2564 เวลา 15 :30 น. – 16: 15 น.

11. ครูสอนรายวิชาท่านที่ 11 ปริญญาตรี สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา และผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศยูโด ประสบการณ์ในการทำงาน 8 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2564 เวลา 18:15 น. – 18: 35 น.

12. ครูสอนรายวิชาท่านที่ 12 ปฏิญญาการบริหารการศึกษามหาบัณฑิต สอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬาบ้นจักสีลัด ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประสบการณ์ในการทำงาน 18 ปี สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2564 เวลา 10:15 น. – 10:35 น.

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจ โดยแยกเป็นรายข้อ ดังนี้

2.1 ผู้สอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาและครูผู้สอนได้มีการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงเอกลักษณ์ที่โดดเด่นในตนเองด้วยวิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “ส่งเสริม เน้นย้ำครูและผู้ปกครองช่วยสนับสนุนเพื่อให้แสดงเอกลักษณ์ของตนเองออกมา” และอีกคนกล่าวว่า “ทำความรู้จักนักเรียน สร้างความสนิทสนมเพื่อลดความเกรงกลัว แล้วนำมาประเมินนักเรียน เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนแสดงเอกลักษณ์ของตนเองออกมา” ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “ใบงาน หรือให้นักเรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียน ดูว่ากล้าแสดงออกหรือไม่ หากไม่ก็แนะนำ” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “มีกิจกรรมส่งเสริมเพื่อแสดงเอกลักษณ์ในตนเอง แสดงความสามารถในตนเองออกมา” ครูสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 กล่าวว่า “ทำโครงงานวิทยาศาสตร์ เน้นให้ทำในด้านที่ตนเองถนัด นักเรียนจะแสดงความสามารถของตนเองออกมา เช่น บางกลุ่มทำเรื่องพืช การสังเคราะห์แสง เด็กจะทำได้ดี บางกลุ่มทำเรื่องเกี่ยวกับ วงจรไฟฟ้า” ครูสอนรายวิชาเทคโนโลยีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “สอนให้มีทักษะชำนาญเรื่องเทคโนโลยี” ครูสอนรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “ต้องรู้จักนักเรียน ให้แบบสอบถามตอบลักษณะที่โดดเด่นของตนเอง และนำเสนอความสามารถพิเศษของตนเอง พบ ความสามารถที่แตกต่างกัน เช่น การร้องเพลง การเล่นกีฬา เป็นต้น” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “ให้เด็กศึกษาค้นคว้าถึงเรื่องที่ตนชอบที่ตนถนัด เมื่อทราบก็สนับสนุนเต็มที่” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “ฝึกให้ทำงานเป็นกลุ่มเพื่อเห็นความสามารถของนักเรียน” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “ให้แสดงความสามารถพิเศษของตน เมื่อทราบว่ามีความสามารถด้านไหนก็จะส่งเสริมด้านนั้น” ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “เด็กมีความโดดเด่นในด้านกีฬา และกล้าที่จะแสดงศักยภาพของเขาอยู่แล้ว เช่น การเป็นผู้นำในการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ บางคนอาสาเป็นผู้นำด้วยตนเอง เป็นต้น” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬาบ้นจักสีลัด กล่าวว่า “ปลูกฝังการเป็นนักกีฬาที่

นักเรียนรักและชื่นชอบ สอนเรื่องการรักในกีฬาที่ตนเองถนัด ตลอดถึงความเป็นนักกีฬابقบ้นจักสี่ลัด และจิตวิญญาณนักกีฬา”

2.2 ผู้สอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาและครูผู้สอนได้มีการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง คือ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “สอนให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง” และอีกคนกล่าวว่า “พูดคุย เพื่อให้เกิดความมั่นใจ หากิจกรรมที่ให้กล้าแสดงออก และกระตุ้นด้วยแรงเสริมทางบวก” ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “พูดคุยเพื่อสร้างความสนิทสนม หยอกล้อเพื่อเกิดความกล้าแสดงออกต่อครู” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “กิจกรรมการประกวดทางวิชาการ เช่น เปิดDictionary หาคำศัพท์ เดินแบบแฟชั่นโชว์ การประกวดร้องเพลงภาษาอังกฤษ” ครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 กล่าวว่า “โครงงานเมื่อสร้างเสร็จ จะต้องออกมานำเสนอ ส่งเสริมความมั่นใจในตนเองให้นักเรียน” ครูสอนรายวิชาเทคโนโลยีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “พูดคุยกบ่อย ๆ และให้ออกมาพูดหน้าชั้นบ่อย ๆ” ครูสอนรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “ภาษาไทยมี การอ่าน การพูด การฟัง การเขียน ส่งเสริมด้วยการนำเสนอ เช่น นำเสนอข่าวหน้าเสาธง” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “พยายามและกระตุ้นให้กำลังใจเด็ก ๆ เมื่อเขากระทำในสิ่งที่ดี ให้แรงเสริมทางบวก” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “ในการสอนเน้นให้นักเรียนกล้าตอบ กล้าแสดงออก มีการสบตาเมื่อสนทนาให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น และครูยอมรับในความคิดเห็นของนักเรียน” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “ส่วนใหญ่ไม่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยการกระตุ้นด้วยการพูดชมเชย หรือ ชื่นชมพูดเสมอ I believe you can do it จนเกิดให้เด็ก ๆ มั่นใจในตนเอง” ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 อีกท่าน กล่าวว่า “การตอบคำถาม หรือ การแสดงความคิดเห็น จะไม่บอกนักเรียนว่าตอบผิด แต่กลับอธิบายให้เขาเข้าใจ ส่งเสริมให้พูด พูดบ่อย” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬابقบ้นจักสี่ลัด กล่าวว่า “ฝึกเรื่องเดิม ๆ ฝึกเป็นประจำให้เกิดความมั่นใจในตัวเองและเกิดความชำนาญ”

2.3 ผู้สอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาและครูผู้สอนได้มีการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองและยอมรับจากผู้อื่น คือ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “สอนให้ไม่หวังผลประโยชน์ในลักษณะของผลตอบแทนในรูปแบบที่เป็นตัวเงิน” และครูอีกคน

กล่าวว่า “สร้างควมมีน้ำใจนักกีฬา เพื่อให้รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เปิดโอกาสให้รู้จักเป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ดี สร้างกิจกรรมให้เกิดความเสมอภาค จะก่อให้เกิดการยอมรับและเห็นคุณค่าซึ่งกันและกัน” ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “ดูที่ตัวนักกีฬาก็เห็นว่าเขาเห็นคุณค่าของตนเองหรือไม่โดยการสังเกตการปฏิบัติตนต่อผู้อื่น สอนเพื่อให้สามารถเข้าสังคมได้ เกิดการยอมรับต่อสังคม” ครูสอนรายวิชาเทคโนโลยีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “สอนให้คิดแก้ปัญหาในทางบวก มองโลกในแง่ดี ไม่คิดเปรียบเทียบกับคนอื่น ให้เวลาและโอกาสต่อตนเอง” ครูสอนรายวิชาภาษาไทยระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “การทำงานกลุ่ม ให้นักเรียนมีการปรึกษาหารือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่ม ส่งเสริมคุณค่าและยอมรับความคิดเห็นในกลุ่ม” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “เริ่มต้นคือสร้างความมั่นใจให้นักเรียน ให้เขาเห็นคุณค่าในสิ่งที่ตนเองทำ ในสิ่งมราเขามั่นใจ และกล้าแสดงออกในสิ่งนั้น” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “ฝึกให้นักเรียนคิดแก้ปัญหาเองก่อน ครูคอยสังเกตสนับสนุนอยู่ห่าง ๆ และเข้าช่วยเหลือทันทีเมื่อเด็กร้องขอ หรือเห็นว่าเด็กกำลังจะแย่” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “สอนให้ ไม่เปรียบเทียบชีวิตของตนเองกับผู้อื่น ให้มองคนที่ด้อยกว่า โดยเฉพาะความสำคัญในการเรียน ให้เห็นความสำคัญของการเรียน และสอนเสมอไม่ให้นักเรียนดูถูกตนเอง” ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “เห็นคุณค่าในตนเองเมื่อเพื่อนยอมรับ และเมื่อรู้สึกมีค่าก็จะพัฒนาตนเอง ครูสนับสนุนให้พูดบ่อย ๆ และชื่นชมนักเรียนสม่ำเสมอ” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬาบ้นจักสีลัด กล่าวว่า “สอนในการเป็นผู้นำในการทำเป็นแบบอย่างในการฝึก อาทิเช่น เป็นผู้นำในกลุ่มในการวอร์มอัพ ในการสาธิตให้เพื่อนในกลุ่มได้เห็นและยอมรับ”

2.4 ผู้สอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาและครูผู้สอนได้มีการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความภูมิใจในตนเอง คือ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “สร้างนักกีฬาให้เกิดความภูมิใจในตนเองจากการเล่นกีฬา” และอีกคนกล่าวว่า “เมื่อตั้งเป้าหมายเพื่อการแข่งขัน ความภูมิใจเกิดจากการได้เหรียญรางวัล และสอนให้ยอมรับผลการแข่งขัน” ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “มีกิจกรรมเพื่อให้กล้าแสดงออก และเช่น ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน เมื่อแสดงเสร็จให้เพื่อนปรบมือชื่นชม สร้างแรงเสริม” ครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 กล่าวว่า “เมื่อนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม และสร้างผลงานของตนเอง จะเกิดความภูมิใจในตนเอง” ครูสอนรายวิชาเทคโนโลยีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “พูดชื่นชม เมื่อนักเรียนมีผลงาน และมีรางวัลเมื่อนักเรียนทำคะแนนได้สูงสุด” ครูสอน

รายวิชาภาษาไทยระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “เมื่อทำงานเสร็จให้นำเสนอผลงานนั้น ๆ เพื่อส่งเสริมความภูมิใจในตนเอง” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “กระตุ้นให้เขาไม่ดูถูกตนเอง สอนให้เขารู้จักตั้งเป้าหมายของตนเอง และแนะนำให้เขาบรรลุเป้าหมาย” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “กระตุ้นด้วยการเสริมแรงทางบวก เช่น การชมเชย การให้รางวัล การเพิ่มคะแนน เป็นต้น และเมื่อทำผิดไม่กอดันหรือไม่ดีเทียบ แต่จะแนะนำแทน” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “เวลาที่นักเรียนชนะในหารแข่งขัน หรือเล่นเกมในชั้นเรียนและชนะ ครูให้รางวัลในชั้นเรียน รวมถึงหน้าเสาธง” ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “เมื่อได้รับรางวัลก็จะประกาศและให้ท่านผอ. มอบเหรียญอีกครั้งหน้าเสาธง” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬาบ้านจ๊กสีลัด กล่าวว่า “การแสดงความสามารถในการลงปฏิบัติ เป็นผู้นำ หมุนเวียนจนครบ”

2.5 ผู้สอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาและครูผู้สอนได้มีการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความเป็นตัวของตัวเอง ครูจะมีวิธีการสอนที่หลากหลายแตกต่างกัน ได้แก่ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “เริ่มต้นจากการพูดคุย เพื่อให้กล้าพูด พยายามตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนอธิบาย สร้างภาวะผู้นำให้เกิดกับเด็ก” ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “มอบหมายงาน เช่น งานกลุ่มและให้ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน” ครูสอนรายวิชาเทคโนโลยีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “เปิดโอกาสซักถาม ให้นักเรียนตอบ เพื่อให้เขาพูดและแสดงความเป็นตัวของตัวเองออกมา มีกิจกรรม เช่น กิจกรรมรักการอ่าน เล่นเกม เป็นต้น” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “เช่น กิจกรรมวันขึ้นปีใหม่ ให้เด็กแสดงความสามารถของตนเอง แสดงเต็มที่ แล้วแต่เด็ก” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “พาไปทัศนศึกษา หรือออกนอกสถานที่ จะเห็นตัวตนที่แท้จริงของเด็ก” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “หลักการสอน Active learning เพื่อให้รู้สึกอิสระมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น” ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความสามารถของตนเอง เช่น วันขึ้นปีใหม่ เมื่อปล่อยให้แสดงความสามารถของตนเองออกมา นักเรียนจะแสดงได้ดี” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬาบ้านจ๊กสีลัด กล่าวว่า “แสดงความถนัดในการฝึกปฏิบัติแต่ละครั้งให้เป็นอิสระ ใช้ความสามารถเต็มที่”

2.6 ผู้สอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาและครูผู้สอนได้มีการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเอง ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “นำศาสนาซึ่งทาง ทั้งศาสนาพุทธและอิสลาม ฝึกสมาธิ ตั้งกฎระเบียบให้นักเรียนทำตาม กฎ ถึงไม่ยอมทำก็ต้องอดทนเพราะคือระเบียบของสังคม” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “ส่งเสริมกิจกรรมกลุ่มให้สามารถทำงานเป็นกลุ่มให้ได้รู้จักควบคุมตนเอง” ครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3-6 กล่าวว่า “งานกลุ่ม จะก่อให้เกิดการทำงานที่เหลื่อมล้ำกัน บางคนทำเยอะ บางคนทำน้อย คนทำเยอะต้องสร้างความอดทนเมื่อพบเพื่อนไม่ช่วยงาน” ครูสอนรายวิชาเทคโนโลยีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “พูดให้ใจเย็น ๆ อย่าใจร้อน” ครูสอนรายวิชาภาษาไทยระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “ต้องสร้างหรือสอนให้รู้จักคุณธรรม จริยธรรม รักสุขภาพดี สร้างนิสัยใหม่โดยใช้จิตวิทยาจากครูเพื่อให้นักเรียนรู้จักข้อดี” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “ไม่ควรลงโทษเด็กเมื่อทำผิด แต่เรียกตักเตือนส่วนตัว เมื่อทำผิดชี้ทางว่าสิ่งนี้ไม่ดี” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “สอนให้รู้จักแยกแยะสิ่งดีหรือไม่ดี เรื่องไม่ดีอย่าทำ เรื่องดี ๆ ก็จะสนับสนุน” ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “พูดนอกรอบเพื่อให้นักเรียนรู้จักข้อดี รวมถึงมีผู้นำทางศาสนาช่วยพูดข่มใจ” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬาบ้นจักสีลัต กล่าวว่า “ฝึกความอดทน ฝึกการใช้ผ้าปิดหน้า ในการฝึกซ้อมในการทำกิจกรรมกับเพื่อนโดยใช้สัญญาในการควบคุม”

2.7 ผู้สอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาและครูผู้สอนได้มีการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมให้นักเรียนให้นักเรียนได้รู้จักการควบคุมอารมณ์ด้วยวิธีการที่หลากหลายและแตกต่างกัน ดังนี้ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “ขึ้นอยู่กับตัวนักเรียนและการแนะนำจากครู ที่ต้องตักเตือนทันทีเมื่อเห็นพฤติกรรมไม่พึงประสงค์” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “ตักเตือนนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์” ครูสอนรายวิชาเทคโนโลยีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “พูดให้เห็นผล ถึงสิ่งที่กระทำ บอกถึงข้อเสียเมื่อไม่สามารถควบคุมตนเองได้” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “สอนให้มีสติ ให้ควบคุมอารมณ์ให้ดี ชี้ให้เห็นถึงโทษจากผลของการใช้อารมณ์เป็นที่ตั้ง” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “วัยมัธยม คือ วัยรุ่นที่มีอารมณ์ฉุนเฉียวอยู่แล้ว และวัยนี้เชื่อใจและเชื่อเพื่อ เมื่อเด็กใช้อารมณ์จะให้เพื่อนช่วยพูดด้วย” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “ให้รู้จักตนเอง สอนให้สามารถระงับอารมณ์ได้ในสถานการณ์นั้น ๆ” ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “ในช่วงนักกีฬาใช้อารมณ์จะปล่อยให้เขาสงบสติ แล้วคุณนอกรอบ บ่งบอกถึงข้อเสียของการใช้อารมณ์ พูดสอนตักเตือนอย่าใช้อารมณ์” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชาที่ฟิสิกส์กล่าวว่า “ฝึกการใช้สมาธิ ก่อนฝึกและหลังฝึก”

2.8 ผู้สอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาและครูผู้สอนได้มีการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมจริยธรรมให้กับเด็กนักเรียน ได้แก่ ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา ทั้งศาสนาพุทธและ อิสลาม” ครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 กล่าวว่า “พูดจาอบรมให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อบรมตลอด โดยเฉพาะเรื่องการทิ้งขยะ” ครูสอนรายวิชาเทคโนโลยีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “อบรมสั่งสอนเรื่องการแสดงความเคารพครูบาอาจารย์” ครูสอนรายวิชาภาษาไทยระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “ก่อนเรียนสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “สอนอบรมให้กระทำแต่สิ่งดี ไม่ทำสิ่งไม่ดี หากกำลังจะเริ่มทำสิ่งไม่ดี ก็ให้เลิกคิดเลิกกระทำ” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “อบรมคุณธรรม จริยธรรมในห้องอยู่ตลอดเวลาอยู่แล้ว” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “ครูเน้นเรื่องจริยธรรมมาก ๆ การสอนให้เคารพครูบา อาจารย์ มีมารยาทต่อผู้ใหญ่” ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “อบรมคุณธรรมจริยธรรม เมื่อเสร็จสิ้นการฝึกสอน” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชาที่ฟิสิกส์กล่าวว่า “ปลูกฝังการมีน้ำใจต่อผู้แข่งขันต่อเพื่อนร่วมกิจกรรมแต่ละครั้ง”

สรุป คือ ผู้สอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาและครูผู้สอนได้มีการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงเอกลักษณ์ที่โดดเด่นในตนเองด้วยการจัดกิจกรรมให้นักเรียนกล้าแสดงออก มีการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเองด้วยการหมั่นพูดคุยให้นักเรียนตอบ เสริมแรงทางบวก จัดกิจกรรมการประกวดทางวิชาการ มีจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองและยอมรับจากผู้อื่น ด้วยการจัดกิจกรรมให้ทำงานร่วมกันทำงานกลุ่มเพื่อให้นักเรียนส่งเสริมคุณค่าและยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น มีการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความภูมิใจในตนเองด้วยการประกาศผลงานการแข่งขันของนักเรียนทั้งผลงานด้านวิชาการและผลงานกีฬาหน้าเสาธง พร้อมมีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความเป็นตัวของตัวเองด้วยวิธีการจัดกิจกรรม

ในวันสำคัญต่าง ๆ และมอบหมายให้นักเรียนจัดแสดงบนเวที ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเองด้วยการให้กำลังใจ พุดตักเตือน มีจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักการควบคุมอารมณ์ด้วยการสอนให้รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัยและตำหนิตนที่เมื่อนักกีฬาเริ่มใช้อารมณ์ในการแก้ปัญหา และมีจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมจริยธรรมให้กับเด็กนักเรียนด้วยการส่งเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาเด็กมุสลิมละหมาดวันศุกร์ เด็กพุทธเข้าวัดนั่งสมาธิควบคู่กับการอบรมในชั้นเรียน

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ได้ผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาและครูผู้สอนรายวิชาว่า ได้มีการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการเคารพและเชื่อฟังผู้ฝึกสอน ด้านการเคารพกฎ กติกา การแข่งขัน ด้านมีความซื่อสัตย์ ด้านมีความอดกลั้นยับยั้ง ชังใจ และด้านการเคารพและยอมรับความสามารถของคู่แข่ง ซึ่งมียุทธวิธีละเอียดในแต่ละด้านเป็นรายข้อ อธิบายได้ดังนี้

3.1 ด้านการเคารพและเชื่อฟังผู้ฝึกสอน ได้ผลการสัมภาษณ์รายด้านดังนี้

3.1.1 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเคารพและเชื่อฟังครูหรือผู้ฝึกสอนของครูผู้สอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาและครูผู้สอนรายวิชา ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “ครูจำเป็นต้องสั่งสอนให้เคารพและเชื่อฟังครู” ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “อบรมเรื่องการแสดงความเคารพ เคารพครูรวมทั้งเคารพเพื่อน สอนแบบมีกิจกรรมและข้อตกลงจะทำให้นักเรียนเคารพในกติกาและเชื่อฟังผู้ฝึกสอน” ทั้งครูสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 กล่าวว่า “บอกกล่าว สั่งสอนตลอด เมื่อพบผู้ที่อาวุโสกว่าให้แสดงความเคารพ” อีกครูสอนรายวิชาเทคโนโลยีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “อบรมเรื่องการแสดงความเคารพครูบา อาจารย์” ยังมีครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “ในคาบ Home room สอนให้รู้จักเคารพครูบา อาจารย์ เพราะเชื่อมั่นว่าหากเด็กรู้จักเคารพครูเขาจะรู้จักเคารพคนอื่นด้วย” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “เน้นย้ำหน้าที่นักเรียน ต้องเชื่อฟังครูให้มีความเคารพครู บาอาจารย์” ทั้งครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “ผู้ฝึกสอนกับนักเรียนโดยที่ผู้ฝึกสอนต้องให้ความรู้แบบใจแลกใจ สอนให้เคารพซึ่งกันและกัน ตั้งแต่ครู เพื่อน ศิษย์พี่ศิษย์น้อง” และครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬา

บันจี้กล้วยต๊อ กกล่าวว่า “เป็นแบบอย่างที่ดี ตรงต่อเวลาในการเข้าสอน และอบรมให้นักกีฬาตระหนักถึงความเคารพครูบาอาจารย์ แสดงความเคารพจากใจ ตั้งใจฟังคำสั่งสอน คำตักเตือน ขยันและตั้งใจฝึกซ้อม ทำตามคำสั่งผู้ฝึกสอน เพราะครูบาอาจารย์เป็นผู้มีความรู้ มีประสบการณ์ที่สามารถถ่ายทอดให้เราได้ สอนให้เคารพตลอดไปไม่ใช่แค่ในเวลาเรียน เวลาซ้อม สอนให้รู้จักต้มน้ำร้อน รู้คุณค่าของข้าวไม่ลืมคุณค่าของสิ่ง รวมทั้งสอนให้เคารพกรรมการในทุกสนามแข่งขัน สอนให้เคารพผู้ฝึกสอนจากชมรมอื่น ๆ ครูพรุ่นพี่ เพื่อน และสอนให้รู้จักให้เกียรติรุ่นน้องด้วย”

3.1.2 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความขยันและตั้งใจเรียนหรือตั้งใจฝึกซ้อมกีฬา ได้แก่ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “สร้างแรงจูงใจทางบวก เช่น คำชมเชย มอบคุณรางวัล เพื่อให้เกิดความสุขและเป็นผู้ตรงต่อเวลา เพื่อให้ได้สร้างวินัยต่อตนเอง” ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “ครูต้องขยันพูดคุยกับนักเรียน ให้กำลังใจนักเรียน ชื่นชมเพื่อให้เกิดความขยันมากขึ้น และการใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น การเปลี่ยนบรรยากาศเรียนนอกห้องเรียน หรือห้องคอม ทำให้นักเรียนอยากจะทำและมีความตั้งใจและสนใจมากขึ้น” ยังมีครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “พยายามชื่นชมนักเรียนเพื่อให้เกิดความรัก และเคารพครูอย่างถาวร ดูแลเอาใจใส่เด็ก เช่น พบนักเรียนมีความขี้เกียจในการเรียนได้เรียกพบคุยถามถึงเป้าหมายในชีวิต และแนะนำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยปราศจากความขี้เกียจ” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “เรียกเด็กที่ไม่ตั้งใจเรียนมาพูดคุย” และครูสอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬาบันจี้กล้วยต๊อ กล่าวว่า “การสอนแบบปลายเหตุ ยกตัวอย่างผู้ที่สำเร็จในด้านกีฬา ในด้านผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากความตั้งใจ หรือมุ่งมั่นในความขยัน พูดให้เข้าใจถึงความสำคัญของชีวิต เป้าหมายของชีวิต และการประสบความสำเร็จในชีวิตทั้งด้านวิชาการ และในด้านการเป็นนักกีฬา ให้นักเรียนได้ตระหนักว่าหากต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตจะต้องขยันตั้งใจเรียนและขยันฝึกซ้อมมากกว่าคนอื่นเป็น 2 เท่า และหากพบนักเรียนมีปัญหาด้านการเรียนหรือการฝึกซ้อมจะเรียกมาพูดคุยส่วนตัวเพื่อให้ทราบเหตุของปัญหา จะพูดคุยให้กำลังใจและยื่นความช่วยเหลือทันทีเมื่อนักกีฬาต้องการความช่วยเหลือ”

3.1.3 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย ด้วยวิธีการ คือ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “อบรมเรื่องวินัยโดยสอนขณะฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ เช่น ระเบียบทรงผม การแต่งกาย และตรวจความเรียบร้อยตั้งแต่หัวจรดเท้า ผม เล็บ เป็นต้น” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “การอบรมในช่วงกิจกรรม Home room และแนะแนว วางข้อตกลง ตามกฎ ระเบียบของโรงเรียน และคอบยอบรมให้ทำตาม กฎ ระเบียบอยู่เสมอ” ครูสอนรายวิชา คณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “สอนให้รู้จักแบ่งเวลา ส่งเสริมให้ทำในสิ่งที่ เป็นไปตาม กฎ ระเบียบของตนเอง ของโรงเรียน และของสังคม” ยังมีครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “ครูต้องรู้จักระเบียบวินัย เพื่อเป็นตัวอย่างให้ลูกศิษย์ ทำใ้ นักเรียนเห็นว่า ถ้ามีระเบียบจะได้ผลอย่างไร และถ้าไม่มีระเบียบจะได้ผลอย่างไร” ครูสอนรายวิชา ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “สอนให้รู้จักสิ่งถูกผิด เช่น ทรงผมต้องตัดตาม ระเบียบของโรงเรียน” และครูสอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬาบ้นจักสีลัด กล่าวว่า “จัด เวลา ต่อต่อเวลา เวลาเริ่มเรียน เวลาเริ่มฝึก เวลาค้นหาหนทางในการฝึกซ้อม และกล่าวชมเชยผู้มีวินัย และยกตัวอย่างผู้ที่สำเร็จจากการมีวินัย เน้นย้ำถึงผลดีของการเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย ไม่ใช่เพื่อแค่ การเล่นกีฬา แต่การเป็นผู้มีระเบียบวินัยจะเป็นผู้ที่เจริญ สังคมชื่นชม และเป็นที่ต้องการในสังคม”

3.1.4 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียน เป็นผู้ตรงต่อเวลา ด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “พูดเรื่องโทษของการมาสาย และครูต้องลงมาก่อนเวลาเพื่อเป็น ตัวอย่างที่ดี รวมทั้งตั้งกฎ กติกา ในการมาเร็วหรือเข้ากิจกรรมต่าง ๆ ให้ตรงต่อเวลาใครมาสายก็ ต้องทำโทษ” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “วางข้อตกลงใน การส่งงาน และวางบทลงโทษเมื่อไม่สามารถทำตามเป้าหมายที่ได้ตกลงกัน” ครูสอนรายวิชา ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “ตรงต่อเวลา ให้ได้รู้จักความสำคัญของเวลา หากไม่ส่งงานตามกำหนดจะโดนหักคะแนนทำให้เด็กเปลี่ยนแปลงตนเองได้” ครูสอนรายวิชาสุข ศึกษาศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “ถ้าเกิดการแข่งขันแล้วมีนักเรียนไม่ ฝึกซ้อม เรียกตักเตือน ครั้งต่อไปขู่มไม่ให้เข้าร่วมการแข่งขัน วางบทลงโทษเมื่อมาฝึกซ้อมไม่ตรงต่อ เวลา เช่น ทำความสะอาดห้องน้ำ” และครูสอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬาบ้นจักสีลัด กล่าวว่า “เป็นแบบอย่างที่ดี ให้กับนักเรียนนักกีฬา ต้องเข้าใจวิถีชีวิตปรับการเป็นอยู่ทางวัฒนธรรม และสังคม ณ ปัจจุบัน พูดให้เข้าใจถึงผลดีของการเป็นผู้ตรงต่อเวลา สำคัญที่สุดจะไม่ทำให้เกิด ความเดือดร้อนต่อผู้อื่น สอนให้เข้าใจความสำคัญของเวลา บอกว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความเมื่อใช้ไปแล้ว ไม่สามารถยืมเวลากลับมาใช้ได้ และสอนให้ทำการละหมาดตามหลักศาสนาอิสลามให้ตรงต่อ เวลา คือ วันละ 5 เวลา เพื่อฝึกพื้นฐานการเป็นผู้รู้จักตรงต่อเวลาของนักกีฬา”

3.1.5 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียน พร้อมรับการฝึกหนักและพร้อมยอมรับการอบรมตักเตือนจากครู ด้วยวิธีการ คือ ครูสอนรายวิชา

สุขศึกษาและพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “พูดคุยเรื่องเป้าหมายของกีฬ า เป้าหมายของการฝึกหนักคืออะไร ฝึกหนักเพื่ออะไร เพื่อพัฒนาตัวเองและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนปรับตัวไปตามขั้นตอน 1,2,3 แจ้งการฝึกซ้อมจากเบาไปหาหนัก” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “ปลูกฝังให้บรรลุเป้าหมาย ถึงจะเจองานหนักก็ให้อดทนเพื่อบรรลุเป้าหมาย” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “บอกให้รู้จักอดทน เน้นย้ำความสำคัญของความอดทน” ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “ดูร่างกายนักกีฬาก่อน หากร่างกายพร้อมก็ตักเตือน แต่บางคนไม่พร้อมก็ให้กำลังใจ” และครูสอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬ าบันจักสีลัด กล่าวว่า “ส่งเสริมเรื่องอุปกรณ์ การเตรียมความพร้อมก่อนเกิดการบาดเจ็บและหลังบาดเจ็บ อธิบายให้เข้าใจถึงการฝึกซ้อมที่นักกีฬารู้สึกว่าหนัก พยายามยกตัวอย่างนักกีฬ าโด่งดังและสำคัญของโลกถึงชัยชนะของทุกคนที่ได้มาย่อมแลกมาด้วยการฝึกซ้อมที่หนัก บอกให้อยากลำบากการซ้อมหนักแต่จงกลัวการซ้อมเบา สอนให้ออกทนฝ่าฟันกับความขี้เกียจของตนเองทั้งในเรื่องของการฝึกซ้อมและในด้านของการเรียน”

สรุปคือ ครูผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬ า ด้านการเคารพและเชื่อฟังผู้ฝึกสอนด้วยการอบรม สั่งสอนให้เคารพครู เป็นตัวอย่างที่ดีในการแสดงความเคารพผู้ใหญ่ ครูบาอาจารย์ สร้างแรงจูงใจทางบวก เช่น คำชมเชย หรือมอบคุณรางวัลให้นักเรียนที่มีความตั้งใจ มีความขยันในการเรียนหรือฝึกซ้อมกีฬ า โรงเรียนกีฬ าจังหวัดยะลาให้ความสำคัญและเข้มงวดเรื่องวินัย ด้วยการอบรมเรื่องวินัยในขณะที่ฝึกซ้อม ระเบียบทรงผม การแต่งกาย ครูเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องวินัย การตรงต่อเวลา วางกฎ กติกา และบทลงโทษกับผู้ไม่ตรงต่อเวลา และครูบอกเป้าหมายของการไปสู่ความสำเร็จของนักกีฬ า แจ้งโปรแกรมการฝึกซ้อม ตารางการแข่งขัน ยกตัวอย่างนักกีฬ าที่ประสบความสำเร็จโดยเฉพาะนักกีฬารุ่นพี่โรงเรียนกีฬ าเพื่อให้นักเรียนพร้อมรับการฝึกหนัก

3.2 ด้านการเคารพ กฎ กติกา การแข่งขัน ได้ผลการสัมภาษณ์รายด้าน ดังนี้

3.2.1 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งใจศึกษา หาความรู้เรื่องกฎ กติกาการแข่งขัน ด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย ได้แก่ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “แนะนำให้นักเรียนศึกษาสร้างบรรยากาศการแข่งขันเพื่ออธิบายกติกา” ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “การเป็นผู้ฝึกสอนของทุกชนิดกีฬ าต้องเห็นความสำคัญ กฎ กติกา

เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ กฎ การแข่งขันและต้องจัดการแข่งขันกีฬาแล้วให้นักเรียนเป็นผู้ตัดสิน เพื่อเป็นการเรียนรู้และประสบการณ์จริง” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “นักเรียนต้องเข้าใจในกติกา เช่น เล่นเกมคณิตศาสตร์ และอธิบายผลของการชนะพยายามชี้ให้เห็นทั้งข้อดีของการแพ้ และการชนะ สอนให้มีความสุขในการเล่นกีฬา เพื่อเมื่อมีความสุขจะเล่นได้ตาม กฎ กติกา เช่น เกมคณิตศาสตร์” ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “ให้ศึกษาจากสื่ออินเทอร์เน็ต และเปิดวิดีโอแล้วอธิบายกฎ กติกาการแข่งขันบอกกฎ กติกา มารยาทในแต่ละชนิดกีฬา หมั่นพูดถึงความมีน้ำใจนักกีฬา และพยายามสอนเน้นย้ำเรื่องกติกา มารยาท” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชาที่ฟานจักสีลัด กล่าวว่า “อธิบาย ส่งเสริมจากอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีเรื่องใหม่ ๆ ตามสถานการณ์ให้ทันต่อเหตุการณ์ รวมไปถึงจัดการแข่งขันในทีมเพื่อให้ความรู้เรื่องกฎ กติกาการแข่งขัน”

3.2.2 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนยอมรับเพื่อปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของโรงเรียน ด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย ได้แก่ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “การสอนให้นักกีฬาทำตามกฎ ระเบียบโรงเรียน ต้องอธิบายเหตุผลของ กฎ ให้นักเรียนเข้าใจทุกครั้ง พูดคุยกับนักกีฬาถึง กฎ ระเบียบของโรงเรียนบ่อย ๆ” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “ตั้งกฎของการมาสาย เช่น ครั้งแรกตักเตือน ครั้งต่อไปหักคะแนน และหักเพิ่มขึ้น เพื่อให้รู้จัก กฎ ระเบียบ เป็นต้น” ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “กฎ ระเบียบของโรงเรียนกีฬามีหลายข้อ และเมื่อเป็นศิษย์เก่าโรงเรียนกีฬา จึงทราบความต้องการของนักกีฬา วางบทลงโทษเมื่อทำผิด” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชาที่ฟานจักสีลัด กล่าวว่า “อธิบายให้เข้าใจถึงความสำคัญของกฎ ระเบียบของโรงเรียน เช่น หากไม่มีกฎ ระเบียบก็ จะไม่สามารถควบคุมโรงเรียนให้สงบสุขได้ และเน้นย้ำให้นักเรียนทำตามกฎ ระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด”

3.2.3 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนยอมรับกติกาการแข่งขัน ด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย ได้แก่ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “การเคารพ กฎ กติกา การแข่งขัน ถือเป็นสิ่งจำเป็น ต้องยึดกฎกติกาการแข่งขัน และเมื่อนักกีฬาทราบกฎ กติกา การแข่งขัน ก็จะสามารถนำไปใช้ในการแข่งขันได้อย่างเหมาะสม ไม่สอนให้ทำผิดกติกา หรือว่าวิธีอื่นที่นอกกติกาเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จในการแข่งขัน” ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “สำคัญที่ผู้ฝึกสอนที่ต้องปลูกฝังตั้งแต่แรกพบเจอกัน อธิบายถึงมุมมองของผู้ตัดสิน ยอมรับการตัดสินของ

กรรมการ สอนให้นักกีฬามีการควบคุมอารมณ์ของตนเอง และให้รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “เมื่อพบนักเรียนละเมิดกติกาการแข่งขัน เรียงนักกีฬามาตักเตือนและชี้แนะผลเสียที่อาจเกิดขึ้น” ครูสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 กล่าวว่า “ห้ามนักเรียนไม่ให้อัดกติกาก ตักเตือนให้มีน้ำใจนักกีฬา และให้เคารพกติกาเป็นที่ตั้ง” ครูสอนรายวิชาเทคโนโลยีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “ให้ความรู้เกี่ยวกับการเคารพกติกาการแข่งขัน” ครูสอนรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “สอนให้ยอมรับกฎ กติกา การแข่งขัน” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “บอกเสมอเมื่อเวลาเข้าเล่นการแข่งขันควรเล่นตามกฎ กติกา การแข่งขัน ให้ยอมรับการตัดสินของกรรมการ” ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “ถามถึงเหตุผลของการไม่ยอมรับคำตัดสินของกรรมการ สอนให้รู้จัก รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ทำหน้าที่นักกีฬาปฏิบัติตามกฎ กติกาการแข่งขันอย่างเคร่งครัด” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬาบ้นจักสีลัด กล่าวว่า “อธิบายให้นักเรียนเข้าใจกติกาการแข่งขันก่อน และบอกถึงโทษของการไม่ทำตามกฎ กติกาการแข่งขัน เช่น หากทำผิดกฎ อาจเกิดอันตรายในการแข่งขันได้ เมื่อนักกีฬาเข้าใจ นักกีฬาก็จะยอมรับกติกาการแข่งขัน จนสามารถแข่งขันได้อย่างปลอดภัย”

3.2.4 มีจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนแนะนำกติกาการแข่งขันต่อผู้อื่น ได้แก่ ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “อันดับแรกต้องสอนให้เด็กรู้จักกติกา ก่อน และใช้วิธีที่สอนน้องใน กฎ กติกาการแข่งขันต่าง ๆ แต่ถ้าวุ่นพี่บอกผิดผู้ฝึกสอนควรให้คำแนะนำทันที ” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬาบ้นจักสีลัด กล่าวว่า “อธิบายกติกาให้นักกีฬาเข้าใจ และจัดทำแบบฝึกหัดเรื่องกติกาบ้นจักสีลัดให้นักเรียนทำ รวมถึงเมื่อจัดการแข่งขันในทีมก็จัดนักกีฬาทำหน้าที่เป็นกรรมการเพื่อให้เข้าใจกติกา สร้างสถานการณ์การทำผิดกติกาเพื่อให้นักกีฬาวิเคราะห์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักกีฬาในการให้คะแนนของกรรมการ เช่น เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันแต่ละรายการก็จะมานั่งแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องการให้คะแนนของกรรมการ เป็นต้น รวมถึงเมื่อมีนักกีฬาน้องใหม่เข้ามาศึกษาก็จัดให้พี่อธิบายกติกาให้น้องเข้าใจ แบบนี้นักกีฬาสามารถแนะนำกติกาการแข่งขันต่อผู้อื่นได้อย่างแน่นอน”

3.2.5 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปกป้องความยุติธรรมในการแข่งขัน ด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย ได้แก่ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “ในการแข่งขันแต่ละแมท หากเห็นสิ่งยุติธรรมในการแข่งขัน ทำการปกป้องด้วยการประท้วงได้ สอนให้รู้แพ้ รู้ชนะ ให้อภัย สอนให้ยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสิน อย่าให้นักกีฬาคิดว่าตัวเองถูกเสมอไป” ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 2 กล่าวว่า “ปกป้องอยุธยาธรรม ด้วยการให้มองการแข่งขันจากผู้อื่น แล้วให้ย้อนกลับมาดูตนเอง หากกระทำความผิดจะทำให้เป็นอย่างไร เน้นย้ำสอบถามว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมหรือไม่ หากมองเห็นว่าไม่เหมาะสมก็ห้ามปฏิบัติ และเมื่อเจอนักกีฬาไม่โปร่งใสหรือแอบกระทำความผิด จะเรียกมาคุยส่วนตัวว่าสิ่งที่กระทำเมื่อก็ครูเห็น และตักเตือนอย่าทำอีก” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชาที่ฟิสิกส์กล่าวว่า “ไม่สอนนักกีฬาในเรื่องการตักตักในการแข่งขัน สอนให้เป็นผู้ซื่อตรง และสอนให้คัดค้านทันทีเมื่อพบการกระทำที่ไม่เป็นธรรม เช่น พบนักกีฬาอายุไม่เข้าเกณฑ์การแข่งขันก็จะแจ้งให้ฝ่ายเทคนิคทราบเพื่อไม่ให้สิทธิ์นักกีฬาคคนนั้นแข่งขัน เป็นต้น”

สรุปคือ ครูมีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพ กฎ กติกาการแข่งขันด้วยการให้นักเรียนสร้างบรรยากาศการแข่งขันแล้วอธิบายกติกา เล่นเกมในชั้นเรียนพร้อมวางกฎ กติกา การแข่งขัน เปิดวิถีโอกาสการแข่งขันแล้วอธิบายกฎ กติกาการแข่งขัน จัดการแข่งขันในทีมให้นักกีฬามีบทบาททุกคนด้วยการเป็นนักกีฬา เป็นพี่เลี้ยง เป็นกรรมการ เน้นย้ำให้นักเรียนทำตามกฎ ระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด ตักเตือนอบรม สั่งสอนให้ยอมรับคำตัดสินของกรรมการ จัดให้พี่บอกร้อง สอนน้องในเรื่อง กฎ กติกาการแข่งขัน เพื่อส่งเสริมรุ่นพี่รู้จักการแนะนำกติกาการแข่งขันต่อผู้อื่น และในการแข่งขันแต่ละรายการ หากเจอสิ่งอยุธยาธรรมในการแข่งขัน ทำการปกป้องด้วยการประท้วง สอนให้เป็นผู้ซื่อตรง ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปกป้องความอยุธยาธรรมในการแข่งขันได้

3.3 ด้านมีความซื่อสัตย์ ได้ผลการสัมภาษณ์รายด้าน ดังนี้

3.3.1 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเน้นความถูกต้องและความจริงทั้งก่อน ระหว่างและหลังการแข่งขัน ได้แก่ ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “ต้องสอนให้นักกีฬายอมรับความจริงจากผู้ตัดสินในการแข่งขันและหลังแข่งขัน สอนให้นักกีฬา รู้จักกติกาและมารยาท นอกเหนือจากกติกาแล้วจะไม่สอนให้หาวิธีการในการกระทำที่ผิดกติกา” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชาที่ฟิสิกส์กล่าวว่า “สอนเสมอให้นักกีฬา รู้จักยอมรับความจริง หากฝึกซ้อมไม่เต็มที่ก็ให้ยอมรับความจริงว่าไม่ควรลงแข่งขัน หรือถ้าหากต้องการลงแข่งขันก็ให้ยอมรับผลการแข่งขัน และเมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันไม่ว่าผลจะแพ้หรือชนะก็จะสอนให้ยอมรับความจริงและนำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป”

3.3.2 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการแข่งขัน ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “สอนให้ตระหนัก ว่าอย่างน้อยจะต้องบอกให้นักกีฬาแต่ละคนต่าง

จิตต่างใจ สอนให้เข้าใจความซื่อสัตย์ต่อตนเอง เช่น ความรับผิดชอบต่อเวลา งานที่ได้รับมอบหมาย ซื่อสัตย์ต่อชนิดกีฬาที่ตนเองลงเล่น ซื่อสัตย์ต่อโค้ช ต่อเพื่อนร่วมทีม ผู้ฝึกสอนต้องคอยหมั่นตักเตือนอยู่ตลอดเวลา” และอีกคนกล่าวว่า “บอกเป้าหมายของการฝึกซ้อม ซึ่งถ้าไม่มีความซื่อสัตย์ในการฝึกซ้อม ก็จะไม่บรรลุเป้าหมาย” ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “สอนให้มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้รู้ชนะ รู้ภัย สอนให้ยอมรับความจริงใจ ความตรงไปตรงมา พร้อมด้วยความประพฤติตัว ตลอดจนห้ามโกหก จนก่อให้เกิดความซื่อสัตย์ในการแข่งขัน” ครูสอนรายวิชาเทคโนโลยีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “สอนให้มีความจริงใจต่อผู้อื่น อยู่ด้วยกันก็ให้มีความซื่อสัตย์ต่อกัน” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “สอนให้เข้าใจว่า ความซื่อสัตย์เป็นสิ่งที่ดี เช่น การลอกการบ้าน สอนให้รู้ว่า การลอกข้อสอบถือว่าไม่ซื่อสัตย์ เป็นสิ่งไม่ดี” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “ความซื่อสัตย์มีหลายด้าน ปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “ความซื่อสัตย์เป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับชีวิตเรา ปลูกฝังความซื่อสัตย์” ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “เด็กต้องรู้จักแพ้ ชนะ ภัย เมื่อขัดเกลาสิ่งนี้ได้แล้ว ความซื่อสัตย์จะตามมาแน่นอนอย่าไม่มุ่งหวังชัยชนะอย่างเดียว” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬาบ้นจักสีลัด กล่าวว่า “สอนให้ตระหนักถึงความสำคัญของความซื่อสัตย์ พูดให้ฟังเสมอว่า ชัยชนะที่ปราศจากความซื่อสัตย์ย่อมไม่ถาวร การฝึกซ้อมก็เช่นกันหากนักกีฬาผู้ก็จะไม่เกิดความแข็งแรงอย่างถาวรเช่นกัน”

3.3.3 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนไม่คดโกง ด้วยวิธีการของครูที่หลากหลาย คือ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “สอนให้นักกีฬารู้ถึงการเป็นนักกีฬาที่ดี เป็นอย่างไร ยอมรับการตัดสิน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย และการเป็นผู้ชนะที่ดี” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “พบกรณีลักขโมย มีการแจ้งผู้ปกครองให้ทราบ ทั้งเรียกนักเรียนอบรม ตักเตือนสั่งสอน” ครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 กล่าวว่า “พบกรณีลอกข้อสอบ เรียกตักเตือนทันที วางบทลงโทษ เช่น หักคะแนน” ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “แนะนำถึงข้อดีข้อเสียของการคดโกง ให้นักเรียนมองคู่แข่งเป็นเพื่อน แข่งขันอย่างเป็นมิตร จะช่วยให้นักเรียนไม่คิดคดโกง และบอกให้เห็นถึงโทษของการคดโกง เช่น เมื่อโกงแล้วโดนจับได้ก็จะอับอายขายหน้า จนเกิดความไม่มั่นใจในการแข่งขัน” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬาบ้นจักสีลัด กล่าวว่า “สอนให้เห็นโทษของการเป็นผู้คดโกง สอน

ไม่ให้คิดคดโกงการแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็นการขังน้ำหนัก หรือการสวมอุปกรณ์ป้องกันที่อาจทำร้ายคู่แข่ง ไม่ฝึกรัดข้อเท้าที่ผิดกติกาโดยสิ้นเชิง”

3.3.4 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนไม่คิดปฏิบัตินอกกติกาการแข่งขัน ได้แก่ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “สอนให้นักกีฬายอมรับความจริงให้ได้ว่าเราแพ้ต้องยอมรับว่าแพ้ แพ้เพราะอะไร แล้วนักกีฬาจะไม่เล่นนอกกติกาการแข่งขันแน่นอน” ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชาที่ฟิฟตันจ๊กลีต กล่าวว่า “เรื่องนี้สำคัญมาก เนื่องจากพบเห็นบ่อยครั้งในกีฬาฟิฟตันจ๊กลีตที่นักกีฬาปฏิบัตินอกกติกาการแข่งขัน และทุกครั้งที่พบเห็นจะสอนนักกีฬาทันทีว่าเป็นการกระทำที่ไม่มีน้ำใจ นักกีฬา คิดปฏิบัตินอกกฎ กติกา การแข่งขันมักเป็นนักกีฬาที่แพ้ ไม่สมควรเป็นนักกีฬา”

3.3.5 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนไม่คิดร้ายต่อคู่แข่ง ด้วยกาย วาจา ใจ ได้แก่ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “ต้องสอนนักกีฬาแต่ละชนิดกีฬา การแข่งขัน กฎ กติกา ก็ไม่เหมือนกัน บางกีฬาต้องปะทะอย่างรุนแรง บางกีฬาไม่ปะทะ บางกีฬาปะทะแต่ไม่หนัก แล้วก็ต้องยอมรับตัวเองว่าแพ้” ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “ฝึกให้เขามีสมาธิ และสติ แม้จะโกรธอย่างไรก็ต้องไม่แสดงกิริยาด้านลบออกมา” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชาที่ฟิฟตันจ๊กลีต กล่าวว่า “สอนให้ยอมรับความจริง รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย เน้นย้ำถึงข้อห้ามในการลงแข่งขัน คือ ห้ามเยาะเย้ยคู่แข่ง ห้ามทะเลาะวิวาทกับผู้ชม หรือกองเชียร์ฝ่ายตรงกันข้าม ห้ามถกเถียงกรรมการหรือแสดงกิริยาไม่เหมาะสมต่อกรรมการ และสอนให้แสดงความเคารพต่อกรรมการ ต่อคู่แข่ง ต่อผู้ฝึกสอนของคู่แข่ง และให้มีความเป็นมิตรต่อกองเชียร์และผู้ชมขอบสนามด้วยความบริสุทธิ์ใจ”

สรุปได้ว่า ครูมีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีน้ำใจ นักกีฬาด้านมีความซื่อสัตย์ เน้นความถูกต้องและความจริงทั้งก่อน ระหว่างและหลังการแข่งขัน หากฝึกรัดข้อเท้าไม่เต็มที่ให้ยอมรับความจริงไม่ควรลงสนามแข่งขัน เมื่อลงแข่งขันก็พร้อมยอมรับผลการแข่งขัน ไม่ว่าจะแพ้หรือชนะก็ต้องนำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแก้ไข บอกเป้าหมายของการฝึกรัดข้อเท้า หากไม่มีความซื่อสัตย์ในการฝึกรัดข้อเท้าจะไม่บรรลุเป้าหมาย ให้มีความจริงใจต่อผู้อื่นมีความซื่อสัตย์ต่อกัน แนะนำข้อเสียของการคดโกง ไม่คิดปฏิบัตินอกกติกาการแข่งขัน เน้นย้ำถึงการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ห้ามเยาะเย้ยคู่แข่ง ห้ามทะเลาะวิวาทกับผู้ชม ไม่ถกเถียงกรรมการหรือแสดงกิริยาไม่เหมาะสมต่อกรรมการและสอนให้แสดงความเคารพต่อกรรมการ ต่อคู่แข่ง ต่อผู้ฝึกสอนของคู่แข่ง และให้มีความเป็นมิตรต่อกองเชียร์และผู้ชมขอบสนามด้วยความบริสุทธิ์ใจ

3.4 ด้านการมีความอดกลั้น ยับยั้ง ชั่งใจ ได้ผลการสัมภาษณ์รายด้านดังนี้

3.4.1 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีความอดทน อดกลั้น ด้วยวิธีการ คือ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “ประสบการณ์จะช่วยสร้างสิ่งนี้ ผู้ฝึกสอนต้องปลูกฝังทุกวัน และหากเกิดขึ้นจริง(การทะเลาะวิวาท) ต้องแนะนำให้มีสติ และชี้แจงผลที่เกิดขึ้น” ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “ความอดทน อดกลั้น ถือเป็นสิ่งสำคัญของนักกีฬา ต้องสอนว่าถ้าคู่ต่อสู้ทำเกินกว่าเหตุแต่เราเอากลับด้วยผลการแข่งขัน” ครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 กล่าวว่า “หากพบพฤติกรรมไม่เหมาะสมเรียกชกถามตักเตือนทันที บอกกล่าวให้ใจเย็น พูดถึงข้อเสียที่อาจได้รับเมื่อขาดความอดทน สอนให้รู้จักยับยั้งชั่งใจ” ครูสอนรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “สอนให้รู้จัก รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย” ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “สอนให้เก็บพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ สอนให้รู้จักอดทน อดกลั้น ให้อุ่นใจช่วยอบรมร่วมด้วย และฝึกให้เด็กนั่งสมาธิ สัปดาห์ละ 2 ครั้งหลังการฝึกซ้อม” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชาที่ฟิฟ้านักสกีลัด กล่าวว่า “สอนให้อดทนกับการซ้อม กับการทำตามกฎ ระเบียบโรงเรียนแม้ไม่ชอบใจก็ต้องอดทน และพูดให้กำลังใจกับนักกีฬาที่ประสบปัญหาความยากลำบากในชีวิต พูดให้เขาอดทน เข้มแข็ง แม้เจอเรื่องไม่พอใจก็จะสอนให้อดทน อดกลั้นไว้ก่อนอย่าว่าวาม”

3.4.2 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักยับยั้งชั่งใจ และควบคุมอารมณ์ ด้วยวิธีการ คือ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “อธิบายให้เข้าใจในลักษณะของความก้าวร้าวที่เกิดขึ้นมีกระบวนการต่าง ๆ ซึ่งถ้าก้าวร้าวรุนแรงในกติกา ต้องใช้กติกายุติความก้าวร้าว แต่หากก้าวร้าวในขณะฝึกซ้อม ต้องเป็นผู้ฝึกสอนเข้าตักเตือน และวางบทลงโทษแต่ไม่ควรเป็นการลงโทษที่หนักเกินไป เปลี่ยนเป็น จิตอาสาพัฒนาชุมชนแทน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อทีม ทำให้เห็นถึงข้อดีของของทีม เมื่อนักกีฬาลดความก้าวร้าวลงจะส่งผลกระทบต่อทีม” ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “ให้นักกีฬาแต่ละชนิดกีฬานั่งสมาธิเยอะ ๆ เพื่อควบคุมจิตใจตัวเองให้ได้ 1 คนอารมณ์ร้อน อีก 1 คนต้องใจเย็น” ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “บอกกล่าวตักเตือน พูดให้เข้าใจในเรื่องของการ เอาใจเขามาใส่ใจเรา เมื่อเจอเหตุการณ์เช่นนี้ด้วยจะรู้สึกอย่างไร” ครูสอนรายวิชาเทคโนโลยีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “เมื่อพบนักเรียนใช้อารมณ์จะเรียกมาตักเตือน บอกให้เข้าใจถึงข้อเสียของการใช้อารมณ์” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชาที่ฟิฟ้านัก

สีลัต กล่าวว่า “สอนให้เข้าใจถึงโทษของการใช้อารมณ์ในการตัดสินปัญหา ให้นั่งสมาธิเพื่อมองตัวเองหรือนึกถึงผู้ที่ชอบใช้อารมณ์ในการแก้ปัญหาว่าจะเกิดผลดีหรือผลเสียอย่างไร และเมื่อเจอนักกีฬาใช้อารมณ์เรียกมาตักเตือนทันที”

3.4.3 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถควบคุมสติตนเองได้ ไม่แสดงพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ ด้วยวิธีการ คือ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “เมื่อเจอเด็กใจร้อน อาฆาตในระหว่างแข่งขัน ต้องเรียกนักกีฬาออกมาตักเตือนก่อน อยู่ที่ตัวนักเรียนและผู้ฝึกสอนในการตักเตือน ต้องเข้าใจความแตกต่างด้านพัฒนาการด้านอารมณ์ที่แตกต่างกัน ต้องเน้นการพูดคุยการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “สอนให้รู้จักควบคุมสติ ควบคุมได้ก็เป็นผลดีต่อเรา” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กล่าวว่า “เมื่อพบพฤติกรรมไม่สามารถควบคุมตนเองเมื่อเล่นเกม คณิตศาสตร์จะยุติเกมที่เล่นทันที และตักเตือน” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬาปันจักสีลัต กล่าวว่า “สอนเสมอ ห้ามแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ทั้งในการแข่งขันและการดำเนินชีวิต นำเรื่องศาสนาเข้าอบรม ช่มใจและสอนให้รู้จักให้อภัยต่อผู้ที่ทำให้โกรธ หรือเสียใจ”

สรุปได้ว่า ครูมีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมส่งเสริมความมีน้ำใจ นักกีฬาด้านการมีความอดทน ยับยั้งชั่งใจ ด้วยการสอนให้มีสติ รุนพี่อบรมรุ่นน้อง ฝึกให้นั่งสมาธิ ใช้กติกายุติความก้าวร้าว วางบทลงโทษเมื่อแสดงความก้าวร้าวด้วยการนำนักเรียนร่วมกิจกรรมจิตอาสาพัฒนาชุมชน นำศาสนาเข้าร่วมอบรมช่มใจและสอนให้รู้จักให้อภัยต่อผู้ที่ทำให้โกรธหรือเสียใจ

3.5 ด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง ได้ผลการสัมภาษณ์รายด้าน ดังนี้

3.5.1 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนยอมรับความสามารถของคู่แข่งและรู้สึกยินดีต่อความสำเร็จของคู่แข่ง ด้วยวิธีการ คือ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “สอนให้รู้ว่า การยอมรับความสามารถของคู่แข่ง เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่ต้องมีในนักกีฬา ซึ่งนักกีฬาที่ยอมรับความพ่ายแพ้ ถือเป็นผู้ชนะ คือ ชนะในเรื่องของจิตใจเมื่อแพ้ถือว่ามีโอกาสแก้ตัว ยอมรับว่าคนที่ชนะเขามีการทำงานบ้าน มีการเตรียมทีม เตรียมผู้ฝึกสอนที่ดี ” และอีกคนกล่าวว่า “อบรมสั่งสอนให้ยอมรับผลของการแข่งขันและยอมรับความสามารถของคู่แข่ง” ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “การสอนให้นักกีฬายอมรับความสามารถของคู่แข่ง

คือ ให้นักกีฬายอมรับตัวเองก่อนว่าแพ้เพราะอะไร แต่คนที่ชนะก็ต้องไม่เยาะเย้ยผู้แพ้ และควรให้กำลังใจผู้แพ้” ครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 กล่าวว่า “สอนให้รู้จักแสดงความคิดเห็นเมื่อเพื่อนเรียนได้เกรดดีกว่า” ครูสอนรายวิชาเทคโนโลยีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “สอนเสมอให้ยอมรับความสามารถของเพื่อน” ครูสอนรายวิชาภาษาไทยระดับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “สอนเสมอให้ยอมรับความสามารถของคู่แข่ง” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 กล่าวว่า “พยายามชื่นชมเด็กในความสามารถของตน สอนให้เน้นหนักในเรื่องของความพยายามทำในสิ่งที่ตนเองคิดว่ายาก พยายามสอนให้ยอมรับความสามารถของเพื่อนที่เก่งกว่า และสอนให้พยายามเรียนให้เก่งได้เท่าเพื่อน” ครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นม.1-3 กล่าวว่า “ทุกครั้งที่เล่นเกมคณิตศาสตร์จะชื่นชม พร้อมให้เพื่อนปรบมือให้กับทีมที่ชนะ” ครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “เสร็จสิ้นจากการแข่งขัน ให้นักกีฬาเข้าไปแสดงความยินดีกับคู่แข่งเสมอ ด้วยความรู้สึกยินดีอย่างแท้จริง รวมทั้งให้ทำความเคารพผู้ฝึกสอนฝ่ายตรงข้ามด้วย” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬาบ้นจักสีลัต กล่าวว่า “สอนเสมอให้สร้างมิตรภาพให้อยู่เหนือชัยชนะ เมื่อสอนให้ยอมรับความจริง รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัยได้แล้ว นักกีฬาจะยอมรับความสามารถของคู่แข่งและรู้สึกยินดีกับความสำเร็จของคู่แข่งได้ด้วยความจริงใจ”

3.5.2 มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนให้เกียรติหรือให้กำลังใจต่อผู้แพ้ ด้วยวิธีการ คือ ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “การให้นักกีฬาให้เกียรติผู้อื่นหรือให้กำลังใจผู้แพ้ ต้องสอนว่าเราก็คงมีสิทธิ์ที่จะแพ้ได้ตลอดเวลา อย่าซ้ำเติมผู้แพ้ และให้กำลังใจพูดคุยในสิ่งดี ๆ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย วิเคราะห์ความบกพร่องในการแข่งขัน ตักเตือนเมื่อเห็นการล้อเลียนหลังจากการแข่งขัน” ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า “ส่วนใหญ่เด็กที่ฝึกซ้อมมาจะให้ความเคารพและให้เกียรติกันและกันตลอด นักเรียนจึงยอมรับความพ่ายแพ้ และยอมรับชัยชนะของคู่แข่งตลอดมาอยู่แล้ว รวมทั้งส่งเพื่อนเข้าไปปลอบใจ เพื่อให้นักกีฬายอมรับในความพ่ายแพ้ได้โดยไม่รู้สึกกดดัน และหลังจากการแข่งขันเสร็จสิ้นให้นักกีฬาเข้าไปแสดงน้ำใจ มิตรไมตรีของนักกีฬา เข้าไปร่วมแสดงความยินดีด้วยการถ่ายรูป” และครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬาบ้นจักสีลัต กล่าวว่า “สอนให้รู้จักมีใจเมตตา เมื่อเจอคู่แข่งที่อ่อนแอกว่าสอนให้ยื่นมือ หรืออ้อมแขน สอนให้แข่งขันด้วยลักษณะของการยิ้มแย้มแจ่มใส และเมื่อพบว่าคู่แข่งบาดเจ็บก็จะสอนให้ทำการช่วยเหลือหรือพุงออกจากสนาม และสอนให้หมั่นกล่าวขอโทษเมื่อกระทำผิดพลาดไป”

สรุปคือ ครูมีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีน้ำใจ นักกีฬาด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง ด้วยการสอนให้รู้ว่า การยอมรับความสามารถของคู่แข่งเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่ต้องมีในนักกีฬา การยอมรับความพ่ายแพ้ของตนเองได้ถือเป็นผู้ชนะ สอนให้นักกีฬาให้เกียรติผู้อื่นและให้กำลังใจผู้แพ้ หลังแข่งขันเสร็จสิ้นให้แสดงความเป็นมิตรไมตรีต่อคู่แข่ง ให้มีความเมตตา เมื่อเจอคู่แข่งที่อ่อนแอกว่าให้ยื่นมือหรืออ้อมแขน และสอนให้หมั่นกล่าวขอโทษเมื่อกระทำผิดพลาดไป

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์ข้อเสนอนแนะเพิ่มเติม

ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กล่าวว่า “ในความเป็นโรงเรียนกีฬา เด็กที่เราคัดสรรมาให้คุณลักษณะมีทักษะแยกเป็นชนิดกีฬาที่เราเปิดสอน ไปเสาะหาเพื่อนนักกีฬาดี ๆ ซึ่งเมื่อเราได้ตัวเข้ามา โค้ชแต่ละคนควรจะขัดเกลาหรือใส่อะไรก็ได้เข้าไปในตัวให้เขาเป็นไปตามเป้าหมายของเราตั้งไว้ในอุดมคตินักกีฬابันจี้ลัด 1 คน คุณต้องมีวินัย ใฝ่ความรู้ คู่คุณธรรม เป็นผู้นำ ถ้าเลิกการกีฬาตามระเบียบ คุณทำได้นะ จบเลยเราแทบจะไม่เหนื่อย เมื่อขึ้นไปทีนอนเขาจะจัดที่นอน จัดตารางเรียน ทุกอย่างเหล่านี้ เท่ากับว่าเด็กที่เข้ามาอยู่ที่เราเป็นการบ่มเพาะทีมชาติน้อย ๆ แล้ว กิน อยู่หลับนอนแทบไม่ต้องจ่ายสตังค์อะไร เสื้อผ้าอย่างดี มีธงติดอก ทุกอย่างเหมือนนักกีฬา 1 ทีม อยู่แต่ละโรงเรียนกีฬา รอที่จะไปทดสอบความสามารถในช่วงการแข่งขันกีฬาโรงเรียนกีฬา ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยเยาวชนแห่งชาติ กีฬาที่สมาคมเปิดแข่งขัน ถ้าเขาคิดได้ตรงนั้น โรงเรียนกีฬาแต่ละโรงเรียนจะอยู่ได้อย่างมีความสุขมาก สำคัญคือ ต้องเรียนหนังสือด้วย นักกีฬาที่ควบคู่กับการเรียนแล้วจะไปได้เร็ว”

ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กล่าวว่า “ผมว่าในการที่เคารพ ในการพัฒนาด้านจิตใจในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ก็ขึ้นอยู่กับผู้ฝึกสอนแต่ละชนิดกีฬาอยู่แล้ว ไม่ใช่ว่าฝึกให้คิดแต่จะเอาชนะนะ เมื่อแพ้ก็จะรับไม่ได้ ผู้ฝึกสอนต้องเน้นย้ำเรื่อง รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย อยากรู้อีกให้เด็กไปอบรมจิตวิทยา เพราะจิตวิทยาสำคัญ ไม่ว่าจะ เป็นในเรื่องของความเข้าใจคนอื่น ความเข้าใจตัวเอง การเข้าสังคม การร่วมช้อมกับทีมอื่น ไม่ใช่ช้อมกับทีมอื่นไม่ได้ แต่ช้อมกับเราได้”

ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้น ม.2 กล่าวว่า “ผู้ฝึกสอนต้องเข้าใจนักกีฬาของท่าน และสอนให้เคารพเชื่อฟังผู้ฝึกสอน ชยันช้อม ตั้งใจฝึกช้อม อยู่ในระเบียบ วินัย ตรงต่อเวลา พร้อมกับการฝึกที่หนักขึ้น และสอนให้รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย และ กฎ กติกาของนักกีฬานั้น ๆ ส่วนนักกีฬาที่ดี ต้องรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย รับฟังคำแนะนำของผู้อื่น คิดดี พุดดี และ

ต้องรู้จักความขยัน อดทน มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และต้องตั้งเป้าหมายชีวิตในเส้นทาง
นักกีฬา”

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่องสภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬابันจี้ลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพโดยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ฝึกสอนกีฬابันจี้ลัด ครู หัวหน้าฝ่ายพัฒนากีฬา หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา และการวิจัยเชิงสำรวจ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬابันจี้ลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬابันจี้ลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา
2. เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬابันจี้ลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา
3. เพื่อศึกษาความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬابันจี้ลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬابันจี้ลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อให้ทราบว่านักกีฬابันจี้ลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา มีสภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นอย่างไร เป็นข้อมูลนำผลการศึกษาไปพัฒนาลักษณะนิสัยและส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬาให้มีคุณลักษณะเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา และผลการศึกษสามารถเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรความมีน้ำใจนักกีฬาแก่ผู้ฝึกสอน หรือบุคคลที่สนใจทั่วไป

การกำหนดประชากร

1. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬابันจี้ลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ได้แก่ ผู้ฝึกสอนกีฬابันจี้ลัด ครู หัวหน้าฝ่ายพัฒนากีฬา หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา จำนวน 15 คน

2. นักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 45 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับกลุ่มตัวอย่าง
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นลงพื้นที่ ไปสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาโดยให้กลุ่มตัวอย่างเขียนบรรยายหรือพูดเพื่อให้ผู้วิจัยบันทึกเทปเสียงและนำไปถอดความ และเก็บแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา โดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บข้อมูลเอง
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ
5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา โดยในการสัมภาษณ์ทุกครั้งผู้วิจัยได้ทำการบันทึกเสียงและนำการบันทึกเสียงมาถอดความแบบคำต่อคำและพิมพ์ลงในโปรแกรม (word) เพื่อจัดทำข้อมูลให้พร้อมก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล แยกเป็น 2 ส่วน คือ แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร และแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชากีฬาบ้นจักสีลัด นำเสนอเป็นความเรียง

2. แบบสอบถามนักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่เป็นการแสดงค่าความถี่ของข้อมูลที่เก็บมาได้ โดยแสดงเป็นจำนวนและร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในนักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา มี 2 ข้อ คือ

ข้อ 2.1 ใช้ค่าเฉลี่ยของประชากรค่า (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
หาสภาพในการพัฒนาด้านจิตใจของนักกีฬา ใช้คำถามจำนวน 16 ข้อ โดยมีระดับมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับ

ข้อ 2.2 ใช้ค่าเฉลี่ยของประชากรค่า (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
หาความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ จำนวน 15 ข้อ โดยมีระดับมาตราส่วนประมาณค่า 5
ระดับ

ตอนที่ 3 ใช้ค่าเฉลี่ยของประชากรค่า (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
หาค่าความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬابันจักส์ลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัด
ยะลา คำถามจำนวน 25 ข้อ โดยมีระดับมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมมีลักษณะเป็นคำถามแบบ
ปลายเปิดนำเสนอเป็นความเรียง

3. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis) คือ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่อิสระต่อกัน หรือหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2
ชุด แบ่งออกเป็น 5 ข้อ คือ

3.1 ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการพัฒนาด้าน
จิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอน

3.2 ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการพัฒนาด้าน
จิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพกฎ กติกา การ
แข่งขัน

3.3 ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการพัฒนาด้าน
จิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์

3.4 ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการพัฒนาด้าน
จิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความอดกลั้น ยับยั้ง ชั่งใจ

3.5 ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในการพัฒนาด้าน
จิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพหรือยอมรับ
ความสามารถของคู่แข่ง

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สรุปแบบสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬานักกีฬาบัณฑิตวิทยาลัยระยะลา และสรุปผลการวิเคราะห์แบบสอบถามนักกีฬา ออกเป็น 3 ข้อ คือ

- 1.สรุปแบบสัมภาษณ์เชิงลึก
- 2.สรุปแบบสอบถามนักกีฬา
- 3.ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอนุมาน รายละเอียดดังนี้

- 1.สรุปแบบสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ผู้บริหาร 3 คน และครูผู้สอน 12 คน

1.1 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริหาร

สัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา นายยงยุทธ ใหม่เสน กับผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬานายบุสทธิ์ นิสะมะแอ และสัมภาษณ์ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการนางสาวสาวิณี พันธุ์รัตน์

ตอนที่ 2 การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการการพัฒนาด้านจิตใจ

ผู้บริหารมีการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการพัฒนาจิตใจ โดยเน้นไปในเรื่องการจัดการเรียนการสอนที่สอดแทรกการพัฒนาด้านจิตใจ เช่น กิจกรรมสร้างคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนให้มีความกล้าแสดงออก เพื่อให้เกิดความมั่นใจในตนเอง จัดกิจกรรมให้ตรงตามยุทธศาสตร์ขอมหาวิทยาลัยแห่งชาติเพื่อพัฒนานักกีฬาให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ตอนที่ 3 การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา

ผู้บริหารมีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้วยการเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา คือ ปรัชญาหลักของโรงเรียน มีเพลงมาร์ชประจำของโรงเรียนซึ่งเนื้อเพลงจะเขียนถึงความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และกำกับติดตามผลการสอนจากผู้ฝึกสอนและครูให้เน้นย้ำอบรมสั่งสอนนักเรียนให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาอย่างสม่ำเสมอ

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้บริหาร ร.ร. กล่าวว่า บางกิจกรรมที่ดำเนินการจะสามารถบูรณาการได้ 2 ประเด็น เช่น กิจกรรมหรือโครงการเพื่อให้เด็กมีจิตใจที่เข้มแข็ง มีเอกลักษณ์ของตนเอง กล้าแสดงออก นำมาบูรณาการหรือสอดแทรกในกิจกรรมอบรม คุณธรรม จริยธรรม เพราะมองภาพรวมแล้วจะครอบคลุมทั้ง 2 ประเด็น

ผู้ช่วยผู้อำนวยการกล่าวแนะว่า คำถามวิจัยครอบคลุมบริบทโรงเรียนอยู่แล้ว เพราะโรงเรียนมีเป้าหมายสูงสุดเพื่อความเป็นเลิศ นักกีฬาที่ความสามารถพิเศษควบคู่กับการเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ต้องมีความอดทนอดกลั้นต้องเคารพกฎ กติกา แต่อยากให้ผู้วิจัยทำการวิจัยเพิ่มในเรื่องของการเตรียมนักกีฬาก่อนแข่งขัน และจิตวิทยานักกีฬา

1.2 แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนกีฬาปันจักสีลัด และครูสอนรายวิชา 12 ท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของคุณ

สัมภาษณ์ครูสอนรายวิชาปันจักสีลัด ครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาทั้งตอนต้นและตอนปลาย ครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ครูสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ ครูสอนรายวิชาเทคโนโลยี ครูสอนรายวิชาภาษาไทย และครูสอนรายวิชาคณิตศาสตร์

ตอนที่ 2 การจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจ

ครูผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาด้านจิตใจ คือ ด้านการส่งเสริมให้นักเรียนแสดงเอกลักษณ์ในตนเองส่วนใหญ่ใช้วิธีสนับสนุนให้กล้าแสดงออก พูดหน้าชั้นเรียนหน้าเสาธง ส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองส่วนใหญ่ใช้วิธีการหมั่นพูดคุยให้นักเรียนตอบ เสริมแรงทางบวก จัดกิจกรรมการประกวดทางวิชาการ ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองและยอมรับจากผู้อื่น ใช้วิธีจัดกิจกรรมหรือให้ทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนรู้จักส่งเสริมคุณค่าและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความภูมิใจในตนเองส่วนใหญ่ใช้วิธีการประกาศผลงานนักเรียนทั้งผลงานทางการแข่งขันกีฬาและผลงานการแข่งขันทางวิชาการหน้าเสาธงทุกครั้ง ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความเป็นตัวของตัวเอง ด้วยการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ และกระตุ้นให้นักเรียนจัดการแสดงบนเวที ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเองด้วยวิธีการอบรม สั่งสอน อย่างสม่ำเสมอและฝึกนักเรียนให้นั่งสมาธิ และจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมจริยธรรมให้กับเด็กนักเรียนด้วยวิธีการจัดกิจกรรมทางศาสนาทั้งนักเรียนศาสนาพุทธและอิสลามควบคู่กับการอบรมสั่งสอนในชั้นเรียน

ตอนที่ 3 การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน หรือจัดกิจกรรมการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา

ครูผู้สอนได้ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาส່ว่นใหญ่จะเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬาหรือครูสอนรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาใช้วิธีการต่าง ๆ คือ ด้านการเคารพและเชื่อฟังผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่ใช้วิธีการอบรมสั่งสอนให้แสดงความเคารพครู รวมทั้งเพื่อนด้วยและพึงทำตัวอย่างให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อศิษย์ เสริมแรงทางบวก มอบคุณรางวัล อบรมเรื่องวินัย วางบทลงโทษเมื่อมาสายหรือไม่ส่งงาน ด้านการส่งเสริมการเคารพ กฎ กติกา การแข่งขัน ส่วนใหญ่ใช้วิธีการมอบหมายงานให้ศึกษาเรื่องกติกากการแข่งขันในชนิดกีฬาที่นักเรียนเล่น สร้างบรรยากาศการแข่งขันเพื่ออธิบายกติการวมทั้งจัดกิจกรรมแข่งขันเล่นเกมในชั้นเรียนภายใต้กติกาที่ครูกำหนด ด้านการมีความซื่อสัตย์ใช้วิธีอบรมสั่งสอนให้นักเรียนรู้จักยอมรับความจริง มีความซื่อสัตย์ทั้งก่อน ระหว่างและหลังการแข่งขัน บอกโทษของการเป็นผู้คดโกงการแข่งขัน ด้านการมีความอดทนอดกลั้นส่วนใหญ่ใช้วิธีการอบรมสั่งสอนให้เป็นนักกีฬาที่มีความอดทนอดกลั้น เรียกตักเตือนนักเรียนทันทีเมื่อแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสม และด้านการเคารพและยอมรับความสามารถของคู่แข่งส่วนใหญ่ใช้วิธีการอบรมสั่งสอน สอนให้ยอมรับความสามารถของคู่แข่ง ให้เกียรติและกำลังใจต่อคู่แข่ง แสดงมิตรไมตรีต่อคู่แข่งด้วยการปรบมือแสดงความยินดีด้วยการร่วมถ่ายรูปแม่ตนจะเป็นผู้แพ้ก็ตาม

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ความเป็นโรงเรียนกีฬา เด็กที่คัดสรรมา มีคุณลักษณะมีทักษะแยกเป็นชนิดกีฬาที่เราเปิดสอน เมื่อได้ตัวนักกีฬามาผู้ฝึกสอนแต่ละคนควรชัดเจนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้

ในการเคารพในการพัฒนาด้านจิตใจในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาขึ้นอยู่กับผู้ฝึกสอนแต่ละชนิดกีฬา ไม่ใช่ฝึกเพียงแต่จะเอาชัยชนะ เมื่อแพ้ก็รับไม่ได้ ผู้ฝึกสอนต้องเน้นย้ำเรื่อง รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย

ผู้ฝึกสอนต้องเข้าใจนักกีฬาและสอนให้เคารพเชื่อฟังผู้ฝึกสอน ขยัน ซ่อม ตั้งใจฝึกซ้อมอยู่ในระเบียบวินัย ตรงต่อเวลาร่วมกับการฝึกที่หนักขึ้น และสอนให้รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย และกฎ หติกาของกีฬานั้น ๆ

2.ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามนักกีฬา แบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของกลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรคือนักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ทั้งหมด 45 คน เป็นหญิง 20 คน ชาย 25 คน มีอายุระหว่าง 12-15 ปี 23 คน และมีอายุระหว่าง 16-19 ปี จำนวน 22 คน เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 22 คน และตอนปลาย 23 คน แข่งขันในประเภทต่อสู้ 38 คน ประเภทรำ 2 คน และแข่งขันทั้งประเภทต่อสู้และรำ จำนวน 5 คน

ตอนที่ 2 สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ แบ่งออกเป็น 2 ข้อ

ข้อ 1 สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจ

ผลการวิเคราะห์ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยของประชากร (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยรวม พบว่า นักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา มีสภาพในการพัฒนาด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อ 2 ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ

ค่าเฉลี่ยของประชากร (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยรวม พบว่า นักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา มีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจอยู่ในระดับ ปานกลาง

ตอนที่ 3 ความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา แยกออกเป็น 5 ด้านคือ

1.ด้านการเคารพและเชื่อฟังผู้ฝึกสอน ผลการวิเคราะห์ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยของประชากร (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยรวม พบว่า นักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา มีความต้องการในการส่งเสริมในระดับมาก

2.ด้านการเคารพกฎ กติกา การแข่งขัน ผลการวิเคราะห์ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยของประชากร (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยรวม พบว่า นักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา มีความต้องการในการส่งเสริมในระดับมาก

3.ด้านความซื่อสัตย์ ผลการวิเคราะห์ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยของประชากร (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยรวม พบว่า นักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา มีความต้องการในการส่งเสริมในระดับมาก

4.ด้านความอดทน ยับยั้งชั่งใจ ผลการวิเคราะห์ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยของประชากร (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยรวม พบว่า นักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา มีความต้องการในการส่งเสริมในระดับ มาก

5.ด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง ผลการวิเคราะห์ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยของประชากร (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยรวม พบว่า นักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา มีความต้องการในการส่งเสริมในระดับ มาก

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอนุมาน พบว่า

3.1 ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอนมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ในเรื่องความมีเอกลักษณ์ ความภาคภูมิใจในตนเอง ความเป็นตัวของตัวเอง การควบคุมตนเอง กล่าวคือ เมื่อนักเรียนมีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในด้านความมีเอกลักษณ์ ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง ด้านความเป็นตัวของตัวเอง ด้านการควบคุมตนเองสูงขึ้นจะส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพผู้ฝึกสอนสูงขึ้นในระดับปานกลาง ในด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

3.2 ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพกฎ กติกาการแข่งขัน มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ในเรื่องความมีเอกลักษณ์ ความภาคภูมิใจในตนเอง และความเป็นตัวของตัวเอง กล่าวคือ เมื่อนักเรียนมีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในด้านความมีเอกลักษณ์ ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง และด้านความเป็นตัวของตัวเองสูงขึ้นจะส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพ กฎ กติกาการแข่งขันสูงขึ้นในระดับปานกลาง ในด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

3.3 ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ในเรื่องความมีเอกลักษณ์ การได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ความภาคภูมิใจในตนเอง และจริยธรรม กล่าวคือ เมื่อนักเรียนมีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในด้านเอกลักษณ์ ด้านการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ด้านความภาคภูมิใจในตนเองและด้านจริยธรรมสูงขึ้น จะส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความซื่อสัตย์สูงขึ้นในระดับปานกลาง ในด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

3.4 ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความอดกลั้น ยับยั้ง ชังใจ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ในเรื่องความมีเอกลักษณ์ ความภาคภูมิใจในตนเอง และความเป็นตัวของตัวเอง กล่าวคือ เมื่อนักเรียนมีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในด้านเอกลักษณ์ ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง และด้านความเป็นตัวของตัวเองสูงขึ้น จะส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความอดกลั้น ยับยั้ง ชังใจสูงขึ้นในระดับปานกลาง ในด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

3.5 ความสัมพันธ์ในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่งชั้น มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ในเรื่องความมีเอกลักษณ์ ความภาคภูมิใจในตนเอง และความเป็นตัวของตัวเอง กล่าวคือ เมื่อนักเรียนมีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในด้านเอกลักษณ์ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง และด้านความเป็นตัวของตัวเองสูงขึ้น จะส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่งชั้นในระดับปานกลาง ในด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬابันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัย จากความมุ่งหมายของงานวิจัย คือ

1. เพื่อศึกษาสภาพในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬาบันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา
2. เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในนักกีฬาบันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา
3. เพื่อศึกษาความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬาบันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬาบันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา สามารถอธิบายได้ ดังนี้

สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬาบันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา สามารถอธิบายได้ ดังนี้

สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องคือ ผู้บริหารและครูผู้สอนรายวิชาในนักกีฬาบันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารมีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการการพัฒนาด้านจิตใจ โดยเน้นไปในเรื่องการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการพัฒนาด้านจิตใจและความมีน้ำใจนักกีฬา เช่น กิจกรรมสร้างคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีความกล้า

แสดงออก เพื่อให้เกิดความมั่นใจในตนเอง จัดกิจกรรมให้ตรงตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย กีฬาแห่งชาติเพื่อพัฒนากีฬาให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิพงษ์ ปานนาค (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนั้นเราสามารถวางแผน และกำหนดทิศทางในการเริ่มต้นพัฒนาโดยผ่านระบบของการศึกษาและทั้งนี้ในปัจจุบันเป็นที่ ทราบกันดีว่าการกีฬานั้นได้เข้าถึงคนทุกกลุ่มช่วงอายุ โดยเริ่มตั้งแต่ในวัยเด็ก ซึ่งกีฬานั้นได้ถูก นำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการเคลื่อนไหวร่างกาย และผู้ที่เล่นกีฬาจะต้องยึดถือการ ปฏิบัติให้เป็นไปตามรูปแบบวิธีการเล่น กติกากฎระเบียบที่แต่ละชนิดได้กำหนดไว้ดังนั้นผู้ที่ทำ หน้าที่ในการจัดการเรียนเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยใช้กีฬาเป็นสื่อสามารถนำรูปแบบของการเล่น กีฬาไปประยุกต์ใช้และสอดแทรกในเรื่องของการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม โดยมุ่งเน้นให้ เป็นไปตามกรอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ด้าน คือ ในด้านความรักชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ ด้านความซื่อสัตย์สุจริตด้านความมีวินัย ด้านการใฝ่เรียนรู้ ด้านการอยู่อย่าง พอเพียง ด้านความมุ่งมั่นในการทำงาน ด้านการรักความเป็นไทย และด้านการมีจิตสาธารณะ ซึ่ง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 8 ด้านนี้มีความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกันโดยตรงกับความมี คุณธรรมและจริยธรรมที่ดีของนักเรียนมีการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้าน จิตใจที่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงเอกลักษณ์ที่โดดเด่นในตนเองด้วยการจัดกิจกรรมให้นักเรียนกล้า แสดงออก มีการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเองด้วยการหมั่นพูดคุยให้นักเรียนตอบ เสริมแรงทางบวก จัดกิจกรรมการประกวดทางวิชาการ มีจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองและยอมรับจากผู้อื่นด้วยการจัดกิจกรรมให้ทำงานร่วมกัน ทำงานกลุ่มเพื่อให้นักเรียนส่งเสริมคุณค่าและยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น มีการส่งเสริมให้ นักเรียนเกิดความภูมิใจในตนเองด้วยการประกาศผลงานการแข่งขันของนักเรียนทั้งผลงานด้าน วิชาการและผลงานกีฬาหน้าเสาธง พร้อมมีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ นักเรียนได้แสดงความเป็นตัวของตนเองด้วยวิธีการจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ และ มอบหมายให้นักเรียนจัดแสดงบนเวที ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเองด้วยการให้นั่งสมาธิ พูดตักเตือน มีจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักการควบคุมอารมณ์ ด้วยการสอนให้รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยและตำหนิตนที่เมื่อนักกีฬาเริ่มใช้อารมณ์ในการแก้ปัญหา และ มีจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมจริยธรรมให้กับเด็กนักเรียนด้วยการส่งเข้าร่วม กิจกรรมทางศาสนาเด็กมุสลิมละหมาดวันศุกร์ เด็กพุทธเข้าวัดนั่งสมาธิควบคุมการอบรมในชั้น เรียน และครูมีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพ หรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง ด้วยการสอนให้รู้ว่า การยอมรับความสามารถของคู่แข่งเป็น

สิ่งจำเป็นและสำคัญที่ต้องมีในนักกีฬา การยอมรับความพ่ายแพ้ของตนเองได้ถือว่าเป็นผู้ชนะ สอนให้นักกีฬาให้เกิดริตผู้อื่นและให้กำลังใจผู้แพ้ หลังแข่งขันเสร็จจึงนี้ให้แสดงความเป็นมิตรไมตรี ต่อคู่แข่ง ให้มีความเมตตา เมื่อเจอคู่แข่งที่อ่อนแอกว่าให้ยื่นมือหรืออ้อมแรง และสอนให้หมั่นกล่าว ขอโทษเมื่อกระทำผิดพลาดไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระศักดา งานหมั่น (2018) ได้ศึกษา เรื่อง การจัดการเรียนรู้ตามแนวพุทธศาสตร์ในศตวรรษที่ 21 มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การ จัดการเรียนรู้ตามแนวพุทธศาสตร์ในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า การสอนโดยครูจะต้องมี เป้าหมายในการสอนที่จะทำให้เด็กมีทักษะชีวิตและทักษะด้านไอทีเป็นการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่อง โดยปฏิรูปให้มีความเชื่อมโยงกันทั้งหลักสูตรและการเรียนการสอน ให้ก้าวทันการ เปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับการเรียนรู้ยุคใหม่เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสู่ความเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข ตามศักยภาพของผู้เรียนยุคใหม่ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และ สติปัญญา ตลอดจนการส่งเสริมการปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียน รวมถึงการปลูกฝัง ประชาธิปไตยในโรงเรียนด้วยจึงเป็นแนวทางสำคัญเพื่อสร้างจิตสำนึกให้เด็กและเยาวชนยุคใหม่ ให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในด้านความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดี และสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ศศินันท์ ศิริธาดากุลพัฒน์ (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบการเรียน การสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมและความฉลาดทางอารมณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้าง รูปแบบการเรียนการสอนทักษะทางสังคมและความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่ มีความสามารถพิเศษและเพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน ทักษะทางสังคม และความฉลาดทางอารมณ์ด้วยการวิจัยและพัฒนา ผลการวิจัยพบว่า ผลการสร้างรูปแบบการ เรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมและความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีความสามารถพิเศษที่พัฒนาขึ้น เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยให้ความสำคัญกับกระบวนการ เรียนรู้ของผู้เรียนในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง และผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ มีการสื่อสาร แสดงความ คิดเห็นร่วมเรียนร่วมรู้ไปด้วยกัน ผู้เรียนฝึกทักษะการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การฝึกควบคุม อารมณ์ ฝึกคิดและฝึกสะท้อนแก้ปัญหาและสร้างทางเลือกในการนำเอาความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน โดยผ่านกระบวนการเรียนการสอน 6 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 จุดประกายความคิด ขั้นที่ 2 การขยายความคิด ขั้นที่ 3 การลงมือปฏิบัติ ขั้นที่ 4 การนำเสนอผลงาน ขั้นที่ 5 การสรุปและการ ประเมินผล ขั้นที่ 6 การประยุกต์และการนำความรู้ไปใช้ แต่ครูผู้สอนโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ยัง ขาดการวางแผนกระบวนการเรียนการสอน 6 ขั้นตอนดังกล่าวข้างต้น

สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในนักกีฬابันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัด ยะลา สามารถอธิบายได้ ดังนี้

สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาใน นักกีฬาปันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มประชากรในการวิจัยคือ นักกีฬาปันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา จำนวน 45 คน เพศชาย 25 คน เพศหญิง 20 คน นักกีฬามีอายุระหว่าง 12-15 ปี จำนวน 23 คน อายุระหว่าง 16-19 ปีจำนวน 22 คน กำลังศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 22 คน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 23 คน แข่งขัน ทั้งประเภทต่อสู้ จำนวน 38 คน ประเภทรำรำ 2 คนและคนเดียวแข่งทั้งรำรำและต่อสู้ จำนวน 5 คน นักกีฬาเหล่านี้มีสภาพในการพัฒนาด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$, S.D = 0.9) และ มีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$, S.D = 1.04) โดย ครอบคลุมถึงสภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ 8 ด้าน คือ ด้านเอกลักษณ์ ด้าน ภาพลักษณ์ในตัวของตัวเอง ด้านการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง ด้านความเป็นตัวของตัวเอง ด้านการควบคุมตนเอง ด้านอารมณ์ และด้านจริยธรรม สาเหตุเพราะ นักกีฬาปันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลาอยู่ในสภาพของช่วงแห่งพัฒนาการวัยรุ่น ซึ่งเป็วัยที่ มีการเปลี่ยนแปลงหลายด้าน การปรับตัวได้สำเร็จจะช่วยให้วัยรุ่นเกิดการพัฒนาร่างกาย เกิด บุคลิกภาพที่ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการดำเนินชีวิต สอดคล้องกับ พนม เกตุมาน (2550) ได้ กล่าวว่ วัยรุ่นจะเกิดขึ้นเมื่อเด็กย่างอายุ 12-13 ปี และเกิดการพัฒนาไปจนถึงอายุ 18 ปี โดยจะ เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในพัฒนาการด้านต่าง ๆ ทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาการทาง ร่างกายประกอบด้วยการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายทั่วไป พัฒนาการทางจิตใจ วัยนี้สติปัญญาจะ พัฒนาสูงขึ้น ซึ่งมีความหมายถึงความสามารถเรียนรู้ เข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ลึกซึ้งขึ้น มี ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และสังเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น จนเมื่อพ้นวัยรุ่นแล้วจะมี ความสามารถทางสติปัญญาได้เหมือนผู้ใหญ่ แต่ในช่วงระหว่างวัยรุ่นนี้ อาจยังขาดความยั้งคิด มี ความหุนหันพลันแล่นขาดการไตร่ตรองให้รอบคอบ วัยนี้จะเริ่มมีความสามารถในการรับรู้ตนเอง ด้านต่าง ๆ คือ ด้านเอกลักษณ์ ด้านภาพลักษณ์ในตัวของตัวเอง ด้านการได้รับการยอมรับจาก ผู้อื่น ด้านความภาคภูมิใจตนเอง ด้านความเป็นตัวของตัวเอง ด้านการควบคุมตนเอง ด้านอารมณ์ และด้านจริยธรรม สอดคล้องกับแนวความคิดของ จิตลดา กล่าวว่ พัฒนาการด้านจิตใจของเด็ก ช่วงอายุ 9-12 ปี มีความคิดเป็นของตัวเองชอบการค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อพัฒนาตนเองและต้องการ อิสระในการตัดสินใจลงมือด้วยตนเอง ยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ ศรีประภา กล่าวว่ วัยรุ่น มีการแสวงหาด้านเอกลักษณ์ของตนเอง อายุ 12-20 ปี สร้างทัศนคติ สร้างค่านิยมแห่งชีวิต มีการ มองตนเองและเห็นตนเองตามทีผู้อื่นเห็น เรียนรู้และมักยอมรับความสามารถของตนเอง

ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬานักกีฬาบ้านจักษ์สัตตโรงเรียนกีฬา จังหวัดยะลา สามารถอธิบายได้ ดังนี้

ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬานักกีฬาบ้านจักษ์สัตตโรงเรียนกีฬา จังหวัดยะลา ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬามีความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D = 0.87) โดยครอบคลุมถึงลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา 5 ด้าน คือ ด้านเคารพและเชื่อฟังผู้ฝึกสอน ด้านเคารพ กฎ กติกาการแข่งขัน ด้านมีความซื่อสัตย์ ด้านความอดทนอดกลั้น ยับยั้ง ชั่งใจ และด้านเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Karen R (1969) กล่าวว่า ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา คือ การเคารพกติกาการแข่งขัน การเคารพและยอมรับความสามารถของคู่แข่ง การสร้างบรรยากาศที่ดีและเป็นมิตร การควบคุมตนเอง การเป็นผู้มีความซื่อสัตย์ ยุติธรรม การเคารพและรักดีต่อองค์กร หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่เหมาะสม ยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Huseyin et al. (2019) กล่าวว่า ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา คือ การเคารพ กฎ กติกา การเคารพยอมรับและสนใจคู่แข่ง การเคารพและใส่ใจเพื่อนร่วมทีม การสร้างบทบาทที่ดีมีมิตรภาพ การควบคุมตนเอง การรู้แพ้ รู้ชนะ และรู้ภัย ความซื่อสัตย์ ยุติธรรม การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่เหมาะสม และการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น สอดคล้องกับแนวคิดของ แพรว กล่าวว่า นักกีฬาที่ดีเป็นผู้มีใจในแง่ดี มีระเบียบ วินัย ตรงต่อเวลา มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น สามารถควบคุมอารมณ์ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีน้ำใจเป็นนักกีฬา สอดคล้องกับความเห็นของ วรศักดิ์ เพียรชอบ กล่าวถึงในงานวิจัยของ ณรงค์ศักดิ์ ครอบขอบ and กษมน รุ่งโรจน์รังสรร (2559) ว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นหลักธรรมเป็นหลักธรรมหรือข้อปฏิบัติในการเล่นกีฬา คือ ต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของการเล่นกีฬาอย่างเคร่งครัด ไม่พยายามเอาตัวเอาเปรียบคู่แข่งขึ้นด้วยการคดโกง แสดงความเป็นมิตรและให้เกียรติผู้เล่นทั้งฝ่ายเดียวกันและฝ่ายคู่แข่ง มีจิตใจหนักแน่นอดทน อดกลั้น และยอมรับในผลของการแข่งขัน สอดคล้องกับความเห็นของ บัสเกนิก (2559) กล่าวว่า ลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬา คือ ไม่ว่าผลการแข่งขันจะเป็นอย่างไรก็ตาม ผู้เล่นต้องมีหลักการปฏิบัติเพื่อแสดงถึงความมีน้ำใจนักกีฬา คือ ปฏิบัติตามกฎ กติกาของการเล่น ซื่อสัตย์ สุจริต เป็นผู้รู้จักอดทน ช่มใจ ยับยั้งอารมณ์ และเป็นผู้รักษาความยุติธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Robert J, Paul, Jean-Pierre, and Nathalie M. (1996) กล่าวว่า ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา คือ การเคารพ กฎ กติกา การแข่งขัน เคารพเชื่อฟังผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ ยอมรับและเคารพความสามารถของคู่แข่ง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jeffrey and Ann (2007) กล่าว

ว่า ลักษณะของผู้มีน้ำใจนักกีฬา คือ การเป็นผู้ที่เคารพ กฎ กติกา การแข่งขัน เคารพเชื่อฟังผู้ฝึกสอน ยอมรับความสามารถของคู่แข่ง และการควบคุมตนเอง

ความสัมพันธ์ของความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬานักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา อธิบายได้ ดังนี้

เมื่อนักเรียนมีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจในด้านเอกลักษณ์ ด้านการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง ด้านความเป็นตัวของตัวเอง ด้านการควบคุมตนเองและด้านจริยธรรมส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านการเคารพเชื่อฟังผู้ฝึกสอน ด้านการเคารพกฎ กติกา การแข่งขัน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความอดกลั้น ยับยั้งชั่งใจและด้านเคารพและยอมรับความสามารถของคู่แข่ง มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง อีกทั้งข้ออื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน เนื่องจากผลการวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่า นักกีฬานักกีฬาบ้นจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา มีสภาพในการพัฒนาด้านจิตใจและมีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลางแต่กลับมีความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อนักกีฬาได้รับการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาอย่างสมบูรณ์จะทำให้นักเรียนมีลักษณะเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา อีกทั้ง ครอบครัว เพื่อน ครู สังคม สื่อ สิ่งแวดล้อมที่นักเรียนพบเจอจะมีส่วนสำคัญในการพัฒนาด้านจิตใจของนักกีฬา มีส่วนสำคัญที่จะช่วยหล่อหลอมและมีอิทธิพลให้นักกีฬาเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา เพราะการพัฒนาด้านจิตใจและความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นสิ่งที่ไม่ได้มีมาตั้งแต่เกิด หากเป็นสิ่งที่ได้จากประสบการณ์การพบเจอในชีวิตที่ถูกหล่อหลอม จากการได้รับการอบรมสั่งสอนมาตั้งแต่เด็กจนบรรลุนิติภาวะและสามารถนำมาใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไปได้อย่างมีความสุข ตลอดไป สอดคล้องกับความเห็นของ จักรธรรม ชัยนตรดิถ (2542) กล่าวว่า ลักษณะของความเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา คือ จะแพ้ หรือชนะไม่สำคัญ ข้อสำคัญคือ ได้มีส่วนร่วมในการแข่งขันและได้ทำตามการแข่งขันอย่างเต็มความสามารถเชื่อฟังผู้ตัดสิน ไม่ฝ่าฝืนกฎ กติกาของการเล่น รู้แพ้ รู้ชนะ และรู้อภัย ฯลฯ และสอดคล้องการงานวิจัยของ ภัทราภา (2560) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อ การศึกษาปัจจัยจิตวิทยาบุคคล วิถีชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของ พนักงานระดับปฏิบัติการกลุ่ม Generation Y ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ผลการศึกษา พบว่าด้าน ปัจจัยจิตวิทยาบุคคล ประกอบด้วยด้านความต้องการและด้าน ความคาดหวัง วิถีชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ ประกอบด้วยด้านตระหนักรู้อารมณ์ตนเอง ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง ด้านการจูงใจตนเอง ด้านเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นและ ด้านพัฒนาสังคม มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการกลุ่ม Generation Y ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับ

งานวิจัยของ รัชนาวรรณ (2556) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อ ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดเขตพื้นที่การประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี พบว่า การใช้ความรุนแรงในครอบครัว การเลียนแบบสื่อ อิทธิพลจากเพื่อน ๆ อิทธิพลจากครูอยู่ในระดับน้อยที่สุดและพบว่า นักเรียนมีสภาพอาศัยอยู่กับพ่อแม่มีสภาพก้าวร้าวมากกว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่น ๆ หรือญาติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อานนท์ (2561) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางจิตและสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมความก้าวร้าวด้วยตนเองของเด็กและเยาวชนกระทำผิดในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน พบว่า ได้พบความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการสนับสนุนทางสังคม การควบคุมตนเอง ที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าวในการควบคุมตนเองด้านวาจาและไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนเอง และการเห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมความก้าวร้าวด้วยตนเองทั้งในด้านรวมและด้านย่อย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รพีพัฒน์ (2559) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อ พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในชั้นเรียนพลศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และปัจจัย เกี่ยวข้องที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนพลศึกษา และศึกษา สาเหตุและแนวทางการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ พบว่า พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้แก่ พุดคุยในเวลาที่ไม่เหมาะสม ไม่ฟัง/ไม่สนใจ ขณะที่ครูสอน ใช้คำพูดหยาบคาย เล่นรุนแรง/เล่นโก่ง และใช้อุปกรณ์การเรียนไม่เหมาะสม ส่วนแนวทางป้องกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ นำเสนอกิจกรรมที่สนุกสนานและท้าทาย อธิบายเนื้อหาด้วยวิธีการสอน และมีกฎ ระเบียบและบทลงโทษที่ชัดเจน และพบอีกว่า สาเหตุของพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้แก่ นักเรียนไม่มีโอกาสได้เลือกกิจกรรมที่ชอบ/สนใจ และแนวทางการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ให้นักเรียน ได้มีโอกาสเลือกวิชาเรียน รวมทั้งใช้วิธีสอนที่ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่อง สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬابันจัสสัสต์โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริหารควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการการพัฒนาด้านจิตใจ และโครงการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาอย่างมีรูปแบบที่สามารถวัดและประเมินผลโครงการได้ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า นักกีฬابันจัสสัสต์โรงเรียนกีฬา

จังหวัดยะลามีสภาพในการพัฒนาด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง มีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง และมีความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับมาก

2. ครูผู้สอนรายวิชาควรมีการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจ และการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้วยการจัดการเรียนรู้รายวิชาเพื่อพัฒนาด้านจิตใจ และส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ กำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ และวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า นักกีฬابันจacking สโมสรโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลามีสภาพในการพัฒนาด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง มีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง และมีความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับมาก

3. นักกีฬابันจacking สโมสรโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ควรได้รับการพัฒนาด้านจิตใจและได้รับการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า นักกีฬابันจacking สโมสรโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลามีสภาพในการพัฒนาด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง มีความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง และมีความต้องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาด้านจิตใจและส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา และโรงเรียนกีฬาอื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบเรื่องเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทการแข่งขันกับสภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ และด้านอื่น ๆ
3. ควรมีการศึกษาโปรแกรมการพัฒนาด้านจิตใจ
4. ควรมีการศึกษาโปรแกรมการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา
5. ควรมีการศึกษาสภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในกีฬาอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- Bolter, N. (2010). Coaching for character: Mechanisms of influence on adolescent athletes' sportsmanship. *ProQuest Dissertations and Theses*. Retrieved from <http://search.swu.ac.th/primo-explore/search?query>
- Dada, B. (2016). Sportsmanship Development Strategies for Coaches of University Athletes in South-South of Nigeria *Vol.7(14)*. Retrieved from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1102979.pdf?fbclid>
- Ford, D., Jubenville, C., & Phillips, M. (2012). The Effect of the Star Sportsmanship Education Module on Parents' Self-Perceived Sportsmanship Behaviors in Youth Sport. *Journal of Applied Sport Management*, 4(1), n/a. Retrieved from <http://search.swu.ac.th/primo-explore/search?query>
- Gimeno, F., Lacambra, D., Marcén, C., & Gutiérrez, H. (2013). *Sportsmanship Rating Scale in Tennis Competition with Young Players*. (82). (Procedia, social and behavioral sciences). Retrieved from <http://search.swu.ac.th/primo-explore/fulldisplay?docid> (C)
- Glen, & Jane, H. (2016). The Importance Of Teaching Kids Good Sportsmanship. Retrieved from <https://amazingathletes.com/2016/03/09/the-importance-of-teaching-kids-good-sportsmanship/>
- Gutiérrez, M., & Ruiz, L. M. (2009). *Perceived Motivational Climate, Sportsmanship, and Students' Attitudes toward Physical Education Classes and Teachers*. (108). (Perceptual and motor skills). Retrieved from <http://search.swu.ac.th/primo-explore/fulldisplay?docid> (1)
- Huseyin, G., Sinan, S., Rifat, Y., & Ozkan, I. (2019). The investigation of sportsmanship behaviors of university students. *Revista de psicología del deporte*, 29(1), 13-20. <http://search.swu.ac.th/primo-explore/search?query>
- Jeffrey, W. K., & Ann, M. B. (2007). "Being a Good Sport": An Investigation of Sportsmanship Messages Provided by Youth Soccer Parents, Officials, and Coaches. Retrieved from <https://www.researchgate.net/publication/237554045>

- Karen R, T. (1969). *The effect of competition on the sportsmanship of college woman*.
(Master of Science, Wisconsin State University, La Crosse).
<https://minds.wisconsin.edu/bitstream/handle/1793/55772/ToburenKaren1969.pdf?sequence=1>
- Koç, Y., & Tamer, K. (2016). A study on the sportsmanship behaviors of female students in physical education course according to different variables¹⁰. Retrieved from
<https://www.researchgate.net/publication/314097154>
- Polat, S. (2009). *Organizational citizenship behavior (OCB) display levels of the teachers at secondary schools according to the perceptions of the school administrators*. (1). (Procedia, social and behavioral sciences). Retrieved from
<http://search.swu.ac.th/primo-explore/fulldisplay?docid> (1)
- Robert J, V., Paul, D., Jean-Pierre, C., & Nathalie M., B. (1996). Toward a multidimensional definition of sportsmanship⁸(1), 89-101. Retrieved from
<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/10413209608406310>
- Robert J, V., Paul, D., Jean-Pierre, C., & Nathalie, M. B. (1996). Toward a multidimensional definition of sportsmanship⁸(1), Pages 89-101 Retrieved from
<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/10413209608406310>
- Umut, S., Arıkan, E., Ayşe Feray, Ö., & Kadir, A. (2015). Evaluation of The Sportmanship Behaviors of The Secondary School Students in Terms of Different Variables. Retrieved from <https://vixra.org/abs/1511.0295>
- Wikipedia. (2019). Pencak Silat Retrieved from https://id.wikipedia.org/wiki/Pencak_silat
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาในระยะแผนพัฒนาฉบับที่ 6.
http://planning.pn.psu.ac.th/plan_doc/procedure/docs_procedure/200_1552621926.pdf
- จงรัก เขี้ยวแก้ว. (2531). ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุททกับไทยมุสลิมในโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้. (ปริญญาานิพนธ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ. สืบค้นจาก
http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Phy_Ed/Chongrak_K.pdf

จักรธรรม ชัยนตรดิถก. (2542). การมีน้ำใจนักกีฬา.

<https://sites.google.com/site/phlsuksapheuxphath/5-4-kar-mi-naci-nakkila?fbclid>

จิตลดา, พ. <https://bit.ly/3Bo5sWb>

ชนินทร์ชัย อินทิตราภรณ์. (2523). ลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา. (ครุศาสตร์มหาบัณฑิต).

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สืบค้นจาก

<http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/18274>

ชาติรี มูลชาติ. (2559). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานโดยอาศัยสื่อ eDL TV รายวิชา คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ. (วิทยานิพนธ์, มหาลัษราชภัฏมหาสารคาม).

สืบค้นจาก <http://202.29.22.187/cgi-bin/koha/opac-detail.pl?biblionumber=116647>

ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ , & กษมน รุ่งโรจน์รังสรร (2559). การพัฒนามาตรวัดความมีน้ำใจนักกีฬาของ นักกีฬาสถาบันการพลศึกษา. (วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต

ปัตตานี). สืบค้นจาก <http://kb.psu.ac.th/psukb/handle/2016/11747>

दनัย ดวงภุมเมศร์. (2552). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษา เพื่อพัฒนากระบวนการ คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ และความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สืบค้นจาก <http://search.swu.ac.th/primo-explore/fulldisplay?docid>

ธัญลักษณ์ ฉิมดี. (2561). ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้: ตามร่างแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ฉบับที่ 2 ปี 60 - 64(2). สืบค้นจาก

<https://thainews.prd.go.th/th/news/detail/WNRPT6110220010002>

ธิษณะ ชอบธรรม. (2558). การวิเคราะห์องค์ประกอบความมีน้ำใจนักกีฬา ของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

(มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา). สืบค้นจาก

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Hea_Phy_Ed/Titsana_C.pdf

น้ำใจนักกีฬา. (2556). สืบค้นจาก <http://wuttichai896.blogspot.com/>

น้ำใจนักกีฬา. (2559). สืบค้นจาก http://sansanasiri.blogspot.com/2016/08/blog-post_58.html

นิปัทม์ พิชญโยธิน. (2560). จิตวิทยาพัฒนาการ. บทความจากสารคดีทางวิทยุรายการจิตวิทยาเพื่อคุณ วิทยุจุฬาฯ. สืบค้นจาก <https://smarterlifebypsychology.com>

นิศาชล ภาวงค์, ภาวดี ศรีลัด, & สุธนะ ติงศภักย์. (2018). การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษา เพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. อีเล็กทรอนิกส์

ทางการศึกษา, 13(4), 343-357.

นิศาชล ภาวงค์, & สุธนะ ดิงศภิกย์. (2561). การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้าง
ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. *An Online Journal of*

Education, 13. สืบค้นจาก <http://search.swu.ac.th/primo-explore/fulldisplay?docid>

บัสเกนกี. (2559). ความเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา. [http://baskenki.blogspot.com/2016/11/blog-
post_22.html](http://baskenki.blogspot.com/2016/11/blog-post_22.html)

ปั่นจักสีลัด. (2554). สืบค้นจาก [http://sportart-preechapol.blogspot.com/2011/07/pencak-
silat.html](http://sportart-preechapol.blogspot.com/2011/07/pencak-silat.html)

พจนานุกรมไทย-ไทย. (2557). ความหมายของคำว่าส่งเสริม. สืบค้นจาก [www.พจนานุกรมไทย.
com](http://www.พจนานุกรมไทย.com)

พนม เกตุมาน. (2550). พัฒนาการวัยรุ่น.

<http://www.familynetwork.or.th/content/%E0%B8%9E%E0%B8%B1%E0%B8%92%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%A2%E0%B8%A3%E0%B8%B8%E0%B9%88%E0%B8%99%E0%B8%9E%E0%B8%9E%E0%B8%99%E0%B8%A1-%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%95%E0%B8%B8%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%99>

พระศักดา งานหมั่น. (2018). การจัดการเรียนรู้ตามแนวพุทธศาสตร์ในศตวรรษที่ 21. *สหวิทยาการ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 1(1), 1-10.

พิรุณรัตน์ เหล่าหกุล. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดกับการตัดสินใจ
ซื้อรถจักรยานของลูกค้าในอำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

<http://www.cmruir.cmru.ac.th/handle/123456789/1504>

แพรว. 10 บุคลิกภาพในการเป็นสุดยอดนักกีฬา.

<https://www.admissionpremium.com/sports/news/2095>

ภัทรภา, จ. (2560). การศึกษาปัจจัยจิตวิทยาบุคคล วิถีชีวิต คุณิภาวะทางอารมณ์ ที่มีผลต่อ

คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการกลุ่ม *Generation Y* ในเขต

กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพฯ (ค้นคว้า

อิสระ (บริหารธุรกิจ).

มดิชน. (2559). พระบรมราโชวาทด้านกีฬา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช.

https://www.matichon.co.th/sport/sportscoop/news_328931

รพีพัฒน์, เ. (2559). พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในชั้นเรียนพลศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ. (ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต (วิชาสุขศึกษา และพลศึกษา)).

รัชนาวรรณ, เ. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดเขตพื้นที่การประถมศึกษาราชบุรีเขต 2 อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. (วิทยานิพนธ์ (จิตวิทยาและการแนะแนว)).

ราตรี อรรถาสูด. (2560). การใช้สื่อการสอนของครูในสถานศึกษา เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร.

Southeast Bangkok Journal, 3, 23-38. สืบค้นจาก

http://www.southeast.ac.th/SBC_Journal/Jornal_main/jornal3_1/content/3_vol3-no1.pdf

โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา. (2561). ประวัติโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา.

<http://www.yalasportsschool.ac.th/>

โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา. (2563). ประวัติโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

วิจัยน์ อารีย์กุล. จิตวิทยาวัยรุ่น. สืบค้นจาก

<https://sites.google.com/site/storiesofpsychology03/citwithya-way-run>

วินัส อยู่แย้ม. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยวิธีการสอนสตอรี่ไลน์ เรื่องสารและการเปลี่ยนแปลง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.

(Thesis, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม). [http://etheses.psu.ac.th/lib-](http://etheses.psu.ac.th/lib-irpsru/?q=node/447)

[irpsru/?q=node/447](http://etheses.psu.ac.th/lib-irpsru/?q=node/447)

วุฒินันท์ ศรีเถล่ง (2558). ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาวักรบี้ฟุตบอล เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. *Online Journal of Education*,

10, 444-456. สืบค้นจาก <http://search.swu.ac.th/primo-explore/fulldisplay?docid>

ศรีประภา, ช. <https://www.rama.mahidol.ac.th/ramamental/generaldoctor/06062014-0847>

ศศิณันท์ ศิริธาดากุลพัฒน์. (2550). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมและความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีความสามารถพิเศษ.

มหาวิทยาลัยบูรพา. (คณะศึกษาศาสตร์). <https://so02.tci->

thaijo.org/index.php/edubuu/article/view/18657

สถาบันพัฒนาศึกษาภาพสมอง. (2561). พัฒนาการทางอารมณ์. สืบค้นจาก

<http://www.brainkiddy.com>

สมาคมปันจักสีลัดแห่งประเทศไทย. การแข่งขันและผลการแข่งขัน. สืบค้นจาก

<http://www.pencaksilatthailand.com/Competitionresults>

สมาคมปันจักสีลัดแห่งประเทศไทย. (2016). ประวัติสมาคมปันจักสีลัดแห่งประเทศไทย.

<http://www.pencaksilatthailand.com/History/Association.html>

สมาคมปันจักสีลัดแห่งประเทศไทย. (2559). กติกากีฬาปันจักสีลัด. สืบค้นจาก

<http://www.pencaksilatthailand.com/Rules.html>

สิทธิพงษ์ ปานนาค. (2562). กีฬากับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักเรียน. ร่มพฤษณ์ มหาวิทยาลัยเกริก, 37(1), 105-115.

สุทิน ชนะบุญ. สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยด้านสุขภาพเบื้องต้น. สืบค้นจาก

<http://www.kkpho.go.th/i/index.php/component/attachments/download/1927>

สุพนิต อธิธิวุฒิ. (2555). คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554. (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). สุพนิต อธิธิวุฒิ กรุงเทพฯ. สืบค้นจาก

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Phy_Ed/Supanit_I.pdf

สุภกิจ วิริยะกิจ. (2557). ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬา

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ. สืบค้นจาก

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Hea_Phys_Ed/Suprakit_W.pdf

อภิญา อัคระรัง. (2560). การมีน้ำใจนักกีฬา. สืบค้นจาก

<http://bowapinya33.blogspot.com/2017/01/blog-post.html>

อภิวัฒน์ จั่วลำหิน. (2553). การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิด

พัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา.

(ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สืบค้นจาก

<http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/36180>

อานนท์, ค. (2561). ปัจจัยทางจิตและสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมความก้าวร้าวด้วย

ตนเองของเด็กและเยาวชนกระทำผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ. (ปริญญาานิพนธ์ (วิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ประยุกต์)).

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร (IOC)

เรื่อง สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริม
ความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬาบับนจักส์ลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อความถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย(แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร)

ข้อที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					Σr	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ (ผู้อำนวยการ รองฝ่ายพัฒนากีฬา และรองฝ่ายวิชาการ)									
1	ชื่อ-นามสกุล	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2	ตำแหน่ง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3	วุฒิการศึกษา	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4	ประสบการณ์ในการทำงาน(ในตำแหน่ง)	1	0	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
5	วันที่สัมภาษณ์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
6	เวลาที่สัมภาษณ์ (เริ่มต้น-สิ้นสุดการสัมภาษณ์)	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
ตอนที่ 2 การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการ การพัฒนาด้านจิตใจ									
1	ท่านส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการที่ให้นักเรียนแสดงเอกลักษณ์ในตนเอง อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2	ท่านส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการที่ให้นักเรียนแสดงภาพลักษณ์ในตัวของตนเอง อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3	ท่านส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการที่ให้นักเรียนได้รับการยอมรับจากผู้อื่น อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4	ท่านส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการที่ให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจในตนเอง อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อความถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย(แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร)

ข้อที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					Σr	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5	ท่านส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการที่ให้นักเรียนมีความเป็นตัวของตัวเอง อย่างไรบ้าง	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
6	ท่านส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการที่ให้นักเรียนสามารถควบคุมตนเอง ยับยั้งความคิด อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
7	ท่านส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการที่ให้นักเรียนสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเอง ลดพฤติกรรมก้าวร้าว อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
8	ท่านส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมจริยธรรมในนักเรียน อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
ตอนที่ 3 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา									
1	ท่านส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการที่ให้นักเรียนมีความเคารพและเชื่อฟังครูและผู้ฝึกสอน อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2	ท่านส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการที่ให้นักเรียนเคารพกฎระเบียบโรงเรียน หรือ กฎ กติกาการแข่งขัน อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3	ท่านส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการที่ให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย(แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร)

ข้อที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					Σr	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
4	ท่านส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการที่ให้นักเรียนมีความอดทน ยับยั้งชั่งใจ อย่างไรบ้าง	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
5	ท่านส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการที่ให้นักเรียนเคารพหรือยอมรับความสามารถของเพื่อนหรือคู่แข่งอื่น อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชา (IOC)

เรื่อง สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริม
ความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬาบ๊องจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อความถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย(แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชา)

ข้อที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					Σr	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ (ครูสอนรายวิชาและครูสอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา รายวิชากีฬาบ๊องจักสีลัด)									
1	ชื่อ-นามสกุล	1	1	1	1	-1	3	0.6	สอดคล้อง
2	วุฒิการศึกษา	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3	ระดับชั้นที่สอน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4	วิชาที่สอน	1	1	1	-1	1	3	0.6	สอดคล้อง
5	ประสบการณ์ในการทำงาน	1	0	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
6	วันที่สัมภาษณ์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
7	เวลาที่สัมภาษณ์ (เริ่มต้น-สิ้นสุดการ สัมภาษณ์)	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
ตอนที่ 2 การสอน หรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจ									
1	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัด กิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนแสดง เอกลักษณ์ที่โดดเด่นในตนเองอย่างไร บ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัด กิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความ มั่นใจในตนเองอย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัด กิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเห็น คุณค่าของตนเองและยอมรับจากผู้อื่น อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อความถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย(แบบ
สัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชา)

ข้อที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					Σr	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
4	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรู้ในตนเองอย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
5	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความเป็นตัวของตัวเองอย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
6	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเองอย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
7	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักการควบคุมอารมณ์อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
8	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมจริยธรรมให้กับเด็กนักเรียนอย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
ตอนที่ 3 การสอน หรือจัดกิจกรรมการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา									
1.ด้านการเคารพและเชื่อฟังผู้ฝึกสอน									
1.1	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรู้เคารพและเชื่อฟังครูหรือผู้ฝึกสอนอย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.2	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความขยันและตั้งใจเรียนหรือตั้งใจฝึกซ้อมกีฬา อย่งไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อความกับความตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย(แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชา)

ข้อที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					Σr	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.3	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย อย่างเป็นบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.4	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ตรงต่อเวลา อย่างเป็นบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.5	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนพร้อมรับการฝึกหนักและพร้อมยอมรับการอบรมตักเตือนจากครู อย่างเป็นบ้าง	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
2.ด้านการเคารพ กฎ กติกา การแข่งขัน									
2.1	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งใจศึกษา หาความรู้เรื่องกฎ กติกาการแข่งขัน อย่างเป็นบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.2	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนยอมรับเพื่อปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของโรงเรียน อย่างเป็นบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.3	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนยอมรับกติกาการแข่งขัน อย่างเป็นบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.4	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนแนะนำกติกาการแข่งขันต่อผู้อื่น อย่างเป็นบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.5	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปกป้องความยุติธรรมในการแข่งขัน อย่างเป็นบ้าง	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย(แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชา)

ข้อที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					Σr	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3.ด้านมีความซื่อสัตย์									
3.1	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเน้นความถูกต้องและความจริงทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการแข่งขัน อย่างไรก็ตาม อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.2	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการแข่งขัน อย่างไรก็ตาม อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.3	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนไม่คดโกง อย่างไรก็ตาม อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.4	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนไม่คิดปฏิบัติตนออกกติกาการแข่งขัน อย่างไรก็ตาม อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.5	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนไม่คิดร้ายต่อคู่แข่งขึ้น ด้วยกาย วาจา ใจ อย่างไรก็ตาม อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4. ด้านการมีความอดกลั้น ยับยั้ง ชั่งใจ									
4.1	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีความอดทน อดกลั้น อย่างไรก็ตาม อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4.2	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักยับยั้งชั่งใจ และควบคุมอารมณ์ อย่างไรก็ตาม อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย(แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชา)

ข้อที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					Σr	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
4.3	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถควบคุมสติตนเองได้ไม่แสดงพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
5.ด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่งชั้น									
5.1	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนยอมรับความสามารถของคู่แข่งชั้นและรู้สึกยินดีต่อความสำเร็จของคู่แข่งชั้นอย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
5.2	ท่านได้จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนให้เกียรติหรือให้กำลังใจต่อผู้แพ้อย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องแบบสอบถามนักกีฬา (IOC)

เรื่อง สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งผลต่อความต้องการในการส่งเสริม
ความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬابันจ๊ากส์ลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อความถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย(แบบสอบถามนักกีฬา)

ข้อที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					Σr	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานผู้ตอบแบบสอบถาม (นักกีฬابันจ๊ากส์ลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา)									
1.เพศ *ระบุตามเกณฑ์การแข่งขัน									
1.1	ชาย	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.2	หญิง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.อายุ									
2.1	อายุระหว่าง 12-15 ปี	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.2	อายุระหว่าง 16-19 ปี	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.ระดับชั้น									
3.1	ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.2	ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4.ประเภทการแข่งขัน									
4.1	แข่งขันประเภทต่อสู้	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4.2	แข่งขันประเภทรำยว้า	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4.3	แข่งขันทั้งประเภทต่อสู้และรำยว้า	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
ตอนที่ 2 สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ									
ข้อ 2.1 สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจ									
1	ฉันรู้สึกทั้งในความสามารถของฉัน เช่น การวาดภาพ และการแสดงต่าง ๆ	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อความกับความตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย(แบบสอบถามนักกีฬา)

ข้อที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					Σr	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2	ฉันชอบเข้าร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3	ฉันรู้สึกว่าคุณเติมไปด้วยพลังงานมากจนอยากแสดงออกมา	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4	ชีวิตของฉันเต็มไปด้วยกิจกรรม ที่ฉันต้องเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมนั้น ๆ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
5	ฉันมั่นใจว่าฉันเป็นคนสำคัญในครอบครัว	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
6	ฉันมั่นใจว่าฉันสามารถเป็นที่ปรึกษาให้ผู้อื่นได้	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
7	ฉันรู้สึกว่าคุณใจในความรู้ความสามารถของตนเอง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
8	ผลงานของฉัน ไม่ว่าจะเรื่องเรียนหรือเรื่องอื่น มักออกมาดี มีคุณภาพ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
9	ฉันเชื่อว่าตนเองมีความสามารถพอที่จะทำอะไรให้ประสบความสำเร็จได้	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
10	ฉันไม่ชอบเสียเวลากับการคิดเพื่อฝัน	1	1	0	1	0	3	0.6	สอดคล้อง
11	เมื่อรู้สึกโกรธฉันจะนั่งเงียบหายใจลึก ๆ หรือทำสมาธิ	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
12	ฉันมักมีปฏิกิริยาโต้ตอบรุนแรงต่อปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
13	เมื่อถูกขัดใจ ฉันมักจะรู้สึกหงุดหงิด จนควบคุมอารมณ์ไม่ได้	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
14	ฉันมักจะหลีกเลี่ยงการโต้ตอบกับคนที่ทำให้ฉันไม่พอใจ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
15	ฉันชอบช่วยเหลือผู้อื่นในยามที่เขาประสบความสำเร็จทุกซอกทุกซอ	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
16	ฉันไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำ หากมันต่างจากที่ฉันคิด	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย(แบบสอบถามนักกีฬา)

ข้อที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					Σr	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2.2 ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ									
1	ฉันต้องการมีฝีมือที่โดดเด่นในการเล่นกีฬา หรือแสดงออกในสิ่งที่ตนเองถนัด	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2	เข้าร่วมประกวดการแข่งขัน ทางวิชาการ เช่น ประกวดวาดภาพ คัดลายมือ ได้ว่าที่ หรือแข่งขันกีฬา	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3	หล่อ สวย จนคนมักหันมามอง เพราะจะทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง	1	-1	1	0	1	2	0.4	ไม่ สอดคล้อง
4	ส่งเสียงดังตลอด เพื่อให้คนอื่นสนใจ แม้สิ่งนั้นไม่มีประโยชน์ และอาจรบกวนคนอื่น	1	1	0	0	1	3	0.6	สอดคล้อง
5	นำเสนอหน้าชั้นเรียนทุกครั้งครูชื่นชม และชอบเมื่อเพื่อน ๆ ปรบมือเสียงดัง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
6	เพื่อน ๆ ไม่อยากร่วมกลุ่มด้วย ทั้ง ๆ ที่ดีกับเพื่อนเสมอ รับผิดชอบและช่วยงานเพื่อนแล้ว	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
7	คนในครอบครัวหรือเพื่อนยอมรับในความสามารถจนรู้สึกพอใจและภูมิใจในตนเอง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
8	พอชอบด่า และชอบพูดว่าเบื่อกูกที่ ชอบทำอะไรไม่สำเร็จ	1	-1	1	1	1	3	0.6	สอดคล้อง
9	มีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และอยากพิสูจน์ความสามารถของตนเอง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
10	ดูการฝึกซ้อมแบบใหม่ ๆ ในอินเทอร์เน็ต เพื่อมาฝึกฝนให้ตนเองเก่งมากกว่าคนอื่น	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
11	ยับยั้งความคิด ควบคุมตนเอง ไม่เถียงครูแม้ครูพูดผิด	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย(แบบสอบถามนักกีฬา)

ข้อที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					Σr	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
12	สร้างจินตนาการว่าต่อยกับเพื่อนที่ชอบเยาะเย้ยคนอื่นแต่ไม่เคยต่อยเพื่อนจริงๆสักครั้งเลย	1	0	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
13	หยุดหึงหอนเมื่อมีใครมารบกวนขณะอ่านหนังสือ หรือทำการบ้าน และเครียดมากเมื่อเล่นเกมแพ้	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
14	ด่าเพื่อนด้วยคำหยาบ และขว้างปาของในเมื่อใส่เพื่อนที่ชอบยั่วโมโห	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
15	ชอบช่วยเหลือเพื่อน ชอบให้เพื่อนยืมเงินแม้ให้เพื่อนยืมไปแล้ว เงินตัวเองก็หมด	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
16	เมื่อเห็นครูเดินผ่านมาและถือของหนัก มักหลบครูเสมอ กลัวครูให้ช่วยถือของ และตัวเองก็ไม่วางด้วยต้องรีบไปเรียนวิชาอื่น	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
ตอนที่ 3 ความต้องการความมีน้ำใจนักกีฬา									
1.ด้านการเคารพเชื่อฟังผู้ฝึกสอน									
1.1	ฉันยอมรับการตัดสินใจของโค้ช ถึงแม้จะมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.2	ฉันมาฝึกซ้อมตามเวลานัดหมาย แม้จะไม่สบายก็ตาม	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.3	ฉันจะช่วยโค้ชเก็บอุปกรณ์ทุกครั้ง แม้บางครั้งมีภารกิจสำคัญที่ต้องทำ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.4	ฉันมาฝึกซ้อมตามเวลาที่กำหนด	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.5	ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำแนะนำของผู้ฝึกสอน และปฏิบัติตามแต่โดยดี	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย(แบบสอบถามนักกีฬา)

ข้อที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					Σr	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2.ด้านการเคารพ กฎ กติกา การแข่งขัน									
2.1	ฉันยอมรับคำตัดสินของกรรมการโดยไม่ได้แย้งใด ๆ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.2	ฉันเคารพและยอมรับคำตัดสินของกรรมการ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.3	ฉันเคารพ กฎ กติกาการแข่งขันโดยไม่มีข้อขัดแย้งใด ๆ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.4	ฉันจะแสดงความเคารพกรรมการ ทั้งก่อนและหลังการแข่งขันเสร็จสิ้น	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.5	ฉันจะภูมิใจทุกครั้ง ที่ตนเองมีส่วนช่วยให้การแข่งขันเป็นไปตาม กติกา	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.ด้านความซื่อสัตย์									
3.1	ฉันปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของการเป็นนักกีฬาอย่างเคร่งครัด	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.2	ฉันจะนำข้อบกพร่องของกติกา มาใช้เป็นแนวทางในการแข่งขัน เพื่อต้องการชนะคู่แข่ง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.3	ฉันเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องมากกว่าพวกพ้อง	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
3.4	ฉันให้ความสำคัญกับทุกคนเท่าเทียมกัน ถึงแม้จะเป็นคู่แข่งก็ตาม	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3.5	ฉันตัดสินใจปัญหาที่เกิดขึ้นภายในทีมด้วยความยุติธรรมเสมอ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4.ด้านการมีความอดกลั้น ยับยั้ง ชังใจ									
4.1	ฉันจะไม่หงุดหงิดเสียใจ ถึงแม้จะแพ้การแข่งขัน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4.2	ฉันจะขอโทษและให้อภัยทุกครั้ง เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขัน	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย(แบบสอบถามนักกีฬา)

ข้อที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					Σr	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
4.3	ฉันกล่าวขอโทษทุกครั้ง เมื่อทำผิดพลาดในการแข่งขัน	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
4.4	ฉันจะให้เกียรติผู้ตัดสิน ถึงแม้จะขัดแย้งกับตนเอง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4.5	ฉันจะได้แย้งทุกครั้งเมื่อเห็นว่าสิ่งนั้นผิด แม้ว่าจะได้ประโยชน์ก็ตาม	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
5.ด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง									
5.1	ฉันจะศึกษาคู่แข่งก่อนการแข่งขัน เพื่อวางแผนในการซ้อมและการแข่งขันจริง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
5.2	ฉันยอมรับผลการแข่งขัน ไม่ว่าจะแพ้หรือชนะก็ตาม	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
5.3	ฉันแสดงความยินดีกับคู่แข่ง แม้จะแพ้การแข่งขัน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
5.4	ฉันปรบมือแสดงความยินดีกับผู้ชนะการแข่งขัน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
5.5	ฉันเคารพ และยอมรับความสามารถของคู่แข่งจากใจจริง ทั้งต่อหน้าและลับหลัง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารเพื่อการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาใน
นักกีฬابันจกส์ลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อให้ทราบข้อมูลสภาพการพัฒนา
ด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ การ
สอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจ การสอนหรือจัดกิจกรรมการส่งเสริมความมีน้ำใจ
นักกีฬา ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 การส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการ
การพัฒนาด้านจิตใจ

ตอนที่ 3 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมหรือโครงการส่งเสริม
ความมีน้ำใจนักกีฬา

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

1. ชื่อ-นามสกุล.....
2. ตำแหน่ง.....
3. วุฒิการศึกษา.....
4. ประสบการณ์ในการทำงาน(ในตำแหน่ง).....
5. วันที่สัมภาษณ์.....
6. เวลาที่สัมภาษณ์ (เริ่มต้น-สิ้นสุดการสัมภาษณ์).....

ตอนที่ 2 การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมหรือโครงการ การพัฒนา
ด้านจิตใจอย่างไร

1. เพื่อให้นักเรียนแสดงเอกลักษณ์ในตนเอง อย่างไร
2. เพื่อให้นักเรียนแสดงภาพลักษณ์ในตัวของตนเองอย่างไร
3. เพื่อให้นักเรียนได้รับการยอมรับจากผู้อื่นอย่างไร
4. เพื่อให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจในตนเองอย่างไร

แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชาเพื่อการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาใน
นักกีฬابันจักสกีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อให้ทราบข้อมูลสภาพการพัฒนา
ด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ การ
สอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจ การสอนหรือจัดกิจกรรมการส่งเสริมความมีน้ำใจ
นักกีฬา ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 การสอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจ

ตอนที่ 3 การสอนหรือจัดกิจกรรมการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

1. ชื่อ – นามสกุล.....
2. วุฒิการศึกษา.....
3. ระดับชั้นที่สอน.....
4. วิชาที่สอน.....
5. ประสบการณ์ในการทำงาน.....
6. วันที่สัมภาษณ์.....
7. เวลาที่สัมภาษณ์(เริ่ม-สิ้นสุดการสัมภาษณ์).....

ตอนที่ 2 การจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจ 8 ด้าน

ครูมีการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการพัฒนาด้านจิตใจ 8 ด้าน ได้แก่

1. ด้านเอกลักษณ์ที่โดดเด่นในตนเองอย่างไร
2. ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเองอย่างไร
3. ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองและยอมรับจากผู้อื่นอย่างไร
4. ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความภูมิใจในตนเองอย่างไรบ้าง

5. ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความเป็นตัวของตนเองอย่างไร
6. ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเองอย่างไร
7. ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักการควบคุมอารมณ์อย่างไร
8. ส่งเสริมจริยธรรมให้กับเด็กนักเรียนอย่างไร

ตอนที่ 3 จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาอย่างไร

1. ด้านการเคารพและเชื้อฟังกผู้ฝึกสอน

- 1.1 ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเคารพและเชื้อฟังกครูหรือผู้ฝึกสอน อย่างไร
- 1.2 ส่งเสริมให้นักเรียนมีความขยันและตั้งใจเรียนหรือตั้งใจฝึกซ้อมกีฬาอย่างไร
- 1.3 ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยอย่างไร
- 1.4 ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ตรงต่อเวลาอย่างไร
- 1.5 ส่งเสริมให้นักเรียนพร้อมรับการฝึกหนักและพร้อมยอมรับการอบรมตักเตือนจากครู
อย่างไร

2. ด้านการเคารพ กฎ กติกา การแข่งขัน

- 2.1 ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งใจศึกษา หาความรู้เรื่องกฎ กติกาการแข่งขันอย่างไร
- 2.2 ส่งเสริมให้นักเรียนยอมรับเพื่อปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของโรงเรียนอย่างไร
- 2.3 ส่งเสริมให้นักเรียนยอมรับกติกาการแข่งขันอย่างไร
- 2.4 ส่งเสริมให้นักเรียนแนะนำกติกาการแข่งขันต่อผู้อื่นอย่างไร
- 2.5 ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปกป้องความยุติธรรมในการแข่งขัน อย่างไร

3. ด้านมีความซื่อสัตย์

- 3.1 ส่งเสริมให้นักเรียนเน้นความถูกต้องและความจริงทั้งก่อน ระหว่างและหลังการแข่งขัน
อย่างไร
- 3.2 ส่งเสริมให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการแข่งขันอย่างไร
- 3.3 ส่งเสริมให้นักเรียนไม่คดโกงอย่างไร
- 3.4 ส่งเสริมให้นักเรียนไม่คิดปฏิบัตินอกกติกาการแข่งขันอย่างไร
- 3.5 ส่งเสริมให้นักเรียนไม่คิดร้ายต่อคู่แข่งชั้น ด้วยกาย วาจา ใจ อย่างไร

4. ด้านการมีความอดกลั้น ยับยั้ง ชั่งใจ

- 4.1 ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีความอดทน อดกลั้น อย่างไร
- 4.2 ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักยับยั้งชั่งใจ และควบคุมอารมณ์ อย่างไร

แบบสอบถามนักกีฬาเพื่อการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาใน นักกีฬานักกีฬาสมัครเล่นโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

คำชี้แจง แบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อให้ทราบว่านักกีฬานักกีฬาสมัครเล่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา มีสภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาอย่างไร ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจและความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาแบ่ง ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ ระดับชั้น ประเภทการแข่งขัน เป็นแบบเลือกตอบตามรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ แบ่งออกเป็น 2 ข้อย่อย คือ

2.1 สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจโดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

2.2 ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจโดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา โดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 4 แบบสอบถามและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิดนำเสนอเป็นความเรียง

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงและต้องตอบคำถามให้ครบทุกข้อ

1. เพศ *ระบุตามเกณฑ์การแข่งขัน

1.1 ชาย

1.2 หญิง

2. อายุ

2.1 อายุระหว่าง 12-15 ปี

2.2 อายุระหว่าง 16-19 ปี

3. ระดับชั้น

3.1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3.2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

4. ประเภทการแข่งขัน

4.1 แข่งขันประเภทต่อสู้

4.2 แข่งขันประเภทรำยี่

4.3 แข่งขันทั้งประเภทต่อสู้และรำยี่

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ

ข้อ 2.1 สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับสภาพในการพัฒนาด้านจิตใจของตนเองมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจของตนเองมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจของตนเองมาก
ระดับ 3	หมายถึง	สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจของตนเองปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจของตนเองน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจของตนเองน้อยที่สุด

รายการ	สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. รู้สึกทั้งในความสามารถของตนเอง เช่น การวาดภาพ และการแสดงต่าง ๆ					
2. ชอบเข้าร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน					
3. รู้สึกว่าตนเองเต็มไปด้วยพลังงานมากจนอยากแสดงออกมา					
4. ชีวิตเต็มไปด้วยกิจกรรม และต้องเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมนั้น ๆ					
5. มั่นใจว่าเป็นคนสำคัญในครอบครัว					
6. มั่นใจว่าสามารถเป็นที่ปรึกษาให้ผู้อื่นได้					
7. รู้สึกว่าพอใจในความรู้ความสามารถของตนเอง					
8. ผลงานที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเรื่องเรียนหรือเรื่องอื่น มักออกมาดี มีคุณภาพ					
9. เชื่อว่าตนเองมีความสามารถพอที่จะทำอะไรให้ประสบความสำเร็จได้					
10. ไม่ชอบเสียเวลากับการคิดเพื่อฝัน					
11. เมื่อรู้สึกโกรธ จะนั่ง เงียบ หายใจลึก ๆ หรือทำสมาธิ					
12. มักมีปฏิกิริยาโต้ตอบรุนแรงต่อปัญหาเล็กๆน้อย ๆ					
13. เมื่อถูกขัดใจมักจะรู้สึกหงุดหงิด จนควบคุมอารมณ์ไม่ได้					
14. มักจะหลีกเลี่ยงการโต้ตอบกับคนที่ทำให้ไม่พอใจ					
15. ชอบช่วยเหลือผู้อื่นในยามที่เขาประสบความสำเร็จทุกซึ้งยากลำบาก					

รายการ	สภาพในการพัฒนาด้านจิตใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16. ไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำ หากมันต่างจากที่คิด					

ข้อ 2.2 ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจของตนเองมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจของตนเองมากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจของตนเองมาก
 ระดับ 3 หมายถึง ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจของตนเองปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจของตนเองน้อย
 ระดับ 1 หมายถึง ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจของตนเองน้อยที่สุด

รายการ	ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีฝีมือที่โดดเด่นในการเล่นกีฬา หรือแสดงออกในสิ่งที่ตนเองถนัด					
2. เข้าร่วมประกวดการแข่งขัน ทางวิชาการ เช่น ประกวดวาดภาพ คัดลายมือ ได้ว่าที่ หรือแข่งขันกีฬา					
3. ชอบส่งเสียงดังตลอดเพื่อให้คนอื่นสนใจ แม้สิ่งนั้นไม่มีประโยชน์ และอาจรบกวนคนอื่น					
4. นำเสนอหน้าชั้นเรียนทุกครั้งครูชื่นชม และชอบเมื่อเพื่อน ๆ ปรบมือเสียงดัง					
5. เพื่อน ๆ ไม่อยากร่วมกลุ่มด้วย ทั้ง ๆ ที่ดีกับเพื่อนเสมอ รับผิดชอบและช่วยงานเพื่อนแล้ว					
6. คนในครอบครัวหรือเพื่อนยอมรับในความสามารถจนรู้สึกพอใจและภูมิใจในตนเอง					

รายการ	ความต้องการในการพัฒนาด้านจิตใจ				
	มากที่สุด		มากที่สุด		มากที่สุด
7. ผู้ปกครองมักตำหนิเมื่อทำผิดพลาดหรือไม่สำเร็จ					
8. มีอิสระ อยากรู้ อยากเห็น และอยากพิสูจน์ความสามารถของตนเอง					
9. ดูการฝึกซ้อมแบบใหม่ ๆ ในอินเทอร์เน็ต เพื่อมาฝึกฝนให้ตนเองเก่งมากกว่าคนอื่น					
10. ยับยั้งความคิด ควบคุมตนเอง ไม่เถียงครูแม้ครูพูดผิด					
11. สร้างจินตนาการว่าทำร้ายกับเพื่อนที่ชอบเยาะเย้ยคนอื่นแต่ไม่เคยทำร้ายเพื่อนจริง ๆ สักครั้งเลย					
12. หงุดหงิดเสมอเมื่อมีใครมารบกวนขณะอ่านหนังสือ หรือทำการบ้าน และเครียดมากเมื่อเล่นเกมแพ้					
13. ต่อว่าเพื่อนด้วยคำหยาบ และขว้างปาของในมือใส่เพื่อนที่ชอบยั่วโมโห					
14. ชอบช่วยเหลือเพื่อน ชอบให้เพื่อนยืมเงินแม่ ให้เพื่อนยืมไปแล้ว เงินตัวเองก็หมด					
15. เมื่อเห็นครูเดินผ่านมาและถือของหนัก มักหลบครูเสมอ กลัวครูให้ช่วยเหลือของ และตัวเองก็ไม่ว่างด้วยต้องรีบไปเรียนวิชาอื่น					

ตอนที่ 3 ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา โดยมีลักษณะเป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

คำชี้แจง คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาของตนเองมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาของตนเองมากที่สุด

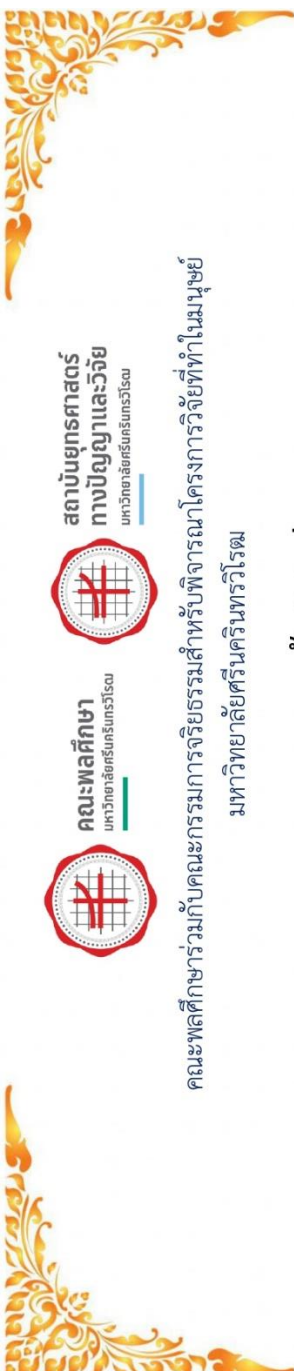
ระดับ 4	หมายถึง	ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาของตนเองมาก
ระดับ 3	หมายถึง	ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาของตนเองปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาของตนเองน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาของตนเองน้อยที่สุด

รายการ	ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านการเคารพและเชื่อฟังผู้ฝึกสอน					
1. ยอมรับการตัดสินใจของผู้ฝึกสอน ถึงแม้จะมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน					
2. มาฝึกซ้อมตามเวลานัดหมาย แม้จะไม่สบายก็ตาม					
3. จะช่วยผู้ฝึกสอนเก็บอุปกรณ์ทุกครั้ง แม้บางครั้งมีภารกิจสำคัญที่ต้องทำ					
4. มาฝึกซ้อมตามเวลาที่กำหนด					
5. เชื่อฟังคำแนะนำของผู้ฝึกสอน และปฏิบัติตามแต่โดยดี					
2. ด้านการเคารพ กฎ กติกา การแข่งขัน					
6. ยอมรับคำตัดสินของกรรมการโดยไม่ได้แย้งใด ๆ					
7. เคารพและยอมรับคำตัดสินของกรรมการ					
8. เคารพ กฎ กติกาการแข่งขันโดยไม่มีข้อขัดแย้งใด ๆ					
9. จะแสดงความเคารพกรรมการ ทั้งก่อนและหลังการแข่งขันเสร็จสิ้น					
10. จะภูมิใจทุกครั้ง ที่ตนเองมีส่วนช่วยให้การแข่งขันเป็นไปตาม กติกา					

รายการ	ความต้องการในการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.ด้านมีความซื่อสัตย์					
11. ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับ ของการเป็นนักกีฬาอย่างเคร่งครัด					
12. จะนำข้อบกพร่องของกติกา มาใช้เป็นแนวทางในการแข่งขัน เพื่อต้องการชนะคู่แข่ง					
13. เลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องมากกว่าพวกพ้อง					
14. ให้ความสำคัญกับทุกคนเท่าเทียมกัน ถึงแม้จะเป็นคู่แข่งก็ตาม					
15. ตัดสินปัญหาที่เกิดขึ้นภายในทีม ด้วยความยุติธรรมเสมอ					
4.ด้านการมีความอดกลั้น ยับยั้ง ชังใจ					
16. ไม่หงุดหงิดเสียใจ ถึงแม้จะแพ้การแข่งขัน					
17. ให้อภัยผู้ตัดสิน ถึงแม้จะขัดแย้งกับตนเอง					
18. กล่าวขอโทษทุกครั้ง เมื่อทำผิดพลาด					
19. โต้แย้งทุกครั้งเมื่อเห็นว่าสิ่งนั้นผิด แม้ว่าจะได้ประโยชน์ก็ตาม					
20. ขอโทษและให้อภัยทุกครั้ง เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขัน					
5.ด้านการเคารพหรือยอมรับความสามารถของคู่แข่ง					
21. ศึกษาคู่แข่งก่อนการแข่งขัน เพื่อวางแผนในการซ้อมและการแข่งขันจริง					
22. ยอมรับผลการแข่งขัน ไม่ว่าจะแพ้หรือชนะก็ตาม					
23. แสดงความยินดีกับคู่แข่ง แม้จะแพ้การแข่งขัน					
24. ปรบมือแสดงความยินดีกับผู้ชนะการแข่งขัน					

ภาคผนวก ค
ใบรับรองจริยธรรมงานวิจัยในมนุษย์

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศนียบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า นางสาวยุวารีเยาะ อับดุลดาบิง

วันที่ออกใบประกาศ (๓๐/๐๕/๒๕๖๓) วันที่ใบประกาศหมดอายุ (๓๐/๐๕/๒๕๖๖)

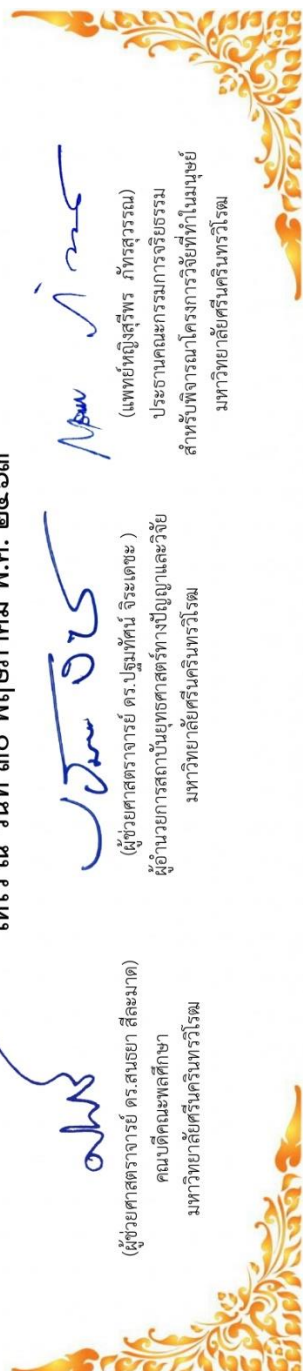
ได้ผ่านการฝึกอบรมโครงการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เรื่อง “หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์” (Ethical Principle to Research Involving Human Subject)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนทยา สีสะมาต)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมทัศน์ จิระเดชะ)
ผู้อำนวยการสถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(แพทย์หญิงสุวีพร ภัทรสุวรรณ)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หนังสือยืนยันการยกเว้นการรับรอง
คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(เอกสารนี้เพื่อแสดงว่าคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยนี้)

ชื่อโครงการวิจัย : สภาพและความต้องการในการพัฒนาจิตใต้สำนึกที่ส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาในนักกีฬา
ปันจักสีลัดโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา
ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาว ยูวารีเยาะ อับดุลดาบิง
หน่วยงานต้นสังกัด : คณะพลศึกษา
รหัสโครงการวิจัย : SWUEC-G-286/2564X

โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการวิจัยที่เข้าข่ายยกเว้น (Research with Exemption from SWUEC)

วันที่ยืนยัน : 7 กรกฎาคม 2564
ยืนยันโดย : คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินการ
รับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, the
Belmont Report, CIOMS Guidelines และ the International Conference on Harmonization in Good Clinical
Practice (ICH-GCP)

ออกให้ ณ วันที่ 16 กรกฎาคม 2564

(ลงชื่อ).....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทันตแพทย์หญิงณปภา เอี่ยมจิตรกุล)
กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/X/G-286/2564

(ลงชื่อ).....

(แพทย์หญิงสุรีพร ภัทรสุวรรณ)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

ประวัติผู้เขียน

